

Athenaei Naucratae Dipnosophistarum libri XV ([Reprod. en fac- sim.]) rec. Georgius Kaibel

Athénée (01..?-02..? ; rhéteur). Athenaei Naucratis Dipnosophistarum libri XV ([Reprod. en fac-sim.]) rec. Georgius Kaibel. 1887.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

ATHENAEVS
DIPNOSOPHISTAE

RECENSUIT

G. KAIBEL

VOL. II

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

ATHENAEI NAVCRATITAE
DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

VOL. II · LIBRI VI-X

RECENSUIT

GEORGIUS KAIBEL

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MDCCCLXXXVII)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXXXV

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Athenaeus (Naucratis):

[Deipnosophistae]

Athenaei Naucratis Deipnosophistarum libri XV

/ rec. Georgius Kaibel. — Ed. stereotyp. —

Stuttgart : Teubner

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana)

Einheitssacht.: Deipnosophistae

NE: Kaibel, Georg [Hrsg.]

Vol. 2 — Libri VI — X. — Ed. stereotyp. ed. 1.

(1887). — 1985.

ISBN 3-519-01102-6

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Die dadurch begründeten Rechte, besonders des Nachdrucks, der Wiedergabe auf photomechanischem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten. Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B. G. Teubner, Stuttgart 1985

Printed in Germany

Druck: Beltz Offsetdruck, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae in principio necessaria ratione suum sibi locum flagitant, sed ne quid offensui sit legentibus, hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quales Athenaeum legisse probabile est tales repraesentavi, ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigerent, integra relinquerem nisi ubi ipse codex vel epitome corrigendi ansam praeberent. Athenaei autem orationem saepenumero inconcinnam nec raro magnis hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic redintegrare et supplere, tamen eo cautius hac in re agendum existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti septimive saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut ex triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetiis itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum parato animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam eum misissent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur: nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius iudicavi (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operae amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulcra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(n-dorffi), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(oni), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

5

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἑταῖρε Τιμό-222
κρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινὰ
τινα νομίζων ἡμᾶς εὐρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ
Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (II 90 K) τόνδε τὸν
5 τρόπον·

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνησθαι μόνον
10 5 δεῖ τὸν ποιητήν. Οἰδίπουν γὰρ φῶ b
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατήρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
15 10 πάντ' εὐθύς εἴρῃ, ὅτι μανεῖς ἀπέκτονε
τὴν μητέρα, ἀγανακτῶν δ' Ἀδραστος εὐθέως
ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι.
ἐπειθ' ὅταν μνηστὴρ δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν, c

ΤΩΝ ΕΙΣ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΑ 7 πάντ', ἥς γε Hirschig
9 ὥσθ' C: ὥς A 10 fort. Οἰδίπουν γ' ἂν φῶ μόνον 14 Ἀλκ-
μαίωνα AC 17. 18 ταπεινῶν ὅταν A: corr. ε 19 ἀπειρη-
κόσιν A: corr. Di

- 15 αἴρουνσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὐρεῖν, ὀνόματα καινὰ, ...
..... κἄπειτα τὰ διωκημένα 5
- 20 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἔν τι τούτων παραλείπη
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.
Δίφιλος δ' ἐν Ἑλαιονηφρουροῦσι (Π 549 K)· 10
ὃ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Λητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὥς οἱ τραγῳδοὶ φασιν, οἷς ἐξουσία
5 ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνους. 15
2. Τιμοκλῆς ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησί-
μην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαξούσαις (Π 453 K)·
ὧτάν, ἄκουσον, ἣν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει, 20
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c 5 ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἄλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα. 25
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκίπει
ὥς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης
10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον

4. 5 fort. <καινὰ πράγματα, | καινοὺς λόγους> 7 κἂν ἐν Wilam
παραλείπη A: corr. C 8 φιδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ
λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρετο AC

- γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων ἐσκέψατο·
 ὀφθαλμοῖς τις, εἰς Φινεῖδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τω παῖς, ἣ Νιόβη κεκούφικε. d
- 5 15 χωλός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκτήτην ὀρᾷ.
 γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
 ἅπαντα γὰρ τὰ μέλζον ἢ πέπονθέ τις
 ἀτυχήματ' ἄλλοις γερονότ' ἐννοούμενος
 τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.
- 10 3. καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ
 τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὥς ὁ
 Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 83) Δημοσθένην χλευάζων,
 ὃς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόννησον διδόντος συνε- e
 βούλενε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἄλλα μὴ ἀποδίδωσιν.
- 15 ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι (II 80 K) παιδιὰν θέ-
 μενος ἐρεσχληεῖ τόνδε τὸν τρόπον·
 ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἡγάπησεν ἄν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.
- 20 Ἀλεξίς δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 373 K)·
 ἀπόλαβε
 τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγώ
 παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἤκω πάλιν.
 B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f
 25 5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικὸν Stob Ἀλκμαίων' AC 3 οἷσι φινίδαι A:
 corr. C 6 κατέμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A
 27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοί A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (Π 299 K).

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρίᾳ (Π 265 K).

καὶ τὰς παλαίστρας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε 5

δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρώσειν (Π 457 K).

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ

τὰ προσόντα φράζειν. B. πάννυγε. A. δράσω τοῦτέ σοι.

καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης 10

ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;

5 A. ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,

b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πώποτε

ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15

ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες

τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πληθὺς ὅσον ἰχθύ-
ων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυ-
ρῶν, ὥς θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέ- 20
λειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει. καί

c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ
πέμπειν τῷ Νιττουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθῦς οὐ διὰ τῶν
ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔσον ἔσθαι τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, ἑτέρους δ' ἐκ 25
Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικρὺ νήσων Ποντίων, ἄλλους
δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρεῖαι A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δώσω Mein: σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ) παύσεται σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; Elmsl 18 ὑπερφυῆς ὅσον Dobr 21 ὠψωνήκει A: corr. C 23 Νεπτον- νίῳ 5 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκώπων τῶν ἰχθῦς πωλούντων

τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ
τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέντων· περὶ δὲ ἄν' Ἀντιφάνης
μὲν ἐν Νεανίσκοις φησὶν (II 79 K).

- ἐγὼ τέως μὲν ῥόμην τὰς Γοργόνας
5 εἶναί τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι d
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθὺς γίνομαι·
5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
10 ἰχθὺν ὅσου τιμᾶσι, πηγνυμαι σαφῶς.
5. "Ἀμφις δ' ἐν Πλάνῳ (II 244 K).
πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾶόν ἐστιν μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν(ῶν) ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
15 πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
5 οὕς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβὼν τι τῶν e
παρὰ κειμένων, ἔκνυεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ),
20 ὥσει προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
10 ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη
. καὶ τότε οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν ῥάρων
βολῶν γένοιτ' ἂν· ἢ δὲ κέστρα; ῥκτὼ βολῶν.
25 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ῥόμην AC: corr. Grot 6 εὐθὺς
ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἐάν AC
14 ὥν add. Pors 16 ἐάν A ἀναλαβὼν Kock 20 ὥσει προσῆκον
δ' οὐδὲν K ὥσει τε προσέχων οὐδὲν Mein 21 πάλυπόν A
ἐπρήσθη corruptum: iratus emptor iterum quaerit; ἐπρίσθη
Mein 23 ῥάρων Mus: τετάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A
κτὼ Mein: ὀκτὼ A

f "Αλεξίς Ἀπερλανκωμένῳ (II 303 K).

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδῳ
 ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποεῖν,
 οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
 ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 5
 5 τοὺς δ' ἰχθυοπάλας τοὺς κἀκιστ' ἀπολουμένους
 ἐπὰν ἴδῳ κἀτὰ βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
 ἔχοντας ἐπὰν τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
 ἔὰν δ' ἐρωτήσης ἑπόσου τοὺς κεστρέας
 πωλεῖς δὴ ὄντας, ἑξήκ' ὀβολῶν, φησὶν. βαρύ. 10
 225 10 ὁκτὼ λάβοις ἄν; ἑῖπερ ὦνεῖ τὸν ἕτερον.
 ὠτάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖξε. τοσοῦδί; παράτρεχε.
 ταῦτ' οὐχὶ μικρότερόν ἐστιν αὐτῆς τῆς χολῆς;
 6. Δίφιλος Πολυπράγμονι (II 562 K).
 ὥμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπάλας τὸ πρότερον 15
 εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
 τόδε δ', ὥς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
 ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
 5 ἐνταῦθα γοῦν ἐστὶν τις ὑπερηκοντικῶς,
 κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20
 b ὥς φησὶν. οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
 πρὸ τοῦ μετώπου παραπετάσμι αὐτὴν ἔχει.
 οὗτος ἀποκρίνεται, ἄν ἐρωτήσης ἑπόσου
 10 ὁ λάβραξ, ἑξήκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.
 ἔπειτ' ἔὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλῃς, 25
 ἐπράξατ' Αἰγινᾶϊον. ἄν δ' αὐτὸν δέῃ

5 μεῖζόν τι Wakef: μεῖζω A 9 ἔάν τ' AC: corr. 5 ἐρω-
 τήσας A: corr. C 12 λαβέ, μὴ παῖσης Kock τοσοῦδί Dobr:
 τοὺς οὐδεῖ A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
 θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὅγ' 24 προ-
 σθήσοι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Toup 25 ἄν A
 26 αἰγινεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσάπεδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρωθεν δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρα (Π 470 K).

- οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν
5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
10 ῥαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάννυ
ξηραινομένους ὥς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
10 ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάννυ. d
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
'ὕδωρ <ὕδωρ.>' ὃ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀναρῇ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
20 εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.
7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ
σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
διὰ τούτων (Π 76 K).
οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων e
25 ἀτυχεστέρον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἴτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότε' ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
C: ταῦτ' A 11 ἔστ' εἰς A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C
13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδωρ add. Iac ἐξαράξας C
19 κατέχευε A: corr. K ἀπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

- εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
 5 τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
 σήπουθ', ἔωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας
 ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὤνητῇ τυφλὸν
 λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν 5
 τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . . . οἴκαδε,
 10 τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὁδμῆς λαβών.
 ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησὶν (Π 107 K).
 οὐ δεινὸν ἐστὶ, προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
 πωλῶν τις ἰχθυῖς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς 10
 τοῦτον σκυθροπάζοντά θ' ἡμῖν προσκλαλεῖν,
 ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίξειν καὶ γελᾶν;
 5 τοῦναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
 τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἔτερον οἰμώζειν μακρά.
 ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἀλεξίς ἐν Πυ- 15
 λαίαις φησὶν (Π 330 K).
 226 νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
 τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
 ἄπαυτές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς
 φόρους· <B. φόρους> μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ 20
 5 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
 ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν;
 8. καὶ τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής (Π 342 K).
 οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
 Ἀριστονίκου 25
 τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
 τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινι
 b 5 ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος

1 ἄθλιοι Herw 4 ἂν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συν-
 ἄγοντα AC: corr. Grot 12 δὲ κομιδῇ AC: corr. Schw 20 suppl.
 Cob 25 lacunam indicat Di 27 τινι Pors: τὸν A om. C, fort. τινὰ

- ἥς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
- 5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον
 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
 καὶ προελθὼν δέ φησιν·
 οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστονίκου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνί τε καινον εἰσφέρει νόμον τινὰ
 5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθήμενους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
 εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνούμενους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.
 9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
 20 διὰ τούτων (II 75 K).
 εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
 διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
 B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
 25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μεῖζον <κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἴτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεῖς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δὴ Grot: δέ A 12 ἔτι καθήμενους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδόασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχὶ A personarum
 notas usque add. K 25 μεῖζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

- οὐκ ἂν γένοιτο. *A.* μετά γε μαίας νῆ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι. *B.* μετά γε νῆ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
e μισρώτατον τοῦτ' ἐστίν. *A.* εἰ μὴ νῆ Δία
10 τοὺς ἰχθυοπώλας τις βούλεται λέγειν 5
. . . . *B.* μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.
10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ
περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθυῖς λέγει
ᾧδε (Π 551 K)· 10
οὐ πώποτ' ἰχθυῖς οἶδα τιμιωτέρους
ιδῶν. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
f 5 ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις, 15
ἐδίδουν στενάξας ὅπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἑκτορα,
ὅσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταθελς ἐπριάμην.
Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (Π 321 K)·
ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα 20
τᾶν τῇ θαλάττῃ πολέμῳ ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἴθ', ὥς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπῶκας εὐθέως.
227 αὐτοί τ' ἐπ' ἂν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνούμενους· 25
τῆς οὐσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὄνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 μητραγυρτοῦντάς γε *A.*: corr. Schw γε et αὖ
vix sana 5. 6 τ. ἰχθ. τις λέγειν <μισρώτατους> βούλοιτο *K*
8 ἐμπόρῳ *A.*: corr. Cas 12. 13 αὐτῶν ἐλάβανες *AC*: corr. Grot
14 πλουσιώτερος *AC*: corr. Mein 15 με Grot: μὴ *A* μοι *C*
21 τᾶν *Iac*: ἐν *AC* 23 ναίων *A.*: corr. *C* 26 ἡμῖν Kock

ἐξ ονόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μισρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἑρμαῖος, ὃς βία δέρων θίνας γαλεούς τε πωλεῖ
5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὥς λέγουσιν ἡμῖν.
καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου b
τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἄλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα
φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ
περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ξωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὃ χρηστὲ σύ, c
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
20 ἄλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
10 εὖοπος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μαιρακύλλιον
ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται d
25 τίσιν, φράσον γάρ, ἅν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἥδε γὰρ θαυμάζεται

2 ἐν ἱππεύσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco
ἐντέρων A h. l. 14 αὐτὴ AC: corr. Schw 16 δ' ὥδ'
Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάετ' ἢ θισμός A:
corr. C 18 τοιούτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC
20 μονονηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A
26 τὴν add. Pors

ἐφ' ὅποις προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
 ἄγρουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
 ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φη-
 σὶν Ἀλεξίς ἐν Ἐπικλήρῳ (II 322 K). 5

οἷσιν ἀγοράζει πτωχὸς ὦν ὅσον πολὺ
 ἀπορούμενός τε τ' ἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
 τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποεῖ
 γυμνοὺς ἄπαντας. εἴτ' ἐπ' ἅν τις ἐκδυθῇ,
 5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν. 10
 ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
 παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ὠνούμενον,
 ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ
 Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον (II 549 K). 15

νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ, βέλτιστ', ἐνθάδε
 Κορινθίοισιν, ἅν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ
 f λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
 ζῆ καὶ τί ποιῶν· καὶ μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
 5 ἥς αἱ πρόσοδοι λύνουσι τὰναλώματα, 20
 ἔαν ἀπολάβειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον·
 ἔαν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
 ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
 ὅς ἂν δὲ μὴ πύθῃτ', ἐπέβαλον ζημίαν.
 10 ἔαν δὲ μηδ' ὅτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελεῶς, 25
 τῷ δημῷ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἡράκλεις.
 228 A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ' αὐτὰς σώμ' ἀπ' ἀρίστου π. conieci, sed non sufficiunt
 9 γυμνοὺς, ἀναγκάζει τ' ἐπ' ἅν K, nam ἄπαντας vitiosum 11 ἂν
 δ' Dī: δ' ἂν A 17 Κορινθίοις ἐν' ἔαν AC: corr. Cas 21 ἤδη
 τοῦτον AC: corr. Cas, νή Δία τ. Hemst 24 ἐπέβαλλον A: corr. C

- τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν
 ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
 ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἄγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
 5 ψευδῇ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
 B. ὁρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
 A. ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
 οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
 οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν, b
 10 συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,
 περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἴσθμίοις.
 λαγώς τις εἰσελήλυθ'. εὐθὺς ἥρπακας.
 πέριδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ<έτι>
 ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,
 15 τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ.
 τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος
 ἐν Ἀνδροκλεῖ (ib. 445) ὁπονόμους ἀξιῶν αἰρεῖσθαι ὑπὸ
 τῆς βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος c
 καὶ τέχνην ὀψωνητικὴν συνέργαψε πρὸς τινα δυσώην,
 20 διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδρο-
 φόνους ἰχθυοπάλας λυσιτελεῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι
 ἃ βούλεται.
 13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας
 ἀναλεξάμενος Οὐλπιανὸς εἰ ἔχομεν, ἔφη, δεῖξαι ἀρ-
 25 γυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρ-
 χαίους καὶ εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὀμήρου
 γὰρ εἰπόντος ἐν Ὀδυσσεείᾳ (π 49)
 τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης,
 Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 31 N) νεώτερόν φησιν d

9 ἰχθυοδάριον Mein 10 συνῆχας A: corr. Schw τι ἡμῶν
 (i. e. ἡμῶν corr. ex τιμῶν) A: corr. Mus 13 ἔτι add. Mus

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν
ὅτι καὶ ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής (α 141·)

δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας.

ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆθος τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως 5
τάγηνον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἢ] κόλακες·

e 14. πρὸς δὲν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· ‘πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὀνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει
τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρεσσι· τήγανον δέ, ὧ βέλτιστε, 10
εἴρηκεν ἐν μὲν Δήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 K)·

ἀπὸ τηγάνου τ’ ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσεσι ὁ αὐτός (I 182 K)·

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ’ ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ’ ἐν Κοθόρνοις (I 255 K)· 15

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις,
καὶ πάλιν·

ὁσφομένην τῶν τηγάνων.

Εὐβουλος δ’ ἐν Ὀρθάννῃ (II 191, 7 K)·

ῥιπὶς δ’ ἐγείρει φύλακας Ἑφαίστου κύνας 20

θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν·

πᾶσα δ’ εὐμορφος γυνή

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντρυνφᾷ.

229 καὶ ἐν Τιτᾷσι (II 203 K)· 25

προσγελῶσά τε

λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·

5 μόνος A, μόνον C: μόνως s 6 ἵνα K: καὶ A 7 ἢ del.
Wilam 11 μενδηροῖς A: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας
Mein 15 φλέως A: corr. Mein 19 ὀρθάννῃ A 21 θερμῇ —
πνοῇ A: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τιτῆσιν Mein

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγωδοῖς
(I 384 K).

ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
5 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K).
σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίους
φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
ξηροτήγανον· διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι b
10 ποιηματίῳ·

τήγανον εὔ ἤψησεν ἐν ὀψητῇρι κολύμβῳ,
τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὥς Ἀνακρέων
(fr. 26 B)· 'χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
15 δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
(II 391 K).

ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις.

20 μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμείοις
σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὥς φησιν ὁ
ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ
χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ᾧ A: corr. Schw
11 τηγάνωι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδον
τοιαῦτα ἀποφ.

τελέστατον· εἷς τε τὸν Ῥωσικὸν εὐανθέστατον ὄντα
^d κέραμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνήλισκεν ἡ Κλεοπά-
 τρα. Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀργῇ ὑπο-
 μνημάτων (ib. 187) περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον
 ποιούμενος τοῦ Λιβύων βασιλέως φησὶ τάδε· δειπνα ⁵
 Ῥωμαικῶς ἦν κατεσκευασμένα, κεράμῳ παντὶ χορη-
 γούμενα ἀργυρῶ· τὰς δὲ τῶν δευτέρων τραπέζας
 ἐκόσμει τοῖς Ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς· τὰ δὲ κανίσκια ἦν
 ἅπαντα χρυσᾶ, γεγονότα πρὸς τὰ πλεκόμενα ταῖς
 σχοίνοις· μουσικοῖς δὲ ἐχρήτο Ἑλληνικοῖς. 16. Ἀρι- 10
^e στοφάνης δὲ ὁ κωμωδιοποιός, ὃν φησιν Ἡλιό-
 δωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως (ib. IV 425)
 — πεντεκαίδεκα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία — Ναυκρατίτην
 εἶναι γένος, ἐν τῷ Πλούτῳ τῷ δράματι κατὰ τὴν τοῦ
 ὁμωνύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηροὺς φησι πύ- 15
 νακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα
 ἅπαντα, λέγων ὥδι (v. 812).
 ὅξλις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῇ γέρονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
^f τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὀρεῶν. 20
 ὁ δ' ἱππὸς γέρον' <ἡμῖν> ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
 Πλάτων δ' ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).
 κατέλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος
 παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα,
 ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς. 25
 230 Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις φησί (fr. 19 Bo). τῶν δὲ
 χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμάρμαιρε ἅ οἰκία.

7 τὰ δὲ τῶν δευτέρων τραπέζων ἐνεκόσμητο Ἰταλ. K 10 δὲ
 Wilam: τε A 21 ὁ δεῖπνος A ἡμῖν add. Arist. 23 κατ'
 ἔλαβον Mein φόρμισος A: corr. Schw 27 ἐγάρμαιρε schol.
 Arist. Ach. 3 ἅ οἰκία Di: δοκία A

17. Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὥς φορ-
 τικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ζηλουμένου
 δὲ ὑπὸ τινων νεοπλούτων μετοίκων (IV 469 M).
 ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων,
 5 ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
 ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
 πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχος ἐνίοτε
 5 δυνεῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου
 καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ b
 10 ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ.
 πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν
 ἐργῶδες ἀμέλει. B. τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι.
 10 ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἤρπασεν.
 Ἀλεξίς δ' ἐν Ἰππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ
 15 ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ
 λέγοντα (II 297 K).
 τοῖς παισὶ τ' εἶπα (δύο γὰρ ἦγον οἰκοθεν)
 τὰκπώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνευιτρωμένα
 θεῖναι· κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, [τὰκπώματα] c
 20 ἦγεν δύο δραχμὰς, κυμβίον δὲ τέτταρας,
 5 ψυκτηρίδιον <δὲ> δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
 λεπτότερον. —
 ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
 πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.
 25 οἶδα δὲ κἀγὼ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα,
 ὅς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν

4 μοί τις C 6 ἀπ' Herw: ἐπ' AC 8 δυοῖν C ὀβο-
 λοῖν Di 9. 10 τριῶν ἐν ἀργυρῷ ἄγ. πεντ. τρυβλίῳ δραχμὰς
 Roeper 17 πᾶσι A: corr. XI 502 f 19 eiecto interpreta-
 mento conieci οὗτος μὲν οὖν | ἦγεν 20 τέτταρας ἴσως
 ἑτέρως A: δὲ ἑτέρως K 21 δὲ add. Schw 25 οἶδά τινα,
 φησὶν Ἀλεξίς, πολίτην ἡμέτερον C: videntur Alexidis verba inesse

τὸν οἰκέτην ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον
d ψαμμακοσίοις 'παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερινῶν
ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν θερινῶν.
τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζὼν δ' ἐστὶ στρα- 5
τιώτης, περὶ οὗ λέγει (Π 222 K).

λοιπὴ τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον,

τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

ἐξήλυνον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένοιο
ιδέαν. 18. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λημνίαις φησί (Π 70 K). 10

παρετέθη τρίπους

e πλακοῦντα χρηστόν, ὃ πολυτίμητοι θεοί,

ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

καὶ Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν Ὁρέστῃ.

σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πῖναξ ἔχων. 15

ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ φησιν.

ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῖς ὀξὶδ' ἀργυρᾶν ἔχει

δρακοντομίμοις ὀργάνων τορεύμασιν,

οἶαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου

μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνὴρ. 20

Θεόπομπος δ' ὁ Χῖος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον

f συμβουλαῖς (FHG I 325) περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου

τὸν λόγον ποιούμενός φησιν. 'ἐξ ἀργυρωμάτων δὲ

καὶ χρυσῶν πίνει καὶ τοῖς σκεύεσιν χρῆται τοῖς

ἐπὶ τῆς τραπέζης ἑτέροις τοιούτοις, ὁ πρότερον οὐχ 25

ὅπως ἐξ ἀργυρωμάτων [οὐκ] ἔχων πίνειν ἀλλ' οὐδὲ

χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεραμέων καὶ τούτων ἐνίοτε κολοβῶν.'

Δίφιλος δ' ἐν Ζωγράφῳ (Π 555 K).

2 στρομβιχίδης A: corr. C 10 λήμναις A: corr. Dalec
18 velut ἡρμένην 20 μαλακὸς et ἐκταλαντωθεὶς C 26 οὐκ
del. Cob 27 καὶ τοῦτο A: corr. C

ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
 εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὅστρεων γένη 231
 παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
 ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
 5 τριμμάτια τούτοις ἐν θυῖαις ἀργυραῖς.

Φιλήμων Ἰατρῶ (II 487 K).

καὶ γυλίον τιν' ἀργυρωμάτων.

Μένανδρος Ἐαυτὸν τιμωρουμένῳ (IV 111 M).

λουτρόν, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.

10 καὶ ἐν Ὑμνίδι (IV 210 M).

ἀλλὰ τὰ ἀργυρώματα

ἦκω λαβεῖν βουλόμενος.

Αυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος b
 ὁ λόγος (fr. 148 Tur). 'ἀργυρωμάτα τε ἢ χρυσώματα
 15 ἔτι ἦν διδόναι.' οἱ δ' ἐλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν
 ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.

19. τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντια-
 νὸς ἔφη· 'σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ
 τοῖς Ἑλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος
 20 ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν
 τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν
 Δοῦρις ὁ Σάμιος (FHG II 470) φιάλιον χρυσοῦν κεκτη-
 μένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφά- c
 λαιον. καὶ τὴν Ἀτρείως δὲ χρυσῇν ἄρνα, περὶ ἣν
 25 γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ
 ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι
 γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (FHG II 41)
 ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῇν. Ἀναξιμένης δ' ὁ
 Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις

7 γύλιον Cas: γυλιαν A 9 στρώματ' suppl. Mein
 25 βασιλέων A: corr. Wilam

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρμον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἑλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατὰ-
 d ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτος τέ φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκιῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἄργυρος. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένου ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὥς Φαινίας τέ φησιν ὁ Ἐρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἱστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερόν ὑπό-
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὗς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὗς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτεψε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Eust. 868, 52 22 φανίας A

- (FHG I 314): ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριᾶσιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσᾶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις²³²
 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον
 πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίον πρίαιντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ἀνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ἀνήσαντο. Ἰέρων δ' ὃ
 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἔπεμψε τοὺς ἀναξη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.²¹ Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ c
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐργχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν·
 25 θάησαί μ'· ἐτεδὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέι πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένη·
 καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικίων·
 νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C
 17 ὅσον Cas: ὃν AC 21 φανίας A

d ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὃς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων
τεθέντων·

χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 5
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἐφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
e τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων φησὶν· Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάυλλος
καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμι- 10
σαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τὸν τε
τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφούς
ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης
ὄρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἐκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς
ἔχρησεν, Ἀλκμαίῳ μὲν πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς 15
μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι·

f καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·
Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιο· 20
πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένῃ μέγα χάσμα·
ὥς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

233 συνέβη δὲ ταῖς γυναῖξιν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρῳ πότερον λήψεται. καὶ δια- 25
κληρουμένων ἡ μὲν σκυθρωπὴ οὖσα κατὰ τὸν βίον
καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὄρμον, ἡ δὲ
ᾧρα διαφέρουσα καὶ μάχλος οὖσα τὸν τῆς Ἑλένης

9 φαῦλος AC 12 ὄρμον et 14 κόσμον Wilam 17 μαι
τις A: corr. C 26 σκυθρωπὸς Wilam

ἔλαχε. καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἑπει-
ρώτου συνεξεδήμησεν, ἣ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβού-
λευσεν.¹

23. Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος ὁ Λάκων
5 οὐδ' εἶων ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν
ἄλλων πολυτελεῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ
τὸν χρυσόν, τῶν μεταλλευόμενων τὸν σίδηρον καὶ τὸν ὁ
χαλκον ἀρκεῖν νομίζοντες, ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς
λυμαινόμενα τὰς ὑγαινούσας τῶν πόλεων. Ζήνων
10 δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως
αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν
αἵρεσιν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπών, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν
λιτῶν καὶ περιττῶν προηγουμένως ποιεῖσθαι προστάσ-
σων, ὅπως ἀδεῇ καὶ ἀθαύμαστον πρὸς ἄλλα τὴν διά-
15 θεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι ὅσα μήτε καλὰ ὁ
ἐστὶ μήτε αἰσχροῦ τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ
χρῶνται, τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδαικότες λόγῳ
καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις
ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων, ἀλλ' ἐποί-
20 ησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας πολύπονον καὶ χαλεπὴν
ἐχούσας ἐργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες
ὀδυνώμενοι μετίωσι τὴν κτῆσιν, καὶ οὐχ οἱ μεταλλεύ-
οντες μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα συναγεί-
ροντες μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν περίβλεπτον
25 ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν δ
ἐπέπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος, εἰ γ' ἐν ταῖς
ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγ-
ματα χρυσοῦ καταφέρει καὶ ταῦτα γυναῖκες καὶ ἄνδρες

1 ἔλαχε Wilam (ἔλαβε olim K): εἴληφε C om. A 8 ἀρ-
κεῖν C et lemma A: ἀρκεῖσθαι A 12 αἵρεσιν K: ἀρχὴν A
13 προηγορευμένως A: corr. Cas 25 lacunam ind. Cas

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὥς παρὰ
 τοῖς Ἑλουητίοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἴθ' ὕστερον Ὀλβια προσάγο- 5
 ρευθέντα, νῦν δὲ Ἀλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διεσφύη. τὸ μέντοι
 γε πολὺν τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθείαις μεταλλείαις
 εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρεῖα Δημήτριον ἐλπίζούσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ῥο-
 λάκις καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδήλων ἔνεκα
 ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτυχοῦντες. 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
 εἰς τὴν Σπάρτην, ὥς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκ τῶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς δμόροις Ἀρ-
 κάσιον· εἴτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν 20
 γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
 234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
 θανεῖν ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὥς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου

1 ὑποψύχοντες A: corr. C 3 ἐπουητίοις A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... <ἢ γῆ> διεσφύη, cf. Strab. 3
 p. 147 8 κακοπάθεις A: corr. Cob Posidonii fragmentum per-
 tinet usque ad p. 234 c 27 ὥς add. C λυσανδρείου A: corr. C

χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶ καὶ συγχωρου-
 μένου δήμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ
 ῥάδιον ἦν τὸν θνητὸν ὀλίγωρον γενέσθαι. 25. τῶν
 δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ
 5 εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληξόμενοι δὲ τὴν ἄλλο-
 τρίαν καὶ ἀδικοῦντες <τὸν ἄργυρον> οὐ παραλείπουσι. ^b
 τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου
 στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Ἀελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν,
 Βαθάναττος δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώκισεν ἐπὶ τοὺς
 10 περὶ τὸν Ἴστρον τόπους . . . ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι'
 ἧς ἐνόστησαν Βαθαναττίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους
 τοὺς ἐκείνου Βαθανάττους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν.
 ἀφωσιώκασιν δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν
 εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον.
 15 ἄργύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ
 ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- ^c
 θέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι.
 εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ
 περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ εἰ μηδὲ
 20 ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ
 τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν διετέλουν.⁷

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφι-
 λοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύ-
 σασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ
 25 μὲν Πλούταρχος ἔφη· 'τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα
 πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερὸν. Πολέμων γοῦν (ὁ ^d
 εἴτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος

4 κορδισταὶ AC: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. Σκορ-
 δίσκοι 6 τὸν ἄργυρον add. Wilam 7 βρεννους A: corr. C
 9 βαδηγαβα· (hoc om. C) ἀθανάτιος δὲ AC: legebatur Βαθά-
 νατος 10 lacunam ind. K 12 βαθανάτους AC 19 ἢ εἰ K:
 καὶ εἰ A ἢ C 20 ταύτην A τοῦτ' ἦν C: corr. Schw

χαίρει, ὥς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὥς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἴρηκε)
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ 5
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερὸν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθούῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
 e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἣ ψή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 10
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων.
 οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Ἀηλιαστῶν οὕτως 15
 f γέγραπται· 'καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Ἀηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες 20
 χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος . . . στρατὸς Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου
 Πιτθεύς, Χαῖνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' καὶ τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ 25
 Σολεύς, εἰς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. 5 12 ἔστων
 Meier: ἐνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Ἀνκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ναίων A

ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν²³⁵
 εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
 νόμοις αἱ πλείσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τήμερον
 ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.⁷
 5 Κλείδημος δ' ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί (FHG I 361). ἡ καὶ
 παράσιτοι δ' ἠρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ Θεμισίων
 δ' ἐν Παλληνίδι. ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
 αἰεὶ βασιλεύοντα <καὶ τοὺς ἄρχοντας> καὶ τοὺς παρα-
 σίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προσαιρῶνται καὶ
 10 τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.⁸
 27. ἔχεις δὲ καὶ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν b
 τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
 τῶν παρασίτων ὁ λόγος) καὶ τῷ Ἀνακείῳ ἐπὶ τινος
 στήλης γέγραπται. τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοι τοῖν
 15 ἐξαιρουμένοι τοὺς μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
 δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρα-
 σίτοις.⁹ Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
 φησί. ἡ καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μετάνκειται
 πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παρὰσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
 20 τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
 τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε- c
 γραπται ταυτί. ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
 τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθίστανται καὶ τοὺς παρασί-
 τους ἐκ τῶν δήμων αἰρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα.
 25 τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
 μέρους τοῦ ἐαντῶν ἕκαστον ἐκτέα κριθῶν δαίνυσθαι
 τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

2 κατηλαγμένον A: corr. C 3 lacunam ind. K 6. 7 θέσιμον
 δ' ἐν Παλληνίδος Wilam 8 suppl. R. Schoell 9 προσαιρῶνται A:
 corr. Wilam 18 μετάνκειται Wilam: μὲν κείται A 26 δαί-
 νυσθαι τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

τὸν δ' ἐκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς
 Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.
 d ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε
 γέγραπται· 'εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεῶ [τοῦ ἀρχείου]
 καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ 5
 ἀργύριον ὅποσον ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώ-
 σωσιν.' ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς
 ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον
 προσηγορεύετο.' ταῦτ' ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
 ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν 10
 καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
 e ὁ Σινωπεὺς κωμωδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
 ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης
 δ' ἐν τῇ Μεθωναίῳ πολιτείᾳ (fr. 426 R) 'παράσιτοι',
 φησί, 'τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ 15
 πολεμάρχοις εἷς· τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
 τέτινων καὶ τῶν ἀλιέων ὄψον.' 28. τὸν δὲ νῦν λεγό-
 μενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ
 διδασκαλιῶν εὐρεθῆναι φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος,
 ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἑλπίδι ἢ Πλούτῳ 20
 f (p. 225 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως ἰλέγων·
 ἄλλ' ἄλλος ἔστειχ' ὥδε τοῦδε κατὰ πόδας,
 τὸν ῥαδίως λαψῇ τυ καιτοίνυν ραθην
 εὔωνον ἀείσιτον. B. ἄλλ' ἔμπας ὅδε
 ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον. 25
 καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαρρήλια 4 [τοῦ ἀρχείου] K coll. Poll. VI 35
 6 ἱερῶν A: corr. Preller 22 ὅδ' ἔστηχ' ὅδε A: ὅδ' del.
 Mein, ἔστειχ' Bergk, ὥδε Schw 23 ῥα δεινῶς A: ῥαδίως cens.
 ed. Schweigh 24 ἀει
 σῖτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

- συνδειπνέων τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γὰρ μὴ λιῶντι, κωῦδὲν δεῖ καλεῖν·
τηνεὶ δὲ χάρις τ' εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
γέλωτα καὶ τὸν ἰστιῶντ' ἐπαινέω. 236
- 5 καὶ κὰ τις ἀντίον λίῃ τήνῳ λέγειν,
τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ' ὧν ἡχθόμαν.
κῆπειτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπιῶν
ἄπειμι· λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
ἔρπω δ' ὀλισθράζων τε καὶ κατὰ σκότος
- 10 10 ἔρημος· αἶ κα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τοῦθ' οἷον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι
οὐ λῶντι πλεῖον, ἀλλὰ μαστιγῶντί με.
ἐπεὶ δέ χ' εἴκω οἴκαδ' καταφθαρεῖς, b
ἄστροφος εὔδω· καὶ τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῶ,
15 15 ἄς κὰ μ' ἄκρατος οἶνος ἀμφέπη φρένας.
29. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρμου
παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ τάδε φησὶν (Π 561 K)·
ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
20 οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κἀδους,
ἄτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
5 κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὄρθον τρέχῃ, c

1 συνδειπνέω Cas 2 τῷ γὰρ λιῶντι τῷ γὰρ κωῦδεν δεῖν
καλεῖν A: τῷ γὰρ μὴ λιῶντι Petitus, λιῶντι Di, μὴ λῶντι Mein
κωῦδὲν δεῖ Grot 3 τηνεὶ A: corr. Schw χάρις A: corr. Bgk
5 λίῃ A: corr. Wilam λέγει A: corr. ς 6 καπωνηχθόμαν A:
corr. Mein 10 ἔρημος A: corr. Cas (ἔραμος) et Ahrens (ἔρημος)
ἐκκαδεντύχω A: corr. Mus 11 τουτοῖον A: corr. Ahrens
12 πλεῖον Ahr: παίων A 13 ἐπιδεχεικω A: corr. Schw (ῆκω)
et Ahr (εἴκω) οἴκαδ' εἰς A: corr. Di καταφθαρεῖς A: corr.
Heringa; κατ διφθέρας Bgk 15 ἄς καμὼν ἄκρατος A: corr.
Toup; ἄς χ' ἀμέων ἄκρατος [οἶνος] ἀμφ. φρ. Bgk 20 τρια-
γλυφουδε A: corr. C 23 σφοδρῶς C

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ περὺσσομαι·
 ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἄλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει.
 πρῶτος δ' Ὀμηρος, ὥς τινές φασιν, εἰσῆγαγε παρὰ-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν τοῦ 5
 Ἑκτορος (P 575).

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἑκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὥς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωροκημέναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν ἀντάρκειαν ἐξηλωκώς. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπολῖς τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποίησατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K).

ἀλλὰ δίαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἄλλ' ἀκούσαθ', ὥς ἐσμέν ἅπαντα κομποὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι καμὸς αὐτοῦ.
 5 ἱματίω δέ μοι δὴν ἔστων χαρίεντε τούτῳ,
 f οἷν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελεύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἡλίδιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἂν
 AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτῳ,
 οἷν Pors: τούτοις AC 26 τιν' C: τι οὖν A

- καὶν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάννυ τοῦτ' ἐπαινῶ
 10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
 5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ ἔκφερεται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιδὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.
 31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
 10 Ἀραρῶς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K).
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε.
 ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὸν τρέφων σε τυγχάνει.
 πολὺν δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
 ῥῆμα παρὰ Πλάτωνα τῷ φιλοσόφῳ ἐν Ἀλάχῃ (p. 179 c).
 15 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
 σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ
 διὰ τούτων (II 338 K).
 δύο ἐστὶ, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,
 ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,
 20 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,
 5 σεμνοπαρασίτου ἐκ μέσου καλούμενον,
 4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς
 ὑποκρινόμενον εὔ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον c
 χιλιотаλάντους ἀνακυλῶν τ' οὐσίας.
 25 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.
 A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεσθ' A: corr. 5 εὐθὺς A: corr. Grot φέρεται
 A: corr. Bergk 7 εἴπας ἔλεγε A: corr. Pors 10 ἐνμεναιῶ A:
 corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
 τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρύσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
 Grot 25 σὺ add. Reisig

- 10 τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών·
 ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἢ τύχῃ
 ἡμῶν μεγάλους προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττωσι·
 d εἶθ' οἷ μὲν εὐποροῦμεν, οἷ δ' ἀλύομεν.
 ἄρα γε διδάσκων, Ναυσίνικ'; N. οὐκ ἀστόχως, 5
 ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.
 32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παρὰσι τον
 ὁποῖός τις ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως (II 454 K).
 ἔπειτ' ἐγὼ παρὰσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῶς λέγειν; ἥμιστά γ'. οὐδὲν ἔστι γὰρ 10
 ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
 εἰ δ' ἐστὶ <τὸ> φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παρὰσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
 e ἐρᾷς, συνεραστῆς ἀπροφάσιτος γίγνεται.
 πράσσεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ, 15
 δίκαια ταῦτά τῳ τρέφονται νενομικῶς,
 ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
 10 χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; 20
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
 f 15 ὁ τῶν παρὰσιτων ὥς τετίμηται βίος.
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτά τοῖς τῶλύμπια
 νικῶσι δίδονται χρηστότητος εἵνεκα, 25
 σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλαις A: corr. Mus 5 ἄρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ'
 ἐδίδασκον, reliqua recte distinxit Dutheil 12 τὸ add. Cas
 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσ-
 αγορευτέα Mein

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λιδύμοις φησὶν (II 43 K).
 ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἄν ὀρθῶς σκοπῆς, 238
 κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
 οὐδείς παράσιτος εὖχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
 5 τὸνναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.
 ἐστὶν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,
 5 μετέχειν δὲ τούτων εὖχετ' αὐτῷ συμπαράν.
 καὶ σὺν φίλος γενναῖος ἀσφαλὴς θ' ἄμα,
 οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
 10 ὀργὴν ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἄν σκώπτῃς, γελᾷ.
 ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ. b
 10 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
 ἄν ἢ τὸ σιτάρκημα δεῖπνον εὐτρεπές.
 34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησι (II 277 K).
 15 βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους·
 ἄν τις ἐστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
 ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
 τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον ἀνταργειον c
 μ' ὀρεῖν.
 20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναι τι πρὸς
 5 κλιμάκιον . . . Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
 κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
 ρᾶν καπνός.
 καὶ Πυθαγοριστῇ δέ φησι (II 280 K).
 25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
 νόμιζ' ὀρεῖν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 13 σιτάρ-
 χημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρὰ νέων
 suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
 20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
 βῆναι τέγος | κλιμακίῳ vel κλίμακι . . . K

- d ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμψη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνίγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μὴδὲ χρῖσθαι τὸ πᾶν 5
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μὴδὲ μικρὸν νυκτερίς.
35. Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνους (Π 94 K).
τὸν τρόπον μὲν οἶσθ' ἀ μου
e ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις 10
τοιούτός εἰμι δὴ τις τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμὸς, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ ἔξειθ' εἰν φρέαρ, 15
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχη τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτὸν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος 20
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.
Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτω μελλόντων γίνεσθαι γάμων
τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε (Π 561 K).
ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς
ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδὸν 25
239 ἢ πῦρ ἐναύσει' ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

5 μήτε χρῆσθαι μήτε ὀρεῖν AC: χρῖσθαι Wilam, reliqua
corr. K 11 εἰμι C: εἰμῃ A; fort. εἰμι· δεῖ τι τύπτεσθαι 13 αἶραν-
τανεμος AC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπρό-
σκεπτος anonymus 25 φράσει' A φράση· ἢ C: corr. Pors
27 δειπνεῖν A: corr. Erfurdt κωλύσει A κωλύσει C: corr. Erf

Εὐβουλος δὲ ἐν Οἰδίποδι (Π 189 K)·

ὁ πρῶτος εὐρὼν τ' ἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὥς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον

5 καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
5 φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

36. Διόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ
παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησὶν
(Π 420 K)·

10 βούλομαι δεῖξαι σαφῶς b
ὥς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὖρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδείς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·
5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
15 ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,
10 παρακειμένην τε <τὴν> τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
20 ἔχουσιν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως c
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιών,
ἀπέρχεται οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
25 καὶ τὴν θύραν ἀνεφργμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῇ
ἐμ' αὐτόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών,
20 ἀπέρχομαι οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος. d

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀρι-
στήσας AC: corr. Mus ἐμπιών AC: corr. Grot 23 ποιῶ C

- ὅτι δ' ἦν τὸ πρῶτον ἐνδοξον ἀεὶ <καὶ> καλόν,
 ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον·
 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἢ πόλις
 ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένην
 25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ 5
 οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς,
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας,
 e 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας. 10
 εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστέτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴν προσεργύγη 15
 ῥαφανίδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
 ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἡριστηκέναι.
 ἐπὶ δ' ἀποπάρῃ μετὰ τινος κατακείμενος
 f τούτων, προσάγων τὴν ῥῖνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι·
 40 'πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;' 20
 διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.
 37. καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησὶν (II 414 K)·
 ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἡράσθη μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πτερυνοκοπίδος νέος ἔτ' ὦν, 25

1 καὶ add. Mus 4 ποιουμένης A: corr. Cas 9 δυνα-
 στῶν A: corr. Cob 10 θυσίας A: corr. Cas 12 τινὲς Cas:
 τινῶς A 15 ἐπειδὴ A: corr. C προσεργύγοι A: corr. Kock
 16 ῥαφανίδας AC: corr. K 17 ἔφασαν AC: corr. Kock
 18 ἐπεὶ δ' ἂν δ' AC: corr. Kock 19 τούτῳ AC: corr. Dobr
 δεῖ ταντῷ A δεῖτ' αὐτῷ C: corr. Kock 22 νῦν Cas: νυνί AC
 23 χαλκιδίκῳ A

- πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
 ὅστων τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
 5 ἐνίοτε τοῦλάχιστον ὀκτὼ τραύματα 240
 ἔχειν. ἐλυσιτέλει γάρ· ἥττων εἰμὶ γὰρ
 5 τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ
 τὸ πρᾶγμα μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
 οἶον φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεται τί μοι·
 10 μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον ὅσα τ' εἴρηκέ με
 κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
 10 πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις·
 ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
 γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἐφθὸν τήμερον b
 15 αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἢ φύσις τέ μου.
 15 Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ πα-
 ράγει τινα παραπλήσιον τοῖς ἐν τῷ Κλαυδίῳ νῦν
 σόφιστεύουσιν, ὧν οὐδὲ μεμνησθαι καλόν, τοιαῦτα
 περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα (II 310 K).
 κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθαι μου.
 20 πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον
 περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἰ τις ἐμπέσοι λόγος, c
 τὸ τεχνίον αἰεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
 5 καὶ παιδομαθῆς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.
 38. παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος
 25 μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν
 Ὀδυσσεὺ ὑφαίνονται· ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησὶν (II 355 K)*
 ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὃ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ

1 ὑπομένων A: corr. Grot κονδυλίων A: corr. Schw
 4 corruptus; ἐκατέρησα δ' conl. Wilam 10 fort. ὢν δὲ
 22 καταπινέτω A: corr. Dalec 27 ἔστω A: corr. Cas

- δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον·
d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.
Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (II 419 K).
ὑπερησυχυνόμην
μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνν 5
αἰσχρὸν <γάρ>. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὀρεῶν.
5 οὔτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.
Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ (II 460 K).
Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν. 10
ἐν δὲ Καυνίοις (ib. 460).
e ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλει; σπεύδετε,
ᾧτάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὔτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοῦ βολοῦ
θήρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ 15
5 ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ᾧ φίλτατε,
πεινῶν.
ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456).
οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἐρῶ· μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν 20
οὔτω σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
f οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
5 κινεῖν ὀδόντας.
Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ (II 103 K).
ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν. 25
B. λέγεις ἔσεσθαι <τὸν> Τιθύμαλλον πλούσιον.
εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 θάνατος A: corr. Cas 6 γάρ add. Schw 17 πίνων
A: corr. Mein 22 νεῖλος A et νίλλου etiam VIII 343 b ἀλ-
φίτου A: corr. Cas 24. 25 τυρρηνωῖαρετὴ A: corr. Dobr,
quamquam non ἀρετὴ, sed πλοῦτος requiri videtur 26 τὸν
add. Schw 27 εὐπράξεται A: corr. Cob

παρ' οἷσι δειπνεῖ προῖκα, συλλέξει συχνήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρε-
κάκῳ οὕτως (II 456 K).

5 ἄγορὰν ἰδεῖν εὖοψον εὐποροῦντι μὲν
ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε.

5 ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἴμοι, τέτταρας
10 χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐργέλεις ὀρῶν,
θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο b
ὁπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ (II 314 K).

15 ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

ἐν δὲ Τίτῳ (ib. 380).

20 ὁ Κόρυδος οὕτος, ὁ τα γέλοι' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. B. νοῦν γ' ἔχων· c
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾷσι (II 291 K).

Κόρυδον τὸν χαλκότυπον πεφύλαξο,
25 ἦν μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μηθὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίση
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,

1 παρ' οἷς ἐδειπνεῖ A: corr. Kock συλλέξειν A: corr. Di
σύχνα Cob 8 ὠψωνεῖ AC: corr. Schw 11 ἡμωδία A: corr. Cas
12 πάντα ημεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C:
corr. Cas 18 εἰς AC ἂν τε μή suppl. Nauck 21 εἶναι βού-
λεται AC: corr. Schw B. add. lac 25 ἦ μὴ σοὶ νομίσης Emperius

5 χαλκῆν, ἄκαματον, πολὺν κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.
 d ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυθος καὶ ἐπὶ τούτοις γελαῖσθαι
 ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Ποιηταῖς φησι (Π 365 K).

πάνυ τοι βούλομαι

οὗτος γελαῖσθαι καὶ γέλοι' ἀεὶ λέγειν

5

μετὰ τὸν Κόρυθον μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς

ὁ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.

γράφει δ' οὕτως· Εὐκράτης ὁ Κόρυθος πίνων παρὰ

τινὶ σαθρᾷ οὔσης τῆς οἰκίας ἐνταῦθα, φησὶν, ὅδε 10

e πνεῖν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὥσπερ αἱ
 Καρυάτιδες.

40. Φιλόξενος δ' ἡ Πτερνοκοπὶς ἐμπεσόντος λόγου

ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαί εἰσι καὶ τοῦ Κορύθου παρόντος,

ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, ἄλλ' ἐγώ, ἔφη, μνημονεύω 15

ὅτε ὁ κόρυθος ὀβολοῦ ἦν. ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος

τῶν παρασίτων, ὥς Ἀξιόνικος εἴρηκεν ἐν τῷ Χαλκι-

δικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f). μνημο-

νεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κερκυφάλῳ αὐτὸ

μόνον Πτερνοκοπίδα αὐτοῦ καλῶν. μνημονεύει δ' 20

f αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν

ἢ Σικυνώσιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ

καταβιοῦς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμω-

δίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ

ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ 25

τῷ μνήματι·

τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα

κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὕτως Mus 10 σαθρᾷς AC: corr. Mein
 17. 18 χαλκιδικῶ A 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμω-
 διογράφῳ A 28 ζῶντι A: cf. Anth. P. VII 708

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης²⁴²
 ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.
 τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ
 Νείλῳ
 5 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμύ πέφυκε φυτόν.'
 ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος.
 ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·
 τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ
 τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
 10 Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς· b
 πεπότηκε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ', ἔφη,
 5 ἃ δέῃ φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκέ πω.'
 Λυγκεὺς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοίοις',
 φησί, 'δόξαν εἰληφότες <Εὐκλείδης> ὁ Σμικρίνου καὶ
 15 Φιλόξενος ἢ Πτερυνοκοπίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-
 φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς
 ἄλλοις ἦν ἀηδὴς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν
 ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πι-
 κρανθείη πρὸς τινα τῶν συζώντων καὶ διηγῆσταιτο, c
 20 πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε
 συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον . . . , τὸν
 δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι.'
 41. Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων
 Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις
 25 καλεῖ (II 383 K)·

2 ἠμφίεσας Anth, fort. ἠμφίεσαι 3 πόλει AC 8 Εὐκρά-
 της A: corr. Grot ποθ' εἰς Mein 9 τῶν τις παρόντων K
 12 φαιεῖν A: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἢ C:
 ἢ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam
 εἰ K: ἢ AC 19 οὐζώντων A: corr. C 20 καὶ οὕτω
 γε Mein 21 καθ' αὐτὸν βιοῦν Dobr οὐ πᾶν σπουδάζεσθαι
 suppl. Mein

εἶθ' ὁ Μοσχίων
 ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος.
 ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἀλεξίς τρεχεδείπνους κατα-
 d λέγων φησὶν (Π 359 K).
 πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος, 5
 ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
 ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. B. Ἡράκλεις φίλε,
 ἀγοράσματ', οὐ σύμπόσιον εἴρηκας, γύναι.
 Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης ὁ Αἰσχίνου τοῦ
 ῥήτορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ 10
 τῆς παραπροσβείας (§ 287). τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέ-
 των ἃ ἐπὶ χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον μνημο-
 νεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ οὕτως (Π 148 K).
 e ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἷδ' ἀκριβῶς.
 ἂν μὲν γὰρ ἢ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε. 15
 ἂν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
 λαμπρός τις ἐξελήλυθ' . . . ὅλολος οὗτός ἐστι·
 5 λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ξωμὸς κατωνόμασται·
 χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν·
 f ὅπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ, λέμβος ἐπικέκληται· 20
 τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις·
 εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ, καπνὸς θεατροποιός·
 10 ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
 ἂν δὲ κριόν, Φρίξος, ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.
 42. Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν κἂν 25
 243 τοῖς πρὸ τούτων, ἀτὰρ δὴ καὶ Μένανδρος αὐτοῦ μνη-
 μονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ. κἂν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (IV 179 M).

5 πρῶτος C 15 ἂν AC 17 εὐθὺς suppl. Mein 20 τῷ A:
 corr. C 22 καπνὸς Schw coll. p. 238 c: καινὸς A, tum fort.
 Θεαγένειος coll. schol. Arist. Av. 823, simul ut dicatur *imber-*
bium spectator 24 ἂν AC 25 μεμνημόνευται K

διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
 ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθεὶς ποτε
 εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος
 πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν
 5 5 ὥς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρα.
 ἐν δὲ Μέθῃ (IV 162 M).

ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
 κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν ἱερὸν γάμον
 φάσκων ποιῆσειν δευτέρα μετ' εἰκάδας b
 10 καθ' αὐτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἐτέροις·
 5 τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῃ ἢ Κρητί. Τιμο-
 κλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ ἀσώτῳ
 παρασιτοῦντος αὐτοῦ μνημονεύει (II 455 K).
 15 ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
 τὰργύριον οὐκ ἐφείδεν, ἀλλὰ παρέτρεφε
 τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
 οἴκαδε βαδίζειν ᾤετο ὃ ταλάντατος. c
 5 καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
 20 τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρουν ξύλον·
 οὗτ' εὐρυθμος γὰρ ἔστιν οὗτ' ἀχρήματος.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ (II 96 K).
 ἐπὶ κῶμον δοκεῖ
 ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν οὐκοῦν δᾶδα καὶ
 25 στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως ...
 μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

7 ἐπέτριψεν Cob 9 δευτέρα μετ' εἰκάδα A: corr. Usener
 15 παραμένειν A: corr. Schw αὐτῷ Di: αὐτῷ A 18 διανοεῖθ'
 ὁ τ. K 19. 20 corrupti 23. 24 οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον
 ἴωμεν ὥσπ. ἔχ., δᾶδα καὶ Dobr 26 μεμάθηκε, ἐγκωμ. A:
 corr. Cas

Τιμόθεος Κυναρίων (II 450 K).

- d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
 εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν, ὥς ἔφραζέ μοι,
 ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.
 43. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ (IV 5
 447 M).
- καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
 ὥς τὸν Ὀφέλαν ἄκκλητον εἰσδεδυνέναι.
 σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὥς ἦν σκότος,
 φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων 10
- e 5 ἦκειν, δεδείπνηχ', ὥς ἔοικεν, εἰσπεσών.
 ἐν δὲ Σφαττομένῃ (IV 449 M).
- καλῶ δ' Ἄρη Νίαν τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
 καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
 ἄκκλητος ἦξει. 15
- Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·
 ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν ποτε
 τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
 εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
 'εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας 20
- f 5 ἔγκοπον ἦλους ἑκατέρᾳ γε τέτταρας,
 ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε
 ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.
 καὶ πάλιν·
- ὁ Χαιρεφῶν κρεῖδι' ὠψώνει ποτέ, 25
 καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὅστωδες σφόδρα

2 πειρώμεσθ' A ἀποδόντες A: corr. Cob (ἀποδύντ' ἐς Schw)
 4 ἔαν AC 10 νῦν φηστος A: corr. Mus cf. Menand.
 IV 104 M 11 δεδείπνηκώς A: corr. Cas 13 ἄρην AC
 20 σιαγόνα A: corr. C 22 παρασίαν A: corr. C 23 δια-
 στραφῆς K 25 κρεῖα δι' ὧσων εἴ A: corr. ed. Basil. et Schw

ἀντὶ τι προσκίπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας
 εἶπεν· 'μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
 5 τοῦστοῦν.' ὁ δ' εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴν ἐστὶν γλυκί.'
 καὶ μὴν τὸ πρὸς ὅστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ. 244
 5 ὁ Χαιρεφῶν δὲ 'καὶ μάλ', ὃ βέλτιστ', ἔφη,
 'γλυκὴν μὲν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῇ.'
 τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλι-
 μαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως
 (fr. 100^d 8 Schn)· 'δείπνα ὅσοι ἔγραψαν· Χαιρεφῶν Κυρη-
 10 βίῳνι.' εἰθ' ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν· 'ἐπειδὴ μοι
 πολλάκις ἐπέστειλας . . . στίχων τῷε.' καὶ ὁ Κυρηβίῳν
 δ' ὅτι παράσιτος προείρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων b
 ο Μάχων φησί·

15 κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
 ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἡνίκα
 κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
 ὅπου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
 5 ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,
 20 ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἀδράς,
 ἐν ᾗ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί, c
 οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
 τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἅμα
 10 καὶ φυνκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,
 25 ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
 Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
 τῶν κωβιδῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσίστα A: corr. C 3 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ
 Dobr 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw 8 πινάκων A: corr.
 Cas 9 κυρηβίων A: corr. Benti 11 τὸ εἶ A: corr. Cas 15 Ἀρ-
 χαιφῶν itemque postea bis A: corr. C 18 παρατιθέντος A:
 corr. C 21 τεμαχίσκοι AC: corr. Cas 24 ἐπὶ πᾶσιν K

- πάννυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος
d 15 καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τᾶλκηνόρου
‘μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς;’
ὁ κυρτὸς εἶπε, ‘πάν μὲν οὖν τούναντιον,
Πτολεμαῖ’, ἐόρακε πρῶτος, ἀλλ’ οὐχ ᾗπτεται, 5
τοῦψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
20 οὐδ’ ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ’ ἀσύμβολον
ἰχθύν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.’
45. Ἀλεξίς δ’ ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παρά-
σιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα, τῷ τρέφονται καὶ λέγοντα 10
τάδε (II 371 K).
e ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
[ἦ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
ἢ Δημέα Λάχητος Ἑτεοβοντάδῃ.
πέτεται γὰρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς. 15
καὶ μετ’ ὀλίγα·
Στράτιε, φιλεῖς δῆπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
Α. εὐχῇ τ’ αἰέ με ζῆν; ΣΤΡ. ᾗπασι τοῖς θεοῖς·
ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; 20
f Ἀξιόνικος δ’ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος
τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει (II 412 K).
οἷνος οὐκ ἔνεστιν
αὐτοῖς πρὸς ἐταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων αἰεί. 25
Ἀριστόδημος δ’ ἐν β’ γελοίων ἀπομνημονευμάτων
(FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινομένου Mein 3 παρεώρακεν AC 4 πάν Mein:
πάννυ AC 5 ἐώρακε AC 8 ἔχοντ’ ᾗψηφον A: corr. Cas
9 παρῶν A: corr. Di 13 ἦ et τι del. K: ἦ εἴ τι C ὅτι K:
ἔτι A 15 πετεγαρ A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρην-
νικῶι A: corr. Di 24. 25 corrupti vel mutili

τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορμίωνα. *Λυγκεὺς* δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι *Σιλιανός*,²⁴⁵ φησὶν, ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίωνος παρασιτοῦντος Με-
 5 νάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ
 θεραπείας περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἐστὶν οὗτος
 Ἰμενάνδρου, ἔφησεν, ἄξία γνάθος. Χαιρεφῶν δέ,
 φησὶν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ
 κατακλιθεὶς ἔσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων
 10 τοὺς κεκλημένους καὶ κελευόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὥς
 παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, ἄριθμεῖτε
 δὴ, ἔφη, πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι." 46. ὅτι δ' ἦν
 ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξε- b
 τάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον
 15 ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησὶν οὕτως (II 465 K).
 ἀνολίγεται ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς
 ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
 βούληται ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμόν,
 κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
 20 5 τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν
 τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.
 Μένανδρος δ' ἐν Κερκυφάλῳ (IV 147 M).
 παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
 διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος c
 25 πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινὸν τινα,
 ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν
 5 πλείους τις ὢν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχῃ,
 ἐλθῶν ...

3 immo Σιληνός, nisi forte v. 4 Ἀθηναῖος corruptum est.
 5 παρ' del. Schw 7. 8 δέ, φησιν K: δ' ἔφησεν A 18 ἀπο-
 λαβεῖν τὸν ἀριθμόν Di 27 τύχης A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἐβδόμῃ Ἀτθίδος (FHG I 408)
 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκό-
 πουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις
 καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀνα- 5
 γράφει ὁ Λυγκεύς· 'Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς
 ἐταίρας, ἥ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ἐπι-
 λιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δύο ὀβολούς,
 Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πο-
 λύκτορος δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν ῥοφοῦντος καὶ 10
 λίθον μασησαμένου ὃ ταλαίπωρ', ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ
 σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει.
 φησὶ γάρ·

κακὸς τις, ὥς ἔοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα

μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον

15

e αὐτοῦ λίθους ἤτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ

αὐτῶν πολὺν πλείους', φησὶν, 'ἐκ τῆς δειξέως.' —

λέγοντος δέ τινος τῷ Κορύδῳ ὥς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
 ἐνίοτε καὶ <τὸν> τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν
 ὀμφαλὸν φιλεῖ 'πονηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἤδη· καὶ γὰρ ὁ 20
 Ἑρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε.
 Φυρομάχου δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
 ἀνατρέψαντος 'ζημιωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι
 οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράφατο.' παρὰ Πτολε-
 f μαίῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκείνον ἀεὶ 25
 λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ
 δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι; Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
 παρασίτου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7. 8 ὑπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοι-
 κοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ A ἀποδώσω Grot: ἀποίσω A 18 pergīt
 Lynceus 19 τὸν add. Mein 26 πότερον C: ποτήριον A

- ‘οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον’, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος
 γυμνοῦ ἐν τινι δείπνῳ διαναστάντος ‘Χαιρεφῶν’, εἶπεν,
 ‘ὥσπερ τὰς ληκύθους ὁρῶ σε μέχρι πόσου μεστὸς εἶ.’
 καθ’ ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ’ Ἀρπάλου τὴν
 5 κύλικα εἰλήφει ‘οὔτος’, ἔφη, ‘τοὺς ἄλλους ἀκρατοκώ-246
 θωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.’ εἰωθότος
 δ’ αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δείπνα φέρεσθαι,
 ἐνεγκαμένου τινὸς ἔτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη
 αὐτὸν ἐνηνοχέειν, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.
- 10 48. Φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος, Πτερυνοκοπὶς δ’ ἐπί-
 κλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν παρακειμένων ἐλαῶν καὶ
 μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας
 τὸ τρύβλιον ἔφη (E 366) ‘μάστιξεν δ’ ἐλάαν.’ ἐν δείπνῳ
 δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος
 15 ‘μὴ πολλούς’, εἶπε, ‘παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσης’. b
 τὸν ὑπὸ τῆς γραδὸς τρεφόμενον παράσιτον Πανσί-
 μαχος ἔλεγεν τούναντίον πᾶσχειν τῇ γραίᾳ συνόντα·
 αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ
 Μάχων γράφει οὕτως·
- 20 τὸν ὑδροπότην . . . Μοσχίωνα λεγόμενον
 ἰδόντα φασὶν ἐν Λυκείῳ μετὰ τινων
 παράσιτον ὑπὸ γραδὸς τρεφόμενον πλουσίας
 ‘ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς προᾶγμ’, ὅτι
 ἢ γραῦς ποιεῖ σ’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.’
- 25 ὁ δὲ αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίᾳ τρεφόμενον c
 συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἐκάστης ἡμέρας·
 νῦν πάντα, φασί, γίνεθ’· ἢ μὲν οὐ κύει,

2 ὦ Χαιρ. C 6 καλῶν: fecit hoc Hyperides c. Dem.
 extr. 16 τὸν δ’ C 17 γράαι A γραί C: corr. Mein
 20 ὑδροπότην ut fere semper A δὲ add. Di 23 φῆσαι
 vel ἐπειπεῖν (pro ποιεῖς) K: εἰπεῖν ante ὁ δεῖνα add. C
 27 γίνεθ’ Mus: γήμεσθ’ A καινὰ (pro γίνεθ’) C

ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου Μεγαλοπολίτης
γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστο-
ριῶν (FHG III 67) συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συν-
άγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι 5
γελοιαστάς. 49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
κ' καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259) 'Κελτοί',
φησί, 'περιάγονται μεθ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμ-
d βιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια
αὐτῶν καὶ πρὸς ἄλλοιους λέγουσιν ἀνθρώπους συν- 10
εστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων
ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλού-
μενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ὧδῆς
ἐπαίνους λέγοντες.' ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς (FHG III 264) Ἀπολλωνιόν τινα 15
ἀναγράφει παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ
ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστό-
e δημος δ' ἱστορεῖ (FHG III 310) Βῆθυν τὸν Ἀνσι-
μάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῖ εἰς τὸ
ἱμάτιον ὁ Ἀνσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκ- 20
ταραχθέντα ἀναπηδήσαι, εἴτα γνόντα τὸ γεγενημένον
'κἀγὼ σέ', φησὶν, 'ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τά-
λαντον.' ἦν δ' ὁ Ἀνσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγα-
θαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' καὶ εἰκοστῇ τῶν
Εὐρωπικῶν (FHG III 193) Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων 25
τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον
τὸν παγκρατιαστήν.

f 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς
μὲν ἐν Πύκτῃ, ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε
(II 464 K).

5 τῶν συλλεγομένων γελοιαστῶν lemm. A 22 φῆσαι K

εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
 τούτων τιν' οἷ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
 τ' ἄλλότρη', ἐαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
 παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

5 Φερεκράτης Γραυσί (I 153 K).

σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;
 B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
 ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

10 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας (p. 420 a): 'καὶ ταῦτα 247

ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ
 ἄλλοι λαβόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K):

ἦν γὰρ ἔν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,
 ἀντιμαρτυροῦσι

15 δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Εὐβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K):

ἐθέλει δ' ἄνευ

μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

51. Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (ἐταίρας δ' ὄνομα

20 ἢ Συνωρίς) Εὐριπίδου μνησθεὶς (κύβος δέ τις οὕτως
 καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ b
 ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει (II 565 K):

ἄριστ' ἀπαλλάττεται ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.

25 B. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; A. οὐκ ἂν ποτε

Εὐριπίδης γυναιῖκα σώσει'. οὐχ ὀρᾷς,

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν αὐτὰς ὥς στυγεῖ;

2 τιν' Herw: τινὰς A 3 λέγειν (γ in ras. m¹) A: corr.
 Mein 7 ἐστι Cas: ἔτι A 8 τιν' Pors: τὴν A 13 συν-
 διώκης A: corr. Pors 18 ἐπισιτίοις A: corr. Cas 26 σω-
 σιεν AC τραγωδίαις ἔν' A: corr. C

- τοὺς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι·
 c ἄνῃρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
 μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
 ὅλοιτο, νόστου μὴ ποτ' εἰς πάτρην τυχών.
 B. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι 5
 μέλει;
 οὐ γὰρ τὸ δράμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζο-
 μένου παρασίτου λέγων φησὶν (Π 566 K).
 ὀργίζεται; παράσιτος ὢν ὀργίζεται; 10
 B. οὐκ ἄλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.
 d καὶ ἐξῆς·
 τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὄρα
 ὥς διασέσυρκε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι 15
 μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;
 καὶ τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν
 (Π 562 K).
 οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.
 52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων 20
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δειπνῶ φησὶν (IV 179 M).
 e τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δειπνὸν ἐστίν, ὥσπερ ἔτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
 τοὺς παρόντας, εἴτα δεῖπνόν ἕτερον εἰς τρίτην
 βλέπει, 25
 εἴτα περὶ δειπνον πάλιν.
 καὶ Ἀλεξίς ἐν Ὀρέστη Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχών Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A
 8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw, τούτου τοῦ Mein 15 διασέσύρκε A:
 corr. s 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr.
 Grot 26 περὶ δειπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρός τε ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, Φιλω-
νίδης τε ἐν Κοθόρνοις οὕτως (I 255 K).

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὦν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὅμοιά ἐστιν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ
5 οὗ προερίρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε
καὶ αὐτόσιτος, ἔτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνη-
γέταις (II 144 K).

νίδος γὰρ οἰκόσιτος ἥδ' ὁ γίνεται.

10 καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ
πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ (II 97 K).

ταχὺ γὰρ γίνεται

ἐκκλησιαστῆς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M).

15 οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M).

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίου δὲ Κράτης Τόλμαις (I 140 K).

20 ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον, ῥιγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
[δέξετ' ἐπὶ μισθῷ σῖτος]. —

ιδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἔφη (IV 202 M).

248

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναῖκας μὴδὲ δειπνίζειν ὄχλον,

25 ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιημέναι.

σιτοκούρου δ' Ἀλεξίς μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ
Ἐρίθοις (II 363 K).

2 δ' ἐν 5 12 fort. γλνκὺ γὰρ 14 δακτύλῳ A 19—21
fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτιον et ἐπίσιτον Pors
20 ῥιγῶντ' Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεταί τ' Pors
σῖτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔσθῃ περιπατῶν σιτόκουρος.

Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἴρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως (IV 139 M).

b . . ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 5
παρατρέφεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις (IV 196 M).

. . . . τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις

τὸ φορτίον θείς· σιτόκουρον, ἄθλιον,

ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφραμεν. 10

αὐτόσιτον δ' εἴρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M).

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων

τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἰ τῷ δεσπότῃ.

κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει (II 15 171 K).

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K).

ὁ δὲ ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ; 20

καὶ Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς (I 145 K).

ὥς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις

τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

53. τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος ἄλλα 25 μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ, ὥς ὁ Θηβαῖος εἴρηκεν ποιητῆς (fr. 241), περὶ δ' κολάκων ἐρῶ τι. ἴσχυται γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα,

5 fort. πάντ' ὀκν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic)
ὁμολογῶν A (ex vv. 9. 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. A C,
cf. ad v. 5 14 συνερανιστῆς A C: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν
 δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλεί-
 σοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ
 τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον (Ἀθηναῖος
 5 δ' ἦν γένος, ὥς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν
 τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεὺς ὁ Σάμιος
 ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παρὰσίτον ὀνομάζει λέγων
 οὕτως· 'Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παρὰσίτος ἐπιτιμῶντος
 αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἔν', ἔφη, μὴ ἐπι-
 10 λανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον e
 τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστίν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη,
 'κείνου πέπραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου
 καὶ εὐημεροῦντος 'εἴτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρέψω;' καὶ
 15 ὁ Δελφὸς δὲ Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG
 IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· 'Φιλίππου
 τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη
 παρὰ Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως Κλείσοφος παρὼν
 ἔφη 'εὖ γε νῆ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος
 20 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νῆ τὸν Δία
 τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας.' f
 54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161)
 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη συμ-
 προῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν
 25 αὐτὸν ὀφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη,
 σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμύ
 προσφέροιτο τῶν ἐδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 ἀεὶ C: δεῖ A ἔν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: εἶναι
 φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρακῶν C: om. A 19 σύγε
 μη τοὺς A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δριμύ
 τι Pors

- 249 ἐστρεφε τὴν ὄψιν ὥς συνδαινύμενος'. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων
 χώρα οὐχ ὥς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποιοῦν, ἀλλὰ κατὰ
 τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συν-
 υποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νο- 5
 μίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατο-
 ρύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἔσθην
 δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ' ὁ Ἀμασκηνὸς
 (εἷς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλω
 ἱστορίᾳ (ἐκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς
 τέσσαρσι) τῇ ἐκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ (FHG III 418) 10
 b φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος
 δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ
 αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρὶς γλώττῃ
 σιλοδούρους· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι.
 'τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναπο- 15
 θνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἂνθ'
 ἥς συνδυναστεύουσιν τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ
 δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν
 ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσῃ βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ
 εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδει- 20
 λιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἤμῃ βασιλεὺς ἢ
 διεκδύντα.'
- c 55. Φίλιππον δὲ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 317)
 Θρασυδαῖον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν 25
 τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ
 μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν·

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδούρους A:
 σιλοδούρους C, fort. σολιδούρους (soldunūi Caes. b. G. III 20).
 16. 17 ἂνθ' ὧν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτ' ἐν ν. AC
 26 μικρὸν Cas

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Δοῦρις ἐν
πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρ-
καδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος
φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυνέστατος καὶ πλείους ἀπο-
5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν
Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν
Ἀρκαδίωνα· ὃν θαεσάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d
καλεσάμενος ἔμελλε τίνος φεύξῃ, φησὶν, Ἀρκαδίων;
καὶ ὅς (λ 122).

10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.
Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ
καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν
ἔχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
15 δρου κόλακος Ἡγήσανδρος τάδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414).
Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προ-
θύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e
παρὼν ἥ που τῶν ἄλλων μυιῶν, εἶπεν, αὐταὶ πολὺν
κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος. ὁ δ' αὐτός
20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα
Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπεῖχεν
δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὥς μὴ συνακούειν) συγ-
γελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ
τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ,
25 ὅμῃν, φησί, πιστεύω διότι τὸ ῥηθὲν γέλοιόν ἐστιν.
56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος
τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὅξυν

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγη-
σίον νικησίον A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελᾶν
add. C 23 δ' add. C

ὁρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν
 ὀξύωπης, ἔψαυόν τε τῶν παρὰκειμένων ὥς οὐχ ὁρῶντες,
 ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια
 προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
 250 παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες δ
 τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον
 εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224) Δημοκλέα φησὶ
 τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος
 κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς 10
 Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυ-
 σκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς
 ἑάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις
 θεοῖς ἐλθὼν ὀρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
 b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὥς τὸν Διονύσιον καὶ 15
 πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ
 τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζει κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ
 βλάπτει τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα
 τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γε-
 νέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ 20
 δεῖπνον ἑκείνοι μὲν τῶν Φρυγίου καὶ Σησιχόρου,
 ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινὰς ἀνελιγ-
 φότες ἦδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
 c τοῦ Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου
 σαφῇ τὸν ἔλεγχον παρέξεν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ 25
 αὐτοῦ κατηγοροῦς οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσμάτων

3 λεκάνια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ
 14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὥς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ
 πρεσβείαν τινὰ C), ὥς τὸν Δίωνα Mueller 21 τῶν Dobr: τὸν A
 22 παιᾶνα A: corr. K τινὰς Mein: τινες A 23 τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ἄδειν.
 λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δη-
 μοκλῆς ἔφη· χαρίσαιο δ' ἂν μοί τι, Διονύσιε, κελεύ-
 σας τινὲ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεποιημένον
 5 εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγμα-
 τεῦσθαι περὶ τοῦτον· παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν
 φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιῶν ὁ δ
 Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον ῥάμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες
 φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν
 10 πόλιν ἀποσταλέντων· καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη]
 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε.' κἀ-
 κεῖνος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἶδας', ἔφη, 'σύ, πό-
 τερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοῦναντίον ἃ γεγράφασι;
 καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετί-
 15 μῃκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀνα-
 γράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.
 57. Ἠγήσανδρος δ' ἱστορεῖ (FHG IV 415) καὶ Ἰέρωνα
 τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι e
 καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες
 20 διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειρα-
 γωῶνται καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερεστέρος εἶναι.
 Εὐκλείδην δέ φησιν Ἠγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπι-
 καλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος
 τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, ὁ Καπανεύς,
 25 ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἰκέ-
 τισιν (764) ὑπεραστειὸς ἦν
 μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν. f
 οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησὶν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τί δ' C:
 το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ'
 αὐτοῦ C: ὑπ' αὐ A 27 i. e. ἐκσογκοῖτο

νίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τ᾽ ἄλλα
 μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν
 δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσιν ὁδὸν Ἀθη-
 ναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις
 (FHG III 164) Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλό- 5
 σοφον ἕνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ
 συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετο ποτε βροντὴ
 ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος ὥς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν 'μή τι
 σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός;' τὸν
 251 δὲ γελάσαντα εἰπεῖν 'οὐ γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, 10
 καθάπερ σὺ με διδάσκεις ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ
 βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεισθαι κε-
 φαλάς.' Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς
 (fr. 28^b M) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν
 τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος 15
 εἰπεῖν (E 340):

ἰχθὺς οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύ-
 σας, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 414), καὶ πολλὰ
 b δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν οὐκ ἡσχύνετο κολακεύων 20
 οὕτως φανερώς καὶ τολμηρώς τὸν βασιλέα ὥς καὶ
 εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ'
 ἐννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ
 ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἶσαν,
 Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὅτι θεὸν εἴση- 25
 γήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι
 πρεσβεύων ὥς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν. Τίμων
 c ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων (fr. 64 W) Ἀρίστωνά

26 Τιμαγόραν Valesius coll. II 48 e: Εὐαγόραν AC Εὐα-
 γόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν lemm. A

φησι τὸν Χῖον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον,
 κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν
 ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν 5
 ἱστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου
 5 κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ'
 οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ὃ βασιλεῦ, τί δεῖ
 ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε;
 καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ὅτι οἱ
 θεοί; φῆσαι, φοβοῦμαι μὴ τι θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν
 10 δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύ- d
 λαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς
 Λακεδαιμονίους ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλο-
 φάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν.
 95. Εὐφραντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG III 19)
 15 Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου
 κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν,
 ὥς μὴ μόνον Ὀδυσσεὺς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περι-
 φέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέ- e
 γονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαι-
 20 δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ κατα-
 λυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην
 τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν
 ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ (c. 11 H)
 Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἑταῖρου δὲ τοῦ Φιλο-
 25 πάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ἰερωνύμου δὲ τοῦ Συρα-
 κοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλού-
 μενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ
 Ἰερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητῶν C 9 μὴ τι Mein: μὴ τοι A μὴ τοῖς C 21 Ἡρα-
 κλείδην Polyb: προκλείδην A προκλείδην C 24 ἑτέρου A:
 corr. Leopardi

f φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἑτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ- 5 ραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 194) Ἀίρῃσιππος, φησὶν, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα- 252 πεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός. τοι- 10 οὔτως ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνεΐτης ὁ Σεύθου τοῦ Θοράκων βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ξ' Ἀναβάσεως (3, 16). 60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτω- καιδεκάτῃ ἱστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀρ- γείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει 15 καὶ ταῦτα· Ἐνικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ χρὴ φαῦλον νομίζειν, ὅς προστάτης γενόμενος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρή- ματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἅπαντας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπαίαις οὐ μόνον 20 b τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑμ- προσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέ- σκειν καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν υἱόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται 25 ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὁπότε μέλλοι δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῷ δαί- μονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

3 Σῶσις Gronov: ὡσις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος ὢν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνεΐτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ c
 τῆς θεραπείας ταύτης χρηματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ
 βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδὴς καὶ χρημάτων ὥς
 οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἦντων· Ἀττάλου δὲ τοῦ βασι-
 5 λέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος *Λυσίμαχος*, ὃν
Καλλίμαχος μὲν (fr. 100^d 12 Schn) Θεοδώρειον ἀνα-
 γράφει, Ἑρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς
 καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου
 παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαι-
 10 νούσας. *Πολύβιος* δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν (cap. 24)
 Ἐκάτορος, φησὶν, ὁ Γαλάτης ὢν τᾶλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σω- d
 στράτου τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος
 γένος· 61. *Λικιννίου* δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους
 στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι *Νικόλαος* ἐν τῇ
 15 τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418)
 Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσον πάντα
 ἀνακοινοῦμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου
 παρείθη ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως
 20 τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὀμότητα e
 καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη.
Ποσειδώνιος δ' ο Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος
 χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III
 254) Ἰέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιφθοῖς
 25 ὑπανλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολε-
 μαίου τοῦ ἑβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ *Εὐεργέτου* ἐπι-
 κληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, κα-
 θάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῖ

5 *Λυσίμαχος* C: *σίμαχος* A 6 *Θεοδώριον* A: corr. C 11 *ἀνὴρ*
ἀγαθός C fort. recte 16 *καρρηνόν* A: corr. C 20 *καρπῶν* A:
 corr. C

f διαφθαρήναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσί-
πατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ περιπατητικός
(FHG III 415). Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
Ἑλληνικῶν (FHG I 280) Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου
κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα. 5

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν
Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους
τοῦ ῥήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
(FHG II 449) διηγούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθη-
25 ναῖοι κολακείας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον 10
καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως·
ἑλύπει μὲν καὶ τούτων ἕνια αὐτόν, ὥς ἔοικεν, οὐ
μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά,
Λαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου
καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὀξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ 15
καὶ βωμοὶ καὶ ἡρῶα καὶ σπονδαί. τούτων ἐκάστῳ
καὶ παιᾶνες ἤδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον
θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ'
b αὐτοῦ οὐδείς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἄδρὸς τὴν
ψυχὴν. καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, 20
ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποιικίλης στοᾶς
τῆς ἐν Σικυῶνι (fr. 15 Pr), ἰδρύσαντο ναὸν Ἀφρο-
δίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημη-
τρίου καθάπερ καὶ ἡ Λέαινα. τί οὖν παράδοξον οἱ
Ἀθηναῖοι <οἱ> τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν [οἱ] εἰς 25
αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ἄδοντες;
φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ
γράφων (FHG II 449)· ἑπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον
c ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας

10 πρὸς τε τὸν A: τε om. C 13 ἀλλὰ om. C, tum fort. ἄλλα
γ' ἐδόκει 14 ἱερὰ C: ἱερᾶ A 25 οἱ prius add. alterum del. Coraes

οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιαῖντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἶνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ῥόδῃς ἀπήντων αὐτῶ καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἥδον ὀρχούμενοι
 5 καὶ ἐπάδοντες ὥς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσὶν, γεγρονῶς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῶ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπία
 10 κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἰκέτευον, φησί, καὶ προσ-
 ηύχοντο.² 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἶρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674⁴ B)

— — — — —
 15 ὥς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
 τῇ πόλει πάρεσιν·
 ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καὶ> Δημήτριον
 ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός.
 5 καὶ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
 20 ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
 ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
 καὶ γελῶν πάρεστι.
 σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
 10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
 25 ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, e
 ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
 ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

2 προσοδιακοὶ Bernhardt: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς
 ὁδοὺς Mein 13 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl.
 Toup Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρῆν A: corr. Pors
 23 τι Mein: ὅθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὅμοιον
 Mein

χαῖρε, κάρφοδιτης.

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα
ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν,
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.

5

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι·

πρωτόν μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·

κύριος γὰρ εἶ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος

10

Σφίγγα περικρατοῦσαν,

25 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,

ὥσπερ ἡ παλαιά,

τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,

f οὐκ ἔχω μάχεσθαι·

15

Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·

μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,

Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,

τὴν Σφίγγά ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιῖ

20

ἢ σποδὸν ποιήσει.

64. ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,

ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν

Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους

μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν 25

254 ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεῦρά προπίνοντά τινα εἰσαγα-

γῶν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε (Π

336 K)·

8 μὲν C: με A 11 περιπατοῦσαν AC: corr. Cas 12 αἰτω-
λίδ' C 13 πάλαι AC: corr. Cas 18 κόλασον Toup 21 σπεινον A
πεινῆν C: corr. Wilam

- παῖ, τὴν μεγάλην δός, υποχέας
 φιλίας κνᾶθους τῶν . . . παρόντων τέτταρας,
 τοὺς τρεῖς δ' Ἐρωτος προσαποδώσεις ὕστερον.
 <ἔν'> Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς
 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κνᾶθον Δημητρίου
 φέρε τὸν τρίτον
 Φίλας Ἀφροδίτης. χαίρετ', ἄνδρες συμπόται,
 ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι. b
65. τοιοῦτοι τότε ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας
 10 θηρίου χαλεπωτάτου λύσσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ
 πόλει· ἦν ὁ μὲν Πύθιος ἐστὶαν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκήρυξε,
 πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος Θεόπομπος
 ὁ φήσας ἐν ἄλλοις (FHG I 328) πλήρεις εἶναι τὰς
 Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν,
 15 ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλη- c
 τήρων. οὗς ἐγὼ πείθομαι ὥς ἐπομβρίαν ἢ τι δεινὸν
 ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι κολα-
 κείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον
 εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οὐ ζῶντας
 20 ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησί
 γοῦν καὶ Ἀναξίλας ἐν (II 274 K).
 οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
 σκώληκες. εἰς οὗν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
 εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
 25 ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
 ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμι' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει. d
 Πλάτων τ' ἐν Φαίδρῳ φησί (p. 240 b). 'κόλακι, δεινῷ

2 συμπρόντων Mein 3 velut τοὺς τρεῖς δ' ἐγὼ Σωτῆρσιν
 ἀποδώσω θεοῖς· 4 ἔν' add. Cas νίκης καλῶς corrupta
 8 ὅσων A: corr. Cas 22 ἔνιοι κόλακες A οἱ κόλ. C: ἐν Ἰοῖ
 Mein, ἐν Νηρεῖ Di 26 ἕτεροδακνει AC: corr. Cas

θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμιξεν ἢ φύσις ἡδο-
νήν τινα οὐκ ἄμουνσον.³ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ
κολακείας (fr. 83 W) φησὶν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος
Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα προσκαθί-
ζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλόμενον 5
δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὁρᾶσθαι,
e λαβόμενος τοῦ ὠτὸς καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου
πολλῶν παρόντων εἶπεν· 'οὐ χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ'
ἄμῶν ἀκούσει.' Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησὶν (II 547 K).

ὁ γὰρ κόλαξ 10

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
πόλεις

ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.

νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,

αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ. 15

f διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
καλουμένην πόλιν Κολακείαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
ὥς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG I 310).
66. κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
Ἀθήνῃ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ 20
τῶν ἱστοριῶν (FHG I 341). χάριν γὰρ ἀποδιδόντας
25 τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνους, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ
Σέλευκος πιμρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ
μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν
ἀμφοτέρως, οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς 25
κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ
Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κῦαθον ἐν ταῖς συν-
ουσίαις Σελεύκου σωτήρος καλοῦσι.

3 μύρτις C: μυρτις μύστης A, Μίτυς Wilam coll. Arist.
poet. c. 10 et or. c. Neaer. 33 8 χορεύσει A: corr. C
9 ἀκούση C 11 fort. καὶ τὰν πόλει 13 πανούργῳ Nauck

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα
ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης
ἐν Σαμία (Π 155 K).

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. b

5 οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι
ὥς ἐστὶν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἀλεξίς γοῦν
φησιν ἐν Ψευδομένῳ (Π 392 K).

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ.

οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.

10 Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν
(FHG II 313). 'κόλαξ μὲν οὐδεὶς', φησί, 'διαρκεῖ πρὸς
φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιή- c
ματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἐραστῆς κόλαξ ἐστὶ φιλίας
δι' ὥραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως
15 κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεῶν
κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θριῶσιν
ὠνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον
ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου [μητρὸς] Φίλας, ὡς φησι
Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνο-
20 μάτων.

67. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Γεργιθίῳ (FHG II 310) καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος
τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται καὶ αὐτὸν τὸν Γεργί-
θιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπι-
25 γραφήν, ἓνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. d
διηγεῖται δὲ οὕτως, τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ
ἥθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ
αὐτούς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα
τολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσσωμένων τῇ

4 ἀρέσκειαν AC: corr. Canter 10 ὁ σολευκος A 16 Θριῶσιν?
18 μητρὸς del. Herw; debebat γυναικὸς, cf. Steph. B. s. γ. Φίλα

κολακεία, χάνους καὶ κενούς πῶλιοῦντα, πάντων ἐν
 ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι.
 ἔξῃς τε διηγούμενος περὶ τινος μειρακίου Παφίου μὲν
 e τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην τοῦτο, φησί, τὸ
 μειράκιον (οὗ λέγων αὐτοῦ τοῦνομα) κατέκειτο δι' 5
 ὑπερβάλλουσιν τρυφὴν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε-
 στρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάντων πολυτελεῶν.
 ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ
 καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία
 μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινά παραλουργῇ, δι' ὧν 10
 ἡμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγίνοβαφῇ
 τῶν Δωρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο <ἐν>
 f λευκῇ χλανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ
 κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων
 γένος ὡς χρήσιμον· πάντες γὰρ τὸ κτήμα τυραννικόν 15
 ἐστὶ. καὶ τούτων οἷον Ἀρεοπαγιτῶν τινῶν οὔτε τὸ
 πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν
 οὐδεὶς. διηρημένων δὲ διχῇ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν
 τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην
 Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ- 20
 256 μάλαγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συν-
 αναμινύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐργα-
 στηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὠτακουστοῦσι κατασκόπων
 ἔχοντες τάξιν, ὃ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν
 ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἄνακτας. οἱ 25
 δὲ Προμάλανγες ζητοῦσιν ἅν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργί-
 νων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ζητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent
 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12. 13 ἐν λευκῇ χλανίδι Cas: λευκῇ
 χλαμύδι A 20. 21 προμαλάγγους AC 26 ἅν τι K: ἀντι AC
 27 οὐκ ἀνάξιον K: ὅτι ἂν ἄξιον AC

δόξη, ὄντες τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος
 καὶ πιθανὴ πρὸς ἅπαντας ἢ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ,
 καθάπερ καὶ αὐτοὶ φασί, παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἔξω b
 τόπους διαδεδόσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολά-
 5 κων· καὶ γὰρ οὐχ οἷον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι
 σεμνύνονται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος
 ὦν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὗς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμα-
 λώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκησεν,
 10 οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς
 Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν
 προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν
 Ἰδὴν συμπαραλαβὼν τινὰς τῶν Μυσῶν, ἣ πάλαι μὲν c
 ἀπο τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται.
 15 τούτου γάρ, ὥς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες
 ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες,
 ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς
 εἰρήκασιν, ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιά-
 δαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι. 69. γερόνασι δὲ παρ'
 20 ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρὸς καὶ γυναιῖκες ὑπὸ τὰς
 ἀνάσας αἰ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπο- d
 λιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετὰπεμπτοὶ πρὸς
 τε τὰς Ἀρταβάξου καὶ τὰς Μέντορος γυναιῖκας κλιμα-
 κίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς
 25 μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον
 ἐξ ἐαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν
 ἀνάβασιν γίνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν
 ἀμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπώκησεν s 13 ἦ A: ᾧ C 14 Γέργιθος Steph. B
 20 γλουτουκαρὸς A: corr. Cas 23. 24 κεμανκίδες A: corr. C

τητος εἶπω, προηγάρουντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
^e τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως,
 αἱ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατήσαν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν ⁵
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων.
^f τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεῖα κακῶν αἰτία ¹⁰
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν. 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησὶν· 'ἀλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεῖα μέμψαιτ' ἂν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἔστασαν· τριῶν δ' ¹⁵
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἷς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
²⁵ 71 κῶς· ὃ δὲ ἐπεί δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· ²⁰
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικός ἐκκρεμάμενος ²⁵
 ταύτης καὶ προσπεπτωκὸς κατέψυχε τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἴλκε τε καὶ ἐξέτει-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικά A: corr. C τριοδοιτινες AC:
 corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε A ἄποθεν C
 26 ταύτη AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θῆρ ὁ γεν- b
 ναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής,
 προσεστικῶς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν βυσσίνων
 προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς·
 5 καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον
 ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμά τι διακινῶν
 καὶ αἰωρῶν ἡδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ
 δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι
 [τῷ μειρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην ἥς καὶ τὴν c
 10 Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρος·
 οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχὴν. δηχθέντος
 δὲ τοῦ μειρακίου τηλικοῦτον ἀνέκραγεν ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἡγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν
 πρὸς μίαν ἔχθραν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυνεν.
 15 ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχῶς αὐτόν·

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἥσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπὸ <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδὼν
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων
 20 'ἀπέκτεινα ἄν, εἶπέν, σε νῆ τους θεούς, εἰ μὴ πονη- d
 ρῶν ἀνδρῶν ἢ τυραννὶς ἐδεῖτο.' Ἀντιφάνης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς
 τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀνα-
 πυνθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 K).

25 ἐν Κύπρῳ φῆς, εἶπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·

3 τῶν A 6 ψῆγμα Cas/ 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K
 ἀλλ' οὐ καὶ <μυίας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ
 δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἄν AC 8 ἐφείναι C 9 τῷ μειρακίῳ
 del. Wilam ἥς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τινος
 add. Schw

- e οὗ πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν,
 5 ἄλλως τ' ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πῶς; ἔασας τᾶλλα γὰρ
 ἐρήσομαί σε τοῦθ'. B. ὅπως; ἤλείφετο 5
 ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι τοιοῦτῳ μύρῳ,
 10 καρποῦ σύχυν' οἴου φασὶ τὰς περιστερὰς
 τρώγειν. διὰ τὴν ὁσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
 f παρῆσαν οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν 10
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
 ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
 15 τοῦ μήτ' ἐκείσε μήτε δεῦρο παντελῶς
 οὔτως ἀνερριπίζον ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν.
 25872. εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ 15
 μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος (l.s.)· πρὸς γὰρ
 τῷ τοιοῦτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ
 σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις. ὅθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. 20
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ
 ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ
 τὴν μορφὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὔτω ποικι-
 b λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἱατρὸς ἔλεγε τὴν 25
 κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι
 ταῖς ὁμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τὰμὰ AC: corr. ς 5 τοῦτο πῶς
 AC: corr. Cob 7 συγνοῦ δν AC: corr. Kock duce Porsono
 11 ἐπαίρουσαι AC: corr. Herw 12 non intellego; verba for-
 tasse mutila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὔτω C, fort. τῷ τοιοῦτως
 18 ἐπακολουθοῦν A: corr. C

πάντα ὑποδύεται, ὥς δὴ τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν
 τῷ τῆς ψυχῆς ἦθρι καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν
 αἰσχυρῶν.⁷ οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου
 τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων· οὐ πολ-
 5 λοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς
 ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως (II 372 K).

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν, c
 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
 τρεῖς ἐν Κεραιμειῷ περιπατήσας ἡμέρας
 10 διδασκάλους ἐξεῦρον οὗ λέγω βίου
 5 ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου.
 καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M).

πάλιν ἢ τοῦ βίου
 ὑγρότης μέ [τοῦ] σου τέθλιφε· τὴν ἀσωτίαν
 15 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν τινες.
 73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Αἰμυλίας (II 70 K) τέχνην
 τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν [εἶναι] ἐν οἷς d
 λέγει [ἐν ταῖς Αἰμυλίας].

εἴτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
 20 ἢ πρόσδοτος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυνῶς;
 ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
 ὁ γεωργὸς ,
 5 ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνους πάλιν·
 πρόσσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.
 25 ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
 οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιὰ,
 ἀδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐμπιεῖν πολύν, e
 10 οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

13 πάλαι γ' Mein 14 τοῦ del. Herw τέθλιφε A: corr.
 Herw 17 εἶναι del. K 18 ἐν τ. Α. del. ς 22 post γεωργὸς
 lacunam indic. Iacobs 27 ἐμπιεῖν A: corr. C (ἐμπιεῖν supr. add. κ)

κεχαρακτήριζε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα
Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν
παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἀλεξίς δ' ἐν Κατα-
ψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων
φησὶν (Π 381 K).

5

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
f τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχῆσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
οὗ τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. 10
δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις
οὐκ ἂν ἀκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος
τοῦ τραγωδιοποιοῦ (fr. 21 N).

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἐορτὴν ἄγειν.

[οἶον καθήμερινήν]

15

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (FHG IV 431) διηγούμενος
ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων
259κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα· Ἐκνωπῷ μαντευομένῳ
περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἐρμῇ δολίῳ. καὶ 20
μετὰ ταῦτα ὁρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν
καταστήσωνται· (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ
Ἐχάρως, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι
τῶν ἐπιφανῶν πρόκυνες καὶ κόλακες) συμπλέοντες 25
οὖν τῷ Κνωπῷ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δῆσαντες
τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθέντες
b εἰς Χίον καὶ δύνανται παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 ἐορτὴν Di ἄγειν Bentr: λέγειν AC τὴν ἐορτὴν δεῖ μ' ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὀρτύγης C: ὀρτυτῆς A 24 Ἐσχάρως Mein 25 πρόκυνες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν
 εἰς τὰς Ἐρυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ
 σῶμα ἐξεβράσθη τῆς Ἐρυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ
 νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ
 5 Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης
 (ἣν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στρο-
 φαίᾳ) ἐξαίφνης ἀκοίεται σάλπιγγος βοή· καὶ κατα-
 ληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην
 πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων καὶ
 10 ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. οἱ ο
 δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου
 δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι
 διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι
 15 τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον
 κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἄλουργὰ μὲν
 ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυνότες περι-
 πορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῇ σανδάλια
 τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι d
 20 διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκα-
 μῖδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδή-
 μασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον
 ὀλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἡνάγκαζόν τε τῶν
 πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ ῥαβδουχεῖν,
 25 τοὺς δὲ τὰς οδοὺς ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς
 υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ
 τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρὶ γ-
 γελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις

2 ἐρυ | θυράς (ερυ in extrema pagina) A 3 ταῖς Ἐρυ-
 θραῖς AC: corr. Kontos 4 Λεώπεδον Mein, fort. Λειόπεδον
 6. 7 στοφέα AC: corr. Spanheim 15 πολιτῶν C

ε περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἐταιρίας αὐτῶν
ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν
καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ
στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὅξυ καὶ μέγα
ταῖς φωναῖς ἐφεσθηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα 5
ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἰππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφὸς
μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἑρυθραῖς ἐορτῆς οὔσης
τῶν Ἑρυθραίων προσβοηθούντων ἐπῆλθε τοῖς τυράν-
νοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην
f μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς 10
δὲ γυναικὰς αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος
τὴν πατρίδα ἡλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες
φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ
Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301) 15
φησιν· Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ
260 Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνά-
μενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις
συνὼν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε
διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πρᾶγματων 20
ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν
ἀνθρώπους ὁ Μακεδὼν, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμο-
λοχίαν πλείω χρόνον ὥς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ
συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος. ἱστορεῖ
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἡγήσανδρος ὁ Δελφός 25
(FHG IV 413), ὥς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡρά-
b κλειον ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλωτα λέγουσιν ἀπέ-
στελλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν ἀνα-
γράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγαγόντες C 15 ἐν τῇ θ' (sic) AC 19 fort.
αὐτῷ συνὼν

- αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτη καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν
(FHG I 308) 'τοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς ὁ Φίλιππος
ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς συν-
ουσίας αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν
5 αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀρχούμενος καὶ κωμάζων
καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἣν δὲ καὶ φύσει
βωμολόχος καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος c
καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συν-
τείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυνέσι καλουμένοις
10 καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν
Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἤρει μᾶλλον ἐν
ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς. τὰ παραπλήσια ἐποίει
καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὐβουλος ὁ κωμω-
διοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ
15 δράματι (II 173 K).
ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν ἀνθαδέστερος
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ d
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται <δὲ> δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, καὶ δοῦλος ἦ.
20 77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς
μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ
μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος.
ἱστορεῖ δὲ περὶ ἑκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ
καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· 'Φίλιππος
25 τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἥθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπι-
μελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e
ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινωῖν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἤρει C: ἡρεῖτο A,
in το μᾶλλον participium (velut κατακηλῶν) latere putat Wilam
17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτὸν AC: corr. Cas 18 δὲ
add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ
τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν.
τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί
τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυ-
ρούμενοι καὶ λαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ 5
δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι;
f καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐταιρουμένους, αὐτοὶ
δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρεῖχον. ὅθεν
δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἐταίρους ἀλλ' ἐταίρας ὑπέ-
λαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγό- 10
ρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόποροι
τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν
τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἀρπάζειν
καὶ φονεύειν ἐξήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς
261 ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἴκειον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ 15
δ' ἐπιорκεῖν καὶ φευκαίξειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπε-
λάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν, τῶν
δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς
Εὐρώπης ἔχοντες. οἶομαι γὰρ τοὺς ἐταίρους οὐ πλείονας
ὄντας κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίῳ οὐκ ἐλάττω 20
καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν
ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κεκτημένους. καὶ περὶ
Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
πρὸς ταῖς εἴκοσι (FHG I 303)· 'Διονύσιος ὁ Σικελίας
b τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας 25
καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ
ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ
εὖ περιεῖπε.'

4 ὧν οἱ μὲν Pol 7 τοὺς ἐταιρευομένους Pol 9. 10 ὑπελάμ-
βανεν εἶναι Pol 10 στρατιώτας glossa: χαμαικοίτας Mein χαμαι-
τύπους (i. e. qui prosternunt) K ἀλλὰ χαμαιτύπους Pol 16 ἐν
τῷ σεμνοτάτῳ AC: corr. K 26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς φιλόγελως
 ἦν, ὥς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν
 (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει οὕτως
 (ib. 341)· 'περιεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν
 5 ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν
 μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου,
 Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου.
 καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῦθος.' Ἡρό- c
 δοτος δὲ φησιν (II 173. 174) 'Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα
 10 παιγνιήμονα ἐόντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε
 ἰδιώτης, φησὶν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμων
 καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνὴρ.' Νικόλαος δ' ἐν
 τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416)
 Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν
 15 μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὥς καὶ
 πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας.
 ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἰ ὑπ'
 αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμωδίαί τῇ πατρίῳ φωνῇ.
 79. Τιρυνθίους δὲ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ d
 20 κωμωδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρείους δὲ
 πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν
 ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους
 τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἣν θύοντες
 τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγέλαστί τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς
 25 τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οἱ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρ-
 τωσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ
 θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἰς καὶ συγκαταμιχθεὶς, ἐπείπερ e

3. 4 ὥσπερ ξώρα A ξώρα C: corr. Schw 6 μόνου del. Di
 8 καὶ ταῦτα οὕτως AC: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ
 εἰκοστῇ A: corr. Vales 17 ἀδρὸν K 24 ἀγέλαστέ A:
 corr. C 25 παύσεσθαι A: corr. C

ἐβόων ἀπελάνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε
μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον
ἔργῳ τὸν θεὸν δείξαντα ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος
ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α'
Κρητικῶν (FHG IV 500) ἰδιὸν τί φησι περὶ τοὺς Φαι- 5
στίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων
εὐθὺς τὸ γέλοιον λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς
ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις
ἀνατιθέναι τὸ γέλοιον. 10

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χάραν
δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρ-
μακομάντει λέγων οὕτως (II 157 K)·

ὅτι εἴμ' ἀλαζὼν τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺν 15
μετὰ τὴν κολακείαν· ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.

ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυ-
τάδῃ οὕτως (I 432 K)·

ψίθυρός τ' ἐκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (I 795 K)· 20

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλήμων Ἀνανεομένη (II 480 K)·

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M)·

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν αἶε. 25

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ
τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι
δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλία τε ἡ τὴν τροφήν δεχο-

5. 6 φαιστείους A: corr. C 12 δ' ὁ κωμ. A: corr. 5 14.
15 τινι καὶ A: corr. Cas (ὑπερτείνει αὕτη C) 17 ἀντιφάνης
AC: corr. Cas 19 καὶ κόλαξ A: corr. C 20 Ἰοῖ Pors: ποῖ AC

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἶρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ
οὕτως (Π 557 K).

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
5 αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρία βομβυλιῷ ὁ Οὐλπιανὸς ὁ
ἔφη· 'καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;' καὶ μέλλοντος ἀπε-
ραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· 'ἀεὶ ποτε ἐγώ,
10 ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὥς
ἐστὶν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις.
ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ
καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ
Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὥς ἀπειρημένου
15 τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῳ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ
Ἥρᾳ θύωσι· φησὶ γὰρ Μακκαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κφα-
κῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Κῳοι
οὔτε εἴσεισιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γεύεται τινας
τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Λυσ-
20 πρᾶτῳ φησὶν (Π 47 K).

ὁρᾶν τε κείμενα

ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,

ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,

ὥς φασιν αἱ γυναῖκες.

25 Ἐπικράτης δ' ἐν Λυσπρᾶτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα δ
τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (Π 284 K).

τί γὰρ

ἔχθιον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,

καὶ ταῦτ' ἀγενεῖω μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτη κολάκων A: corr. Cas 18 εἴσεισιν A: corr. C
22 ἡμιβρώτους A: cf. litt. d

⟨ῆ⟩ τὴν ἀμίδα φέρειν ὄραῖν τε κείμενα

5 ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,

ᾧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,

ᾧς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,

γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη

5

ἡμῶν τι τούτων.

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπι-
κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκών. 82. Διευχίδας
δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
φησὶν, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
εἰσὶ) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορμήσασιν τῷ
Τριόπῃ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων, . . . οἳ μὲν μετὰ Φόρ-
βαντος μέναντες εἰς Ἰηλυσὸν ἦλθον, οἳ δὲ μετὰ Περι-
έρου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
f ράσασθαι τὸν Περιέρου τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας
καὶ Παρθενία ἡ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέρου
ἀδελφὴ διενήξαντο εἰς Ἰηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεύς, ὃς 20
ἐτύγγανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἤγεν ὡς ξενίσων
εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
τῇ γυναικὶ τὰπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
263 ξένους. ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὗρε παρασκευα-
σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν του σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα 25
καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἦσθη ὥς καὶ

1 ῆ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖν A:
corr. Pors 7 λαμβείων A 9 κατὰ νήσους suppl. Mein
10 κνιδας A κνιδου C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἐπειτα ἀλέσας AC

- τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
 τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῷ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
 ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ
 διακονοῦντες, δούλῳ δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὅσιον.²
 5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ
 προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε^b
 εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
 ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεικράτης
 μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησὶν (I 147 K).
 10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκίς οὐδενὶ
 δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
 εἶτα πρὸς τούτοισιν ἦλουν ὄρθριαι τὰ σιτία,
 ὥστε τὴν κώμην ὑπηγεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.
 καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίρῃ φησὶν (II 137 K).
 15 οὐκ ἔστι δούλων, ὡγάθ', οὐδαμοῦ πόλις,^c
 τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
 πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
 εἰς αὐρίον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην
 5 ἀγορᾷ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
 20 δαίμων ἐκάστῳ.
 84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
 τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) ἑπολλοὺς τινας
 ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προϊστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
 ἀσθενεὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων
 25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνουντες τῆς εἰς^d
 τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
 δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὧσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει ς 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ
 οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἦλουν Pierson: ἦλων A ἦλων C
 13 περιαγουσῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
 18 εἰς τ' αὐρίον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστελλόμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ· τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο- 5 ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

ο δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλωτῶν, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῖτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῖτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν 15 οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἄγρον 15 ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἐφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· 'κλαρώτας, φησί, Κρηῖτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμέναι τινὲς ἐορταὶ ἐν Κυδωνίᾳ, 20 ἐν αἷς οὐκ εἰσίσιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους.' Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) 'τὴν μὲν κοινὴν, φησί, δουλείαν οἱ Κρηῖτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25 264δὲ ὑπηκόους περιοίκους.' τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Λωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἷαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνιος A: corr. C
11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀφαμιώται Hes.
et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀπο-
 χρησάμενος τῇ φωνῇ φησι (I 752 K).

δεσπότου πενέστου ὄυσά βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν β' Θετταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ
 5 γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας
 καὶ Θετταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν
 (FHG IV 314) Βοιωτῶν, φησὶν, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικη-
 σάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ- b
 φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς
 10 δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς
 ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν
 χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν.
 οὔτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ
 παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται,
 15 νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσιν
 εὐπορώτεροι. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φρίξῳ λάριας
 αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N). c

λάτρις πενέστης ἄμος ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 20 ἱστοριῶν (FHG I 207) οὐκ ἦν, φησί, πατριον τοῖς
 Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι,
 γράφων οὕτως· καθόλου δὲ ἡτιῶντο τὸν Ἀριστο-
 τέλη (p. 497 R) διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν.
 οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως
 25 δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε Θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας πλὴν
 ἐγγὺς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικὶ
 τοῦ καταλαβόντος Δελφούς δύο Θεραπαίνας ἀκολου-
 θῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
 14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρις) C fort. recte
 26 ἐγγίστων χρόνων Mein, fort. τῶν ἐγγὺς χρ.

ἐταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν ὥς τοσούτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀφηρευμένον. εἰδίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.³

87. Πλάτων δ' ἐν ἔκτῳ Νόμῳ φησί (p. 776 c): 'τὰ 5 τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντα. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων ἢ Λακεδαιμονίων εἰλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' ἂν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὥς εὔ, τοῖς δ' <ὥς> οὐκ εὔ γε-
γονυῖά ἐστιν· ἐλάττω δὲ ἢ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι τὸ 10 Θετταλῶν τ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρὴ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὕγιες οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν [ὕγιες] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (ε 322).⁴ 15

ἡμῖν γὰρ τε νόον ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
f ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἡμᾶρ ἔλῃσι.
χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται
περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ
τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων 20
πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων
περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα
καὶ παθήματα· πρὸς ἃ τις ἂν πάντα βλέψας διαπορή-
265σειε τί χρὴ δοῦν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων. δύο
δὲ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι 25
τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκίαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρεῖαις Hemsterh
8 ἐρεινιοῖς μὲν A ὥς om. A 11 δ' αὖ et πάντας A 14 ὕγιες
om. Plat 17 ἂν ἥδη A: corr. C 22 περιδίνων A παντο-
δαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἅπαντα AC
26 ὅτε A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον
 ἐκείνων ἔνεκα, πλεον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
 τε ἥκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
 δεῖ καὶ μὴ νοουθετοῦντας ὥς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι
 5 ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν
 πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσπαλίζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς
 οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἃ δὲ πρὸς b
 δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτουντες
 χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι
 10 καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.'

88. πρῶτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
 τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὥς ἱστορεῖ Θεόπομ-
 πος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 300).
 'Χῖοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοὺς καὶ Λακε-
 15 δαιμονίους ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν
 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις . . . Λακεδαιμόνιοι μὲν
 γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν c
 δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
 τὴν χώραν ἣν ἐκείνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 20 Θετταλοὶ δὲ Περγαιβῶν καὶ Μαγνήτων, καὶ προσηγό-
 ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἴλωτας, οἱ δὲ
 πενέστας. Χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας
 καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.' ὁ μὲν οὖν Θεόπομ-
 πος ταῦθ' ἱστόρησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἡγοῦμαι διὰ
 25 τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
 ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ
 Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράπλῳ (FHG II 378)
 τάδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· 'τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀπο- d

5 πρόσρησιν A: corr. C
 23 καταβαλόντες Wilam

16 suppl. velut ἐποίησαντο

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὁρμώμενοι τὰς
 ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιοῦσι πολλοὶ συναθροισθέντες·
 ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ
 πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ [ὄν] μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ
 Χῖοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, 5
 ἀνδρεῖον δέ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῇ τῶν
 δραπετῶν ἀφηγεῖσθαι ὥς ἂν βασιλέα στρατεύματος.
 καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν
 καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς ἐώρα μάτην
 ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 10
 e δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· ὅμιν, ὧ Χῖοί τε
 καὶ κύριοι, το μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν
 οὐδέποτε μὴ παύσῃται· πῶς γὰρ ὁπότε κατὰ χρησμὸν
 γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσῃσθε καὶ
 ἔατε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἔχειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν 15
 ἀγαθῶν ἀρχηγός.' 89. σπεισάμενων οὖν τῶν Χίων
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησάμενων χρόνον τινὰ
 κατασκευάζεται μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγίδα ἰδίαν.
 f καὶ δείξας τοῖς Χίοις εἶπε διότι ὁτι εἴπωμαι ὅτι ἂν
 παρὰ τινος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ 20
 σταθμοῖς καὶ λαβὼν τὰ ἱκανα τούτῃ τῇ σφραγίδι τὰ
 ταμιεῖα σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδρά-
 σκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν ἐὰν μὲν
 ' μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι,
 ἔξω μετ' ἐμαυτοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- 25
 266πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας.' ὁρῶντες οὖν οἱ λοιποὶ
 οἰκέται τοὺς Χίους ἠδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους

2 αὐτῶν Cas: ἐαυτῶν AC 4 ὄν del. C, sed fortasse
 mutila oratio 6 ἐπιτυχῇ Schw: τῇ ψυχῇ A om C 10 ὄνομα
 αὐτῷ A: corr. C 12 περὶ τῶν C 13 παύσεται Schw
 14 πεισθήσεσθε AC: corr. Mein 19 ὅτι ἂν Schw: ὅταν AC
 22 τιμιεῖα A ταμιεῖα C: corr. Schw

πολλῷ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον φοβοῦμενοι τὴν ἐκείνου
κρίσιν· καὶ οἱ ὄντες δὲ μετ' αὐτοῦ δραπέται πολὺ
μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκεῖνον ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δε-
σπότης καὶ πάντ' αὐτῷ τὰ δέοντ' ἐποιοῦν, πειθαρχοῦν-
5 τες ὥς ἂν στρατηγῷ. ἐτιμωρεῖτό τε γὰρ τοὺς ἀτακτοῦν-
τας καὶ οὐθενὶ ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν οὐδ' ἄλλο ἀδικεῖν
οὐδὲ ἐν ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς b
ἐορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ ἱερεῖα
τὰ καλῶς ἔχοντα ὅσα μὴ αὐτοὶ δοίησαν οἱ κύριοι·
10 καὶ εἴ τινα αἴσθοιτο ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ ἢ ἐνέδρας
κατασκευάζοντα ἐτιμωρεῖτο. 90. εἶπ' (ἐκήρυξε γὰρ ἡ
πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῷ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν
κεφαλὴν κομίσαντι) οὗτος δ' Ἀρίμακος πρεσβύτερος
γενόμενος καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἰς τινα
15 τόπον λέγει αὐτῷ ὅτι 'ἐγὼ σε πάντων ἀνθρώπων ἡγά-
πησα μάλιστα καὶ σύ μοι εἶ καὶ παῖς καὶ υἱὸς καὶ τὰ c
ἄλλα πάντα· ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται,
σύ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ζῆν. τί οὖν ἐστίν;
ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν καὶ ἀγαθόν· ἐπεὶ γὰρ
20 ἡ πόλις τῶν Χίων δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρή-
ματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφε-
λόντα μου τὴν κεφαλὴν εἰς Χίον ἀπενεργεῖν καὶ λα-
βόντα παρὰ τῆς πόλεως τὰ χρήματα εὐδαιμονεῖν.
ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο
25 ποιῆσαι. καὶ ὅς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμ- d
βάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα καὶ
θάψας τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἐχώρησε.
καὶ οἱ Χῖοι πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ
διαρπαζόμενοι μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος

ἐπιεικείας ἡρώων ἰδρύσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπώ-
νόμασαν ἡρώος εὐμενοῦς· καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ
δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἔλονται.
φασὶ δὲ καὶ καθ' ὕπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν
e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλὰς· καὶ οἷς ἂν 5
ἐπιφανῇ οὗτοι θύουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον
οὗ τὸ ἡρώον ἐστὶν αὐτοῦ. 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος
ταῦτα ἰστόρησεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνό-
ματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὔρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν
ἄγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἂν ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἰστόρησε 10
(VIII 105) περὶ Πανιωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος
ἔπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παίδων ἐκτομὰς ποιησάμενος
καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατη-
τικὸς (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικὸς (ibid.
265) ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἐξαν- 15
δραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος
f παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς
τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς
τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρῶτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς
ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς 20
διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία 'Χῖος
δεσπότην ὠνήσατο', ἣ κέχρηται Εὐπόλις ἐν Φίλοις
(I 332 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες
τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως 25
εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντι-
267 θεοῦ αἰκίας φησὶν (fr. 123 Bl.)· ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ
τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ἂν ἔλονται K: ἀφέλονται A ὀφέλονται corr. in ἀφ. C
6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοὺς K 20 τῶν
προγόνων K

ὑβρίσῃ γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.' τὰ ὅμοια
εἴρηκε καὶ *Λυκοῦργος* ἐν τῷ κατὰ *Λυκόφρονος*
πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ *Δημοσθένους* ἐν τῷ κατὰ *Μειδίου*
(46). *Μάλακος* δ' ἐν τοῖς *Σιφνίων ὥροις* ἱστορεῖ
5 (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν *Σαμίων*
ᾤκισαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἳ καὶ τὸ πρῶτον
ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποιοῦν
τοὺς *Σαμίους*. ἔτει δὲ ἕκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας ὅ
οἱ *Σάμιοι* ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ
10 ἀθῶοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον
τὴν Ἔφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δέ φησι *Χρύσιππος* δοῦλον οἰκέτου
γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμοιοῦς διὰ τὸ τοὺς
ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
15 μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. 'ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί,
δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.' καλοῦνται δ' οἱ c
δοῦλοι, ὡς μὲν *Κλείταρχος* φησιν ἐν ταῖς *Γλώσσαις*,
ἄξιοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ
ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
20 ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας.
Ἑρμῶν δὲ ἐν *Κρητικαῖς Γλώτταις* μνῶτας τοὺς εὐγε-
νεῖς οἰκέτας, *Σέλευκος* δ' ἄξους τὰς θεραπαίνας καὶ
τοὺς θεράποντας, ἀποφράσῃν δὲ τὴν δούλην καὶ βο-
λίζην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ
25 τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν
προπορευομένην. *Πρόξενος* δ' ἐν δευτέρῳ *Λακωνικῆς* d
πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαι φησιν χαλκίδας

4 *μαλακος* A 6 ᾤκισαν AC: corr. Schw 10 ἀθῶοι C
16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάλμονες AC: corr. Valcken
21 Ἑρμῶν i. q. Ἑρμῶναξ μνῶτας A μνώτας C, μνῶα et μνοία
Hes. cf. p. 263f ἐγγενεῖς Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀπο-
φράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφρασις ἡ ἑταίρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπεύοντας. Ἴων δ' ὁ Χῖος
ἐν Λαέρτῃ (fr. 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν
εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλειῖσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

5

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 30) περὶ τοῦ Σατύρου
λέγων φησὶν·

ὥς εὐδονλος, ὥς εὖοικος ἦν,
ιδίως λέγων ὥς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
e τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν 10
διατρίβων καὶ ἐλεύθερος ἢ κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ
ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων
χρεῖα τοιάδε ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις
(I 64 K).

15

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἡστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι
παλαίστραις

Αἰγίναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοις τε κο-
μῶσαι.

20

Κράτης δ' ἐν Θηρίοις (I 133 K).

ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσεται οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσῃ;

f B. οὐ δῆτ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.

A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλεόν; B. πρόσεισιν αὖθ' 25
ἕκαστον

5 τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι· παρατίθου τράπεζα·
αὕτη παρασκευάζε στυτήν. μάττε θυλακίσκε.

4 ἴθι Wagner: ἴοι A om. C 8 fort. ὥς εὖοικέτης 19 μᾶζα
βώλοις κομῶσα est βωλία vel βωλῖς, cf. Hesych 24 ὁδοιποροῦ·
τὰ A: corr. Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr. Elmsl 25 πλεῖον A
27 παρατιθῶ A: corr. Elmsl 28 αὐτῇ C στυτόν A: corr. C

ἔγχει κύαθε. ποῦσθ' ἢ κύλιξ; διάνιζ' ἰοῦσα σεαυτήν.
 ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χοῆν ἐξεραῖν τὰ τεῦτλα.
 ἰχθυό, βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερον' ὀπτός εἰμι.
 10 οὐκ οὐκ μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ' ἅπασαις ἀλείφων;
 5 ἐξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ-268
 βάνων λόγον φησὶν·

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλιν
 τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
 ἐπὶ κιόνων, ὥσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
 10 ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἐκάστῳ ῥεύσεται
 5 εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θύδωρ 'ἀνέχετε'.
 εἴτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρον
 αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι
 15 (I 209 K)·

λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι πα- b
 ρεῖχον·
 εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ
 χειρός.
 20 ἡ γῆ δ' ἔφερον οὐδέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ'
 ἦν τὰ δέοντα·
 οἶνον γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις
 ἐμάχοντο
 5 περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἰκετεύουσαι
 25 καταπίνειν,

1 λιανίζουσα σεαυτήν A νίξε σεαυτήν C: corr. Di (ἰοῦσα
 νίξε Elmsl, διάνιξε σύγχε Piers) 2 χοῆν Elmsl: χοῆ A C
 ἐξεραῖν τὰ Schw: ἐξάιραντα A ἐξ ἄραι τὰ C 3 'πὶ Erfurdt:
 τᾶπι A C 4 αλειπασεις A: corr. Erf (ἀλσι π. Elmsl), sed prae-
 stat fort. λιπανεῖς 7 πᾶμπαλιν A: corr. Cas, αὐτὸ τοῦμπαλιν
 Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχεται A ἀναχαιτε C:
 corr. Di 12 ἔπειτα ἀλάβαστος A C: corr. Bergk

- εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ'
 ἰόντες
 c ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι
 τραπέζαις.
 ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα 5
 θερμὰ κυλίνδων·
 ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι
 παρῆσαν,
 10 ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
 καταπίνειν. 10
 λεκανίσκαισιν δ' ἂν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
 κατάπαστα,
 ὅπτα δὲ κίχλαι μετ' ἀμνητίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
 εἴσεπέτοντο·
 d τῶν δὲ πλακούντων ὥστιζομένων περὶ τὴν γνάθον 15
 ἦν ἀλαλητός.
 μήτρας δὲ τόμοις καὶ χυανματίοις οἱ παῖδες ἂν
 ἤστραγάλιζον.
 15 οἱ δ' ἄνθρωποι πίνουσιν ἦσαν τότε καὶ μέγα χοῆμα
 γιγάντων. 20
 96. πρὸς τῆς Δήμητρος ὑμῖν, ὧ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα
 οὕτως ἐρίνετο, χρεῖα τίς ἡμῖν ἦν οἴκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
 αὐτουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
 ποιημάτων ἐπαίδευσον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ
 ὥσπερ λαμπάδιον κατασείσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου 25
 e Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενό-
 μενοι μιμησάμενοι ἐπεξειργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει

11 λαικανίσκαισι δ' A: corr. Pors ἂν ψαιστὰ Mein: ἀνά-
 παιστα A 13 φάρυγγ' AC 17. 18 ἀνεστραγάλιζον A ἂν ἔστρ.
 C: corr. Schw 26 καὶ οἱ K: καὶ ὡς οἱ A, καλῶς οἱ Madwig
 πλέοι AC: corr. Di

τῶν δραμάτων ὥς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι
 ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντὶς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη),
 ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
 εἰρημένα ποιηταῖς· ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Ἀττικώτατος Φερε-
 5 κράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν (I 174 K).
 πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
 ποταμοὶ μὲν ἀθάρῃς καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέω
 διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρεον f
 10 5 αὐταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστῶν τρύφῃ,
 ὥστ' εὐμαρῇ γε αὐτομάτοις τὴν ἔνθεσιν
 χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
 φύσκει δὲ καὶ σίζοντες ἀλλάντων τόμοι
 παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέχυντ' ἀντ' ὀστράκων.
 15 10 καὶ μὴν παρῇν τεμάχῃ μὲν ἐξωπτημένα,
 καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῇ·
 σελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 269
 ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια
 ἥδιστον ἀπατμίζοντα καὶ χόλικες βοὸς
 20 15 καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
 χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
 παρῇν δὲ χόνδρος γάλατι κατανευιμένος
 ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.
 Β. οἷμ' ὥς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
 25 20 παρὸν κολυμβᾶν ὥς ἔχω 'ς τὸν Τάρταρον.

8 πλέοι AC: corr. Di 11 εὐμαρῇ ἦγεν αὐτοματ' εἰς
 τὴν A: αὐτομάτοις K, reliqua corr. Cas 13 ζέοντες AC: σί-
 ζοντες ex v. 14 Herw 14 ποταμοῖς σίζοντες ἐκέχυντ' AC
 ποτ. σίζοντ' ἐκέχυντ' Poll. VI 58: corr. Herw post v. 16 τεύτλοισί
 τ' ἐγγέλεια συγνεκαλυμμένα add. Poll 19 ἀτμίζοντα AC:
 corr. Di 22 γάλακτι AC: corr. Di 23 πυστομοι A: corr.
 Villebrun 24 οἷμ' ὥς A 25 ὥς ἔχετ' εἰς A: corr. Mein

- b *A.* τί δῆτα λέξεις, τὰπίλοιπ' ἦνπερ πύθῃ;
 ὅπταί κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμέναι
 περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
 ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.
 25 τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν 5
 ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐθενὸς πεφυκότα.
 κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
 ἤβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
 πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
 c 30 ἦντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. 10
 καὶ τῶνδ' ἐκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
 διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 97. κὰν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν (I 182 K).
 τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεῖα
 ἢ δρεπανουρογῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ 15
 χαρακισμοῦ;
 αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς
 ἐπιπάστοις
 d ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλεῖοις μάχαις κοχυδοῦντες
 ἐπιβλὺξ 20
 5 ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται, σφῶν
 ἀρύτεσθαι.
 ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἶνω καπνία κατὰ τοῦ κεράμου
 βαλανεύσει,
 ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρυῶν μετὰ ναστίσκων 25
 πολυτύρων

2 ὅπταί καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. αναβρασεις. ἀνα-
 βραστ' ἤρτυμέναι (sic omnia) A ὅπταί δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι
 ἤρτυμέναι C ὅπταί κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἤρτ. Poll:
 corr. Mein 5 ἐκρέμαντο AC: corr. Pors 8 σιβυλλιῶσαι A:
 corr. C 11 ἕκαστος AC: corr. Jacobs 19 μάχαις A: corr. C
 21 ῥεύσοντας A: corr. C 23 οἶνωσι καπνίαι A: corr. C
 25 μετ' ἀμητίσκων καὶ ναστίσκων (ναστίσκων C) AC: corr. Schw

ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δὴ> δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρήσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K).

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,
15 ξωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K).

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῖθις] ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,
20 ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσσε.

5 τὰ δὲ μικρὰ ταντὶ ποτάμῳ ἐνμεντευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὀχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δὴ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νιφέτω (ι ex ει corr. C) et ἀλφίτοις AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrobique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἰλυομεν αὐτόσσε A: corr. Di (εἰλνόμενον Schw)
22. 23 ἐν μὲν ἐντεῦθεν ῥεῖ AC: corr. Elmsl

- 270 τηδὶ δ' ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις.
 τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνυγμένα
 10 εἰς τὸ στόμ' ἔττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τὸ πόδε.
 ἄμυλοι δὲ περινέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.
 οἶδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικο- 5
 φῶντος δράμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων
 αὐτῶν. ἐμνήσθην.⁷
 99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξ-
 ελθόντος ἐπῆνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλκος
 b ἔφη· ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ 10
 ἀηδῶς ὁ Δημοκρίτος εἰστίλασεν ποταμούς διαπερανά-
 μενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὅς ᾧ ἄρδευθεις τὴν
 ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι⁸ λόγους αὐτὸ μόνον
 καταβροχθίσας· ὥστε ἤδη πανσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης
 ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν Παιανιέα ρήτορα τοι- 15
 ούτων τινῶν μεταλάβωμεν ἃ μήτ' ἰσχνὴν ἐντίθησι μήτ'
 ἀποθνήσκειν ἔῃ (3, 33).
 ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ
 c οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἢ Κύπρις πικρά,
 Ἀχαιοὺς φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (fr. 6 N). παρ' οὗ 20
 ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη (fr. 887 N).
 ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ.
 πρὸς δὲ ὁ Οὐλπιανὸς ἀεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη·
 ἑπλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων,
 σὺ δέ, ὦ κύον, ἀεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἔῃς ἡμᾶς 25
 λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ
 σιτεῖσθαι· τροφὴ γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί.⁹ καὶ ἅμα

1 τηδὶ δ' A: corr. Mus ἀφύαισι A: corr. Villebrun τῇδε
 A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶι A 4 περι-
 νάουσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnovit Mein
 13 πιναλέος A 14 καταβροχθίσας A: corr. C 15 καὶ del. Di

στραφείς πρὸς τὸν οἰκέτην Ἀεῦκε, ἔφη, καὶ ἐκφαττι- d
 σματά τινα ἄρτων ἔχης, δὸς τοῖς κυσίν· καὶ ὁ Κύν-
 νουλκος εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κεκλήμην, ἠπιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὕτως
 5 γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὥραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον)·
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,
 μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμπορεῖσθαι σιτήσεως·
 πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
 χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,
 κατὰ τὸν τοῦ Ἑρετριέως Ἀχαιοῦ Κύννον (fr. 23 N).
 100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην
 τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61).
 ἑτέλαθι δὴ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
 ὄψων γὰρ πλῆθος σε θαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f
 20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγ-
 ομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· ἑλιμῶδες γὰρ ὄντως ἡ φασφιδία· κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνη ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,
 25 κοῦδ' εἰς σοῦστὴν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,
 καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μικρὰς Cob 10 σιτίσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἷος τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

ὁρῶ γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
 περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
 ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
 θύννους, μελανούρους, σπηπίας, αὐλωπίας,
 τρίγλας, ἐλεθώνας, σκορπίους, 5
 φησὶν Ἑνίοχος ἐν Πολυπράγμονι (Π 432 K). δεῖ οὖν
 καὶ μὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα (I 709 K)
 εἰς οἶωνός ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δειπνου
 τετλάναι.¹

- b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσούριος ἔφη· 10
 'ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς
 οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαι τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς
 ἔρωτα (Philox. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ Δημοκρίτῳ.
 Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λε-
 λέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξας τοὺς Λακε- 15
 δαιμονίων εἰλωτας καὶ τοὺς Θετταλικούς πενέστας καὶ
 Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὥς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι
 τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἑκτῇ ἱστορίῳ (FHG
 c I 336) καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι
 ὥς Λακεδαιμονίους τῶν εἰλωτῶν. περὶ δὲ τῶν παρὰ 20
 Λακεδαιμονίους ἐπευνάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ'
 εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς
 δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστορίῳ (FHG I 310)
 λέγων οὕτως· 'ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων
 ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες 25
 εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς
 ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἰλωτῶν ἐφ' ἐκάστην
 d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας
 ἕσπερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους, ὅτι

1 γὰρ add. Cynulcus 3 ἐρυθίνους A: corr. 5 25 fort.
 τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσηνίους.

κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.¹
 ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ καὶ τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν
 ἱστοριῶν (ibid. 311) παρὰ Σικυωνίοις κατωνακοφόρους
 καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς
 5 ἐπευνάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος
 ἐν τοῖς Σικυωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατωνακοφόρους καλεῖσθαι
 δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις].
 ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG e
 I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτῆσθαι προσπελατῶν ὥσπερ
 10 εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθακες
 καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν,
 οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος
 ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 347)
 οὕτως· 'εἰσὶ δ' οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαι-
 15 μονίων· ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων ὥς ἂν
 καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν οἱ μὲν ἕνα, οἱ δὲ δύο,
 τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν
 οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαι- f
 μόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων
 20 ἕνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχή-
 σαντα τοὺς Ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι' ἀνδρα-
 γαθίαν.' Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσση-
 νιακῶν (FHG IV 461) 'πολλάκις, φησὶν, ἡλευθέρωσαν
 Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν,
 25 οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποσιοναύτας
 δ' ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους
 δὲ νεοδαμώδεις ἐτέρους ὄντας τῶν εἰλώτων.' Θεό-272
 πομπος δ' ἐν ζ' Ἑλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ K: εἰς A 3. 6 κατανακοφόρους AC 6 inclusa
 del. Mein 9 ἀρκαδίους A ἀρκάδας C: corr. Palmer 16 cor-
 rupta 19 γε Di: τε A παιδιᾶς A: corr. C 24 ἄφετοι Hesych

εἰλώτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεάται καλοῦνται γράφει
οὕτως· 'τὸ δὲ τῶν εἰλώτων ἔθνος παντάπασιν ὁμῶς
διάκειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλω-
μένοι πολὺν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἳ
μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσσήνης ὄντες, οἱ δ' ἐλεάται κατοί- 5
κοῦντες πρότερον τὸ καλούμενον 'Ἐλος τῆς Λακωνικῆς.'
103. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ
— ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Με-
b γαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν (c. 6) —
οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἑλλήσι δούλους κτᾶσθαι 10
(FHG I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὕτως δ'
αὐτὸν καλεῖ Ἰστρὸς ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς
αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς
πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων· καὶ τῇ τρίτῃ
δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὕτως 15
εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν ὥς κτήσασθαι
δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' αὗς ἡγοῦμαι
c καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι χοινικομέτρως. Κτη-
σικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν (FHG IV 375) <κατὰ τὴν
ἑπτα>καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν ὀλυμπιάδα 20
Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ
Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι
Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους
δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ'. Νικίας δ' ὁ
Νικηράτου, ὥς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ 25
πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς
εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσία τῷ Θρακί ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἐκάστου
d τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγινητῶν

12 καλλιμάχιος A: corr. C 13 γὰρ om. C 19. 20 κατὰ
τὴν ἑπτακαιδεκάτην Di (numerus invenit St. Croix): καὶ δε-
κάτη A ἐν τρίτῳ (ex v. 19) καὶ δεκάτῳ πρὸς ταῖς ρ' ὀλυμ-
πιάδι C 27 ἐκάστου Xen: ἑκάστον AC

πολιτεία (fr. 427 R) καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι
 ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχί-
 δης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 194) Λαρδανεῖς φησι δούλους
 5 κεκτῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, . . . τὸν δὲ καὶ πλείους·
 τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ
 δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ἄλλὰ Ῥωμαίων ἕκαστος (οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ᾧ
 10 καλὲ Μασσούριε) πλείστους ὅσους κεκτημένος οἰκέτας·
 καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἔτι πλείους δὲ
 πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ
 τῶν Ἑλλήνων ζάπλουτος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν
 Ῥωμαίων συμπροιόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ
 15 πολλαὶ δὲ αὗται Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδε-
 μέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα· Ποσειδώνιος γοῦν,
 οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας
 φησὶν (FHG III 264) αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν τοὺς f
 ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ
 20 Σουνίῳ ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι
 τὴν Ἀττικὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ
 ἡ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλαὶ
 δὲ αὗται ἐγένοντο, καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς
 ἑκατὸν μυριάδας (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν
 25 δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
 ἀκτῆς)· καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύης
 πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδρὰς κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ πολὺν
 πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης,
 Θράξ γένος) κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ

5 hiatum signif. Mein 17 μέμνηται A: corr. Mus 24 δὲ K:
 τε A 27 μίθρια ἀττικά A: corr. Cas 29 τὸ γένος C more suo

273 ὀλίγον πολλῶν δούλων καθ' ἐκάστην ἡμέραν συρρεόντων
 ὥς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίννιον
 Κράσσου παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἰδρῶτα τοῖς
 ἡμεδαποῖς παρεσχέκει, ὥς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὐνους.
 105. σώφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἀρ- 5
 χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σκηπίων γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπὶ κλῆν
 ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
 τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
 κουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους <συν>επήγετο
 οἰκέτας, ὥς ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει- 10
 δώνιος (FHG III 255), καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
 ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκέτοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
 πριαμένους πέμψαι αὐτῶ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ ὁ πρῶτος
 πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρετανίδας
 νήσους μετὰ χιλίων σκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας 15
 συνεπήγετο, ὥς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
 αὐτῶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
 (p. 247 ed. min. Pet), ὃ τῇ πατρίδι ἡμῶν γέγραπται φωνῇ.
 ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὃς Ἕλληνες,
 ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς 20
 c ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
 ἐπήγετο οἰκέτας, ἀλιεῖς καὶ ὀρνιθευτὰς καὶ μαγείρους·
 οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὥς εὐδαι-
 μόνως ἔζη, ὥς ἱστορεῖ Χαιμαλέων ὁ Ποντικὸς ἐν
 τῷ περὶ ἡδονῆς (fr. 33 Koepke) (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ 25
 ὥς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
 εἴκοσιν οὔτ' ἀνατέλλοντα οὔτε δύόμενον ἐωρακέναι.
 καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
 μονίαν. οὗτος, ὥς ἔοικεν, πρῶτ' ἐκείθεν, ὅψ' δ'

6 σκηπίων A 9 ἐπήγετο A: corr. K 20 ἀγαρόστης AC
 21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mnem. 9,270

ἡγείρετο, κατ' ἀμφοτέρωθεν δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς δ
 Ἑστιαῖος καλῶς ἐκρυπτομένην ἀνατέλλοντα μήτε κατα-
 δυόμενον ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδεία
 παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὥς ὁ Νικαεὺς Νικίας ἱστορεῖ
 5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
 καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκίας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
 λασσον τοὺς πατέρας νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων
 τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθνη. συνετῶν γὰρ ἐστὶν
 ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν
 10 στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
 βάνοντες ἅμα τοῖς δογματώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
 καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
 τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποιοῦν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
 γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρω-
 15 θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὑρίσκον, τὰ
 ἀχρηστὰ ἐκείνοις ἐῶντες, ὅπως μὴδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν
 ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
 Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
 τούτοις αὐτῶν περιεγέγοντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ
 20 εὐρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ f
 καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγιδὸν
 ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἑμαθον θυρεοῦ χρῆσιν,
 παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσεων, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
 μαθόντες ἄμεινον ἐπεξεργάσαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ
 25 πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
 μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
 ποιοῦμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
 τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πατήριος μὲν γὰρ ἦν 274
 αὐτοῖς, ὥς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἡγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ
 om. C, del. K 28 <οὐκέτι> ποιοῦμενοι vel παριέμενοι K

καὶ λιτὴ δίαίτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν κτῆσιν
 ἀφελῆς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις, ἔτι δὲ εὐσέβεια μὲν
 θαυμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη δὲ καὶ πολλὴ
 τοῦ πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους
 μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἔστιν ἐκ 5
 τῶν πατρῶν θυσιῶν ὧν ἐπιτελοῦμεν ἰδεῖν· ὁδοὺς τε
 γὰρ πορευόμεθα τεταγμένους καὶ ὠρισμένους καὶ τεταγ-
 b μένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δοῶμεν
 ἐν ταῖς ἱερουργίαις, ἀφελῇ τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ
 οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἡμψιεσμένοι καὶ 10
 περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρχόμενοι, ἐσθιῆτάς
 τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς πέλους τε ταῖς κε-
 φαλαῖς περικείμεθα προβατείων δεσμάτων δασεῖς, κε-
 ράμεα δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα κομίζομεν κἂν
 τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἄτοπον 15
 ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια,
 c αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπείσαντα· καίτοι γε τὰ
 μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρεῖα μετρεῖται, τὰ δ'
 εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. 108. Μούκιος
 γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Φάνιον ἐτήρει 20
 νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος
 Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε
 δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἕξω τῆς οἰκίας
 μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· τοῦτο
 δὲ τρεῖς τοῦ μηνὸς ἐγίνετο. ὁψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν 25
 δυεῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσεος οὐκ ἐπέτρεπεν· κρέως δὲ
 καπνιστοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
 d ἐπεχώρει καὶ ὅσα γῆ φέρει λάχανα καὶ ὀσπρέων ἐψή-

1 πρὸς K: ὑπὸ AC, περὶ Mein 12 πέλους C: πλείους A
 13 προβατίων A: corr. C 21 ναυτος καιιλιος τουβέρων A:
 corr. Mercerus 26 κρεῶς A

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ
 τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας
 ἀνατετιμηκέναι τὰ ὄνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νο-
 μίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὄρνιθας ὠνεῖτο δραχμιαίους, ὁ
 δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων
 τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ
 θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίου
 κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν e
 10 εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον
 ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυριάδων
 ἀνθρώπων οὗτοι μόνον τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν
 καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ'
 ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὁρμα-
 15 μένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντεῖχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς
 δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμα-
 ζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ κατα-
 ναυμαχήσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατη-
 τικὸς ἱστορεῖ (cf. FHG IV 416, 83)· ἀφικόμενος γὰρ εἰς f
 20 τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἥτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι τε
 τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον
 τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν εἰς
 πολυτελῆ διαίταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ
 πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητῆς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπω-
 25 σάμενος δυεῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον.
 Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχέραινε καὶ

8 θυρσίωνος K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9, 11 13 αὐτοὶ
 Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K
 22 ὠκεί μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἐξώκειλεν) 25 fort.
 [τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχαίραινεν A: corr. C

275 ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς
 τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων
 Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὖμορφα ὑπερ-
 βαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς
 ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' 5
 ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 253), οἱ
 σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἥγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ
 μὲν ὥς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθίωντας δ' ὅ τι ἂν τύχη.
 καὶ πολλάκις, φησὶν, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἡρώτα πό-
 τερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων 10
 b τι φάγων ἡρκεῖτο καὶ ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὥς ὁ Θεό-
 πομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284),
 οὐδεὶς ἔστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ
 πολυτελεῖ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ
 θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ 15
 τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς
 θυσίαις ἀνήλικοι.

ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνη-
 μονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Z

20

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου τῶν Φαγησίων
 ἐορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων
 μᾶλλον ἡύφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουλος ἔφη ἕως
 ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὦ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἔστι) 25
 προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται Φαγήσια ἐορτὴ καὶ
 Φαγησιπόσια. καὶ ὅς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας
 τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέρας.

4 ἀγρὸν Wilam Z ΤΩΝ ΕΙΣ Ἀ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΓ' 25. 26 φα-
 γησία et φαγησιποσία A

'οὐ συμπεριφέρομαι, ὃ σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ
 καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσῃς ἡδίου· καὶ ὃς 'εἰ
 χάριν ὁμολογήσεις μαθῶν, λέξω· ὁμολογήσαντος δ'
 ἔφη· 'Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεὺς δὲ
 5 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κρατῶ γὰρ
 καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ)
 οὕτωςί πως εἴρηκε (FHG II 321)· 'φαγήσια, οἱ δὲ φαγη-
 σιπόσια προσαγορεύουσι τὴν ἐορτήν· ἐξέλιπε δὲ αὕτη,
 καθάπερ ἡ τῶν ῥαψωδιῶν ἦν ἡγόν . . . καὶ τὴν τῶν
 10 Διονυσίων· ἐν ᾗ παριόντες ἐκάστῳ τῶν θεῶν οἶον
 τιμὴν ἐπετέλουν τὴν ῥαψωδίαν· ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέ-
 αρχος. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὃ ἐταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτη-276
 μένος οὐ φθονήσω σοι· ἀφ' οὗ πολλά ἐκμαθὼν εὐπο-
 ρήσεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν
 15 Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς
 ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μη-
 δείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν· 2. θαυμασάντων
 δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκου ὁ Πλού-
 ταρχος 'κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
 20 ἐμῇ Λαγυνοφόρῳ ἐορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ
 Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι
 Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B)· 'τοῦ Πτολεμαίου b
 κτίζοντος ἐορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ
 μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἡρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν
 25 φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἡδειονA 3 ὁμολογήσειας A 5 περιγραφῶν A: corr.
 Cas 7 φαγησίᾳς A: φαγησία C 9 ῥαψωδιῶν C 10 ἕκαστοι
 A: corr. Welcker 11 ἐπετέλουν A ἐπετέλουν C 15 γραμ-
 ματικὸν AC: Καλλίου γραμματικοῦ Ἀθηναίου γραμματικὴ τρα-
 γωδία lemma cod. A 17 οἰδίπουν A: corr. C 20 λαγυνο-
 φορία AC: 23 ἐορτῶν K: ἐορτήν A

ἐστὶν ἐορτή. τοῦ δ' εἰπόντος ἑκαλεῖται μὲν Λαγυνο-
 φόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατακλι-
 θέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ιδίας ἑκαστος λαγύνου
 παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν· ὥς δ' οὗτος ἀπε-
 c χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς ὅσυνοικιά γ', ἔφη, ταῦτα 5
 ῥυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς
 ὄχλου, θοίνην ἕωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῇ παρατιθε-
 μένων. εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἐορτῆς ἤρρεσκεν, οὐκ ἂν
 ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ
 βασιλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίν· εὐωχοῦνται μὲν 10
 γὰρ κατ' ιδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν
 ἐστίασιν.

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας
 εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη· εἴτα πῶς δειπνή-
 σομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὥς <δ> χαρί- 15
 d εἰς Ἀριστοφάνους ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν (I 395 K), οὕτως
 λέγων οἶονεῖ δι' ὅλης νυκτός· ὥς καὶ τὸ Ὀμηρικὸν
 ἔχει (ι 298).

κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
 ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ 20
 ἐμφανίζων. πρὸς δὲ ὃν ὁ ἱατρὸς ἔφη Δάφνος ὁ φελιμώ-
 τερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ
 δεῖπνα· τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς
 τροφῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν
 e δ' ἢ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα 25
 τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κο-
 πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελή-
 νιον πεπαίνονται.

1. 2 λαγυνοφορία AC 15 ὁ add. Mus 19 ἐντὸς θεά-
 τριοιο A 21 sqq. cf. Plut. qu. symp. III 10 22 fort. φιλ-
 τατοι, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφορῶν τῶν παρεσκευασμένων καὶ αἰεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη· εἰκότως, ἄνδρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὅσων καλουμένων
 5 ἐξευίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν μόνος οὕτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς f
 βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
 10 φιλόσुकον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472)· ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιππος τε ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 15 ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρου 277 ἱστοριῶν (fr. 1 M)· Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ (fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μελομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν
 20 θέαν ἠδίστην γενέσθαι. οὐκ ἄγνωστος δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πρὸς κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν· ἦτοι γὰρ ἔσθιν ἢ παρὰ τὶ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.
 5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς ἐκάστας ὥρας ἐδαινύμεθα, ὧς θαυμασιώτατε Τιμόκρα-
 25 τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)
 χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, b
 σαίνοντες οὐραίοισι

5 fort. διὰ τὸ ἐξαίρετον τῆς ἐδωδῆς coll. Plut. qu. symp. IV 4 p. 667f 7 γοῦν Di: οὖν AC (καὶ γὰρ Plut) 19 fort. καὶ τὴν θ. 24 ἐνδαινύμεθα A: corr. K 27 σαίνουσιν AC: corr. Brunck σαίνουσι δ' Nauck

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)·

πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν

..... ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός. — 5

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνο-
σοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
c ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλῆθος
παραλείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὄψον 10

ἔξδον ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πριάσθαι, μάλινται·

φησὶν Ἀμφίς ἐν Λευκάδι (II 243 K)· ἵνα δὲ εὐμνημό-
νευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω
τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι 15
μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἔλλοις (v. 1297)

ἔφηκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν,

ἐξήγησέν τις εἰ καὶ τῶν προ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι
κέχρηται. πρὸς δὲ ὁ Ζώϊλος ἔφη· ἔγὼ δὲ οὐκ ὦν
d ὀψοφαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν 20
Ἀπομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· ὀψοφαγί-
στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτα-
νομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος
ἢ Ἀρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χάλρει ὀνομαζόμενος, ἐν
τῷ δευτέρῳ οὕτως εἴρηκεν (fr. 4 K)· 25

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι

νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

e ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὥς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdt 5 κραίνοντος οὐραίοισιν A: corr.
Cas 10 Amphidis verba hic non apta 15 ἐν αἰ | τι A:
corr. C 27 παίζοντες νήχοντες Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθο-
ποιίᾳ.⁷

6. παρατεθεισῶν οὖν AMIΩN ἔφη τις· 'ταύτας
'Αριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 301 R) τὰ μὲν βράγχια ἔχειν
5 καλυπτὰ, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελα-
ζομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ
ἐντέρῳ καὶ σπλῆνι ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι
προσανάλλονται καὶ ἀποτρῶγουςαι τὴν ὀρμιὰν ἐκφεύ- f
γουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι
10 (I 683 K) λέγων οὕτως·

ὅτε δ' ἦσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρήσιν (p. 251 L)·

πρὼ μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' ἀοῦς ἀφύας ἀπεπυρίζομες
στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πωλύπους,
15 καὶ γλυκίν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. B. οἴβοιβοῖ
τάλας.

A. περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι. B. φοῖ
τῶν κακῶν.

5 A. ὃ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχὴ καμία δύο 278
20 διατεταμέναι μέσαι φάσσαι τε τοσαῦται παρῆς
σκορπίοι τε.

'Αριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς
τοῦνομά φησιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἄμα λέναι ταῖς
παραπλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ'
25 ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπα-
λάς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.
7. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἦσθες Mein 13 ἀποπυρίζομες A: corr. Schw 14 δελ-
φακίνας Bgk 17 πέπερι, σασαμῖς, πλακοῦς B. ᾧ. A. κίσχάδες
B. φοῖ Bgk 19 καὶ σπάροι Wilam τρίγλας τε καὶ παχηά A:
corr. Ahrens 20 διατεταγμένα A: corr. Mein τοσαῦται
παρῆν A: corr. Schw

λογία (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι *Λυκόφρων ἐν*
 b τοῖς περὶ κωμωδίας (fr. 19 Strecker), ὡς τὴν Κλεοστράτου
 τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως
 (fr. 7 Ribb):

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν πλειὰς καταδύνη, 5
 πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
 οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης οὐδ' ἂν ἐπιθυμῇς.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
 5 ὄντινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
 c ἐν σπηλῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ· 10
 μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
 ἐν σπηλῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
 εἴθ' ὑπὸ θερμὴν ὥσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 10 γινώσκων ὅπότ' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ, 15
 εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις, καὶ ἐγγὺς ἄλῳ που
 τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 d Ἑλλησποντιάδος χείρων, καὶ κλεινὸν ἀμείψης
 15 Αἰγαίου πελάγους ἕναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον. 20
 8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν
 καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ πρὸς
 γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουληθεῖς· καὶ ὥσπερ οἱ
 τὰς Περιηγήσεις καὶ τοὺς Περίπλους ποιησάμενοι μετ'
 ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ὅπου ἐστὶν ἕκαστον 25
 κάλλιστον βρωτόν τε <ποτόν τε>. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
 e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 R) τῶν καλῶν τούτων

3 γαστρολογίαν A: corr. Heringa 7 σε διαφθείρηγ' AC:
 corr. Coraes 16 ἄλωπον A: corr. Schneider 18 κεινον A:
 corr. Pors 23 ἐπιμελῶς om. C καὶ ἐπιμελῶς Wilam 26 ποτόν
 τε add. Cas

ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται Μόσχον
τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ
τὴν Πυθίαν ζητεῖν

- ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
5 ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ
πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ
τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμνημένης f
ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος
10 λέγει, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· 'οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι
νοῆσαι τὰ γὰρ ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν
δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.' οἴεται γὰρ οὕτως ὁ
σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ
αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδελὸς καὶ ἴλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς
15 κωμωδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. 9. Βάτων²⁷⁹
μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα
τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M).
ἀπολώλεκας τὸ μαιράκιόν μου παραλαβών,
20 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
5 B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὥς λέγουσιν οἱ
25 σοφοί·
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γὰρ ἀφελῶν
τὴν ἡδονήν δηπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως· b

13 τὸν τῶν ἀσώτων C 16 Πλάτων AC: corr. Cas 24 τὸ
τοιοῦτον AC: corr. Mus

- 10 εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.
A. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
 μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
 καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις 5
 15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
 οὕτως, ἐπὰν γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
 ἴσασιν οὐδεὶς πρῶτον ἄψασθαι τόπον
 c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πρᾶγματος,
 ὥστ' ἐκπεπληγῆσθαι πάντας. 10
 καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς
Bάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπεικῶν φιλοσόφων ἐπι-
 φέρει (IV 500 M).
 ἐξὸν γυναικ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
 καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο· 15
 ὁ φρόνιμος <οὗτός> ἐστὶ, τοῦτο τὰγαθόν.
 Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
 εἰ τοῦτον ἔξων πάντες οὐκ ἐγὼ ζῶ βίον,
 d οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.
 Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίοις (IV 481 M)· 20
 Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος
 εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τὰγαθόν,
 ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν 25
 ἀγαθόν· *A.* πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τὰγαθόν.

1 εὖ σῶς A (εὐσωσιαπαντητηυχον A p. 103 c): ἔσθ', ὡς (vel ὥσθ') ἅπαντας ἂν τυχεῖν δώσεις K 2 ἐόρακας AC 5 τὸ φρόνιμον AC: corr. p. 103 9 ὡς περὶ A: corr. Pors 12 Πλάτων A: corr. Cas 16 οὗτος add. K 18 ἅπαντες AC 23 εἰπεῖν AC: corr. Cas 26 A. add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
 ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ <οἱ> Μνηστράταιοι δὲ
 καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ξῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, ^e
 ὥς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 5 καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστῆς καὶ συγγενής·
 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν
 ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος
 ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
 αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 10 Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσιν τε λέγει τάδε·
 ‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐτὸς μὴδὲν ἐλλελοιπῶς ^f
 αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν
 Ἑρμείας ᾤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρانون συνάγειν
 ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν γ’
 15 σίλλων φησί (fr. 56 W).

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
 ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
 σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρό-
 δωρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀπο-
 20 κρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησὶν· ‘περὶ 280
 γαστέρα γάρ, ὧν φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα
 ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπου-
 δήν.’ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, <ὅς>
 καὶ βοῶν ἔλεγεν· ‘ἀρχὴ καὶ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ
 25 τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς
 ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ κἂν τῷ περὶ τέλους δέ
 φησιν οὕτω πως· ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ-

1 ἐπικούριοι A 2 οἱ add. K μνηστράταιοι A: corr. C
 3 hiatum not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρκαδικῆς A τῆς σαρδικῆς C:
 corr. Menagius 12 αἰσχροκερδείας A: corr. C 23 ὅς add. Cas

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμά-
 των, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδέας
 κινήσεις.⁴ καὶ προσελθὼν (φησι) λέγει· 'τιμητέον τὸ
 καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιοντότροπα, εἴαν ἡδο- 5
 νήν παρασκευάζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν
 εἰστέον.' 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς
 ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνη περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα
 εἴρηκεν (1165).

τὰς γὰρ ἡδονάς 10
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημι' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμι' ἔχων· εἴαν δ' ἀπῆ
 1170 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 15
 οὐκ ἂν προαιέμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
 Φιλέταιρος Κυνανίδι (Π 232 K).
 τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 εἴαν ἔχῃ τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν 20
 τοῦτ' αὐτὸ τ' ἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
 d 5 εἰς αὐτοῖον δὲ <μηδὲ> φροντίζειν ὅτι
 ἔσται· περιεργὸν ἔστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
 ἔωλον ἐνδον τ' ἀργύριον.
 καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (Π 234 K). 25
 θνητῶν δ' ὅσοι
 ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησὶ λέγειν A
 15 τ' ἄλλα λέγω καπνοῦς σκιάς A 21 τ' ἀνθρώπια A 22 μηδὲ
 add. Grot ὅτι Erf: εἴ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mein

- ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.
 οὐ γὰρ θανόν γε δήπουθεν ἔρχεσθαι φάγοις
 5 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.
 13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματει-
 5 διοποιῶ (IV 441 M).
 ὧ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἡδέως e
 παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
 πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν
 ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
 10 5 ἄγροικος ἡμῶν οὔτε παιδείαν ὄλως
 εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ποτ' ἢ τί τὰγαθὸν
 ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῇ τέ πως
 ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅστιν' ἂν τύχη τρόπον;
 οἴμαί γε. τίς γὰρ μάλλον ἂν προείλετο
 15 10 Ἑλλήν ἀληθῶς οὔσα λεπομένους ὄραν
 αὐτοὺς ὕφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, f
 ἔξδον ἱλαρούς, παίζοντας, ὑποπεπωκότας,
 ἀνλουμένους. ὠδὲι λέγ' αὐτῇ, γλυκυτάτη,
 ἔλεγχ' ἄγροικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην.
 20 καὶ προσελθόν.
 οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ τὸν καλούμενον
 θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσῳ δ' ἡδίονα
 τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
 εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν.
 25 5 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρη 281
 ἐτῶν τριάκοντ', ἐξίεναι τοὺς δ' ἱππέας

2 οὐ γὰρ θανόν γ' ἂν αὐθις (δὴ ποτ' Wilam) K 4 γραμ-
 ματιδιοποιῶ A: corr. Mein 7 καλῶς A: corr. C 11 ποτ'
 ἢ τί Pors: ἢ τί ποτ' ἢ τί A ἢ τί ποτε C 17 ὑποπεπωκότας
 A: corr. C 18 κηλουμένους ὠδῆ. Mein, fort. σὺ δὲ λέγ'
 20 προσελθόν A 21 τὸν Schw: τὸ A 23 ἢ Mus: ἦν A
 24 μεταβάλλοντες A: corr. Cas

- ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν θάφανον πωλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων,
 10 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοεῖς. *B.* τρυφή 5
 καὶ βίος ἀληθῶς. *A.* ἀλλ' ἀπαιδεύτω τύχη
 δουλεύομεν.
 14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι
 γενέσθαι Τάνταλον· ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
 σας κἀθοδὸν ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει (p. 56 K) πρὸς 10
 τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρα
 τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς
 τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε
 τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν
 τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία 15
 τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως
 δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ διατελῇ
 παραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ
 πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν
 οὐδενός. καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο 20
 ταύτης τῆς ἡδονῆς· Ἐρατοσθένους γοῦν ὁ Κυρηναῖος
 μαθητὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἰς
 τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγγραφομένῳ Ἀρίστωνι
 παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὥς ὕστερον ὁρμήσαντα
 d ἐπὶ τρυφῇ, λέγων ὧδε (p. 193 B)· ἥδη δέ ποτε καὶ 25
 τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσό-
 τοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ.
 καὶ Ἀπολλοφάνης δὲ (γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος

5 Εὐβοῆς *A*: corr. Mein *B.* et *A.* add. K 28 καὶ ἀφάνης
 δὲ *A*: corr. Cas

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὅς ἄντικρυς ἀποδύς τὸν τῆς ἀρετῆς
 5 χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς στοᾶς ἐ λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W).

ἥνικ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

10 ὥρη ἐρᾷ, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

15 15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεῖς τὸ ἑκαταπυγοτέρων τ' ἀλφηστῶν (Sophr. fr. 61 Bo) φησὶν· ἰχθυῖς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὅλον κηροειδεῖς, πορ-
 20 15 φυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὗν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
 20 20 περὶ ζώων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κηρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ 282
 26 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως (fr. 18 Birt).

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρυθρὸν σκορπίον.

25 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 233 L).

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί <τε> κοριοειδέες.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

10 πᾶν ἐσθαι AC: corr. AP X 38 14 κηροειδεῖς A: corr. C (ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 19 κατωφερεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ' αὐτῶν A: corr. C 26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ κάλλιχθυσ· τούτου μέμνηται Ἐπί-
χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)·

b καὶ σκιφίας χρώμις θ', <ὅς> ἐν τῷ ἥρῳ καττὸν Ἀνάνιον
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως (II 502 B⁴)·

5

ἔαρι μὲν χρώμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι,
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συνέης φύλλου.

ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρέας·

δέλφαικος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·

5 καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν ἀλωπέκων· 10

ὄϊος αὖτ' ὅταν θέρως τ' ἢ κήχεται βαβράζωσιν.

εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωῖμα,

ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.

c βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν
ἡδὺς 15

10 κημέρης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ
τοῦτον ὑποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν (620

b 33) ὅπου ἂν ἀνθίας ἦ, φησὶν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· 20

ᾧ σημείω χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι κα-
λοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ

Ἀωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς

d καὶ κάλλιχθιν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα·

Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινων λύκον, 25

3 χρώμις Ahr ex p. 328a: χρώμιος A θ' ὅς Schw: τ' A τε
ᾧς A p. 328 ἀναμῖον A 8—10 del. Wilam 8 χιμέρης A;
corr. Heringa κρείας Herm 9 τραπέωσιν A: corr. C 10 αὖ
τῇ τόθ' ὥρη Mein ἀλωπήκων Herm 11 οἴος A: corr. Cas
αὐτοετ' ὅταν A: corr. Heringa 13 ἐμπρεπεῖς A: corr. C
18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθήσεσθαι A τοιαύτας ὑποθήκας
τοῖς λάγνοις Ἀνάνιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἔαν A
21 σπογγεῖς AC: corr. Di

ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιώνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη
καὶ εὐχυλὸν καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀρι-
στοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν
κάλλιχθιν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπί-
5 χαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται,
τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα
σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως (p. 238 L)·

τόν τε πολυτίματον ἔλοπ', ὁ δ' αὐτὸς χαλκὸς ὦνιος,
ἓνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο
10 κατθέμειν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωτέρω. e
Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν
ἀνθίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι τε καὶ καλλιώνυμον καὶ
ἔλοπα.

18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
15 τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθείς, εἴτ' Ἐπιμενίδης
(p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις,
ἱερὸς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφίνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῷον ἑρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς f
γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ.

20 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι (fr. 16 Sch)·
πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μήνυσεν φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.
Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον (p. 240 M)·

25 πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι πομπίλος ἀνιοχέων
ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος ἰχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηννον A 10 κατθενμέν A:
corr. K τε οἱ Cas: τεει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e
21 ἀδημονέουσι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dobr
ἀμύνω A: corr. Gesner 23 Κρίκα Schw 25 παιδαλιαι et
ἐπεὶ A: corr. Mus 25. 26 ανιοχεν | νηστὰ κάτω A: corr. Mein
26 θεᾶς Mein (θεῆς Wilam)

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις
ἐπιγραφόμενοις προειπών·

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἄλιπλοοι ἱερὸν ἰχθύον,
διηγέεται ὥς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ
διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ- 5
b χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι
τούτῳ κόλασιν ὑποσχέιν ἐτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ'
ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ
ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ
υἱῷ ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν 10
τῇ ἄρῃ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων
ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθινηθῆναι
καὶ μετ' οὐ πολὺν θύκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος
γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς
c καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὥς καὶ πολέμιός 15
ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτι-
μώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγών. ἀχρεῖος γοῦν
γίνεται καὶ σφαδάζων ἐπειδὴν φάγη καὶ ἐπὶ τοὺς
αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυίαις τε καὶ
λάροις, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε- 20
δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν
πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ θ' τοῦ
Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, ἱεροὶ ἰχθῦς.

d Ἡριννά τε ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον 25
ποιημάτιον (III 143 B⁴)·

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἐταίραν.

17 γοῦν Di: οὔν AC 19 ἀρπυΐαις AC: corr. Mus 20 κη-
τείαις A: corr. C 24 κωβιοί τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ
Di: ἰχθῦν A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. *Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει* (fr. 7 Mich) *τὸν Πομπίλον φησὶν
ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθύν διὰ
τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα-* e
5 *ραρρεῖν ποταμὸν Ἰμβρασον,*
 τῷ δ' ἄ ποτ' Ὀκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
 Χησιᾶς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Ὀκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ὥπασαν Ἑρραι·
 ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρήσαι ἀρπάσαι.
10 *διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινα Ἀρτέμιδος*
 ἐορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομ-
 πίλον τινὰ θαλασσοργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα
 πατρῴον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
 λέγουσαν τάδε (fr. 8).
15 *πατρὸς ἐμοῖο φίλου συμφράδμουνα θυμὸν ἀέξων,*
 Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θοᾶ βένθεα πόντου,
 σῶξέ με·
 καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν.
 ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἀρπάσαι
20 *καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν*
 ὁμώνυμον ἰχθύν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε τὸν (fr. 9)
 πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αιηονοῦα δουρον. 284
20. *Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ*
 Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθύν ἱερὸν καλεῖ
25 *διὰ τούτων* (p. 184 Ziegl³).
 καί τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,

8 ἀμήχανον C 14 λέγουσα A: corr. Cas 22 νήσων A:
corr. Schw extr. ὁδοιπόρον Wilam 27 ζώει A: corr. Toup
28 ἀκρόνυχους A: corr. Scal

ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὁ γὰρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 b 5 καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἰαμβος ἐν τῷ περὶ
 διαλέκτων γράφει οὕτως· ἄκηκόαμεν γοῦν ἁλιδῶς 5
 Ἑρετρικοῦ [τὸν] ἱερὸν ἰχθύν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁλιδῶν
 καλούντων τὸν πομπίλον· ἐστὶν πελάγιος καὶ παρὰ
 τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται εἰκῶς πηλαμύδι, ποικίλος.
 τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει (Π 407)·

c ἄκτῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν, 10
 εἰ μὴ ἄλλος τις ἐστὶν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.
 Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρον (fr. 37 Sch)·
 ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν
 ἢ πέρικας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἄλμης.
 ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν (fr. 15
 72 Sch)·

ἱερὸς δέ τοι, ἱερὸς ὕκης.

ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθύν τὸν ἄνετον, ὥς καὶ
 ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον, οἱ δὲ τὸν μέγαν, ὥς ἱερὸν
 d μένος Ἀλκινόοιο (fr. 385), τινὲς δὲ τὸν ἕμενον πρὸς 20
 τὸν ῥοῦν.²¹ Κλείταρχος δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν
 ὁἱ ναυτικοί, φησὶν, πομπίλον ἱερὸν ἰχθύν προσαγο-
 ρεύουσι διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως
 εἰς λιμένα· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρον
 ὄντα.²² καὶ Ἑρατοσθένης δ' ἐν Ἑρμῇ φησιν (fr. 14 H)· 25

ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζώοντας ἰούλους
 ἢ γενειῇτιν τρίγλην ἢ περκάδα κίχλην
 ἢ δρομήην χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.

6 [τὸν] K 9 τοῦτον οὖν τὸν ἰχθύν Wilam 13 χρυσειον
 A: corr. C ἐπ' Mein 28 ἐπ' Plut. soll. anim. 981d

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς ἐξητεῖται κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν (fr. 48 R).

Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότετα, ἀλλὰ προσέειπε
 5 μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
 ἰχθύος ἀνέξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν —
 τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως
 εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι- f
 10 στώνυμος Ἡλίου ῥιγῶντι (I 668 K).

ᾧστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς.

τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω· καὶ ἡ μὲν ἀφρῖτις
 λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς φησιν Ἀριστο-
 τέλης (p. 303 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
 15 ἀφροῦ, οὗ ἂν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
 γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη <ῆ> κωβίτις λεγομένη·
 γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φανύλων τῶν ἐν
 τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 285
 ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρα-
 20 σίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος
 τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη
 ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς
 ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρῖτις ἀρίστη.
 Λωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβίτην τινὰ ἐψητὸν
 25 λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυοδίου δὲ ὄνομα ἀθερίνη.
 εἶναι δέ φησι καὶ τριγλίτην ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ'
 ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράδι καὶ καμμάροις b

10 ῥιγοῦντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἔστ'
 ἀπλῶς A ἔστι σαφῶς Et. M. ἔστιν ἔτι σαφῶς A 287 d: corr. Di
 15 οὗ ἂν K: ὅταν AC 16 ἡ om. AC: add. Schw ex schol.
 Arist. Equit. 642 18 διαγινομένων C 21 μεμβράδος C more
 suo 24 κωβίτην A: corr. C 27 καμμάροις A cf. 286 f 306 c

τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῆς ἀφύης ἢ μὲν λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν ἔνιοι καὶ κωβῆτιν, ἢ δὲ ὑπαρωτέρω ταύτης καὶ ἄδρωτέρα· διαφέρει δ' ἢ καθαρὰ καὶ λεπτή. Ἀρχέστρατος δ' ὁ 5 ὀψοδαίδαλός φησι (fr. 10 R).

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις· τὸν γόνον ἔξαιδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες· καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
 c ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ 10
 5 ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
 ἂν δὲ πον ἱμελῆς αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χορὴ
 κυλίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
 εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα,
 εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ. 15

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· ἑδὴ τὸ μικροῦ δεῖ-
 d σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον (fr. 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θερμοῦν τηγανον σίξουσιν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἥπται καὶ σίξει, καθάπερ 20 τοῦλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται ἔδε πῦρ ἀφύη. Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν τὴν ἀφύην, φησί, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν θαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναι φασιν ὄψον, ἐν ἑτέροις δὲ πόλεσιν ὑπερθανμάζουσιν πολὺ χεῖρω 25 γινομένην. εἶθ' οἱ μὲν, φησὶν, ἐνταῦθα τοὺς Ἀθριατικούς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας,

4 κιβῶτιν A: corr. Cas 9 φάγε Ribb εὐκόλποιο Mein
 12 ἂν δὲ τις (τι C) πον AC: corr. Schw 17 περὶ om. A
 add. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν
 Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν
 τὴν A θαψίλειαν A: corr. C 25 χείρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺν ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ
τάναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε· ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ ο
Ἑρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

5 Καλλίας Κύκλωψιν (I 695 K).

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.

Ἀριστῶνυμος Ἡλίου ῥιγῶντι (I 668 K).

ᾧστ' οὕτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἀριστοφάνους Ταγηνισταῖς (I 522 K).

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεῖς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἰ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <ὄν> ὁ τὴν Ἡδυ-
20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν 286
ὀψοφαγίαν]. Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τέτυκτον ὁ
Λυγκεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R).

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· καὶ ἀποθνήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πύονα· καῖτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ῥόδῳ A
14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλανκίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21. 22 τὴν ὀψοφαγίαν
del. Madvig 26 ἐθέλῃ AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

ὕστερον ἤδη πάσῃ ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψιν (I 694 K).

b κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγγέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὐτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατ- 5
δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων (p. 296 R) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς
σελάχεσιν. Εὐπόλις δ' ἐν Κόλαξι φησι (I 303 K).

παρὰ τῷδε Καλλία πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγὼ 10
καὶ γυναικες εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L).

ἦν δὲ νάρκαι <καὶ> βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναι,
πρήστιες,

c κᾶμναι τε καὶ βᾶτοι δίναι τε τραχυδέρονες. 15
ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L).

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατὶς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχῃσθ' ἀτενὲς οἶόν περ βᾶτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ βατὶς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ. 20
Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (I 793 K).

ὧ βατίδες, ὧ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (h. an. p. 540 b 17)

σελάχη φησὶν εἶναι βᾶτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν,
αἰετόν, νάρκην, βᾶτραχον καὶ πάντα τὰ γαλοειδῆ. 25

d Σώφρων δ' ἐν μύμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν
ἐν τούτοις (fr. 62 B). ἑστραὶ βότιν κάπτουσαι· καὶ
μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 κίθαρις A: cf. p. 306 a 4 οὐτοσί Schw: οὕτως A 9. 10
θυμηδία η ἵνα A: corr. C 13 καὶ add. Schw 15 καμνεται βᾶτοι
A: corr. Pors 17—20 corrupta 24 ἀμναι A 25 γαλοειδῆ A: corr. C

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνω-
μαῖς τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἔνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει
. καὶ γαστρίον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθ' ἐμέσον χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πλείραν ἔχῃ πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρὴ
10 σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
(II 262 K)· ἐταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμὼν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) ὕπογραπτα, φησί, f
λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας. Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμ-
μαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας.

Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα 287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

3 hiatus signif. Di 8 ἀπείπασον τυρὸν K 14 B. τί
φῆς; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς;
ut sit homo occupato animo respondens 24 τριγκούς p. 322 b:
βρίγκους Gesner

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν
εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὥς τὸν κίθαρὸν Ἀπόλλωνος.
Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν (I 178 K):

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν <γέ> φασὶ τὸ παράπαν,

5

ἐπιφέρει·

νὴ τὸ θεῶ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος (omis. N) κακῶς φησιν

ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθύν βῶκα δέον βόωπα, ἐπεὶ 10

b μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὥπας ἔχει· εἴη ἂν οὖν ὁ

βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς δὲ λεκτέον, εἰ τοῦτον

κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακῖνόν φάμεν καὶ οὐ

κοροκῖνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν.

τί δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ὠνό- 15

μασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγῶδοις (I 383 K):

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφῳ βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ

(p. 232 L):

20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι.

c καὶ Σώφρων ἐν ἄνδρείοις (fr. 54 Bo): ἄβαμβραδόνι,

ῥαφίδι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 3 Birt):

ἡβαιῇ καρίδι καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνη

ζωῇ ἐπ' ἀγρώσσοις· τάδε <δὴ> σκέψαιο δέλετρα. 25

2 κίθαρην A: corr. C 4 ἀλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC
5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἰχθὺς A: corr. Et. M οὐδὲ
εἰς AC: corr. Et. M 11 μεγάλας C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος·
συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἐπὶ κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M
195, 30 τ' ἄλκιμοι p. 305 c 23 ραφεία A: corr. Cas 24 ἢ
βαιῇ A: corr. Birt 25 ζωῇ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώστοιο A:
corr. Wilam (ἐπαγρώστοιο Birt) δὴ add. K δέλετρα A: corr.
Schneider

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· 'βεμβράδα ἀπο-
κεφαλίσας, ἐὰν ἢ ἄδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἀλλ' λεπτῷ
καὶ ὕδατι, ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι.' γίνεται
δέ, φησὶν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἢ
5 προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει Ἀρι-
στώνυμος ἐν Ἡλίῳ διγῶντι (I 668 K).

ὁ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ δ
καρκινοβήτης.

Ἀττικοὶ δ' ὁμῶς βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
10 Γόησι (I 691 K).

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ διγῶντι (I 668 K).

οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς οὗτ' αὖ βεμβράς
κακοδαίμων.

15 Ἀριστοφάνης Γήρα (I 425 K).

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεσιν (I 633 K).

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἔστιν εὐρεῖν καὶ διὰ
20 τοῦ μ γραφόμενον (I 264 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν e
Κνοιθιδεῖ (II 61 K).

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι

κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα

μέλιτος γλυκντέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

25 εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν κωλύει

5 τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἴρηκεν (II 391 K).

3 ἔψει AC: corr Di 6 διγοῦντι AC 13 ἔστιν ἔτι
σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοισθιδεῖ A 22 ατοπόν
τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein
28 καὶ om. A add. C

f ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
 πρῶην λέκιστον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
 ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ (Π 369 K).

ἐπιπουνώτερον

〈ἔργον〉 μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγὼ 5
 ἄφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
 ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.

5 ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) 'βλέννω 10
 θηλαμόνι.' ἐστὶ δὲ κωβιῶ τὴν ιδέαν παραπλήσιος.
 'Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθυῖς
 καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαιόνας.
 καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μή μοι βαιῶν· 15
 κακὸς ἰχθύς.'

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
 τειαν Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 51 R).

b εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην <καὶ> τὴν ὑπότρηχυν
 βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευσ, περὶ Χαλκίδα κεδνήν. 20
 'Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 234 L).

βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

τῶν δὲ βουγλώσσω διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνό-
 γλωσσοι· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός φησιν (ibid).

αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκια- 25
 θίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίων AC: corr. Schw, ἐστιῶν Villebrun 3 πρωτο-
 χάρῳ A 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίτω A 10 ἀγροιώταν A
 14 δὲ AC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον AC: corr. Mus
 19 καὶ add. ex p. 330 (τὴν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ A, fort.
 ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ A, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν c
 ἐγγέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
 ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺν λειπομένους, εὐστο-
 μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
 5 Γλωσσῶν (fr. 122 Schen) καλεῖσθαι φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλ-
 λους. Εὐδοξος δ' ἐν ἑκτῷ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ
 φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλίσκεσθαι· ὧν
 ἐνίοις εἶναι καὶ ἀμαξιάιους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμωδίας
 ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια- d
 10 φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ
 ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Στρατιώτῃ τάδε (Π 500 K).

32. ὥς ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῳ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὥς ἐσκεύασα.
 15 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἥδ' ὅ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
 ἐν ἄπασιν· ἰχθυὺς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι,
 5 οἶον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
 ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν κῶπτος ὦν τοιοῦτος ἦν.
 20 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ προῖον τὸ πῦρ e
 ὀπτῶν τὸν ἰχθυόν, οὐδὲ πιστευθήσομαι...
 10 ὅμοιον ἐγένετ', ὅρνις ὁπότεν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
 25 ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταύτον ἦν.
 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 15 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφενγεν κύκλῳ f

6 δέ om. C 13 Eur. Med. 57 17 τοῦτον παρατ. C 21 τὸν
 ὀπτὸν ἰχθυόν A: corr. C tum desunt talia: nec credat si convivium
 studium et cupiditatem describam 22 ὁπότεν ὅρνις Mein
 24 καταπιεῖν μεῖζον τι περι δ' A καταπιεῖν περι δ' C: corr. Mein

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἐξῆν ὀλολύζειν· οἷ μὲν ἦρπασάν τι γάρ,
 οἷ δ' οὐδέν, οἷ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
 ἰχθυῖς ποταμίους ἐσθλόντας βόρβορον.
 20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς 5
 γλαυκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἀργούς κάπρον
 289 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.
 25 ἀθανασίαν εὗρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς 10
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν.
 33. ταῦτα, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἄν Μενεκράτης
 ἄν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὥς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν 15
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους
 συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι
 περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μὲν τις Ἡρακλέους
 σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος
 δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθεῖς· 20
 μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν Πελαστῇ λέγων
 ᾧδε (Π 260 K).
 οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.
 ἄλλος δέ τις ὥς Ἑρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον, 25
 c πρὸς δὲ τούτοισι πτερά, ὥς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ

5 εἰ δὲ λαβὼν A ἦν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρον
 corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas
 13 ἐφθέγγετο A: corr. C cf. 290a 15 οὗν AC: corr. Di
 23 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἰτναῖος θεός, ut
 εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed
 videntur etiam hi Ephippii versus fuisse

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν
 τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἡγή-
 σανδρος δὲ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα
 θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος
 5 δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀνα-
 λαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν
 ἡμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδμενός
 περιήει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ d
 10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ὁ Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίπ-
 πῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρι-
 κῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῇς
 ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σῶζειν καὶ τοὺς εὐρώ-
 στους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθονται παρέχειν μέχρι γήρως
 15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν,
 ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς
 βίον παρέχω. πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e
 Φίλιππος· 'Ὁ Φίλιππος' Μενεκράτει ὑγιαίνειν.' παρα-
 πλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων
 20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος
 τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φί-
 λιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ
 τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κε-
 κοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς
 25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ
 ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἄμφι
 Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f
 ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκλέα C 4. 5 fort. ἄλλος δέ τις 17 ἐπέστειλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἁνῶν A
 28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ (FHG IV 414)·
 μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μένω
 (Π 346 K). 35. καὶ Θεμισίων δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου
 τοῦ βασιλέως παιδικά, ὥς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος
 ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG IV 488), οὐ μόνον ἐν 5
 ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο ὁ Θεμισίων Μακεδών,
 290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες
 οἱ ἐγγύριοι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμισίωνι, καὶ παρῆν
 αὐτοῖς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο
 στρωμνὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἡμφιεσμένος λεοντῆν· 10
 ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ
 δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν
 παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἷον ὁ προειρημένος
 μάγειρος·

ἀθανασίαν ἠΐρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς, 15
 ὅταν <μόνον> ὁσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.
 b 36. ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦ-
 λον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.
 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·
 βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς 20
 εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
 καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.
 B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
 5 εὐρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.
 οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν 25
 ἔχων περιζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
 ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα·

2 *Λίνω* Mein 7 *ἀλλ'* ἔθνον αὐτῷ C 9 *τις* C: *τι* A
 16 *μόνον* add. Cas 18 *Ἡγήσανδρος* (sic C quoque) ἐν δελφοῖς
 A: corr. Cas 21 *δὴ* Schw: *λη* A 23 *Σύρε* Petitus: *εὐρε* A
 24 *εὐρημα* μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A: νόμιζε μόνον
 Schw, reliqua corr. Dobr

- εἶδη λαχάνων ὅς' ἐστί, βεμβράδων τρόπους, c
 10 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
 ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγγάνῳ διακονῶν,
 ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
 5 τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας
 ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύνοντας γελᾶν·
 15 τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
 διέδραμε γαργαλισμὸς ὥς ὄντων γάμων.
 A. φακῆν παρατιθείς, εἶπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
 10 B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἔστιν. ἦν δὲ δὴ λάβω
 τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἅπαξ, d
 20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
 ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.
 ὑπὸ τῆς γὰρ ὁσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται
 15 ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
 ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
 25 ἐστίξεντ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,
 ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
 τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
 20 A. μέγας εἶ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφίδρ' οἶδα τῶν καθημένων, e
 30 οὐ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.
 πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν
 παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων (fr. 53 B⁴), αἵ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποιοῦν
 ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαν-
 αίνεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν *Εἰλειθυίᾳ* καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Mein 5 τὰ φαί' ἔχοντες Madvig 10 ἦν C:
 εἰς A 11 τοῦπτανειὸν AC 14 ὁσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson
 18 ἀχαριαν A: corr. C 25 ταῖς σειρήνες (sic) C 28 εἰλη-
 θυία A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν
Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθω-
σάμενον (IV 583 M):

- f ὑποδεικνύεις μὲν ἥθος ἀστεῖον πάννυ
καὶ προῶν, ὀλίγων δὲ πεποιηκῆς τι. B. πῶς; 5
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμέν οὐκ ἐξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβοῶς εἰδόντων
5 οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
A. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἴσομαι δέ γ' ἣν λέγῃς. 10
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἐτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάννυ, 15
ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ
15 ζωγραφίας ἥφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἐτέρας τέχνας,
b ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἣν μοι πρὶν λαλεῖν, 20
ἀστρολογικὴν, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἴσῃ· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα· 25
ἐνίοτε κρείττων γίνεται θύνην βόαξ.
B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ προῶν τι;

9 καὶ μὴν Iac: κῶμην AC διαφέρει μαγείρου AC: corr.
Schw 12 πότερον A: corr. Dobr, fort. ὁπτόν 13 διακο-
νουστούτου A: corr. Schw 18—20 mutila et corrupta 21 ἢ
(om. C) ἰατρικὴν γεωμετρικὴν AC: corr. Mein 23 παρα-
κολουθήσας Mein 24 ποθ' ωρός A: corr. C

- 25 *A.* τοῦπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα·
τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα
μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια, c
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
- 5 *B.* οὗτος, πέπεισμαι, κἄν τὰ λοιπὰ μὴ λαλῆς·
30 περὶ τῆς ἱατρικῆς δέ; *A.* τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἐνὶ ἔστυν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς d
τὰλλότρια γίνετ' ὀξύχειρ κοῦκ ἐγκρατής·
- 10 τοῖς δὲ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
35 εὗρητ' ἐκεῖθεν. μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης,
ἥδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν·
περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς.
- 15 οὐθελς ἔτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
40 *B.* μίκρ' ἀντάκουσον ἐν μέρει κάμου. *A.* λέγε.
B. σὺ μηθὲν ἐνόχλει μήτε στυτὸν μήτ' ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.
38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος δι-
20 δασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν (Π 540 K)· e
ἔασαθ' οὕτως <ὥς> ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον
(τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ)
μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅς' ἂν ἔξω λάβῃ
- 25 5 τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

1 τοῦπτάνιον AC 3 vix integer 5 κἄν — μὴ λαλῆς K:
καὶ — μὴ λαλεῖς (λαλῆς C) AC 8 ἔνεστιν A: corr. Mein
δείπνω δέπας A ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C: corr. Mus
12 εἰ δὲ K ἐμόν corruptum: ἐνι (vel ἐνόν) K 13 oratio mutila
14 velut ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὀρθῶς εἰδέναι 16 μικρὰ διά-
κουσον A: corr. Cob 18 δίαγε νῦν Cob 21 οὕτως ἔχειν A:
corr. Benti 22 ποιεῖται A: corr. C ὀπτοῖς AC

- μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν
 ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα,
 οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλλῃ,
 ἄλλ' ἐστὶ τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
 f 39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς 5
 ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (Π 553 K).
 οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
 ἐπ' ἔργον, οὗ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
 τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
 οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἂν μὴ δοκιμάσω 10
 292 5 τίς ἐσθ' ὁ θύων ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ.
 οἷον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος. 15
 10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχὴν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς,
 ἢ φορεῖ' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος.
 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἠδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἄλλ' ὅσον νόμου χάριν· 20
 b 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθεῖς, τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
 ἄλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος, ἀπαθήης, εὐπορηκῶς, περιχαρῆς 25
 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
 λαλῶν τὰ νᾶλᾶ καὶ <τὰ> δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστὶν AC: corr. Mus 8 οὗ Pors: οὐ A 10 ἐὰν AC
 13 θ' A: corr. C 17 πηδάλιον τι συντρ. AC: corr. Grot
 27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add. Wilam

ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
 τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
 25 Σωτήρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν. c
 τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
 5 τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθῆ· πορεύομαι.
 ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα, νῆ ΔΙ', ἕτερα που
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἐνευρημένα
 30 τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα·
 'ὄψαριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
 10 ἐῷ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἔτι προσλαμβάνειν
 ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
 τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, 'ἀμίδα μοι
 35 ἐνεγκε πρῶτον' φησίν. 'ὄξος ἢ φακῆ d
 οὐκ εἶχε.' πάλιν ἤτησας· 'οἰμώξει μακρὰ
 15 πρῶτος μαγείρων' φησίν. ἕτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω,
 πορνείον ἐστίν, πολυτελῶς Ἀδώνια
 40 ἄγουσ' ἐταίρα μεθ' ἐτέρων πορνῶν· χύδην
 σαντὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.
 20 40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστῆς
 μαγειρίσκος τάδε λέγει (IV 435 M)· e
 πρῶτον ὁμῶν κειμένων
 τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.
 'δίδου κατὰ χειρός.' 'τοῦψον οἰχήσει λαβών.'
 25 τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
 5 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
 ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων

1 ὑπέμυξ' Preller ὑπέδυν Naber 5 πορεύομεναι A
 corr. C 7 ἀνασεσσυμένα Mein 8 ἀποθλίβοντα A: corr.
 Bothe 10 ἔτι K: ἔστι A 17 ἄδωνιν A: corr. Mus 19 σαν-
 τόν τε σάξεις K (ἀποσάξεις Cas) 25 τὸν ἄνθρακα Herm
 ATHENAEUS II. 10

- τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
 f χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 10 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερός.
 ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης 5
 σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' Ἴσως.
 Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων
 μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 M).
 293 εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε, 10
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
 δοὺς μισθὸν ὅν <μ'> ἤτησας ἥκω δεῦρ' ἄγων.
 41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἄσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμφόδας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγρά- 15
 φει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 K).
 καρῖδας ἔλαβον πρῶτον· ἀπεταγήνισα
 b ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας·
 ὥπτησα τὰ μέσα, τήν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
 ἔψω ποιήσας τρῖμμα συκαμίνινον. 20
 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιπῶς προσαγαγῶν
 χλόην, κίμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ, 25
 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
 c τρίγλας καλὰς ἡγόρασα καὶ κίχλας καλὰς·

4 πᾶς ἀνὴρ ἐλ. A: corr. Mus 6 σέσωκέμου A: corr. Schw
 10 Θίμβρωνα AC: corr. Gaisf δεδαλε A: corr. Mus 12 μ'
 add. Cas ἄγων σε A: corr. Schw 14 μαρωνίτης A: corr. C
 17 ἀπετηγάνισα AC: corr. Mein 20 συκαμίνινον A: corr. Cas
 23 ἔλαιον AC: corr. Cas 26 ἀποβέλισον A: corr. Schw

ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὥς ἔχει
 ἄλμη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
 15 ἀστειὸν ἐφθῆ τευθὶς ὠνθυλευμένη
 5 καὶ πετρύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
 τριμμάτιον ῥκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπὸν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμῖον.
 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα· d
 10 κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρῳ.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθυῖδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω τοιούτῳ τινὶ
 25 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 15 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον
 ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
 30 ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικὴν·
 20 εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 καὶ ἢ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἐσθ' ἢ τέχνη,
 35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.
 25 42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου
 λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὀρίγανου K 3 ταύ-
 ταισι A: corr. Schw 4 σφθῆ A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A:
 corr. Di 6 τριμματίον A: corr. Mus 7 ἐψητ' ἣν δὲ K
 ταῦτ' αστινα A: corr. Dobr 16 ἄλῃς A εἴλῃς C: corr. Pors
 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι δι-
ηγεῖται οὕτως (fr. 16 R)·

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν, φίλος, ἐν Σικυῶνι
πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα·

εἴτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόη περίπαστον ἐν ἄλμῃ· 5
294^εξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν
ὁ καλὸς οὗτος περιηγητὴς φησιν (fr. 17 R)·

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσσεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὧπων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων. 10

Ἀλεξίς ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (Π 323 K)·

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον
λέγοντα, περὶ ᾧ ὠψώνηκεν αὐτός (IV 436 M)· 15

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια

δραχμῶν πάλιν πέντ'· ᾧ ταλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,

5 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν 20

ἦν καὶ πρίσθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν

πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' ἀπηγξάμην·

c οὐθὲς δεδιακόνηκεν ἐπιπυνώτερον.

ἅμα μὲν πρίσθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,

10 ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην. 25

ἑκατέδοντ' ἐκεῖνοι, τοῦτο πρὸς ἑμαυτὸν λέγων,

ἑκαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί·

οἶμοι.

8. 9 tradita fort. ferri possunt, sed conieci κόλπων pro
ὧπων 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα A: corr. Pors
17 γόγγρου δὲ Schw, γόγγρου κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A:
corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
 λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
 καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἶδη αὐτῶν d
 φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λείον, ποικίλον, σκύμνον,
 5 ἄλωπεκίαν, ῥίνην. Ἀωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
 τὸν ἄλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
 ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
 πέμπτῳ ζώων μορίων καὶ κεντρύνην φησὶ τινα γαλεὸν
 εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
 10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρουα δ' εἶναι τὸν κεντρύνην καὶ
 δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
 ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ e
 στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
 χονδρῶδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
 15 ἔχει πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
 καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
 ἀφίησιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἄλωπεκίας.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
 στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον
 20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖ-
 ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
 τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἑστεφανωμένων καὶ τῶν f
 φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
 οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυνγρότερός ἐστι καὶ τῷ
 25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
 λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀττικῶν χιλίων
 πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
 τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
 φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
 ἡγεῖται haec turbata

περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἐταίροις πατρι-
κῶς πως συμβουλεύων φησὶν (fr. 13 R).

295 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθνήσκῃ
μέλλῃς, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνᾱ πῖονα· κἄτα 5
ὕστερον ἤδη πάσῃ ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.
τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ Λυγνεὺς ὁ Σάμιος
ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησιν καὶ δικαίως
παρακαλεῦσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν
ἀριθμῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ 10
b τὸν Θησέα, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος
παρασχημέναι. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησί (II
451 K).

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν 15

ἐν ὀξύλιπάρῳ τρίμυτι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p.
234 L).

σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πῖονες.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 Birt). 20

ὑκὴν ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χρομῖν, ἄλλοτε δ' ὀρφὸν

c ἢ γλαῦκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.

τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινωὶς ὁ Ἀρχέστρα-
τός φησιν (fr. 15 R).

ἀλλά μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 25

καὶ Μεγάροις· σεμνοῖς γὰρ ἀλίσκεται ἐκτεναγιστῆς.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησιν (II 92 K).

4 ἐθέλη A 5. 6 κἄθ' ὕστερον A cf. p. 286 a 9. 10 τὴν
τιμὴν ἀπαριθμῆσαι Wilam 10 κτήσασθαι <καὶ κατεργάσα-
σθαι> K coll. p. 286 a 13 ἀντιπαρασχημέναι (sic Mein) ἔν K
δακτύλῳ A 21 συνῆν A cf. p. 328 a ὅτε Wilam: ἢ A
26 σεμνὸς et ἐν τεναγίσσιν Cas

- Βοιωτῖαι μὲν ἐγγέλεις, μῦς Ποντικοί,
 θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
 φάγροι δ' Ἑρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι. d
 ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (Π 109 K).
 5 οὐκοῦν τὸ μὲν γλανκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ <φημί>. B. τὸ δὲ λαβράκιον
 A. ὀπτᾶν ὅλον. B. τὸν γαλέον; A. ἐν ὑποτριμματι
 ξέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλεις, ὀρίγανον,
 5 ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταῦτόν. B. ἡ βατίς; A.
 10 χλόη.
 B. πρόσσεστι θύννον τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
 κρέας
 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;
 15 46. Εὐβουλος Καμπυλίῳ (Π 179 K). e
 τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα
 τοῦδε τοῦ θαλαττίου
 Γλαύκου φέρουσιν εὐγενέστερον
 λάβρακά θ' ἐφθὸν . . . ἄλμῃ μίαν.
 20 Ἀναξανδρίδης Νηρεΐ (Π 145 K).
 ὁ πρῶτος εὐρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
 γλαύκου πρόσσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
 θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὕγρᾶς ἀλὸς
 Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.
 25 Ἀμφίς ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (Π 240 K).

1 βοιωτῖαι AC: corr. Schw 2 θύννοι superscr. γλαῦνοι C:
 fort. versus excidit θύννοι <. | γλαῦνοι> Μεγ. 6 φημί
 add. ex p. 662b 7. 8 ἐνυποτριμματίζεσθαι AC: corr. Cas
 8 ἐγγέλιον AC 17 αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ. | Γλαύκου K 18 κάρα
 add. Mein 19 τ' A 22 ἀμύμονος AC: corr. Dobr 24 πάντα
 τόνδε C

- f γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὖσαρκα.
καὶ ἐν Φιλεταίρῳ (Π 247 K).
ἔχειν καθαρείως ἐγγελεύδιόν τι καὶ
γλαυκυνιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου 5
τεμάχια.
- Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν (Π 65 K).
ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πυικτή, πέρικη σχιστή, 10
τευθὺς σακτὴ, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς, 15
τρίγλη, φυνίς.
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.
29647. Ναυσικράτης Ναυκλήροις (IV 575 M).
δύο μὲν φασιν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ
〈παῖδες θεοῦ〉 τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις 20
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
B. Γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.
τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος
μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα 25
φησὶν Ἀρεάδνης, ὅτ' ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου
ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
b δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα.

4 καθαρείως A: corr. Cob ἐνκελίδιον A: corr. ε 9 τμητός
Pors: ὑμήτιος AC 15 ψήττα, σκίνδος Kock μενίς A: corr. C
20 suppl. Dobr 26 ἀρεάδνης C (item litt. c)

Ἀνθηδών νύ τίς ἐστιν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
 ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρύποιο ῥοάων·
 ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.
 Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
 5 βου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύννου γενεαλογεῖ
 τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
 (FHG III 151) Ἀνθηδόνοσ καὶ Ἀλκυνόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.
 ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
 Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ c
 10 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
 ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικήσαντα ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορευῆσαι. Εὐάνθης δ'
 ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
 αὐτὸν νῖδον εἶναι καὶ Ναῖδος νύμφης μιγῆναι τε
 15 Ἀρεάδην ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
 κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ
 (p. 465 R) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων
 τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν d
 τρίτῳ Ἀμαξονίδος τῆς Ἀργοῦς φησι δημιουργὸν γενέ-
 20 σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων
 μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
 θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
 τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
 25 Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηνάος ἐν Μετονομασίαις τὸν
 Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. Ἱστορεῖ e
 δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ

1 ἐπὶ λευροῖο Mein 2 ευρειποροδων A: corr. Mus
 9 ἡλυμος A: corr. Cas (Ἰαλύσου) ex St. Byz. s. v. Σύμη
 11 κατοικήσαντα AC: corr. Di 18 τοῖς θεοῖς A: corr. C
 23 ἀφανισθῆναι Emperius 24 θεαθῆναι C

ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ (p. 238 M), ὥς ὅτι ᾠγευσάμενος
βοτάνης κατεποντώθη,

ἦν Ἡελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἶαρι γαίῃ·
Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάξει 5
ῥῆλιν ναιετάουσιν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτρυντοι, καὶ μή τιν' ἔλοι μεσσηγὺς ἀνίη.
Αἰσχυρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ἰδνῆς
φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ
θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως 10
f δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαρῶν ἀθάνατος
ἐγένετο (Π 517 B⁴).
καὶ θεῶν ἄγρωσιν εὗρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρε.
Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας (fr. 25 Sch) Νηρέως
ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς 15
Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικὴν
φησὶν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι. θηροῶντα
297δὲ περὶ τὴν Ὀρείην (ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν
ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγῶν θηροῦσθαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ
τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρα- 20
κειμένῃ πόρᾳ ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξω-
πυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς
βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενό-
μενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Αἰὸς βούλησιν εἰς
τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος 25
ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθῆντα τὸν Γλαῦκον
ἑαυτὸν ῥῖψαι εἰς τὴν θάλατταν. Ἡδύλη δ' ἢ τοῦ
b ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

3 ἦν Mus: εἰν A 6 ῥῆλιν Mus, sed latet regionis nomen
7 ἀν εἶη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν <βρωσιν> | ἄγρ. Haupt
20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ
 ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς
 εἰς τὸ ἄντρον ἥ κόγχου δωρήματα φέροντα

Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,

5 ἥ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερόγους,
 τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρὴν γέλτων παρθένος οἰκτίσατο·
 ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς c
 Αἴτνης.

10 49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ
 ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνημο-
 15 νεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (fr. 5 L). Δωρίων δ'
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 Κωπαίδος τὰς Κωπαίδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὗται d
 ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἔκτῃ
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαῖ-
 20 δων ἐγγέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κα-
 τευχομένους οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς
 τοὺς Βοιωτούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα
 τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον
 εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν
 25 τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ γὰρ θαυμάζειν εἰ

3 δώρημα φέροντ' A: corr. Mein, δωμήματα K κόγχους
 Wilam 7 οἰκτίσατο C 8 παρενήχετο Iac, ἀπενήχετο K
 14 in mg. ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΙ 23 ἔθους
 Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα ὅτι K φάσκειν τε om. C
 26 οὐ γὰρ δὲ C

e *ἱερείων* τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-
 γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τοὺς
Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ
 τὴν τῶν θύνων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ
 θεῷ τὸν πρῶτον ἀλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν 5
 ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ
 παρὰ Φασηλίταις ἀποθύνονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν
 Ὀροῖς Κολοφωνίων (FHG IV 428) περὶ τῆς κτίσεως
 ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός φησιν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν
 ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρα 10
 ποιμένι νέμοντι πρόβατα τάριχους, ἐκείνου τοῦτο
 f αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λα-
 βεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ τάριχους εἴλετο ὁ
 Κυλάβρας τοὺς τάριχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
 ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον 15
 θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (FHG III 28)· Λάκιον
 τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινες
 298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου
 τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου 20
 μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς
 τῆς Μόψου μητρὸς, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν
 συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν
 μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσ-
 βαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ 25
 ἢ πόλις νῦν ἔστι, καθὰ ἡ Μαντὼ προεῖπε, παρὰ
 Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι

3 *Αἰολέας* Wilam: *ἀλιέας* AC 6 *θυνναῖα* Mein 8 *ὄροις*
 A: corr. Schw 13 *ἄλφιστα ἢ αλιτα* A: corr. Toup 14
κύλαβρος A 21 *κατὰ τινα λόγια* K, sed narratio valde tur-
 bata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 *καλύβρα* A
καλάβρα C

λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς
 Φασηλίτας τῷ Κυλάβρῳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς
 ἦρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγγέλων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς
 περὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγγέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἶσιν b
 5 ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων·
 πλήσμαι γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρί-
 χεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστο-
 τέλης δὲ χαίρειν φησὶ (p. 305 R) τὰς ἐγγέλεις καθα-
 ρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγγελυτοτρόφους καθαρόν
 10 αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ
 οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται.
 λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ
 τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν καὶ τοῖς χειμῶσιν c
 ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνί-
 15 γονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι καὶ ἀφιασι
 γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύι ζωογο-
 νεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγγελυτοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς
 μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύι ἀκινητίζουσι ζῶσί
 τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὅκτῳ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν
 20 ὁ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20)
 γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε φωτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας
 ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύι
 σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων d
 τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν
 25 ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 353)·

τείρουτ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δέ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδειπνούν-
 των ἡμῖν ἐγγέλως παραπεθείσης ἴπαρεστιν, ἔφη, ἡ

16 γλινῶδες AC: corr. C superscr.
 add. C 27 ἐπικούρειος A: corr. C

24 ἐντέρων om. A:

τῶν δειπνῶν Ελένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι.’ καὶ
 χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακός ἐπ’ αὐτὴν ἐπιβαλὼν
 ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ’ αὐτὸς
 οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάν-
 των ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας (Υ 371). 5

τοῦ δ’ ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πνρὶ χεῖρας ἔοικε,
 προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἐξεφέ-
 ρετο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη· ‘ἀποφέρεται ἐκ τῆς
 βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος.’ καὶ περὶ τῆς ἐγγέλους
 δ’ Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ (fr. 18 R). 10

ἐγγελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ’ ἐστὶ κρατίστη
 Ῥηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης·
 f ἐνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν
 βρωμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
 5 οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ’ ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι 15
 Κωπαῖαι καὶ Στρυμόνιαι· μεγάλοι τε γὰρ εἰσι
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὁμῶς δ’ οἶμαι βασιλεύει
 299 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει
 ἐγγελυς, ἥ φύσει ἐστὶν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς...
 54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος ‘τεῖροντ’ ἐγγέλυσ τε καὶ 20
 ἰχθύες’ ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B⁴).
 πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυσ ἐδέξω.

οἱ δ’ Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί (fr. 21 V), τὰς
 ἐνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ὅ τὰς πληθυντικὰς
 οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστο- 25
 φάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889).

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἐγγελυν.
 καὶ ἐν Λημνίαις (I 487 K).

2 χεῖρας Cas: πέρας AC 3 ἀγαγὼν AC: corr. Schw
 12 ἀντιπέραν C πορθμῶ Mein 17 ὁμῶς AC: corr. Coraes,
 ὅλως Schw 19 ἀπήρινος Coraes

- ἔγγελυν Βοιωτίαν. b
 τὴν δ' εὐθεΐαν ἐν Δαιταλεῦσι (I 447 K).
 καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγγελυς.
 καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις (I 63 K).
 5 θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελυς, κύων.
 τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (864).
 ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559).
 10 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτική (510).
 οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδ' ἐγγέλεσιν.
 Στράτις δ' ἐν Ποταμίῳς ἔφη (I 722 K).
 ἐγγέλεων ἀνεψιός.
 15 Σημωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις (II 453 B⁴). c
 ὥσπερ ἔγγελυς κατὰ γλοιοῦ.
 καὶ τὴν αἰτιατικὴν.
 ἐρῳδιος γὰρ ἔγγελυν Μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρὼν ἐσθίουτ' ἀφείλετο.
 20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζώων διὰ τοῦ ἰ ἔγγελις
 εἴρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι λέγῃ (864).
 ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 ὅταν γὰρ ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν.
 εἰάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, d
 25 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης,
 σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελυς ἐκ τῆς ἰλῦος λαμβάνεται.
 ἐνθεν καὶ τὸ ὄνομα εἰς ὑς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητὴς
 οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ και-
 ὅμενον οὕτως ἔφη.

8 ὥσπερ γὰρ A 13 ποταμοῖς A 23 οὐδὲ ἐν AC
 24 ἄν A 27 ἐνθεν A: ὅθεν C

τείροντ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθυες.
 ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγγέλους, ἵνα καὶ
 τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
 e φάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμωδοῦν τοὺς Αἰγυπτίους φησὶν
 (Π 71 K). 5
 τά τ' ἄλλα δεινούς φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους
 εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελλιν.
 πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἐστὶ τιμιωτέρα.
 τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
 5 τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα 10
 ἢ πλεον ἀναλώσασιν ὁσφρέσθαι μόνον.
 οὕτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον.
 Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους
 f ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησὶν (Π 150 K).
 οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ. 15
 οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι
 ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
 βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.
 5 τὴν ἔγγελλιν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
 ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ. 20
 οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
 300 μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
 τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
 10 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὥς ἔοικ', ἀπηργμένους. 25
 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς
 κλαίεις, ἐγὼ δ' ἡδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
 δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῇ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.
 Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις (Π 451 K).

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἔνδεκα (ιᾶ) C 11 ὁσφρέσθαι
 AC: corr. Elmsl 12 οὕτως ἄγιόν γε Koppiers 19 ἡγῇ C

- πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
 ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς b
 ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρίψειν ἄν;
 5 56. ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλίξαντες πολὺν μὲν ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἡχοῦ (Π 176 K)·
 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται,
 10 ἐγγέλως, ὃ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . . ἐναργές.
 καὶ ἐν Ἰωνί (Π 177 K)·
 μετὰ ταῦτα θύνηνων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει c
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἶ τ' ἐχιδνοσώματοι
 Βοιωταὶ παρῆσαν ἐγγέλεις θεαὶ
 15 τεῦτλ' ἀμπερόμεναι.
 καὶ ἐν Μηδείᾳ (Π 186 K)·
 παρθένου Βοιωτίας
 Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.
 ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἥσαν
 20 φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνη (Π 52 K)·
 καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
 Θρηῆκας κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος
 Στρυμῶν, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος. d
 καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντί-
 25 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως (fr. 56 K)·
 ἐλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἔπι δινήεντος)

1 μὲν om. C, ἂν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς
 Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς AC 10 φῶς ὅσον ἐναργές K
 12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302 d ἐπὶ σὲ πλεῖ AC: cf. p. 302 13 αἶ
 τε λιμνοσώματοι AC: corr. K 22 θρηῆκης AC: corr. Madv
 24 εὐκλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλείος Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 11 Gaede) ἐγγέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΥ. προείρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ (p. 282 d)· ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατος φησὶ τάδε περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R)·

e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθ'ε μάλιστα Συρακούσας ἐνὶ κλειναῖς, 5
τὸν γε κρατιστεύονθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖθεν
τὴν ἀρχὴν γεγυνώς· ὥσθ' ἥνικ' ἂν ἢ περὶ νήσους
ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἀλῶ γῆν ἢ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων 10
(p. 306 R) καὶ Σπένσιππος παραπλήσιά φησιν εἶναι
φάγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ
f Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δὲ ὕκην
τὸν ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὥς Κλείταρχος φησιν ἐν
Γλώσσαις. 15

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀρι-
στοτέλης ὥς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν.
Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων
ἐν τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· 'ἐψητοὺς εἶναι
μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἰωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς ἢ 20
τριγλίδας μικρὰς σηπίδια τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.'

301 60. ΕΥΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. Ἀρι-
στοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ (I 405 K)·

οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστίν.

"Αρχιππος Ἰχθύσι (I 682 K)·

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχὼν
ἐψητός.

15

25

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίναις A: corr. C 7 γεγυνώςθ'
ην κανη περὶ A: corr. Ribb 13 δὲ δύκην AC: corr. Cas
22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἐψητός
ἐντυχὼν AC: corr. Mein

- Εὐπολῖς Αἰξίν (I 259 K).
 ὦ Χάριτες, αἷσι μέλουσιν ἐψητοί.
 Εὐβουλος ἐν Προσουσία ἢ Κύκνῳ (II 196 K).
 ἀγαπῶν τε καὶ ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
 5 διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἰδῆ.
 Ἀλεξίς ἐν Ἀπεγλανκωμένῳ (II 303 K).
 καὶ γὰρ ἐψητοί τινες
 παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλεῖοί πως.
 τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b
 10 πάλιν.
 τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις
 οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οἷον ἐψητῶν τινῶν;
 πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.
 Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ (I 464 K).
 15 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.
 Μένανδρος Περιουσία (IV 188 M).
 τὸ παιδίον .. εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.
 ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἑσιόδῳ (II 223 K).
 βαμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν.
 20 Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη (IV 515 M).
 ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.
 ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c
 ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος υπο-
 παύηται τῆς πληρώσεως.
- 25 61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
 τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάγρον
 τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μονήρης, ὥς φησιν Ἀριστο-
 τέλης (p. 306 R), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν
 χοιρὰν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ'

8 δαιδαλεῖοι A δαιδάλεοι C: corr. Wilam 19 βαμβράδ'
 A: corr. Mus

αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος
δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν (fr. 30 R).

d καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ 5
(Π 438 K).

σκόμβρος,

θύννος, κωβιός, ἡλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος Κόλακί φησι (IV 154 M).

10

κωβιός, ἡλακατῆνες,

κυνὸς οὐραῖον.

Μυασέας δὲ ὁ Πατρεύς φησι (FHG III 155). Ἰχθύος
δὲ γίνεταί καὶ Ἑσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνῃ καὶ Μύ-
ραινα καὶ Ἠλακατῆνες.

15

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης (h. an.
598 a b) εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν
τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυω-
πεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερόγρια τὸν λεγόμενον οἷστρον.
χαίρει δὲ ἀλέα· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. 20
γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἷστρου παύσῃται.
μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὥς φησι Θεόφραστος,
καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος,
f ὅταν δὲ μεῖζω γένηται, διὰ τὸν οἷστρον ἀλίσκεται.
φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέ- 25
στρατος δὲ φησιν (fr. 21 R).

1 τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν Rondelet 3 λαβεῖν οσχετον A:
corr. Valek 10 Κόλακι Clericus: κόλωσι A 12 καὶ κυνὸς
A C: corr. ex Mnesimacho p. 403 b v. 36 15 Ἠλακατῆν Adam
16 θύννος add. C 17 ἐκπλεῖν A C: corr. ed. Bas male haec
truncata, cf. Aristot 22 φωλίαν A: corr. C

- ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχωρον Σάμον ὄψη
 θύννον ἀλίσκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
 ὄρκυν, ἄλλοτε δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρὴ
 ὀψωνεῖν ἃ πρόπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .
 5 ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρύστῳ· 302
 ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδὶς ἀμείνους
 πολλῶ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρὶς ἀκτὴ.
 ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς
 ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δὲ, πολὺ πάντων
 10 10 ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
 οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
 πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
 ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἁώρους. b
 64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύνειν τε καὶ
 15 ὄρμᾶν. ὄρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινὰ
 ὥραν οἷστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὅφ' οὗ φησιν ὁ Ἀρι-
 στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. an.
 602 a 25). ὅι δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἷστρωσι περὶ
 κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρω τῇνικαῦτα παρὰ
 20 τὰ πτερύγια οἷονεῖ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἷστρον, c
 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο
 δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφίνος·
 καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεο-
 δωρίδας δέ φησι (anth. I. 521 B).
 25 θύννοι τε διοιστρήσονται Γαδείρων δρόμον.

1 εὐρύχωρον AC 3 ἄλλοι δ' A: corr. Ribb θεοῖς AC: θέρους Ribb
 4 μητέρει τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke
 addens verb. δηριάαν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοιδ' εἰς A:
 corr. Cas 8 εἰπώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἔδος
 εὐστεφάνου K coll. Strab. p. 256 13 ὥιτ' A: corr. Cas
 ὥρους A: corr. Cas 19 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ τῇνικαῦτα A
 (ex v. seq.) 25 δὲ διοιστρήσονται A: corr. lac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τρια-
 κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσι-
 τανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι
 κατὰ βάθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν
 τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. 5
 d διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὅς εἶναι θαλαττῶν
 τοὺς θύννους. [εἰσὶν γὰρ οἱ θύννοι οἷον ὕες, ἀπὸ
 τῶν βαλάνων ἀνξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ
 ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὐβουλός φησιν
 ἐν Ἰωνί (II 177 K). 10
 μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν.
 Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις (I 487 K).
 οὐκ ἔγγελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
 ὑπογάστριον. 15
 Στράτις Ἀταλάντῃ (I 713 K).
 ὑπογάστριον θύννου τι κἄκροκώλιον
 e δραχμῆς ὕειον.
 ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K).
 ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων. 20
 Ἑριφος Μελιβοία (II 429 K).
 ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
 ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρανίον
 λάβρακος οὐδὲ γόγγρον οὐδὲ σηπίας,
 ἅς οὐδὲ μάκρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς. 25
 ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλιόχῳ λέγῃ (I 738 K).
 ἰχθύων δὲ δὴ
 ὑπογάστρι', ὧ Δάματερ,

7 εἰσὶν — 8 ἀνξανόμενοι del. K 17 τι p. 399 d: τε A
 18 ὕιον A: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἔρ' ἄθλιοι | εἴς' οἱ
 πένητες 25 οὐδὲ μακρᾶν A: corr. C, fort. ἂν (i. e. ἂ ἂν)
 οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ὧ AC: corr. p. 399 d

παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, f
 σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἄδηλον
 δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν
 τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ (II 92 K).

5 ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
 τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
 ὑπογάστρι' ἐλθὼν (ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
 τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
 πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

10 Ἀλεξίς δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν
 τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν (II 354 K).

καὶ τοὺς ἀλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλω·
 ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.

303

15 B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου

5 ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννας ἔχειν.

ἐπῆνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλειῖδας καλουμένας,
 ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ (II 278 K).

καὶ μὴν διέφθαρχαί γε τοῦτον παντελῶς·

20 κλειῖδες μὲν ὅπταί δύο παρεσκευασμένοι

b

B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύνναιοι μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βροῦμα. A. καὶ τρίτη Λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174

Wil) τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ

25 προείπαμεν (p. 297 b). Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος <θύννον>

5 ὠψώνηκε A: corr. C ἴσως vix sanum 6 ταύταις Herw
 7 ἄς (pro ὅσα) Kock, fort. ἄς ὁ 11 at non laudat 12 δ'
 om. C ἐμβάλω C 14 σικχηπίδια A: corr. C 15 B. add.
 Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός Kock εἰ θύννον
 λάβοι Erfurdt 16 ἐγγέλεια A θύννους C 21 θύννον μὲν
 A C: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον
 add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς. Σώστρατος
 δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖ-
 σθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα
 ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι
 κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5
 (fr. 300 N).

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
 ὥς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἡνείχετο
 ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N).

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,
 ὥς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὥς
 Ἀριστοτέλης εἶρηκεν (cf. p. 301e).
 <Μένανδρος> Ἀλιεῦσι (IV 77 M).

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
 καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo).
 οὗς ἔνιοι θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρκενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
 δ ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ
 περὶ γιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθήρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20
 μορίων (ib. 543 b 11) διιστάς αὐτὴν τοῦ θύννου φησιν
 τοῦ θέρους τίπτειν περὶ τὸν ἑκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
 ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ῥά. καὶ Σπεύσιππος
 δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων
 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλού- 25
 τοις φησὶν (I 63 K).

3 μείζω C: νομίζω A. 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr.
 Iac 8 ἡνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus
 11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
 14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post
 Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Benti 18 ταύτη
 A C: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A^a) Arist

- ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
 καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελνς, κύων.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγε-
 λαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ- e
 5 στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R).
 καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
 τὴν μεγάλην, ἥς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
 εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὀπτησον ἅπασαν
 ἅλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
 10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐς ἄλμην.
 καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἔσθειν γενναῖα πέλονται,
 ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
 ἂν δ' ὅξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f
 καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ (II 85 K).
 15 τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
 τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάζμασιν.
 τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
 Κουρίδι οὕτως (II 63 K).
 ὁ μὲν <ἐν> ἀγρῷ τρεφόμενος
 20 θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
 πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ 304
 θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
 5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νερόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οι A 4. 5 ἀρχέλαος
 AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μόνον AC: corr.
 Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: καὶ ξηρὰν AC ἐσθίειν
 AC: corr. Mus 12 ὅμοια AC: corr. Gesner 16 τεύτλου
 A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
 Cob: τῆς A 24 δ' ἵνα δ' ἐσθίεις (γι in ras. m.¹) A:
 corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπαῖδας λέγεις;
 ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
 τὰ δ' ἐγγέλεια γράψομαι λιποταξίου·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἔνια ἔστιν εὔρεῖν καὶ ἐν Ἀκε- 5
 b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἴππωναξ δέ,
 ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
 φησὶν (Π 474 B⁴).

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
 θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας 10
 δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
 κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
 5 πέτραις τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
 καὶ κρήθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ- 15
 λιπιδίῳ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζώων
 μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἵππουρους φησὶν ὡς τίκτειν,
 καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
 τῆς σφυραίνης· τίκτειν δὲ ἕαρος. Λωρίων δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἵππουρον.
 Ἰκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
 νέυει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 234 L).
 κῶξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσόφρονες.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
 d διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Kock, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
 Γ. τὸ τί; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatum not. Wilam 3 γρά-
 φομαι λιποταξίου A: corr. Pors 9 ῥύδην A: corr. Bgk
 10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
 Dalecamp 13 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
 ed. Bas, sed cf. p. 312c

ἀρνευτήν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
(fr. 6 Birt).

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.

Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 22 R).

5 ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος.

ἄλλως τ' εὖοπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτόν
φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- e
10 χαρμος ὅταν λέγῃ (p. 240 L).

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες,

πίονες χίππιδια λεῖα, ψύχει ἀπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 Birt).

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην

15 χάννους τ' ἐγγέλνᾳς τε καὶ ἐννυχίην πίτυνον,

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδωλιν.

μνηονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως (fr. K).

ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

20 70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Ἀωρίων ἐν τῷ περὶ f
ἰχθύων φησίν. 'Ιουλίδας ἔψειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὅπτα
δ' ἐπὶ τηγάνου.' Νουμήνιος δὲ (fr. 5 B).

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ Ιουλίδα μάργον

πολλὸν ἀποτροπόωτο καὶ Ιοβόλον σκολόπενδραν.

25 Ιούλους δ' <ὁ> αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ
τούτων (fr. 1 B).

3 συνόδοντ' ἢ Mein 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακινον δὲ
κορακοειδεῖς A: corr. Di ex p. 282a 12 λιηπιδια A: corr. Di
ψυχει corruptum παλοκουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A
λείην A: corr. Schw 15 πύτινον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC:
corr. Ionsius 19 ὕκην A 24 ἀποτροπόωτο A: corr. K Ιοβόρον A
Ιοβόρον superscr. λC σκολοπένδρον A: corr. C 25 ὁ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ' ἄκρα
 δῆεις ἀγριαλοῖο γεώλοφα· οἷ μὲν ἱουλοὶ
 κέκληνται, μέλανεσ, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἥε καὶ ἐρπήλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι
 5 ἀμμόδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγρος ἀλλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἥτα Ἀττικοὶ
 b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λᾱ λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα,
 σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λῆ 10
 οὐκέτι, ὁμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἶγλη, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος (I 106 K).

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Τριεινῶν 'οἱ δὲ πετραῖοι, φησὶν,
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέρκαι, 15
 κωβιοί, φυνκίδες, ἀλφηστικός.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ (fr. 17 B).

c γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος ἥε μελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L). 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 297 R). 'καὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη.' Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασι φησι 25
 καλεῖσθαι.

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφους· οἱ C γεώλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οἷ μὲν 4 ἐρπη-
 νας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκου AC: corr. ex p. 315 b ὀρφῶ AC: ὀρφῶν p. 315 b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287 b, fortasse βαμβρ.
 κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργοῖς A: corr. Cas

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆες
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, d
πιότατον κεφαλῇ.

Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἑτεροιοιμένων φησὶν
5 (fr. 59 Schn).

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ ζώων φησί (p. 296 R). ἑτὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεῖα
ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ
10 σκληρότατα, τραχύδεσμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα
ὥσπερ σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα
ὡς σάλπη. τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων e
καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 23 R).
αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν
15 τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων. τὸ γὰρ ἐστὶν νέκταρος ἄνθος.
5 τούτου δ' <οὐ> θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασι
οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
20 σχοίνου ἐλαιοτρόφου κοῖλον χεῖρεσσιν ἔχοντες
εἰώθασιν θονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῷ
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
ἢ περὶ ἰχθύων (p. 308 R) ὁ κίθαρος, φησί, καρχαρόδους,
25 μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρ-
δίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν. Φερεκράτης Δου-
λοδιδασκάλῳ (I 155 K).

10 σκληρόδεσμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ
add. Cas 19 ὅσοις A: corr. C 20 ἐλαιοτρόφου AC κοῖλου
AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *fritillum*
(v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur
solis liceat capro vesci non patet

- 306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὦν.
 B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
 A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὧ γαθή,
 ἔνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.
 Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 234 L). 5
 ἦν δ' ὑαινίδες <τε> βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύκλωψι (I 694 K).
 κίθαρος ὁπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ (fr. 27 R).
 b κίθαρον δὲ κελεύω,
 ἄν μὲν λευκὸς ἔη στερεὸς τε πεφύκη,
 ἔπειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
 ἄν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὁπτᾶν 15
 5 ὁρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.
 καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειψε·
 χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρεῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.
 74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309
 R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐαν- 20
 c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κουρύλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt).
 τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα
 κουρύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπηλαν.
 μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B). 25
 ἢ μύας ἢ ἱππους ἢ γλαύκην κορύδυνιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι κἀν Grot 6 ἦν p. 326e: ἢ A τε add. ex p. 326e
 9 κύκλωψή A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεὸς τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρπιλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

75. KAMMOPOI. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφ
(p. 232 L).

ἔτι δὲ πότε ταύτοις βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.
καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) αὐ-
5 τῶν μέμνηται. ἐστὶ δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥω- d
μαίων οὕτως καλοῦνται.

76. KAPXAPIAI. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 11 Birt).

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.
10 Σώφρων Θυννοθήρα (fr. 56 Bo). ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων
καρχαρίας, ὅκα τινὸς δῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολο-
φώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι
φησι (fr. 137 Sch.) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιός φησι. τῶν δὲ καλου-
15 μένων λευκίσκων πλεονά ἐστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
20 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι
βάκχοι. εὐχυλοὶ δὲ εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκκριτοι. Ἀσπίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ
25 νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχῖνον f
σφόνδυλον ὀνομάζει διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κε-
φαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης
δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (p. 543 b 14) ἄρχονται μὲν, φησί,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p. 286f 6 καλούμενον C
11 ὀκαττινος A: ὅκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι
εὐχυλοί εἰσι Rondelet 22 εὐκριτοι A: corr. C 25 νῆστην A: corr. C

κύνειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου.⁷ ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους
 ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν.
 ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φεραῖος.
 καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος
 οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ 10
 γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται
 δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
 κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.⁸
 b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
 κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνέα καὶ δακτυλέα. 15
 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κε-
 φαλήν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἑλασσον τῶν
 θυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
 περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκομενοι, ὥς καὶ Ἀρχέστρατος εἴρηκε 20
 (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται
 δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλωτές, ὥς φησι Πολέμων
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
 (p. 239 L). 25

c αἰολίαι πλωτές <τε> κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.
 A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
 κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
 ex p. 288 b

φησίν (p. 610 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεςτρεῖς καὶν ἀφαιρε-
 θῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεςτρεὺς ὑπὸ
 λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη
 παροιμία 'κεςτρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιопραγούντων
 5 ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεςτρεὺς. Ἀναξίλας
 ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ
 διαβάλλων φησί (II 269 K).

τοῦ κεςτρεῶς κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
 ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
 10 ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατος φησι (fr. 25 R).
 κεςτρεῖα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,
 ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.
 Διοκλῆς Θαλάττη (I 767 K).

ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
 15 κεςτρεὺς.
 79. ὅτι δὲ εἶδος κεςτρεῶν οἱ νήστεις Ἀρχιππος
 Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν (I 681 K).

νήστεις κεςτρεῖας, κεφάλους.
 Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K).
 20 κεςτρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
 νήστεις.
 Ἀλεξίς Φρυγί (II 390 K).

ἐγὼ δὲ κεςτρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.
 Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K).
 25 ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι
 εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἥττόν γ' ἂν οὖν
 νῆστις καθάπερ κεςτρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.
 Εὐφρων Αἰσχρῶ (IV 489 M).

Μίδας δὲ κεςτρεὺς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν
 Abresch: ἰδὼν A 26 γὰρ οὖν Dobr

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (Π 501 K)·

ἡγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὅπτον οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 430 K)·

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποιμία;

ὥς μὲν γάρ ἐστε νῆστιδες, γινώσκεται. 5

Ἀναξανδρίδῃς Ὀδυσσεῖ (Π 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρεῖνός ἐστι νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάᾳ (Π 188 K)·

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον. 10

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ

ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες

φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεσμοφορίων

τὴν μέσῃν, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὥς γὰρ

ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰμυλίας (Π 558 K)· 15

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

308 κεστρεὺς ἂν εἴην ἔνεκα νηστείας ἄκρας·

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

ἑκατὶ στήτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρον (I 736 K)· 20

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς

ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τί νῆστις

μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται; καὶ ὁ Οὐλ- 25

πιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ

ἀνεγκυσθεὶς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ

τινὶ ἐμψύχῳ, ὥς Ἀριστοτέλῃς Ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτὸν A: corr. Mus 5 ἐστι A εἰς C: corr. 5
γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεσμοφο-
ρείων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῇ κρύπται τὴν κεφαλὴν ὥς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K).

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

- 5 ἄλιεὺς ἀπήντησεν φέρον μοι κεστρέας,
ἰχθυῖς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἰπέ, ᾧ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται;
καὶ ὅς· ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογία ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἡ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς
15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημι ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ᾧ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὔ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.
81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὅι μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλῖα δὲ μέσοι. Ἄρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἡγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλλοπες (l in ras. mai. m¹)
A λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὐξῆσιν, <οὐχ> ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκτει
δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὅμοίων ἐμφερεῖς φησιν εἶναι
e μελάνουρον καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ φησι (fr. 12 Birt). 5

ῥηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακῖνον.
μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι
ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακῖνοί εἰσι. φησὶ γάρ·
αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.
ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
ὥς διαφόρων·

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες,
αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.
Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως 15
f δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος
ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
πέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησὶν
ὁ Ρόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Τελμησσεύσι (I 527 K) ἑμελινοπτερύγων, 20
ἔφη, κορακίνων. ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς
Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K).

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K). 25
ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.
οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοί ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι,
ἔτι δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασι. ὠνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιτο A: corr. Birt 12. 13 μνς et
κοριοειδέες et αἰολίαι A: corr. ex p. 282 a 17 πλατιστατικὸς A: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε
παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας
ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. b
τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκτεται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· 'λεπιδωτόν,
ὃν καλοῦσιν τινες κυπρίνον.'

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησι τοὺς πετράλους αὐτῶν μαλακοσάρκους c
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἢ σκάρον ἢ κώθον τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην.
20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· 'κωθωνο-
πλύται' φησί καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἷον ἴσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιωταὶ δ'
εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρωνος. Ἐπίχαρ- d
μος δ' ἐν Ἠβας γάμφ κωβιοὺς ὀνομάζει (p. 234 L).
τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσι C 19 δειν A: corr. Schw cf. p. 304 e
20 ἀγροιωτικῷ θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροὶ A
χαλάδριοι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιόνες καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 K).

ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονεμῶ. 5
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιόνες.

5 ὥς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύνχον,
e τὸν ἰχθυοπώλην, ἔπροστίθην, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὥς ἔοικ', Ὀτρυνικούς. 10

Μένανδρος Ἐφεσίω (IV 125 M).

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τετάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιόνες . . . σφόδρα.

ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων. 15

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L).

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες

f πάντας, ὅπτινες δὲ χᾷδύναντες αὐτοὺς χυνάομες.
καὶ Δωρίων δὲ φησι δεῖν αὐτοὺς ὅπτις παρσχίσαντας
κατὰ δάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [ῥοῖ], σιλφίω, 20
ἀλί, ἐλαίω· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ
ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως (fr. 15 Birt).

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον. 25

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίودος ἢ Θέογνις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr. C 8 φημί
A: corr. C 11 ἐφεσίω A 18 πάντες AC: corr. K χᾷδύ-
νοντες C χυνάομες A: corr. C 19 παρσχίσαντας AC 20 ῥοῖ
om. C del. K

- δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ
αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων (997 B).
τῆμος δ' ἡέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
5 δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
5 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω b
εὐειδῆς ῥαδινηῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέ-
10 γει γοῦν (998 B).
εἴτ' εἴησα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσι,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
15 ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
θήκαις παραινεῖ (fr. 28 R). c
ἐν δὲ Τορωναίων ἄσται τοῦ καρχαρία χορῆ
τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογράφτρια κοῖλα κάτωθεν.
εἴτα κυμίνω ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὅπτα·
20 ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλή, μηδὲν προσενέγκῃς,
5 εἰ μὴ γλανκὸν ἔλαιον. ἐπειδὴν δ' ὀπτὰ γένηται,
ἤδη τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ. d
ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλῃς πλευρώμασιν ἔψῃς,
μήθ' ὕδατος πηγὴν . . . μήτ' οἶνινον ὄξος
25 συμμίξῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
10 ἀνχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

1 ἡδυπαθείας AC: corr. Mus 5 λήγοι μένος οὕτινα A:
corr. Schw ὅπου Theogn 6 χαρισσάμενοι Bergk 11 cor-
ruptus 19 αὐτὰ AC: corr. Mein, λιτὰ Wilam 22 τε
Schneider: δὲ A ἐκεῖνο K 23 πληρώμασιν AC: corr. Iac
24 πληγὴν A: corr. C

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
 νεγκὼν
 καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.
 ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἔσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
 e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβῶδη 5
 15 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι
 ὥς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
 ἰχθυὺς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἣν πού περικύρσῃ.
 τούτου τοῦ ἰχθυὺς μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
 λούμενος θυρσίων, ἡδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος. 10
 86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 (p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'
 ἔχουσιν ὁστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον·
 f ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς
 καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρυας μάλιστα· οὗ ἂν 15
 ποταμοὶ ῥέωσι. τίκτους δὲ χειμῶνος καὶ τίκτους δὲ.
 Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ
 οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἡσόνες, εὐστο-
 μίᾳ δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὀνομάσθη δ' ὁ ἰχθυὺς παρὰ
 τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20
 ἰχθυῶν διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασφάζειν ἑαυτόν.
 διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ (I 543 K).
 311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθυῶν σοφώτατος.
 Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νή-
 χεσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R)· 25
 λάμβανε δ' ἐκ Γαίωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,
 κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκινῶς AC: corr. Schneider 5 κούφαν γε (καὶ C)
 λεβῶδη AC: corr. Bendl 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC:
 βροτέην p. 163d 18 ἡσόν A: corr. C 18. 19 εὐστομαχώ-
 ται lemm. A: fort. εὐστομαχίᾳ

- εἰς γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πιότεροι δ' ἔτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτῃνται ἀλοιφῇ b
 5 οὐδ' οὔτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 μὴδὲ προσέλθῃ σοί ποτε τοῦτον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μῆθις μήτ' Ἰταλιώτης.^a
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
 ὅξει τε ραίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυοδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὥς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361). d
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Ἀημνίαις (I 487 K).
 οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
 ὥς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιτθαῖς φησὶ (II 204 K).
 μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ᾗ
 ὀσίας ἔνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς
 AC 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρείως A ὅτι ξανη A:
 corr. Cas 27 ὀσίας ἔνεκ' ἀρεκῆ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 359 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσιων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαίσιωνις
e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ δ
θαλάσσῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ε'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαίσιωνα περὶ
Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K). 10

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἑρμαιος, ὃς βίᾳ δέρων θίνας γαλεοὺς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
f εἶναι φησὶν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R). 15
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίᾳ πολυδένδρῳ -
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμός, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθύς οὗτος λευκότετος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστὶ πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἡδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ- 25
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἢ πλεκτάνι' ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 ἰταλῆι AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν
 ἰχθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύεω δύναιμαι πολυέτη τὴν
 ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος, b
 φάγρος, ὀξύρυγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
 5 τρίς, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμης, τύφλη, λεπιδωτός,
 φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ
 δὲ λευκόσαρκος, ὥς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
 των Σοφισταῖς (I 637 K).

10 καὶ ἢ γαλεός, καὶ λειόβατος, καὶ ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
 ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν
 καὶ μύραιναι πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ
 ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
 15 τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναί φησιν ὁ Ἰκέσιος c
 οὐχ ἥττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων μορίων (p. 310 R)
 ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὕξησιν λαμβά-
 νειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν
 20 μικρὰ ῥά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ
 μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὕτως λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ῶν> τι παχέων οὔτε μυραίναν ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ
 Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ.

25 βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Ἀωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῶοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
 καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
 17 πέμπτῳ ζώων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρων A ῶν add.
 Ahrens μύραιναι απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναι ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακνύσας ἀναιρεῖν τὰς ἐξ ἔχεις, εἶναι δ' αὐτὰς ἥττον καὶ περιφερεῖς <καὶ> ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηρίων (823).⁵

μυράνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτων
825 εἰς ἄλλα φυζηθέντας, ἔχετλίου ἐξαναδῦσα·
εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχέεσσι
e θόρνυσθαι, προλιποῦσαν ἄλῳ νόμον, ἡπεύροισιν. 10
Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων
ψευδὸς φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμώδεσιν ἐρημίαις. Σώ-
στρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα 15
βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς σμυ-
f ραίνης. ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ
μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χροῖμα ὅμοιον 20
ἔχει ἰσχυρῶς τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Λωρίων
δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν,
ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι
δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰς γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ'
ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. 25
Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R).
313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐκβρύξασα A 8 φυση-
θέντας ἐχέταιον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 σμῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ
πίτυι Arist ὁλόντατε AC 27 Θρινακίης δὲ | Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῇ,
ὦνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. MAINIDΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας
εἶναι τῶν κωβιδῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομίᾳ καὶ τῷ πρὸς
5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
ἐν Γ᾽ καὶ Θαλάσσει οὕτως (p. 224 L).

ὅκχ' ὁρῇ βῶκας <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.
10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· 'σμαρίδα, ἣν
ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνάι.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
ἢ Βουταλίῳ Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K).

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
15 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. B. τί φῆς, ὦ φίλτατε,
ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἄν> ἄνθρωπος
φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c
5 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
20 καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας
ὀνομάζουσι. Πολίλοχος Κορινθιαστῇ (IV 589 M).

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt).

σκορπίον ἢ πέρικαισι καθηγητὴν μελάνουρον. ^d
Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῶ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς

9 σκωρῆ A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
εὐνάς C: corr. Mein ex p. 328f 16 personae notam add. Dobr
οὐς ἄν lac (ὧν ἄν Dobr): οὐν AC ὥς A p. 358f 20 ἃς add. C

δὲ παραστυφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' αὐ-
τοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).

ἦν δὲ σαργῖνοι τε μελάνουροι τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· ἰρροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι· ὅμοιον
e δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπένσιππος ἐν δευτέρῳ
Ὅμοίων τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt).

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὥς φησιν Ἰκέσιος.
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσὶν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L).

〈καὶ〉 χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κοιλῶν μέζονες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἦν προσεφώνησέ τινι τῶν ἐταίρων δυσώγη, φησὶν·
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
Ἠδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R).

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθὺς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314 καὶ (Arch. fr. 7 R) τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου, νῦν
δ' ἐστὶν ἔαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R).

6 μελανόγραμμοι μελανδέριος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μρμῖαι AC:
corr. indidem κοιλῶν AC: corr. Cas 19 δύσωνι ἢ ζήνωνι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνούμενων καὶ προσεσσηκόντων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.'

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ
 (I 640 K).

νάρκη γὰρ ἐφθῇ βρωμα χάριεν γίνεται.
 ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d):
 'τῇ θαλαττίᾳ νάρκη· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα
 10 ναρκᾶν ποιεῖ.' ἢ δὲ κληῖσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ b
 (Θ 328).

νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
 Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ α̃ ἔφη (IV 217 M):
 ὑπελήλυθεν τέ μου
 15 νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὔτω κεχρημένου. Ἰκέσιος δέ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχνυτοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχὸς φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c
 πέμπεσθαι φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύνανμιν
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν
 ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαχιδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθῇ Bentl: ἔφη A
 13 φανῶι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. s, [τὴν]
 ἀπ' αὐτῆς ed. Wimm

- θηρεύει δ' εἰς τροφήν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτο-
d μένη καὶ νάρκᾱν καὶ ἀκινητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος
δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν
μὴ πᾶν τὸ ξῆρόν φησι τὴν νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ
τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ 5
δ' Ἀρχέστρατος φησι (fr. 33 R):
καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἥδ' ἐν οἴνῳ
καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῶ ξύσματι τυροῦ.
Ἄλεις ἐν Γαλατείᾳ (II 311 K):
νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην 10
ὀπτᾶν ὅλην.
ἐν δὲ Δημητρίῳ (II 314 K):
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος
e ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν. 15
96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης (p. 311 R) φησὶν
ἔχειν τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τό δὲ κα-
θύπερθεν ὁστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει.
τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος· ὁδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν
ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 34 R): 20
ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθὼν
οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἐστὶ δὲ κεδνος
f κᾶν πορθμῶ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προβολαῖσι.
τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριτὴς ὄψων
ὥς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας (Ar. Ach. 606) οὗτος 25
ποιητῆς; ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν
διέπλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς
ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς διὰ τὴν λιχνείαν ἐξήτασεν,
ὥς τινα πραγματείαν βιωφελῇ καταβαλλόμενος.

4 νάρκην A: corr. C 14 δεῖ C: δὴ A 15 τουτων p. 107c ,
22 γ' Ribb 23 ἄκραις AC προχοαῖσι AC: corr. Ribb

97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὡς Πάμφιλος.³¹⁵
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (543 a 30)
 ταχεῖαν λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ
 ὀρφώς, φησὶν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἐστὶ
 5 δὲ (Rose p. 313) καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι
 δὲ καὶ μονήρης. ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θο-
 ρικοὺς πόρους μὴ εὐρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν
 χρόνον ζῆν μετὰ τὴν ἀνατομὴν. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν φω-
 λευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἡμέραις χαίρει τε
 10 πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἢ πελάγιος. ζῇ δ' οὐ πλέον δύο ἢ
 ἑτῶν. μνημονεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι (fr. 7 B).
 τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν αἰετοῖς
 σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης...
 καὶ πάλιν (fr. 17 B).
 15 γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἕναλον γένος ἢ μελάγχρουν
 κόσσυφον.
 Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὀρφὸν ὑπ' ἐνίων καλεῖ-
 σθαι ὀρφακίνην. Ἀρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν (I 682 K).
 ἱερὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφώς του θεῶν.
 20 Κρατῖνος δ' Ὀδυσσεῦσι (I 59 K).
 τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν.
 Πλάτων Κλεοφῶντι (I 616 K).
 σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν
 ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορὰν. c
 25 Ἀριστοφάνης Σφηξίν (493).
 ἦν μὲν ὠνηταί τις ὀρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη.
 τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται Ἀτ-
 τικοί. Ἀρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν
 Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι (l. s.). 'τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν.'

17 ὀρφῶν C 21 ὀρφῶ C: ὀρφῶς A 24 ὀρφοῖσι AC:
 corr. Bgk 28 δὲ γε γενικὴν A: corr. Mus

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς
 ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
 d περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν·
 διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρ-
 ρηνικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν 5
 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδεύροις
 ἀλίσκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
 τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων σπηλαίων
 ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνευῆσθαι. ἐν Γαδεύ-
 ροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὥς 10
 καὶ τῶν ἀντακείων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ
 e λεγόμενοι μελανδρύαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέ-
 σιος δὲ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα
 τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ
 δὲ κλειδία εὐστομώτερα εἶναι τούτων. 15

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστο-
 τέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων (p. 311 B), ἔχει στόμα ἀνερ-
 ρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς· καὶ οὐ συναγελαστικός.
 καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει
 καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει 20
 τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνᾳ θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν
 f ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεὺς
 δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L)·

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστορας
 ὄνους. 25

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὃς φησι Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· ὄνος, ὃν καλοῦσιν τινες

11 ἀντακείων A: corr. C 12 μελαννδρύαι AC: corr. Cas
 15 κλειδία μέρη A: corr. C 24 σκῆπτραπελογάστορας A
 27 καλέουσι AC

- γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ
 μάξινον.¹ Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων 'οἱ
 μὲν βάκχον, φησί, καλοῦσιν, οἱ δὲ γελαρίην, οἱ δὲ
 ὀνίσκον.'² Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 35 R).³
- 5 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν,³¹⁶
 ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
 κἄλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δ'
 αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ἢ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.
100. ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ, ΠΟΥΛΥΠΟΔΟΣ. οὕτως φασὶν οἱ
 10 Ἀττικοί (ὥς καὶ Ὅμηρος (ε 432).
 ὥς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο)
 ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γάρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
 τικὴν πουλύπουν φασὶν, ὥς Ἀλκίνοον καὶ Οἰδίπουν.
 καὶ τρέπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθά- b
 15 μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὥς νοῦς. τὸ δὲ
 πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέ-
 γουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K).⁴
 <καὶ> ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
 καὶ πάλιν·
- 20 τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.
 καὶ πάλιν·
 πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.
 Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις (I 756 K).⁵
 ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.
- 25 Ἀμειψίας Κατεσθίουτι (I 671 K).⁶

1 γάλον K γαλλερίδας AC: corr. Mein, γαλαρίας Hes
 2 μυξῖνον C 3 γαλλερίην C 5 ἀνοηδων A: corr. Cas 6 εὐμε-
 γέθης ὁμφὴν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἀλλ'
 ὑδαίνουσιν A ἀλλ' οἰδαίνουσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δέ μιν
 αἰνῶς suppl. Ribb 9 πολύπους A: corr. Di πολύποδος add. C
 16 fort. Δωρικόν coll. p. 318f 18 ταῦθ' ἐκόντα (om. καὶ) A: corr.
 ex p. 323c πολύπους A 22 πληγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφίς A

δεῖ μὲν, ὥς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c Πλάτων Παιδίῳ (I 626 K).

ᾧσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

Ἀλκαῖος (I 764 K).

ἔδω δ' ἔμμαντὸν ὥς πουλύπους.

5

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς ποδὸς ποδὶ πόδα. Εὐπολὶς Δήμοις (I 284 K).

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν α' Ἰγνινῶν 'τὰ δὲ μαλάκια, φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα 10 δὲ οἱ πουλύποδες.' ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 R) τὸν πουλύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφήν προσ- d ἀγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· 15 τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσί. ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὗ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπερῷον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖ- ται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἷον κύστις. σπλάγχνον δ' 20 οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὅστρακα ἐκτὸς τῶν e θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεῖοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ λεγομένου 25 φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει φῶ βοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορρήση τροφῆς [ὅτι] αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδί A 3 πολύποδας A
5 ὥς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 ὅτι om.
C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις
'Αγρίοις φησὶν (I 149 K).

ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπόταν δ'
5 ἤδη πεινῶσιν σφόδρα . . . f
ὥσπερὲν τοὺς πουλύποδας

5 νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους;
καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ (II 551 K).

10 πουλύπους

ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνους.

B. οὐ περιβεβρωκὸς αὐτόν ἐστι, φίλτατε.

τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὥς, ἂν τις
15 ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρχεται.
ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μετα-
βάλλει τὰς χροῖας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς 317
κρύπτεται, ὥς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνις φησιν ἐν ταῖς
ἐλεγείαις (215).

20 πουλύπου ὀργὴν ἔσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν
ὅτου ἐστὶ·

25 πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου τῶν κεν <κατὰ> δῆμον ἵκηαι. b

103. 'περὶ δὲ Τροίξηνά τὸ παλαιόν', φησὶν ὁ αὐτὸς

5 σφόδρ' ἄγαν Wilam 6 ὥσπερὶ A: corr. Mus πολύ-
ποδας A 7 hiatum signific. Dobr 12 ἐαυτὸν AC: corr. Schw
26 ἐφαρμόζου C: ἐφαρμόζων A ἐφαρμόζειν Antig. Car. mir. 25
ὦν καὶ (κε C) δῆμον AC: corr. Antig

Κλέαρχος, ὅτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν
 οὔτε τὸν κωπηλάτην [πουλύπουν] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
 ἀλλ' ἀπεῖπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
 μὴ ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ
 λίαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βα- 5
 δίζει καὶ διωκόμενος ἔστιν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντή-
 κονται δ' αὐτῶν αἰθήλεια μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
 διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐφωράθησαν δέ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν
 c χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν 10
 φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐφωράθησαν
 δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάσῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίουντες, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ.) 'ἐστὶ δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδε- 15
 σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 d φυτοῦ τούτου καθῆι εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
 κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει.' ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ. 20
 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιῶδες
 τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
 ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς μέσην
 τὴν πλεκτάνην ἄπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ
 φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6)· 'πουλύπους ὀχεύει τοῦ 25
 χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 e μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δὲ ὁ
 ἄρρεν τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἱερὸν A: corr. C 2 glossam del. K 4 πολύπους A
 passim 8 ἐφωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν
 ed. Basil

κερτέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰδοῖον
 ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπράζει δὲ ὅταν τέκη· διὸ καὶ
 χείριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκτει δ'
 (Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς
 5 κεράμιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας
 πεντήκοντα ἐκ τῶν ῥῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ
 τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
 ὅτε μὲν <ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ'> ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
 θηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.⁸ Θεό- f
 10 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροάς
 (fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
 μόνοις συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ
 φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ δια-
 τριβόντων ζώων (fr. 171, 4 W) οὐ δέχεσθαι φησι τοὺς
 15 πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
 τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
 σθαι φησιν περὶ Ἑλλάσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἢ
 θάλασσα αὕτη καὶ ἦττον ἀλμυρά, ταῦτα δ' ἀμφοτέρω
 πολέμια πολύποδι. 105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
 20 φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 320 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
 ἐμφερὲς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὄστρα-
 κόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων⁹
 τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεὶς
 δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αὐτὸς με-
 25 ταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμέναιον ἔχουσιν διαπεφυκότες, ὥς
 καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δα-
 κτύλων δερμάτινον ὑμέναιον ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
 κτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ' om. A 11. 12 μάλιστα ἢ μόνοις K (ἢ
 μόνοις τόποις Cas) 21 γονατὸν A: corr. C 24 δ' om A:
 add. C 27 δερμάτιον A: corr. C

ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας
 καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὥς
 b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων 'πο-
 λύπους, φησί, τις ὃ μὲν τρεψίχρως, ὃ δὲ ναυτίλος.'
 106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλιμάχου 5
 τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον (5 W)*
 κόγχος ἐγώ, Ζεφυρεῦτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,
 Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
 ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
 τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων, 10
 5 εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὐλος ἐρέσσων
 c ποσσὶ νιν, ὥστ' ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται,
 ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
 σοὶ τὸ περὶσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
 μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὥς πάρος, (εἰμὶ γὰρ 15
 ἄπνους),
 10 τίκτεται νοτερῆς ὤσον ἀλκυόνης.
 Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
 ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.
 d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρεῖ 20
 τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·
 τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
 Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
 ἣν ἀνακοιρανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρείδος ἀκτῆς
 πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλιμαράτης. 25

1 δῆσας A: corr. C 4 τρεψίχρως AC: corr. Cas 7 πα-
 λαίτερος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A:
 corr. K 12 ποσσιν ἴν' ὥσπεργαι A: ὥστ' ἔργῳ Cas, reliqua
 corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτει
 τ' αἰνοτέρης A: corr. Benti 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν
 ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἣν ἄρα κοιρ. Mein, ἣν ἄλλα (vel
 ἄλλ) κοιραν. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valck 25 νούαρχος A

5 ἥ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσει καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.
 τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
 Φοίνικι λέγων (fr. 36 N).^e
 5 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
 στρυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.
 107. εἶδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἐλεδώνη, πολυποδίνη,
 βολβιτίνη, ὁσμήλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 300 R)
 καὶ Σπένσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστο-
 10 τέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὁσμήλην,
 ἐλεδώνην, σπηλίαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἠβας
 γάμῳ (p. 235 L).
 πάλυποι τε σπηλῖαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἐριθακώδες.
 15 Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 36 R).^f
 πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ
 πλῆθος.
 Ἀωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ὦ καλοῦσι πάλυπον, ὡς
 20 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (Π 457 B⁴)· 'πώ-
 λυπον διζήμενος.' Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ
 τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται·
 πουλύποδες, γαλεοί τε κύνες.
 μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν
 25 ἐρίων φῦλα.

2 ἐκλιμπάνει A: corr. Cas, ἐκλεανεῖ Madv 8 βολβοτόνη
 A: corr. Rose 13 ποτ' αἶναι A: corr. C 14 χαλυσώδεις A:
 corr. Cas 16 πάλυποι A 17 κερκο | ρα (in fine versus) A:
 corr. C πολλοὺς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πωλύπουν A:
 corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδρώδ' οὕτω A: corr. C
 23 Archestrati verba esse coni. Mein 24 μαλάκια et σαλάχια
 A: corr. C 25 ἐρίων φῦλα K

- 319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
 Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτωςί (II 471 K).
 ἄλιεὺς ὦν ἄκρος σοφίαν
 ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 5
 γέροντα βούγλωπτον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 5 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη.
 109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει
 (I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων
 (543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
 ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ
 Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460).
 b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμὺς χειμάζεται,
 πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὥραία θέρους;
 τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15
 110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπέν-
 σιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων, παραπλησίως εἶναι λέγων
 πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δὲ φησὶ (p 236 L).
 κομαρίδας τε καὶ κύνας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B). 20
 ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
 c φυκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον.
 ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 μέμνηται καὶ Σπένσιππος ἐν β' τῶν Ὀμοίων καὶ 25
 Νουμήνιος, ὦν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἔτ' ἄλιεὺς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
 4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
 melius τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
 εἰθ A 14 πάροιχος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος
 15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (pro
 πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῇ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φνκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδους κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δέ ἐστιν· ἔπεται πέρκη μελανούρω.

5 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L).

κῶξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε. d

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ῥελέονην, φησίν, ἣν καλοῦσιν ῥαφίδα. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων 10 μορίων (543 b 11) βελέονην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελέονην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ- 15 νῇ φησὶν τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 54 R).

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα

ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου e 20 λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν δαισαίμην ἀπ' ἱπποῦ τερπνὸν παίδεσσειν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν 25 τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν f καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 ἱππου
Mein 22 σκάρος. σπάρος. τὸν σκάρων Ἀρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυνκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται· ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἑβας γάμφῳ φησὶν (p. 236 L)·

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ 10
(fr. 55 R)·

σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κώμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κᾶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν (fr. 41 R)·

15

b καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυξαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίας ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβὼν νῖν,
5 ἥνικ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἅλσιν κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῇν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἰόλον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχολότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκώλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνι A χαλκηδόνι (corr.
in καρχηδόνι) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νῖν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σπάρων Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L).

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς

εἶκε καλλίστους αἰδητατήγανος ἄγεμὼν σπάρους

5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).

d

ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς

10 Πλείσταρχον Ὑγρινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων

ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,

ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἥττον

τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-

τεροὶ εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν

15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος

πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e

καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπιοὶ

σμηκτικαί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-

δρώδεις γὰρ εἰσι. τίκει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὥς φησιν

20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B).

φυνκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγνητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ

25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος

δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον

(p. 234 L).

σκορπιοὶ τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαὶ A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἄγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ ὅ
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὀψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει
(fr. 42 R).

- 321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μείζων πυνόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὸς ἱάλλε. 10
116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 434 K).
Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κοιλῶν καὶ εὐχυ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L). 15
καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κοιλῶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τᾶν θυννίδων γὰρ μείονες.
117. ΣΑΡΓΟΙ. ὅς τ' οἱ, ὥς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι. Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B).
κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσονται, λινοπληγέστατον ἰχθύν.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίπτειν
αὐτόν φησιν δίσ, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L).
αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι ...

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κοιλῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κοιλῶν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηονος A: corr. Ahr (μήονες Cas) 23 ἐπιτέλσονται A: corr. Cas

ὥς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει c
(p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργῖνοι <τε> μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἀδείαι δέ.

5 ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος
μήτηρ οἴνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλη,
10 τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύς. d
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πῖονα σάρκα
15 ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ (p. 237 L)·
ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πίνες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδέαι δ' ἐν τῷ θέρει.
20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίῳ (543 a 8) ἅπαξ e
τίκειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 314 R)
πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὥς καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.
25 Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθὺν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

3 τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ταὶ C:
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·

f σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθυῖς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλλίζωοι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.
 ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέα^ν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παλγνία διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παλγνία συνθεῖσαν. 10
 Ἀλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθυῖσιν ἀρσενικῶς
 εἰρηκεν ὁ σάλπηξ (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπηξ δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
 σώματος τεταμένως χρυσιζούσας, ὥς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ὕ λέγων φησὶν (fr. 9 B).

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.
 καὶ πάλιν·

3 ἀλλίζωοι A: corr. C (ubi superscr. ζῶνοι) 4 ἀλέουσιν
 A C: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κῆρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

- τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθύν
 ἥε μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτήν ἵππουρον.
 σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
 Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R).^c
- 5 ἀτὰρ σινόδοντα μὲν ὃν ζήτει παχὺν εἶναι.
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταῖρε.
 ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K).
 τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι
- 10 ἢ κρανίον σινόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K).
 ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὥς δεῖ σκευάσαι;
 B. ἀλλ' ἂν διδάσκης. A. ἐξελὼν τὰ βράγχια,^d
 15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὄλον
 5 τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.
 Εφίππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (II 256 K).
 θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
 ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
 σαῦρος, φνκίς, βρίγκος, τρίγλη,^e
 25 κόκκυξ, φάργος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρος, αἰολίας, θρεῖττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 αὐτὰρ AC: corr. K μέγαν ζήτει K
 7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλιον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄρ. Kock 23 κεφαλής A: corr. Mein 24 φνκία φνκίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
 corr. Cas 26 θρεῖττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d 403 b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
 κωβίος, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ (Π 438, 36 K).

τῶν καρχαριῶν

5

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἄτταγεινόν. 10

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ (p. 233 L).

αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B).

τοῖσί κε θηρήσαιο λαβεῖν λεληγμένος ἰχθὺν

ἥ ἐ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον 15

ἥ ἐ φάγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἦβας γάμῳ καὶ ἐν Γῶ καὶ Θαλάσῃ (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 μωτέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν 20
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλίᾳ δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
 'σφύραιναν, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
 ὀνομάζει ὡς ταῦτ' οὗσας (p. 240 L).

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας. 25
 καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bο). 'κέστραι βότιν
 κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 σνκίς A:
 corr. ex p. 403 b 10 ἄτταγῖνον C 12 ἐνηλιάδεσσικαθίδες
 A cf. p. 288 b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322 b 18 γᾶι καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (hinc εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

παρὰπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ b
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι
κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρή-
σαντο. Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς
5 Ἀττικοῦ ὥς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K).
ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὕμεις ὠπτικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίδῳ (II 50 K).

10 πάνυ συχνή

σφύραινα. B. κέστραν ἀπτικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα (I 776 K).

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ (p. 240 L).

15 κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι (I 436 K).

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὥς αἰτίας ἡ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία.

20 τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν
ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας

δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ <τὸ> στόμα.
ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω

καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ d

25 μύτιδι ὁ θολός ἐστίν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ
στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἡ κοιλία

πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις.
τρέφονται δ' αἱ μικρὰ σηπία τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς,

15 πέρκας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία
K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr.
K coll. Arist. h. a. 524b 17 28 δὲ αἱ C: δὴ A

ἀποτείνουσai τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὄρμιας καὶ τὰν-
 ταις θηρεύουσai. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμὼν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίδαι
 λαμβανόμεναι ὀρμουῖσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν
 e θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν 5
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
 θηλείας τριόδουντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρενες ἀλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (541b 12. 544a 1) 'αἱ σηπίαι, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμέναι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταν-
 τικρὸν ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν προῶται
 f τοῦ ἕαρος αἱ σηπίαι καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κύνονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 ῥά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσῇ καὶ στιφοῇ.
 βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἐστὶν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπι-
 χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί (p. 235 L). 20

πώλυτοι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὅμοια σηπίαν τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς λάμ-
 βοῖς εἰπόντος (fr. 68 B⁴) 'σηπίης ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἑρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· 'ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

5 κρύβεται A: corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύνουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πώ-
 λυπες A cf. p. 318e ποτ' αἰναί A: corr. C 23 καὶ τευ-
 θίδα ε

- κρέασιν ὅποῖς ἐκ τοῦ αἵματος τετραγαγμένου μέλιτι,
 τυρῶ, ἄλλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὅξει ἐφθοῖς.¹ καὶ Γλαῦκος
 δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει· ὑπόσφαγμα
 δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος
 5 καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.² ὁ b
 δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R).
 σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεία τ' ἐνὶ μέσση.
 Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K).
 ἰχθυὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον.
 10 καὶ ἐν Δαναΐσιν (I 454 K).
 ὁσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.
 Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K).
 ἀλλ' ἔντραγε
 τὴν σηπίαν τὴνδὲ λαβοῦσα καὶ τοδὲ
 15 τὸ πουλυπόδειον.
 περὶ δὲ ἐψήσεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παράγει
 μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K).
 σηπίαι τόσους c
 δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
 20 καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἐφθὰς ποῶ.
 τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
 5 σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσὶ δειπνούντων ἄμα
 ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιῶν φέρω.
 125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ ἥ. τὰ γὰρ εἰς λᾱ
 25 λήγουντα θηλυκὰ ἔτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα.
 ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ̄ εἰς ἥ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἐφθοῖς pro ὅποῖς scrib. et v. 2 ἐφθοῖς delendum
 τετραγαγμένοις A: corr. C 2 ὅξει Wilam: ἐξ A 7 μαρωνία
 A C 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδιον A
 18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἐφθὰ A: corr. Di
 23 ἐπεισιῶν Mein

αἰγλή, ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης
 τρεῖς τέκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίῳ (543 a 5),
 τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἄλλεις τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου
 τρεῖς φαινομένου περὶ τινος τόπου. μήποτ' οὖν ἐν-
 τεῦθεν ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας (ὥς αἰμαί ὅτι οὐ 5
 κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ
 τοῦ σκαίρειν καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὥς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι,
 τουτέστιν δυσφνεῖς· θυώ, θύννος ὁ ὀρμητικός, διὰ
 <τὸ κατὰ> τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολήν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς
 e κεφαλῆς οἷστρου ἐξελαύνεσθαι). ἔστι δὲ καρχαρόδους, 10
 συναγελαστική, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ
 δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἔστι· γίνεται γάρ τινα σκω-
 λήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρῳ, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον
 κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος
 ὀνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμῳ διὰ τούτων 15
 (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς ἀχαρίστους βαιόνας.
 Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Bo) τριγόλας τινὰς
 ἐν τούτοις ὀνομάζει· 'τριγόλα ὀμφοτοτόμῳ' καὶ 'τρι-
 f γόλαν τὸν εὐδιαῖον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ 20
 ποιφνεῖς φησί (fr. 70 Bo)· 'τρίγλας <μὲν> γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' καὶ τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 13 Bo)·
 'τρίγλαν γενεᾶτιν.' Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλεί-
 σταρχον σκληρόσαρκον εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπενύ-
 σιππος δ' ἐμφορῇ φησιν εἶναι κόκκυγα, χελιδόνα, τρί- 25
 γλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων (fr. 121 V),

5 ὥς αἰμαί (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C αἰμαῖος ἔστιν
 A ὥς αἰμαί ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A:
 corr. C 11 ἔτι Cas: ἔστι A 13 ὑστεραία AC: corr. Eust.
 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus 20. 21 παιδὶ κασποί-
 φνεῖς A: corr. Cas 21 μὲν γένηον Ahr: τ' ἐνηον A 21. 22 τριγο-
 λαπισθίδια A: cf. 325 a 23. 24 κλειταρχον A: corr. Schw cf. 320 d

τὸν τριγολαν τινὰς οἶεσθαι κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ³²⁵
 ἐμφορὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημειώ-
 ται ὁ Σώφρων λέγων· 'τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι

5 (I 647, 19 K)·

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 <παρθένου> Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος, καὶ ταῖς
 10 τριακάσι δ' αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παρα-
 πλήσιον δ' οἰκιοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον, Ἑρμῇ b
 δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαγίδα,
 ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισί (566), κατὰ συνέμφασιν
 τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην Ποσει-
 15 δῶνί τινες οἰκιοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν
 ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρῖτιν ὀνομάζουσιν, οἷ
 δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφρο-
 δίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολ-
 λόδωρος δ' ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι
 20 τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος
 γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἑλευ- c
 σῖνι μυστηρίων (FHG IV 444) καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα,
 ὅτι καὶ θαλάττιος ἡ Ἑκάτη. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς
 (ibid. 420) τρίγλην παραφέρεισθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίοις
 25 διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλασσίους λαγῶς θανασίμους ὄντας
 θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὥς ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγετικῇ

1 τριγόλαν A 3 γένηον Ahr: γε πίνοντας AC 4 ὀπι-
 σθίαν A ὀπίσθια C: cf. 324f 7 παρθένου add. ex p. 5d
 10 τὰ C: ταδε A 14. 15 καὶ τὴν — οἰκιοῦσι non suo loco
 16 ἀφρῖτιν Schneider: ἀφρύην A 27 ὠφελείᾳ A: corr. C

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾷτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίωνές εἰσι
 d μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ ἀντόθι ἐστὶν ἀνάθη. α τῇ Ἑκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί (IV 556 M). 5

δέσποιν' Ἑκάτῃ τριόδιτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὥς Τερ- 10
 ψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. καὶ γυνὴ δὲ
 πίῃ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυτίμων Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησί (fr. 56 R).
 e

καὶ Θάσῳ ὁψώνει τρίγλην κοῦ χείρουα λήψῃ 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
 ἐν δ' Ἐρυθραίς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν (I 80 K).
 οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην

οὐδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῦ φνὴν μελανούρου. 20

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M).
 μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐμπρεπεῖς φύσιν

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς 25
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·

f αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

5 δέλινων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέῳ Schneider: τῶι A 19 ἐξωνίδα
 et 20 οὐ δεινουφνὴν A: corr. Cas 21 ἐξωνικὰς A: corr. C
 24 ἐξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
(p. 234 L)·

καὶ ταὶ φίνταται

ταινίαι λεπταὶ μέν, ἁδῆαι δὲ καὶ λίγον πυρός.

5 Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν, φησὶν, ἐκκοι-
λίξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ ταμῶν
τεμάχεα κατὰ χειρὶ τυρὸν καὶ ἔλαιον· πλεῖσται δὲ γίνονται³²⁶
καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον
καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὐπόλις
10 ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ (I 323 K)·

μήτηρ τις αὐτῷ Θράττα ταινιόπωλις,
τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ
γυναικες περιδέονται.

129. ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται
15 Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 20 B)·

ἀκονίας κιγκάλους τε καὶ ἄλλοπίνην τράχουρον.

[ΤΑΥΛΩΠΙΑΣ.] περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b
(fr. 9 R)·

καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὄνοῦ
20 κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἁψῖδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὅπτα δ' ἄμφ' ὀβελίσκον ἐλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. ΤΕΥΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι (p. 323 R)
καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλεῖστα
25 τῆς σπηλίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας.
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν, οἱ δ' c
ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα,
καὶ τὸ ὅλον σωματίον τρυφερόν καὶ ὑπομηκέστερον.

3 τε A: corr. C ἀδεῖαι superscr. η A 10 προσπαλτεῖοις A
16 corruptus αἰολίας Gesner κίγκλους Schw ἔλλοπίνην Mein
19 ταυλωπία AC: corr. Cas 20 κρανίον AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν·
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνῳ τούτῳ δια-
φέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν.
τὸ δὲ χρῶμά ἐστὶν ὑπέρυθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν 5
d μὲν κάτω ἐλάττουνα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μερίζουνα, ἄμφω
δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἰέρακος. ἀναπτυχθεὶς
δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ ε' μορίων
(p. 550 b 14) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν
σηπίαν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν 10
διὰ γαστριμαργίαν περιελθὼν [πλεύσας] φησι (fr. 43 R).
τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθείας ὄψει.
Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἑρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
(Π 323 K). 15

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
e κρεάδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερόγι' αὐτῶν συντεμών, στατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασι
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα. 20
καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
'Αρτοποικῷ. φησι Πάμφιλος.

131. ΥΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 234 L).
ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
λέγει δέ τινας καὶ ὕας διὰ τούτων (p. 237 L). 25
χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακες τε χῶ πίων κύνων,
f εἰ μὴ ἄρα οὔτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμή-

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύστι A 11 καὶ περιπλεύσας C
πλεύσας del Di 13 βαφύραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες, |
πίναι, βατίς, χῆμος, ἀφύαι, κρεάδια, | ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein
17 ἐντερ', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλ-
κιδεῖς τε AC cf. p. 328c

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὕαινάν τινα κατα-
ριθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B).

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-
5 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R).
ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὕν ἀγόραξε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῆτιν ὀρυκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσε νεγκῶν
ἥδυσμή, ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεῖς καὶ θαμὰ κινῶν
10 ὕσσωπον παρὰ θες τρίψας, καὶ ἄλλο τι χρήζης,
δριμὺν διεῖς ὄξος· καὶ ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπείγου 327
οὕτως ὥς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφίαν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ πλεῖστα.
μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
15 ὕν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπὶ ἀν λέγει (fr. 11 B).

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὕκην Καλλιμάχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch).
θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὕκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).
ἢ σπάρον ἢ ὕκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγρον b
πέτρῃ ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ
τοῦ Σικελικοῦ πολυχνίου (λέγω δὲ τῶν Ὑκάρων) δια-
25 λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρῶτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC:
corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἐμβαπτει A ἐμβαπτει C:
corr. Naeke 16 δ' ῥόθιον ψαμαθίδα AC: corr. p. 306 d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρῃ φάγρον Birt 22 ἀλω-
μενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὕκάρων A:
corr. s casu opinor

ἰχθῦς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους
 ῥήκους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰκκαρον ὀνομάσαι τὸ
 χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην
 ἐρυθρίνον καλεῖν. Ἑρμιππος δὲ ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν λουλίδα· 5
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι
 (fr. 17 Bgk).

οὐδ' ὕκης ἰχθῦς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπένσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
 παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
 κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
 (p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
 τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
 γάμῳ φησὶν (p. 237 L). 15

ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K).

ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἰκέσιος δέ φησι· φάγροι καὶ χρώμις καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρνᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες
 τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ
 καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
 δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
 γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δέ φησι 'Σειρίου ἀντέλλοντος' δεῖν τὸν φά-
 γρον ἐσθίειν (fr. 45 R).

Δήλῳ τ' Εἰρετρίᾳ τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ὕκκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr.
 Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 ὀρφοῖς A: corr. Bgk
 βοράν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλῳ C: δόλῳ A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὦνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης e
οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μὴδ' εἰσενέγκης.
μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν Ἀημνομέδῳ
(I 718 K)·

5 πολλοὺς δὲ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.
καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ (I 724 K)·

καὶ εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
10 στρογγυλοπλεύρων.

ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
Κρητὰς φάγρος, ὥς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L)·
μεγαλοχάσμονας τε χάννας κήκτραπελογάστρορας
15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλους τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικι-
20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμανον
διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἦρι καττεν Ἀνάνιον
25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σον μὴδ' ἐσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw
14 μεγαλοχάμμονας et κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
24 χρομιάς τε ἄς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθην, ὅτε χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρους ἤ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν (I 682)· 5
ἱεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφους Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὥς φησιν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κιστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολὶς δ' ἐν Κόλαξί φησιν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον

ὁκτὼ λάβρακας, χρυσόφους δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)·

χρυσόφρυν ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίωνα μὴ παράλειπε,
c ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἢ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἄχυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἡβας γάμῳ (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὕες τε ἱέρακες τε χῶ πίων κίων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B)·

1 ὅτε Wilam: ἢ AC 6 ἱερὸς C, ἱερὸς Bothe χρυσό-
φους A 14 ἐωνημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
 αὖτως ἀμείραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
 χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρίνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K).
 ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
 ὅτε τὰν Σάμφ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662).
 15 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τούβολοῦ.
 Ἀσπίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K).
 τριχίς δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσας ὑπερπληθεῖς . . .
 πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη t
 (I 611 K).
 ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχμη
 μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.
 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων.
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κένη Birt 2 ἀμπειραις A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μονήρη <μὲν . . . συναγελαστικὰ δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένονται A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφῆκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

χίδα. τῶν δὲ λεγομένων ἐστὶ ὅτι ἤδεται ὀρχήσει καὶ
 ῥῶδῃ καὶ ἀκούσασα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ'
 EPITIMΩΝ μέμνηται Δωρίων λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖν ταῖς χαλκίσιν, ἡδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμ-
 ματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· ῥαλῆν, 5
 σμαρίδα, ἣν ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐναί, χαλκίδας, ἃς
 329καλοῦσι καὶ σαρκίνους, ἐριτίμους, ἰέρακα, χελιδόνα.¹
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων ἱστορίας σαρκίνους
 αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις
 (fr. 38 Sch) γράφει οὕτως· ἔγκρασίχολος, ἐρίτιμος Χαλ- 10
 κηδόνιοι. τριχίδια, χαλκίς, ἱκταρ, ἀθερίνη.² ἐν ἄλλῳ
 δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν· ὄζαινα,
 ὁσμύλιον Θούριοι. Ἰωπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.³ τῶν δὲ
 ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν (fr. 18 Sch)
 ὥς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλῃσι νεηγενέεσσιν ἰώπων 15
 ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἦε καὶ ὀρφός.

b Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκάειν (I 500 K).

ᾧ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπε-
 βάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς το ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθύς εἰς 20
 ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἄλμην. ὥς
 καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησιν ποιητής (1127).

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν
 προδιειλέγμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἰπώμεν τίνες 25
 εἰδὲν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θροῶν-
 ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

1 ἐσσι A: ἐστὶν ὅτι Schw. 2 ἀκούσας A ἀκούουσιν C:
 col... K 4 αὐτὰς ἐν K 6 σμαρίδα A: corr. p. 313b ἃς Di:
 τὰς AC 7 potius σαρκίνους 11 ἱκτάρ Hes post ἀθερίνη add.
 Ἀ. γναῖοι Mein 14 ἐν βοιωτιακῶν A: corr. Di 17 ἢ ἀρείονες et
 ὅς ποί Mein 18 κακόδαιμον AC: corr. Brunck 27 κατὰ Mus: καὶ A

- ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K). ἄποδοῦναι δ' ὅσα c
 ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θράκτας καὶ Ἀθερύνην
 τὴν αὐλητρίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τρι-
 γλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν
 5 τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ. ἐν τούτοις
 ἂν τις ζητήσῃ ποίας θράκτας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
 συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θράκτα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιητὴς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμωδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K).
 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 15 θράκτα, χελιδών, καρίς, τευθίς.
 Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἑκατὶν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θράκτης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράκταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K).
 καὶ συμπαίξειν κορακινιδίοις
 25 μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων.
 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ (II 103 K).
 δῆμον δ' Ἀλαιοῦς ἐστίν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστίν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακίωντας A: corr. C σαλαμίνου A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπιλάζειν A: cf. p. 105f
 28 ἔτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐσθ' ὅτι καὶ) Herw

*B. τί δῆτα τοῦτο; A. θρᾶτταν ἢ ψῆτάν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα*

δ θαλάττιον.

139. *ΥΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
f καταριθμεῖται. Σπένσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παρα- δ
πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
στοτέλης δ' ἐν ε' ζώων μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
'ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἄπαξ τίκτουσιν,
οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρώμεις, ψῆττα,
330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.' 10
ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) 'σελάχη, φησί, βοῦς,
τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
μῦς.' Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· 'τῶν
δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
καὶ κόριν.' βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·*

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

*Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαι φησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 R)·*

20

*εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
b βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδυήν.*

*Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις·
προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M)·*

25

*αἱ ξανθοχρῶτες, αἷς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,*

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e
22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικὸς A

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

5 B. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὄν
πήγνυσοχλος ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς
5 δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὧς Τιμόκρατες, αὐτοῦ τὸν
λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ
βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὐβουλος εἴρηκεν
ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ (Π 185 K).

πρὸς τούτοιςιν δὲ παρέσται σοι
10 θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων
χορδαί τ' ἐρίφων ἥπαρ τε κάρου
κριοῦ τ' ὄρχεις χόλικές τε βοὸς
5 κρανία τ' ἄρνων νῆστις τ' ἐρίφου
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
15 πνεύμων ἀλλᾶς τε.

ἐμφορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῇς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

20 Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη
τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὥς αὐτόθι διὰ
25 τὴν τοῦ ἄερος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῷα πολύγωνα καὶ οἱ

2 τρίγλας p. 325 c γαλακτοχρῶτα A: corr. Mus reliqua in-
tegra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥ-
ΚΡΑΤΙΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ | ΤΩΝ Εἰς Ἄ' ἈΡΧΗ ΤΟΝ ΙΕ' | Η

ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθεί-
 ρονται· ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκία καὶ ἀσπά-
 ραγοὶ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει
 μηνῶν τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος καὶ κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος 5
 μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ'
 ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς
 μέδιμνός ἐστι δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν
 b Ἀλεξανδρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετρητῆς καὶ
 ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἄρνων 10
 τριώβολον καὶ τετρώβολον ἡ τιμή, ὅς δὲ πίων ἑκατὸν
 μυᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαν-
 τον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρεῖα σχεδὸν
 οὐδὲ κατηξιοῦτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι 15
 τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων· ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς
 Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἐκάστοτε παρέχων
 ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ τοῦ ἡδέος
 c καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις
 οἰκοθεν ἢ λόγάρια. 20

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ἰ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ἄλλὰ μὴν,
 ἄνδρες ἰχθύες κατὰ τὸν Ἀρχιππον (I 685 K), παρελί-
 πετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε 25
 ὀρνυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἱ ἐν Ἡρακλείᾳ γίννον-
 ται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν,
 ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ
 δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων

7 σίκλος AC: corr. Schw 9 ἀλεξανδρινῶν A ἀλεξαν-
 δρινῶν C 11 δὲ πίων Cas: δέπνων AC 12 δυεῖν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἱστόρησεν, οἷ οὐ πρότερον
 αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας
 ἐμβληθέντες ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμ- d
 βαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλου-
 5 μένους ἰχθῦς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθους
 πλέονος τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
 οὔτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς
 ζῶντας. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρὺς ἐν τῷ Περίπλῳ
 (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς
 10 φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους
 (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρου καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.
 Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου
 δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν e
 (FHG III 32) ἐν Ἀόρῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ
 15 ῥέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· κα-
 λεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συ-
 ρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἐλώρῳ
 ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησι καὶ ἐγγέλεις μεγάλας οὔτω
 τιθασοὺς ὥς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφε-
 20 ρόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ
 τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς
 χειροθήεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ
 χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν
 προσφερόντων τροφὰς τὰ τε ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα f
 25 καὶ τυροὺς χλωρούς. Σῆμος δ' ἐν ἔκτῳ Δηλιάδος
 (FHG IV 494) Ἀθηναίους, φησί, θυομένοις ἐν Δήλῳ
 τὴν χέριβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε κἂν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάθος πλέον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν
 K coll. Arist. mir. 74: θερμῶν AC 9 post ποταμῷ add. C:
 Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus:
 μόνου A μόνον C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθυῖς κατέχευεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς
 τοὺς τῶν Ἀηλίων μάντις ὥς κυριεύσουσι τῆς θαλάσ-
 3326ης.⁷ 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 τῶν ἱστοριῶν (c. 10 H) μετὰ τὴν Πυρρήνην φησὶν ἕως
 τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδῖον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι 5
 ποταμοὺς Ἰλλέβεριν καὶ Ῥόσκυνον ῥέοντας παρὰ πόλεις
 ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ
 πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθυῖς ὀρυκτούς.
 εἶναι τε τὸ πεδῖον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν
 ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς 10
 οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πηγὰς ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον
 b ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδαρ· μεθ' οὗ ἰχθυῖς κατὰ τὰς
 παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς
 τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ) πε-
 ποιήκασιν πᾶν τὸ πεδῖον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς 15
 ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεό-
 φραστος (fr. 171 W) τοὺς ἰχθυῖς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς
 τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδαρ
 ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν
 ἰδέαν τοῖς μαξείνοις καλουμένοις ἰχθύσιν. 5. οὐκ 20
 ἔλαθεν δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
 c ὅς' εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκοίτου καλουμένου ἰχθύος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325).
 εἴρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως
 ἐχούσης· ὁ ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν ἄδωνιν, 25
 τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἐστὶ δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ
 τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ AC 20 τοῖς
 μαξείναις Theophr. cf. p. 315f 22 ὅς' K: ὅς A 24 κρατῶ
 δ' οἶμαι C 25 ὁ ἐξώκοιτος C: ὁ om. A

κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῇ λευκὴν ῥάβδον. ἐστὶ δὲ
 στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος
 ἐστὶ τοῖς παραιγιαλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ' εἰσὶν δ
 ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον ὁμοιό-
 5 τατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυδίῳ πλήν τοῦ
 ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου
 πώγωνα. ἐστὶ δ' ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετράων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἦ γαλήνη,
 συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετριδίων
 10 πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ καὶ μετα-
 στρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἱκανῶς
 αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαισιν ἔχη, προσκυλινθεῖται
 τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολάβῃ αὐτὸν τὸ κύμα e
 κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν.
 15 ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν
 ὀρνίθων τοὺς παρευδιστὰς καλουμένους, ὧν ἐστὶ
 κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῇ κρεκὶ προσεμφερῆς ἐρῳδιός·
 οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδαίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι
 πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν, οὓς ὅταν προῖδηται
 20 φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀποκνυβήσῃ.¹⁶ ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά
 φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ
 πρότερον ἐμνήσθην (p. 331d)· ἔπει τινες τῶν ἰχθύων f
 οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν
 25 οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλου-
 μένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἥχον ἀπο-
 τελοῦσιν.¹⁷ Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ
 πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) ἔχει
 Ἀπάμειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ

16 παρευδιστὰς AC: corr. nescio quis apud Dalecampium

17 ελώριος AC: corr. Wilam 21 ἀποκνυβιστήση C

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν
 λίμναι τε [αἰ] πρότερον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ
 ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ
 καὶ ἠφανεύθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν
 ἐν τῇ γῇ πικρὸν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλείστον ὅσον 5
 ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὁστρέων
 333 πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων
 τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ
 πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι. Φαινίης γοῦν ἐν
 δευτέρῳ πρυτάνεων Ἑρεσίων (FHG II 294) ἐν Χερρο- 10
 νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι τὸν θεὸν ἰχθύας.
 καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 335) ἑωρακέναι
 τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ
 καὶ γυρίνοισι τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατρά-
 χων]. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν 15
 ἱστοριῶν (FHG III 168) 'περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Λαρ-
 δανίαν βατράχους, φησὶν, ὕσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο
 αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλήθος ὥς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
 b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες
 τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν· ὥς 20
 δ' οὐδὲν ἤνουν, ἀλλὰ τά τε σκευὴ ἐπληροῦτο καὶ μετὰ
 τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώ-
 μενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς ὕδασι
 ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσ-
 σεωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς 25
 τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἔφυγον τὴν χώραν.' 7. οἶδα
 δὲ καὶ Ποσειδῶνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ
 περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε (FHG III 254)· 'ὅτε Τρύφων

2 [αἰ] K 5 γλαυκὸν corr. in γλυνὸν C 14 καὶ πυροῖς
 A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161 d
 et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδὲ τοῖς A C: corr. Di

ἰ Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας c
 ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαῖδα πόλιν καὶ ὥς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 5 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὄδευον κατὰ τὸ πλη-
 σιάλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῇ
 καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
 χίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα
 10 μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d
 δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
 τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθο-
 νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
 πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως. 8. οὐ κατασιωπή-
 15 σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντις ἄνδρας,
 περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν
 (FHG IV 479) γράφων οὕτως· ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς
 τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
 20 παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο
 ξυλίνους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτάς ἀριθμῶ e
 δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθεται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ,
 ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν
 δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
 25 βολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ
 παραγίνεται ἰχθύων πλήθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον]
 ὥστ' ἐκπλήττεσθαι το ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν
 μάχην C 12 ἐφείσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort.
 τὸ Ἀπόλλωνος 26 [καὶ τοιοῦτον] K 27 τὸ ὄρατον A: corr.
 Mein

μεγέθει <τοιούτων> ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγέλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος f περὶ ὧν ἠΰξατο. φαίνονται δὲ ὀρφοί, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαινοι ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς 5 καὶ ξένοι τῇ ὄψει. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δίνης γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιά- 10 ζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπείροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ 334 καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.¹ 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα πον (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν 15 συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἐπεμπευ, ὥς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (IV 131), ὅρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάρτραχον· 20 ἀλλ' ὅ γε Πάτροκλος, ὥς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων b σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγγανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ ὥς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν 25 τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) 5 πριστις A προη-
στίδων (mutata structura) C ἀνόρατοι A 12 ἀναπήροντες A:
corr. Mus 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Madvig

σῆνες ὑπὸ Ἑμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ
οὕτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες,
καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
5 ἐστὶν ἢ Στασῖνος ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζό-
μενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ
εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K).

τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βρο-
τοῖσι·

- 10 τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῇ τέκεν κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
5 πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ^d
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
15 φεῦγεν, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθὺν εἰδομένην, πόντον πολλὸν ἐξορόθυνεν,
10 ἄλλοτ' ἂν' Ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἂν' ἥπειρον πολυβώλακα. γίγνεται δ' αἰεὶ
20 θηρί' ὅσ' ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.
11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυρρον καλουμένην^e
περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420)· Ἀπολ-
λωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν
25 Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός· ἐμβάλλουσιν δ' ἀμφοτέροι
εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνη-
μεῖόν ἐστὶν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ.

2. 3 οὕτως πώς· καὶ A 8 τοῖς δὲ A: corr. Mein τέκε
corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων
19 γίγνεται A 20 θηρία ὅσ' A: corr. Schw fort. αἰνὰ τρέφει
24 ῥέουσιν A: corr. K

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν
οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυριν
᾽Ολύμπῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον
f πληθὸς ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν
ἀναβαίνειν ποταμόν. ἐστὶ δὲ βραχύς, ὥστε μόλις κρύ- 5
πτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἥττον τοσοῦτον ἔρχεται
πληθὸς ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν
εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν
δὲ ἐστὶ τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύμπου μνημεῖον.
πρότερον μὲν οὖν φασὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν 10
Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασιν,
νῦν δ' Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν
μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθῦς τὴν ἀνάβασιν
ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασιν τιμᾶν.

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς 15
335 γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι
παραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες
ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδ' Ἰχθύων.
ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλεί-
δης ἐν Ἀμφικτύοσι (I 212 K). δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ 20
παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκαν-
θρώπους (I 180 K).

μηδέποτ' ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ πα-
ραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Ἀήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Ἀήλιος ἐν β' Δη- 25
λιάδος (FHG IV 493) ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ — αὕτη δ'
ἐστὶν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρίζειν δ' οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι
τὸ καθεύδειν (μ 7).

5 ἀναβαίνει Wilam 16 cf. p. 343c 18 ὅσα Cas: & A
23 ἦν Di: ἄν A 27 ἐν ὕπνῳ μάντις AC: corr. K coll. Hesych
s. Βριζόμαντις

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δι' αὖν — b
 ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων
 διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτῃ περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν
 5 πλοίων σωτηρίας.' 13. Χρύσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν
 τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον
 ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον
 αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀνα-
 φέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c
 10 φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυ-
 κράτης τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρο-
 νεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἱαμβεῖα (Π 517 B).
 ἐγὼ Φιλαινὶς ἱ' πίβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 15 μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης. d
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,
 20 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
 ἀλλ' οὖν ὅ γε θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ
 πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶ. 'καὶ
 βιβλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου
 25 Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσια-
 στικὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπείας ἐμπείρους τοι-
 ῶνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τῶν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 ἱαμβοποιός A: corr. Cas
 12 ἱαμβία A 16 λάσθην A: corr. Cas 17 Ζῆν' Anth. P.
 VII 345 κούρους i. e. *filios mortuos*; κροννοὺς Wilam 18 ἦν
 A 22 ὅ γε Schw: γε ὁ A 25 ἐρωτικὰς A: corr. Coraes
 26 fort. θεραπείας

e μελέτην γινομένης· καὶ πάλιν· ἔκμανθάνειν τ' αὐτοὺς
τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα
Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασιν·
κἂν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι· ἑκάσπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν 5
ἔστιν ὥς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον· 14. ὑμεῖς
δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες
ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν
ἐπιτρεῖσθαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐπο-
f ποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ 10
Ἀνακυνδαράξεω βίου, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι <ῆ>
κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη
(fr. 67 R), ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύ-
σιππος τάδε·

336 εὔ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄξε, 15
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασι-
λεύσας·

κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
5 τέρεπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέ- 20
λυνται.

[ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδὲ ποτ' αὐτῆς
b λήσομαι· ἐκτῆσθαι δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρουνα
χρυσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητῆς ἔφη (φ 248)· 25
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εὔματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
καὶ ἄλλος δέ τις φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) A 11. 12 <ῆ> Madvig, fort. ῆ αὐτὴν τὴν
13 τῷ τάφῳ C 16 τοι C 19 ἐβρόχθισα Nauck 20. 21
λέλειπται alii 22. 23 del. Nauck

- σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι
 τοιάδε (trag. fr. ad. 68 N).
 παῖσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
 τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν
 5 τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
 μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών. c
 καὶ Ἄμφις δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)
 φησί·
 ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
 10 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
 μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
 κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.
 καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
 λέγει (II 238 K).
 15 πῖνε, παῖζε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος·
 ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.
 καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας d
 βίον ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·
 πῖν, φαγὲν καὶ πάντα τᾶ ψυχᾷ δόμεν·
 20 κῆγὼ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.
 15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
 ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων·
 (ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δρᾶματι· πλείονα τῆς μέσης
 καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δρᾶματα τῶν ὀκτα-
 25 κοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
 τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιοθέν
 τινι σύνοιδα· οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης e

4 τοῦφ' ἡμέραν Cas 11 ἐργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε
 καὶ παῖζε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC:
 corr. Pors 20 κῆγὼ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27
 ἀξιοθέντι σύνοιδα A: corr. K

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεπονησθαι προτρεπό-
μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
(Π 306 K).

5

- τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
Ἀύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὀιδείου πύλας,
λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, <Σίκων>,
f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
τύρβαξε, Μάνη· γαστρὸς οὐδὲν ἡδίου.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἄρεται δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
κόμποι κενὰ ψοφοῦντες αὐτ' ὀνειράτων.
10 ψύξει σε θαλίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.
16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ
μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
337 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε, 20
τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι σοι οὕτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ ῥάκος εἰμί, φαγὼν ὥς πλεῖστα καὶ
ἡσθεῖς.
ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
τούτων 25
5 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
λειπται.

7 ἀκαδημειαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: εν πινωμεν A Σίκων
add. Cas 11 μανην A: corr. Muret 14 κενὸι ψοφοῦσιν AC:
corr. K 17 σποδοι A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.).

πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστί.

17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)

καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν Τερ- b
5 ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
λεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ᾧ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ ὀψο-
λόγος Δωρίων, ὥς καὶ συγγραφεύς τις γενόμενος; ὃν
ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθυν,
συγγραφέα δὲ οὔ. ὥς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημο- c
15 νεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως·

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὐρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 5 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρον,

ἔπρος τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεῶς, βέλτιστε, φησὶν, οὐτοσί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἱηνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δὲ ἔπῳς ἂν οὖν ἐνταῦθα, ἔφη, d

25 10 δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις, οὗ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητής,

Δοῦριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Mein: η κρῆ χελ. ἢ A
16 μυλῶνα A μύλων C: corr. Mein 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
corr. Pors 25 καταγώγιον AC: corr. Pors

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 Ἐωρίωνι τῷ ἀνλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τριβωνα
 e ἐσθίοι. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπο-
 γάστρια καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, 5
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω. εἰπόντος δὲ πῶς; ἡδέως ἔφη. τοὺς
 δὲ καρὰβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· ἔαν βούλῃ,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσῃ σοι ἕτερον. σοί γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο θός, οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀνλητής· λόγος γὰρ παλαιὸς ὥς ὅτι

ἄνδρὶ μὲν ἀνλητῇρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,

f ἄλλ' ἅμα τῷ φρεσὶν χά νός ἐκπέταται.

19. Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· Ἐωρίων ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 338 δὲ παιδὸς ὀρφὸν καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιούτους ἑτέρους καταριθμοῦντος ἰχθύων σε, φησὶν, 20
 ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν. ὁ αὐτὸς Ἐωρίων
 καταγελαῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος
 ἔφασκεν ἐν κακκάβῃ ξεούσῃ μείζονα ἑωρακέναι χει-
 μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησί· Ἐωρίωνος τοῦ 25
 κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαντίον. καὶ ὅς οὐθέν, ἔφη,
 πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b στανδάλιον. ὅτι δ' ἦν ὁ Ἐωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

9 ἔαν Mein: ὁ ἂν AC 11 γε C: τε A 19 ὀρφῶν C
 22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυπλίῳ Cas

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κω-
μωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K):

οὐκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Λωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητῆς.

- 5 20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἐπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
ὥδε (fr. 12 Koepke): τον Λᾶσόν φησι τὸν ὁμὸν ἰχθὺν
ὁπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὥς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν
ἀκουστὸν καὶ ὃ ἔστιν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν·
ὥσαύτως οὖν καὶ ὃ ἔστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὁπτόν·
ὥστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὁπτὸν αὐτὸν εἶναι.
καὶ παλίων δέ ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβὼν ἔδωκέ τινα τῶν παρεστώτων. ὀρκί-
ζοντος δὲ ὥμοσεν μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλῳ
συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὗτ'
αὐτὸς ἔλαβεν οὗτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν d
20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπί-
χαρμος παλίζει, ὥσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L):
ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὗτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον <γά> τοι λέγω.

- 25 21. Ἀλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμῶδεῖ
ὥς φίλιχθυν ἐν τούτοις (II 314 K):

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος

3. 4 Λωρίων ἔνδον ἐστιν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
Nauck 10 λέγειν ὥς A: corr. C (ἐπεχείρει λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι AC:
corr. Pors 24 γὰ add. Ahr

ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἐνῆν
 οὐδενὶ φαγεῖν. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.
 5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
 ἐς τὴν ἀγοράν, τοῦτον προιάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίνεται
 ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας
 καταλέγων ἰχθύσιν φησί (Π 20 K).
 τὰς σηπίας δὲς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
 15 Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδρε' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὐδεις ὅς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
 15 τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὐτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρωδοῖς ὥς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ AG: corr. Schw 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὐσηπιάς A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Iacobs 15 ἀπόθες Kock
 22 τοῦτον εἴ τις A: corr. Pors

- ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὸς λανθάνει.
 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιδὸν πηδῶντ' ἔτι
 20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἄδρὸς γὰρ ἐστίν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·
 5 ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὠρμηκυῖα γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόναν
 χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.
 22. πιθανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκωμώδηκεν ὥς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρω-
 10 δούς καὶ κιθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
 αὐτοῦ τάδε· 'Μισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
 ἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ
 15 τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὸς καὶ αἰεὶ τινὰς
 εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρωδούς ἢ κιθαριστάς.
 ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
 ρίσῃτε αὐτὸν ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῦ
 φησιν (II 464 K).
 20 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
 ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος.
 Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (II 298 K).
 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
 τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρωδός εἰμ' ἐγώ.
 25 23. Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα-
 στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
 ὥς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (II 459 K). Ἄνυτος

2 ἀνδρωτᾶριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
 οιδεῦρεθῇ πάντ. A: corr. Pors. et Iacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13
 κολυτεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
 27 νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις A: corr. Cas

ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγη τι. καλεῖ
γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο
σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη.¹ καὶ πάλιν (ib. 458).

ἡ Πυθιονίκη δ' ἄσμένως σε δέξεται
καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις 5
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἅπληστός ἐστι γάρ.
ο ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τίσι. 10
πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστῆς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.
24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλ-
f ιχθὺς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
ἐν Πολυπράγματι (Π 463 K).

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15
ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὥς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπὸν τινα
ἐλάλει. συνιὲς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
5 ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20
Ἄλξις δ' ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ (Π 337 K).
τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἥδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; A. τὰς μὲν οὖν τῶν ὁμμάτων,
αἷς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας 25
b 5 ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπότεν τοὺς δύο | σκόμ-
βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου ∪ - ∪ - | μεγάλοις ἡδεταί γάρ
7 σαργάναις A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστις ἀπέρδ' εἰς
A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνιὲς AC: corr.
Di 21 κρατεῖαι A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει καὶ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως (Π 388 K).

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

8 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.
τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται καὶ τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (Π 350 K).

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἐτέρους ὑμῶν, γενομένην ἔγχελυσ,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.
ἐν δὲ Κρατεύα (Π 337 K).

15 καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.
'Αντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (Π 42 K).

ἡττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὦν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἂν κρανίου.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφριζομένοις (Π 167 K).

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καραβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ξέοντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ
25 ἐν λόγοις ψυχρόν (Π 474 K).

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων ...

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβία A 12 ἑταίρους A:
corr. Mus 14 κρατία A 20 ἔτῃροι Mus, velut ἔχθροῖσι δὴ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

..... ἐγγέλειον παρατέθεικε. τῷ πατρὶ
 e τευθὶς ἦν χρηστή. 'πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;
 'ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί. ῥητόρων οὐ γένομαι.
 Φιλήμονος δ' ἐν Μετιόντι εἰπόντος (Π 489 K).
 'Αγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου 5
 ὥς εἶδεν αὐτὸν 'χαῖρε πάππα φίλτατε'
 εἶπας τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.
 'Ηρόδικος δ' ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
 μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ὄντα ἀπέδειξε τὸν
 'Αγύρριον. 10
 25. γέγονασι δὲ καὶ οἶδε ὁψοφάγοι. 'Ανταγόρας
 f μὲν ὁ ποιητῆς οὐκ εἶα τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἰχθύνα,
 ἀλλὰ λοῦσαι, ὥς φησιν 'Ηγήσανδρος (FHG IV 416).
 'ἐν δὲ στρατοπέδῳ ἔψοντι, φησὶν, αὐτῷ γόγγρων λο-
 πάδα καὶ περιεξωσμένῳ 'Αντίγονος ὁ βασιλεὺς παρα- 15
 στὰς 'ἄρά γε, εἶπεν, ὦ 'Ανταγόρα, τὸν Ὅμηρον οἶει
 τὰς τοῦ 'Αγαμέμνονος πράξεις ἀναγράφαι γόγγρους
 ἔψοντα; κακεῖνον οὐ φάυλως εἶπεῖν. 'σὺ δὲ οἶει,
 φησί, τὸν 'Αγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι
 πολυπραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους 20
 ἔψει; ὄρνιν δὲ ἔψων ποτὲ ὁ 'Ανταγόρας οὐκ ἔφη
 βαδιεῖσθαι εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε
 οἱ παῖδες τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύδους δ'
 341 εἰπόντος ὅτι ἡ μήτηρ τηρήσει, 'ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ
 ὀρνίθειον ζωμὸν πιστεύσω; καὶ 'Ανδροκύδης δ' ὁ 25
 Κυζικηνὸς ζωγράφος φίλιχθους ὄν, ὥς ἱστορεῖ Πo-
 λέμων (fr. 66 Pr), ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὥς

1. 2 verborum dispositio incerta 1 ἐγγέλειον A 5 ἀγύ-
 ριος AC 6 πάππα C: πα A 8 κρατήτειος A 13 αλλοῦσαι
 A: corr. Mus 14 ἐν τῷ στρατ. Plut. qu. symp. p. 668d 15
 καὶ om Plut 18 λόγος post φάυλως add. C

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν
γράφαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυ-
ραμβοποιοῦ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει·
ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον
5 τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι
ὀψοφάγον. εἶτα πολύποδα πηχῶν δυεῖν b
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
5 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδόν
πλήν τῆς κεφαλῆς. ἀλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
10 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἱατροῦ τινος
πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φάυλως πάνυ
ὀρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· 'εἴ τί σοι
10 ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου ταχύ,
Φιλόξεν'· ἀποθανῇ γὰρ ὥρας ἐβδόμης' —
15 κἀκεῖνος εἶπε· 'τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, c
ἱατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι·
τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
15 ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἐμαντοῦ συντροφίαις
20 Μούσαις . . . Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ' αἰ διαθῆναι διασαφοῦσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔῃ
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών, d
25 ἵν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τὰμαντοῦ κάτω,
τοῦ πολύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.'
κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν AC: corr. Mein εἶτα δ' Grot: εἶτα C εἴτ' A 12
αὐτὸν φερόμενον AC: transp. Grot 16 δεδιώκεται AC:
corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C
23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν AC: corr. Cas 26 πολύποδος AC

- Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
 ἤϋξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἡδονὴν ποῇ.
 e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὦμον πολύποδα καταφαγὼν 5
 ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ
 Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί·
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται, τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσω σκοπόν.
 27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι 10
 Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ
 f Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (Π 452 K)·
 A. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
 B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.
 A. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ. 15
 B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων.
 A. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
 B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
 A. ὁ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
 342 B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ· 20
 ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.
 καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησι (Π 458 K)·
 τὸν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην περᾶς,
 ὃς ἡπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου
 κόμπους παφλάζων, ὑπτίοις πυκνώμασι 25

2 σχεῖν K: ἔχειν AC 8. 9 obscuri 17 εἴτ' εἴληφε AC:
 corr. Mus τι Dobr: τε AC 20 πλουτεῖ A: corr. C 21
 γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέρας A περᾶσον
 (omissis quae secuntur) C: corr. Dobr 24 ον σηπίας
 (litt. ον ση in ras. m¹) A: corr. Jacobs 25 ὑπτίοις K:
 ἡπίοις A

πρὸς παν δυσας ἔχει,
 μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.
 Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ [τὸν Ὑπερείδην] πρὸς τῷ
 ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλ- b
 5 λίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 418 K).
 ἄλλον δ' ἰχθὺν
 μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
 ἦκει κομίσας
 Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἁλούς,
 10 5 σῖτον ὀψοφάγων.
 καὶ λίχων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
 τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
 πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας
 ἢ τῆς ἀγρίας
 15 10 ἄλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας
 πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
 ἔφα τις, ὥς ἐν ἄλμῃ
 θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ
 Μοσχίων φίλανλος. c
 20 15 βοῶ δ' ὄνειδος ἰδίον, ὦ Καλλία.
 ἦ σὺ μὲν ἀμφὶ <τε> σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλῃ,
 τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος
 οὐ γεύῃ χαρίεντος ὄψου,
 τὰ μὲν σῦκα, ὥς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ
 25 ταρίχη, μήποτε καὶ ὥς αἰσχροποιοῦντος. καὶ Ἑρμιπ-
 πος δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν

1 velut πρὸς πᾶν ἀπαντῶν κληθεῖ ὅταν λύσας ἔχη 3 glossam
 del. Wilam 5 ἀξιόνικος A 9 γαλούς A: corr. K 11 φέρων
 Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, νάμασι Mein
 20 ἰδίον suspectum 20, 21 ὦ Καλλία. ἦ Schw: ὦ καλαῖδη A
 21 τε add. Mein τάριχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατε-
 θέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἐωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν
 τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ'
 ο Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψο-
 φάγον φησὶ γεγενῆσθαι. καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστῆς
 d ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ, 5
 οὔ ἢ ἀρχὴ οὐ ψεῦδος οὐδὲν φησιν' (II 58 K).

ὀφθαλμὸν ὥρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ (II 269 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον 10
 ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίοντα καὶ
 e ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
 δεινοὶ ἴσασιν ἐνὸν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ,
 ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν. 15
 29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται
 ὀψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K).

Εὐθύνης δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος
 ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι. 20

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
 5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες
 οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
 ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι
 ἐφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ. 25
 κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,
 10 ὥς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μά-
 των AC: corr. Di 19 σανδάλιον A: corr. Koppiers fort.
 σφραγίδια 20 fort. ἐκ τῶν π. 22 corruptus; ὀψοφάγοι
 glossam esse putat Leo 26 τοιαδί Mein: τάδε A

- τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινας
 ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα, 343
 ὅπου δὲ μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
 τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὴ
 5 15 νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
 τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήρπακεν
 τοὺς ἀλιέας, καὶ <δὴ> Διογείτων νῆ Δία
 ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὥς αὐτὸν φέρειν,
 κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοσαῦτα φλῶν.
 10 20 γάμοι δ' ἐκεῖνοι καὶ πότοι νεανικοὶ
 ἦσαν
 Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις (IV 491 M). b
 Φοινικίδης δ' ὥς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
 μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
 15 ἐπίσχετ' ὀργῇ χειρὰς ἡρεθισμένας·
 ἥτις φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
 5 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
 ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' <ἂν> οὐδὲν μεταλάβοι.
 20 30. τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς τρα- c
 γωδίας ποιητής· ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία. κωμωδοῦσι δ'
 αὐτὸν ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστο-
 φάνης ἐν Εὐρήνῃ (v. 804), Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.
 ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύσιν Ἀρχιππος τῷ δράματι (I 685 K)
 25 ὥς ὀψοφάγον δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντι-

3 μηδὲ A: corr. Mus ἐνθάδ' suppl. Cas 4 ἐστὶν δὴ A:
 distinxit Wilam 6 νῦν δὲ μακρῶι A: corr. Di 7 δὴ add.
 Mein 8 πάντας A: corr. Muret 9 τοιαῦτα A: corr. Jacobs
 10 νεανίσκοι A: corr. Mus 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw
 13 νεῶν A: corr. Schw 14 νηρίων A 17 δεινὸς γ' ἄρ
 ἀρπάσαι A: corr. Mus 18 νίλλου A, cf. VI 240f 19 ἂν
 add. Herw

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρα-
 τικὸς ὀψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνος ποτε
 ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὥς φησι Σωτίων καὶ
 d Ἡγήσανδρος, ... γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG
 IV 416). Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ 5
 διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἡγόρασε, θυεῖν ὀβολοῖν ἔφησεν
 ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς
 ἂν ἡγόρασα τοσούτου, ὅρῳ οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων,
 ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος. Ἀντι-
 φάνης δ' ἐν Ἀὐλητρίδι ἢ Λιδύμαις Φοινικίδην τινὰ 10
 ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμωδῶν φησιν (Π 30 K).

ὁ <μὲν> Μενέλαος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναιῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγχελυν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ 15
 τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἡγόραζεν,
 εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416),
 πνυθόμενου τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἰχθύς,
 γόγγυρος ἢ λάβραξ, ὃ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός. 20
 ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός,
 Ἀθηναῖος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα
 f τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν
 τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε
 τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑπιπύλην 25
 ὑπεκρίνατο.

μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρηφαγον ηχος
 λεύσσω Ὑπιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.
 ἦμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδέ τι' ὦδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A:
 corr. Pors

γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἡγάσατο.
 νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα
 χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον. 344

32. Φόρουσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 417)
 5 τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν
 τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν
 (Soph. Ant. 714).

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
 καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός
 10 τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
 δασιλῶς φάγων ἐπεῖπεν (Eur. Bacch. 1127).

Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερό' ἐξεργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ b
 τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδαιπνον πάλιν
 15 ὀψοφάγει κλαίωσιν ἄμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίωσιν, ὧ πόνηρε·
 οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ
 καὶ τὸν ἄγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ
 θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε τὸν οὐρανὸν
 κατακεκαῦσθαι, 'λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος,
 20 σοι καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔσῃ τρία τὰ μέγιστα
 ἡφανικῶς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος c
 δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν
 οὕτως (FHG II 308): 'Τέχνων ὁ παλαιὸς ἀύλητῆς Χάρμου
 τοῦ ἀύλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυσ) ἀποπν-
 25 ρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν αὐτῷ.' καὶ Ἀλεξίς
 δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὥς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς·
 καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ τινων σπερμολόγων εἰς ὀψο-
 φαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἥδιστα φάγοι, ο

1 χρυσοβόλοις A: corr. Pors 3 χαριζόμενοι A: corr.
 Schw 4 φορουσκον AC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf.
 V 186 d

"Αλεξίς ἑπερμολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους." 33. Νόθιπ-
πον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς
Μοίραις φησὶν (I 236 K).

- d εἰ δ' ἦν το γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε
μάχεσθαι, 5
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὅπτῃ μεγάλη καὶ πλευρὸν
ῥυτιον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
Νόθιππον ἐκόντα.
εἷς γὰρ μόνος ὦν κατεβρόχθισεν ἄν τήν Πελοπόν- 10
νησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητῆς σαφῶς παρίστησι Τη-
λεκλείδης ἐν Ἑσιόδοις (I 214 K). Μυννίσκος ὁ τρα-
γικὸς ὑποκριτῆς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρρακι
ὡς ὀψοφάγος οὕτως (I 642 K). 15

- e ὁδὲ μὲν Ἀναγυράσιος Ὀρφῶς ἐστὶ σοί.
θ' οὐθ' ὥς φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ομοίοις κωμωδοῦσι
Καλλίας Πεδηταῖς καὶ Λύσιππος Βάκχαις. Κρα- 20
τῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K).

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύνεται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν,
ἐπιφέρει·
νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει. 25

- f βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ καὶ μάχοιτο.

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ξν' ὄντα Porson (praef. Hec. XVIII), sed invitatus fortasse 17 οἷσθ', ὃ φίλος Wilam (B. οἷδ', ὃ φ. Fritzsche) μύννικος A ἐσοθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὖτις AC: corr. Di 26 τρί- γλης Herw

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ . . . φύσκι' ἐνείκαι

χορδὰς <θ'> ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὀψοφάγος.

5 Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἐφθὸς ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,

ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγης ὁ τῶν λοπάδων·

345

γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε...

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10 χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναιῖκα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν·

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

ἔσθῃ μόνῃ. δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγγρος ἅπας.

b

15 θὲς μόνον ἢ ζώνην <ῆ> ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον

σύσσημον. τὸ δ' ὀρεῶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρῃ σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτου

οἱ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύ-

20 μασιν Εὐφράνορά φησι (FHG III 310) τὸν ὀψοφάγον

ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν c

ἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι ἱεροσύλος ο

θάνατος· Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Ἀημύλος (ὀψο-

φάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ'

25 οὐδενός, ὃ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Ἀη-

μύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

3 φύκει' A φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Iacobs 4
θ' add. Iac 13 ὀψοφαγεῖ κλειῶ, καταμνομενην δὲ et 14 ἐσθιμον
ἢ et 15 θεσμὸν δν A: corr. Heraldus 15 ἢ add. Mus 16 καὶ
μὰ τόν, οὐ σθένομεν Iacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθού-
μεθ' ἅπαντα A ἀπλάτου K: πάλαι που A (om. C) 18 γόγγροι
A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

φωνῶν ἄφες καὶ ἀφήσω· ἐν δαίπνῳ δέ ποτε καλῆς
 λοπάδος ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων
 ὅπως αὐτὴν μόνος καταφάγη ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν.
 Ζήνων δ' ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν
 δ ὀψαφάγον ᾧ συνέζη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν 5
 Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ (p. 119 Wil),
 μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου
 δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων
 ἀπο τοῦ πίνακος οἷος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέσαν-
 τος αὐτῷ, τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἷε πᾶσχειν, 10
 εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὀψοφαγίαν;
 Ἴστρος δέ φησι (om. FHG) Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ'
 Ἀρχελάου τέσσαρας μνᾶς ἐφ' ἡμέρᾳ λαμβάνοντα ταύτας
 καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν, γενόμενον ὀψοφάγον
 οὐκ ἄγνοῶ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν 15
 e Κλέαρχος μνημονεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν (FHG II 325):
 φάσκων Ψαμμήτιχον τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα παῖδας
 θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον
 εὐρεῖν· καὶ ἄλλους δὲ ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνή-
 σομένους τὰς ἐν Αἰβύῃ ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. 20
 οἶδα δὲ καὶ τοὺς περὶ Μόσσυνον τῆς Θράκης βοῦς,
 οἳ ἰχθῦς ἐσθίουσι παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς
 φάτνας. Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς
 τὰς συμβολὰς δεδωκόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν
 εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων. 25
 f 36. εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ᾧ ἑταῖροι, καὶ το
 ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις
 (v. 983)·

3 καταφάγοι Mus 9 cf. Diog. Laert. 7, 19 16 περὶ
 οἴνων Suid. s. v. νεοττός 23 Phoenicidam intellego poetam
 comicum 26 ᾧ ἑταῖροι Coraes: ὧς ἑταῖροι A

- <οὐδ'> ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.
Κηφισόδωρος 'Τί (I 802 K).
 οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.
Μάχων 'Επιστολῇ (IV 496 M).
 5 ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
 θεμέλιος ἡμῖν· προσπεπονθέναι τι δεῖ 346
 τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.
 <ὁ> πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
 5 ἔπειτ' ἐπὰν ἦ καθαρὰ τὰ σθητήρια,
 10 οὐκ ἂν διαμάρτοισι. ἔψε καὶ γέου πικνά.
 ἄλλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. <ἐτ'> ἐπιδείτῃ τινος
 ἑτέρου· πάλιν γέου σύ, μέχρη ἂν ἡδὺς ἦ,
 ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως <ἂν> ἀρμόσῃ.
 10 εἶθ' ὁπόταν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,
 15 εἴσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος. b
 πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
 τὸν παρ' Ἡλείοις τιμώμενον Ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
 μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
 ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι
 20 γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c
 ἱερῷ (Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ᾗ Πο-
 σειδῶν πεποιήται θύνηνον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι,
 ὥς ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῳ Τρωικοῦ διακόσμου
 (fr. 5 Gaede).
 25 37. καὶ τοσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ

1 οὐδ' om. A 2. 3 νίονδ' A: corr. Cas 6 θεμέλιον Di
 7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 ὁ add. K 10 καὶ γε οὐ
 A: corr. Coraes 11 ἐτ' add. Iacobs 12 συμμετρίαν ἀρμόσῃ
 et 13 ἐπιτείναι· ὥς (ἕως Iacobs) ἡδὺς εἶ A: corr. Mein, cf.
 Plut. qu. symp. p. 657 de 14 δοκῆς A: corr. Iacobs 15 non
 intellego 19 πεισάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 343

αὐτοὺς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερόν ἐκ
 Συρίας παρεισφύρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 5
 d γεσθαί φησι πρὸς τινων ὅτι Γάτις ἡ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερόν
 Γάτιδος μηδὲνα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μυασέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 155)· ἔμοι μὲν ἡ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴν
 βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρεῖσαι αὐτῇ το
 βρῶμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὶ 15
 e εὐξωνται τῇ θεῷ, ἰχθῦς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινούς ἰχθῦς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὲ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προσελθὼν πάλιν φησὶν· ἡ δέ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FGH I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὥς ἱερὸν τινα ἰχθυον
 τον παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἕτερόν ἐξε | εἰσελθὼν A: corr. K (fuisse videtur ἐξου-
 ρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Deliis (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἔστι AC 21 προσελθὼν A: corr. S
 22 Μόξον Mueller

Γηρυόνη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι δια
τούτων λέγων (II 252 K).

- τούτῳ δ' ὁπότεν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
5 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
5 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη 347
Σινδοὺς, Λυκίους, Μυγδονιώτας,
10 Κραναοὺς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπότεν βασιλεὺς ἔψη
10 τὸν μέγαν ἰχθύν* καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
τοὺς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
15 ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἄλμην,
τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγῃ προσάγειν
15 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω b
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
20 περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις,
Λυκίων πρύτασι; ψυχρὸν τουτί·
20 παύου φυσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
σβέννυ, Κέλθ', ὥς μὴ προσκαύσῃς.
οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἑφίππος
25 καὶ Πελαστῇ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
ταύτη ἐσινδοὺς ἰνδοὺς A ἰνδοὺς (nihil amplius) C: corr. Schw,
ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῇσδ' Mein 20. 21
τε οὐχ ὑποκαίειν A. πρυτάνεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
μὴ A: corr. Wilam προσκλύσῃς A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὕθλων δειπνεῖ καὶ ζῇ
 θανμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
 οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
 σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἑφιππος εἶρηκεν ὅ
 ὦρα σοι ζητεῖν, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς,
 καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 σχολή δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,

10

κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθεΐα (814).²

d 39. καὶ ὁ Κύνουλκος ἀνεβόησε· 'καὶ τίν' ἂν τῶν
 μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
 λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας ἀεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
 ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύ- 15
 διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ
 ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος (Π 176 K),
 ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάσποτε
 ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
 καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα,

20

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ 'λεβητοχάρων' Οὐλπιανός, κατὰ
 e τον ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν (Π 515 B⁴), μηδὲν
 μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρῶν προσηγόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς
 ἐσθιόντας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι 25
 ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλ-
 λόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὅς τὰς
 αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὀμήρου

22 λεβητοχάρις (i. e. — ρης) C 25 παριδον A 25. 26
 fort. ἢ τραγανόν τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἢ χονδρωδῶν C 27 τὸ
 K: τὰ A

μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ
 Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφρα-
 στος ἢ Χαμαιλέων (fr. 35 Kōrke) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς
 εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωδίας ἀντιθέσθαι, εἰδὼς f
 5 ὅτι κομίζεται τὴν προσήκουσαν τιμὴν. 40. πόθεν δὲ
 καὶ εἰδέναι δύναται, ἅπερ εἶπεν Στρατόνικος ὁ κιθα-
 ριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κιθαρωδόν; Κλέαρχος
 γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ
 Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν ὕντα τῷ μὲν
 10 μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττονα τοῦ
 σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις ἐστίν εἶπεν
 'οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς', αἰνισσόμενος ὅτι πρῶτον 348
 μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἰθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις
 μέγας μὲν, ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεόφραστος
 15 δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μὲν φησι
 τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμύκαν
 τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν 'μέγας οὐδεὶς
 σαπρὸς ἰχθύς.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ναξίων πο-
 λιτείᾳ (fr. 510 R) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει·
 20 'τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ b
 ᾧκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν
 δὴ τινι τῶν κωμῶν, ἣ ὄνομα ἦν Ληιστάδαι, Τελεστα-
 γόρας ᾧκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ
 τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ
 25 τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες
 ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος
 ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιτο
 Τελεσταγόρα δοῦναι ἢ τοσούτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι c
 οὖν τινες ὠνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἀλιέως

7 et 9 Πρόπιν Wilam 16 σιμύκαν A, cf. Dem. 18, 262
 17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι AC: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες
 ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου
 φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν
 καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανα-
 κτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαμβάνοντες ἐπῆλθον
 τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο προ-
 στατοῦντος τῶν Νάξιων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης
 τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος . . . ?
 d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ
 αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθην τοῦ καθαριστοῦ Στρατο- 10
 νίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο-
 κρίσεων. διδάσκων γὰρ καθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ
 διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν,
 τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο-
 μένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητὰς, ἔφη 'σὺν τοῖς 15
 θεοῖς δώδεκα.' εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν
 ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στὰς ἐν
 e μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη 'ἀκούετε, νεῶ.' Μάχων δ' αὐτοῦ
 ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·
 Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ, 20
 παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοὼς
 ὥς σπληνικοὺς εἶωθεν ἡ πόλις ποιεῖν.
 ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας
 5 γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ,
 κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας, 25
 διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
 αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξήει πάλιν,

8 *hiatum* not. Wilam 9 *εἰπεῖν* del. Schw *ἔτι* Mus:
 ὅτι A 13 *διδασκαλίῳ* A: corr. C 15 *ἔχει* C 18 *ναοί*
 A: corr. Mein 20 *ποτέ*· ὃς A: ὅς om. C, del. Mein 24 *μει-*
ρακίων A: corr. Mein *παρὰ τῷ πυρὶ* Pors 27 *πάλιν* A:
τινα C

- τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .
- 10 ἑκαθέμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f
τά <θ'> ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας, εὐθέως ἵνα
5 μηδ' ἤτισοῦν τοῖς ἐνδον ἧ στενοχωρία.
ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτε
15 ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
ψαλλόμενος <ὁ> Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὄτφ
10 διαλέξεθ' ἑτέρω, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
ἤτησε μεῖζον καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν 349
20 τῷ θ' ἡλίω τὴν κύλικα δείξας συντόμως
πιὼν καθεῦθε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
15 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὥς ἔοικε, γνωρίμων
ἕξινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
25 προσπυνθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ
οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο·
'ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
20 ὥς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.
Στρατόνικος εἰς Ἀβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b
30 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
25 ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νομηνίαν
σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
35 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλασίονα AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 3 θ'
add. Pors 9 ὁ add. Cas 10 διαλέξεθ' A: corr. C 11 ἤτει
τε Mein 13 τᾶλλ' Iacobs, fort. πάντ' 17 πολὺ A: corr.
Schw (πολλὰ πιὼν C) 20 ὑποφατνῇ AC: corr. Mus

ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
 c τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
 40 τοῦτ' εἶπε· 'τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
 καὶ τῶν κολάκων πολὺν μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
 μὴ ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.'
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
 45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος 'εὐφήμει, μέγρι 10
 σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.'
 Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
 δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
 d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
 50 'ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.' 15
 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 55 ὡς .δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 20
 τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ·
 'σὺ γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
 e Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον
 60 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ. 25
 καὶ δ' ὁ Στρατόνικος 'πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον
 τί ᾔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις ἀεί;

3 πυνθανομένων A (ἔρωτωντος δέ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
 κῶλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
 μεῖν μετρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
 μενος 21 φησὶ A: corr. s 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 κατὰ
 A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεὶ A: corr. C

- 'διηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ σε <μέν>
 δέκα μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,
 65 πόλις δ' ἔχουσα σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.¹
 ἢ Νικοκρέοντος εἰσιούσ' Ἀξιοθέα
 5 γυνὴ μετὰ παιδείκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
 ἀπεψόφησε κᾶτα τῷ Σικωνίῳ
 ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεῖς f
 70 Στρατόνικος εἶπεν 'οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.²
 ὑπο νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα
 10 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
 ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὥς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
 ἀφνουῖς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
 75 παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη·
 'ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ
 15 ἄλλους κιθα'
 42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 313)
 'Στρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλ-
 λων ἐκέλευεν αἰετὸν τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν·
 'οὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω.' ἐν δὲ Βυ-
 20 ζαντίῳ κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὔ, ἐν 350
 δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν 'ὅς
 ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιθαρωδόν,
 λήψεται χιλίας δραχμάς.' ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος τίνες
 εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας
 25 μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν
 τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὥς φησιν Ἡγή-

1 εἰ C: ἢ A μὲν add. K 4 νικοκρέοντος A: corr. C
 βιοθέα AC: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κᾶτα
 C: κατὰ A fort. κᾶθ' ὅτε τῷ τῶν σικωνίων A: corr. Mein
 7 συνεῖς K: τυχῆς A 14. 15 continuam codicis scripturam
 dispescuit Di; ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει φαῦλος ὢν ἄλλους
 κιθαρίζων φαυλότατος ὢν δείκνυται Mein

σανδρος (FHG IV 415), πότρεα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι
 τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἑλλείους ἔφησεν. ἀνα-
 b στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε
 'κατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων.' ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό-
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ 5
 ἢ τὰ στρογγύλα, 'τὰ νευεωλκημένα' εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ
 δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὥς οὐδείς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν 'ὅπου τὸ ἀδάπανον
 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι'; γυμνικούς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἑλλεῖοι, 10
 c Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ
 δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαι-
 μόνιοι, ἐπισκώπτων τας παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστι-
 γώσεις, ὥς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ
 ἀστικοῦ ἀγῶνος (FHG IV 360). Πτολεμαίου δὲ τοῦ βασι- 15
 λέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φι-
 λονικότερον, 'ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὃ βασιλεῦ, σκῆπτρον,
 <ἕτερον δὲ πλῆκτρον>', ὥς φησι Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν
 δ' τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. παρακληθεὶς δ'
 d ἀκοῦσαί ποτε κιθαρωδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη (Π 250)· 20
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε,
 καὶ τινος εἰπόντος 'τὸ ποῖον;' ἔφη 'κακῶς μὲν κιθαρί-
 ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.' δοκοῦ δέ ποτε
 καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἕνα τῶν πονηρῶν
 'ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μή εἰσι, δοκοί 25
 εἰσιν.' 43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρη-
 μένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.

16. 17 φιλονικότερον A 18 ἕτερον δὲ πλῆκτρον add.
 Mus 25 δοκοί Schw: δοκῶ A δοκῶ C 26 lemma ἐκ τῶν
 Καλλισθένους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα: fort. post τὰ
 προειρημένα addendum ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλ'.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα e
 ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργο-
 λάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ἢ μὲν διδάξει, ὃ δὲ αὐλήσει,
 ἢ προσδεῖ γ', ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός.' εἰπόντος
 5 δὲ ἑνός; ἢ θεάτρον, ἔφη, οἰκεῖον.' ἐρομένου δέ τινος
 ὃ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ
 πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
 τέλος τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι
 μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
 10 ἀρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι f
 Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῦ χορόν,
 ἢ ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.' μά-
 λιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
 μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἶα τε δέκα
 15 ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυυθανόμενος δὲ
 ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλίοις αἰεὶ, ἔφη-351
 σεν, Ἰλίῳ κακὰ.' Μυνηάκου δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς
 διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώ-
 τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φανῶλον ἱατρὸν ἀπαν-
 20 θημερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Αἶδου τοὺς θεραπευομένους.
 ἀπαντήσας δὲ τινι τῶν γνωρίμων ὥς εἶδεν ἐσπογγισ-
 μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηχθέσθαι ὥς πράττοντι
 κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ
 μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου
 25 μιγάδων οἰκούντων ὥς ἐώρα πάντας τοὺς τάφους b
 ξενικοὺς ὄντας ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
 ξένοι εἰκόασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐδεῖς.
 Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὅ τι A: τι ὅτι C, διὰ τί Cas 8 παρ' C: περὶ A 12 ἔχη C
 16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνησθη A οὐ συνησθη
 C: corr. Mus

μόνον δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζῆθον καλεῖς. Μακεδόνα δὲ *τινα* καθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων εἰς Μακεδονίαν' ἔφη. 44. 5

c πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φάυλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἡρώον λαμπρῶς ὥς ἐξῆλθεν λελουμένος κακῶς οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνυες. ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὥς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας εἶναι ψυχρός, τοὺς δὲ 10 τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικούς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἤκειν πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν Ἀνδροκόρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-

d λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κοριν- 15 θίους, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὥς ἐξῆι τας πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ πορνείου ἐξιόν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳ δεδεμένους δύο ὥς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μη δύνασθαι 20 συμπληρωῖν. πρὸς δὲ ἁρμονικόν *τινα*, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἁρμονίας ἔφη. ἄρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

e ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γινῶναι κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες 25 ἄγωσιν. εἶθ' ὥς ἦγον καὶ ἡρώτων, κατὰ τὸ καπηλεῖον, ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾷ ἥρχετο παρακατακείμενος,

1 μόνον δὲ corruptum 23 αἰδοι A C: corr. Coraes 24 ἔχειν (pro ἐθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed oratio mutila

ἄνω, ἔφη, ὥς οἱ ἐρυγγάνουντες.' τοῖ δὲ βαλανέως ἐν
 Καρδία ρύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἄλμυρόν παρέ-
 χοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
 45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέ-
 5 θηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας· Ἑστρα- f
 τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κιθαρίζοντων'. ἄσαντος δέ
 τινος, ἤρετο <τίνος> τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρ-
 κίνου, 'πολύ γε μάλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου'. ἐν Μαρω-
 νείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἄλέαν. ἐν Φασήλιδι
 10 δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως
 περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἦν γὰρ νόμος πλείονος λούειν
 τοὺς ξένους) ὧ μισαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με352
 [μικροῦ] Φασηλίτην ἐποίησας.' πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα,
 ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν
 15 μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη ἅυτη οὐ πόλις ἐστίν,
 ἀλλὰ μόλις.' ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
 ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμώντων
 'ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν', 'οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν'.
 ἐτύγγανον δ' οἱ ἀνθρώποι χλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας
 20 δὲ τῆς Ὠδῖνος τῆς Τιμοθέου 'εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη,
 ἔτιπτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φωνάς.' Πολυίδου b
 δὲ σεμνυνομένου ὥς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητῆς
 αὐτοῦ Φιλωτᾶς, 'θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς
 μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.' πρὸς
 25 Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὸν 'ψάλλ' ἐς
 κόρακας' ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην γεγενη-
 μένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ <καὶ> 'νακόδαιμον'
 ἔφη, 'νακόδαιμον' ἔφη. τοὺς δὲ Ῥοδίους <ὁ> αὐτὸς
 Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκήπειον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ)
 13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di

αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 c Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἄσω-
 τίαν διαλλάττειν ἐκείνων ἱγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι
 δ' εἰς καταφέραιαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων
 εἰκάζων. 46. ζηλωτῆς δὲ <διὰ> τῶν εὐτραπέλων λόγων 5
 τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὥς φησιν Ἑφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων (FHG
 I 275), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ
 ὅμοια ἐσπουδακέναι. Φαινίτας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν
 δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) Ὑστρατόνικος, φησὶν, 10
 ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν
 κιδάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
 d ἁρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ
 καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος. φασὶ δὲ καὶ τελευ-
 τῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ 15
 Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πιόντα
 διὰ τὸ σκώπτειν αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρό-
 λητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δημό-
 κριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὥς καὶ 20
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων τῆς ἀκριβείας)
 e πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς
 κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν
 ὥς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν (IV 606 M) ὁθαύματα 25
 μωροῖς. φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορ-
 φύρα καὶ ὁ κῆρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq. corrupti 5 διὰ add. Wilam 13 ἁρμενικῶν A: corr.
 Schw 20 σὺ K: εἰ A

ἔξ πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν
 ὀχλείᾳ γίγνεται ἢ ἔχιδνα, καὶ ὅτι μέγιστον μὲν ἐστὶν f
 ἢ φάττα, δεύτερον δὲ ἢ οἰνᾶς, ἐλάχιστον δὲ ἢ τρυγών.
 πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῇ ἔτη πέντε καὶ
 5 τριάκοντα, ἢ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα, βιωῖσαι
 φήσας τινὰ καὶ ἐβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
 ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχλείας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
 ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
 ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος.
 10 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν
 ἑξ, τινὰς δὲ καὶ ἐπτά. οὐκ ὠφθαλμοὶ δὲ φησὶν οὔτε μέ-
 λισσαν οὔτε κηφήνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διιδεῖν 353
 πότερα αὐτῶν ἄρρενα ἢ θήλεα. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἄν-
 θρωποι ἥσσονες μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὖται τὴν ἰσότητα
 15 τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
 καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἄνθρωποι ἥσσονες με-
 λισσῶν καὶ πλήρεις ολήσεως ὥς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
 δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητός φησιν ὅτι
 ὠπταί τις μυῖα ἔτη ἑξ ἢ ἐπτά ζήσασα. τίς γὰρ τούτων
 20 ἢ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου
 κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἰμέρας
 ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἐαυτοῖς b
 θηρεύουσι καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
 καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφερεῖς
 25 εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
 δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλμὸς
 ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει·
 τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ K: αὐτῷ εἰδέναι A (ἔτη ἑξ. καὶ ὅτι C)
 5 βιωῖσαι C 18 δ' ἐτήρησεν K: διετήρησεν A; cf. litt. c 23
 ἀκρέσπερον AC: corr. Di 26 χαροποί A: corr. C ὁ om. A, add. C

μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἥθη βελτίστους εἶναι.
 καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς,
 τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντός
 c ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἐκτὸς κακοηθεστάτους·
 οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ τινας 5
 καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους·
 ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ'
 εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν.
 μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζώων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
 ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ζῶα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς 10
 ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρῆ-
 σθαί φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ
 d αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γενναῖσθαι ὄρχεις ἔχοντα·
 μαστοὺς δὲ οὐτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας, δελφῖνα δὲ
 μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἐνιοι δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ 15
 ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὥς
 ἔλοψ καὶ συναγροῖς καὶ σμύραιναι καὶ ξιφίας καὶ χελιδόν.
 ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἐντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
 χολήν, ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτῖνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐν-
 τέροις· ὁ δ' αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ, 20
 περιστερὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδὼν οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
 e τέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι
 καὶ τὰ ὀστρακόδεσμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἐντομα
 πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφῖνα δὲ καὶ τινας τῶν
 ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν 25
 μὲν δελφίνων βραδεῖαν τὴν μῖξιν, τῶν δὲ ἰχθύων τα-
 χεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμναια ἔχει τὰ ὀστᾶ, καὶ
 κοπτομένων αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσους C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC
 ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ζῶα om. C, del. K 12 δέ
 φησι C 14 fort. ὄρνιθα

δελφίς δὲ ὅστ' αὖ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σε-
 λάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων
 τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἔνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. f
 εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην
 5 ἡμέραν ζῇ. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὥς τὸν ποτάμιον
 ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἔνυδριν. πάντα τε τὰ ζῷα
 δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα
 δ' ἐναιμά ἐστι, φησί, τῶν ζώων ἢ ἄποδά ἐστιν ἢ δι-
 ποδα <ἢ τετράποδα>, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας
 10 ἔχει πόδας ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα
 τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ
 χερσί, ὄρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔρχελυς καὶ
 γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν 354
 ζώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὥς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ,
 15 ὥς πίθηκος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
 τῶν ζώων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὥς ἄνθρωπος, ὄνος,
 βοῦς, τὰ δὲ ἀναρθρά ἐστιν, οἶον ὄφεις, ὅστρεα, πλεύ-
 μονες. πολλά τε τῶν ζώων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαί-
 20 νεται, οἶον τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει
 οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν
 ὁ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπί- b
 κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 25 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν
 τὰ πατρῷα ἐπὶ στρατείαν ὥρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἤλθεν· εἶτα
 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παρα-
 βαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὦν ἀφυῆς,

2 lacunam not. K 9 ἢ τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ
 δύο Mus, potius δύο (β') χερσὶν ὄρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα
 c δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἴρηκεν κατ' αὐτοῦ,
 οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν
 τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ
 συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ 5
 ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν
 σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν
 γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δ' ὑπ'
 ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὲς ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ 10
 τινὲς γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὀρμῆσαι.
 d καὶ γὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων
 λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἥδη γαστρίζεσθαι.'

εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μα-
 γείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ 15
 ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν),
 ἱ Κύνουλκος ἔφη· 'κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμω-
 διοποιοῦ Μίλκωνα (Π 353 K)

ἐγὼ (φησιν) — — —

καὶ μὴ παραθῶσι θερμά. τὰγαθὸν Πλάτων 20
 ἀπανταχοῦ φησὶ ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
 τὸ δ' ἡδὲ πάντως ἡδὺν κάκεϊ κἀνθάδε.

e οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα μὲν
 Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμpton δὲ γενόμενον
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρύνων 25
 ποτὲ ἐν τῷ δαίπνῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα
 τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὥς ψεύδει
 συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποφύνασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἐάν
 A: corr. Mein 20. 21 πλάτωνα πανταχοῦ φησὶ A: corr. Grot 23
 ἀχαρίτως A: corr. Cas 28 fort. ἀποκρίνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πόντα οὐ τούτῳ συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις,
 ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν
 δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν f
 γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὐλογον <κἄν> ἄλλως
 5 ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαν-
 τασίαν καὶ τῶν κηρίνων περιενεχθήτω, ἵνα κἄν κατὰ τὴν
 ὅψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.⁹

51. καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν 355
 ὁ Δάφνιος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαρμακίου ἢ Αὐρῶν
 10 Μεταγένους ἱαμβεῖον (I 705 K).

ὥσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν πού, τότε πλείστα λαλοῦμεν
 ἅπαντες.

ἡ γὰρ φημι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
 πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλο-
 15 τίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
 Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
 νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων b
 ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοι εἰσιν εὐφθαρτοί, εὐχυλοί, σμη-
 20 κτικοί, κοῦφοι, ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθα-
 τότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων
 ὁ φύκης καὶ ἡ φνκίς, ἀπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρωμα
 καὶ εὐφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα
 κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλο-
 25 γοῦσι τῇ πέρκη· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοί
 εἰσιν, ἄβρωμοι, εὐχυλοί, εὐπεπτοί· οἱ δὲ χλωροὶ (κα- c
 λοῦνται δὲ καυλίναι) ξηροὶ εἰσι καὶ ἀλιπεῖς. αἱ δὲ
 χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κἄν add. Wilam 7 ἵνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante
 ἢ add. Dalecamp 19. 20 σμηκτικοί A 22 ὁ φνκην A: corr.
 Schw 22 ἄβρωμα et 26 ἄβρωμοι A: corr. Di

σκάρος ἀπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκὺς, κοῦφος, εὐπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλου-
d μένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ 5
χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐ-
χυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὐ-
πεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἀπαλώτερον
δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικὸς ὁ ἰχθυὺς 10
καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ
τροφιμώτεραι. ἡ δὲ λιμναία ἔγχελυς τῆς θαλασσίας
ἐστὶν εὐστομωτέρα καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελα-
νούρῳ ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρος. σκορπιοὶ δὲ οἱ πελά-
e γιοι καὶ κίρροι τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν 15
τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σπάρος δὲ δριμύς,
ἀπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ
ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος
παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος, ἐφεκτικὴ
κοιλίας καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἀπὸ τηγάνου 20
βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἷματος ἐκκρι-
τικὴ. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσὶ,
f διαφέρει δ' ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτά-
μιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος κα-
λεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, 25
κιθάρου δ' ἐστὶ δύσπεπτότερος· δέρμα δ' ἔχει εὐστομον.
ῥαφίς ἢ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμνία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων
Coraes, at cf. Ael. h. an. 17, 6 17 ἄβρωμος A ante οὐκ add.
Rondelet ὁ μὲν οὖν ἐφθός (sufficit ἐφθός μὲν) 19 παρα-
στυφουσα A: corr. C 25 σῦς (potius ὄς) Coraes βρωμώδης
AC 27 δὲ Di: γε A

ὑγρός, εὐκοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῇ, χαλκίς καὶ
 ἐρίτιμος, εὐανάδοτα. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θα-
 λάσσιος καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, κα-356
 λείται καὶ ὀξύρυγχος. κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου·
 5 ἦντων δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθός τοῦ ὀπτοῦ·
 οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
 ἄστομος· κρείσσων δ' ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἢ τῷ
 φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρόν τι γὰρ καὶ λευκόν, ἔτι
 δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος μὲν ἐστίν
 10 ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρκότερος μὲν
 κόκκυρος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ ἰέρακος
 σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἀγνός καλούμενος
 ἢ καὶ καλλιάνυμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἐφθός εὐπεπτος, b
 εὐανάδοτος, ὑγρόν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων
 15 γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτερος. βάκχος εὐχυλος, πολυχυλος,
 εὐτροφος. τράγος οὐκ εὐχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης.
 ψῆττα, βούγλωσσοι εὐτροφοὶ καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀνα-
 λογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεστρεῖς, μυ-
 ξῖνοι, χελλῶνες ὅμοιοί εἰσι κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ
 20 δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἐστιν ὁ κεστρεὺς, ἦσσαν δὲ
 ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλῶν. 53. θυννὶς δὲ καὶ
 θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος
 ἀκαρνὰν γλυκὺς ἐστὶ καὶ παραστύφων, τρώφιμος δὲ
 καὶ εὐέκκριτος. ἢ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστι καὶ δύσπεπτος· c
 25 ὧν ἢ λευκὴ καλεῖται κωβίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρόν ἀνιείσα cf. infra p. 356b
 εὐκοίλιος A: corr. C 7 δ' ἢ Schw: δὲ A 8 καὶ λευκόν cor-
 rupta putat Schw 9 ἄβρωμον AC 12 ἀγνός K: αγνος A lege-
 batur ἄγνος 13 ἢ καὶ Mus: ηκη A fort. ἢ 14 εὐανάδοτος A
 εὐανάδοτον C: corr. Brodaeus 16 βρωμώδης A 17 ψῆτται s
 18 γλαυκίσκοι et 19 κολῶνες et 21 κόλων A: corr. Rondelet et
 Cas ex VII p. 306e 25 κιβωτίς A: corr. C

μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σε-
 λαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων ὁ
 ἄστεριος λεγόμενος· ὁ δὲ ἄλωπεκίας ὁμοίος ἐστὶ τῇ
 γεύσει τῷ χειρσαίῳ ζῳῷ, διὸ καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε.
 καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστομος, ἡ δὲ ἄστερία βατὶς ἀπαλω- 5
 τέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ
 βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὖσα τὰ μὲν κατὰ
 d τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἔτι δὲ εὐ-
 πεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὐ· κρείττονες δὲ εἰσιν αἱ μικραὶ
 καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψόμεναι. ἡ δὲ ρίνη καὶ αὐτὴ 10
 τῶν σελαχίων οὖσα εὐπεπτὸς ἐστὶ καὶ κούφη. ἡ δὲ
 μεῖζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια
 φρυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα πλεονα-
 ζόμενά τε τας ὅψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σπηπία καὶ ἐψο-
 μένη μὲν ἀπαλή καὶ εὐστομος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ' 15
 εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυντικός ἐστὶν αἵ-
 ματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἵμορροίδων ἐκκρίσεως.
 e τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρόφιμος, καὶ μᾶλλον ἡ
 μικρά· ἡ δὲ ἐφθῆ σκληροτέρα ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος.
 ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶ 20
 καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μεῖζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει
 δὲ καὶ κοιλίαν ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον
 ἴσθησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἀλεξίς ἐν Παμφίλῃ τοῦ
 πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε (Π 360 K)·

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει 25

ῶν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,

f βολβοὺς μέγαν τε πολύπουν ἰχθῦς θ' ἄδρους.

ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ ὁμοίως

7 βρωμώδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἵμορραγιῶν
 lemma 29 καλλυβίῳ A: corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίῳ

εὐκοίλιος καὶ λεπτυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς κα-
 λεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ πηλαμύδι
 σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδών, ἡ τῷ πουλύπῳ εἰκυῖα,
 ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν ποιοῦν καὶ κινεῖν
 5 αἶμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων πρὸς-357
 εἰκε τῷ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπο-
 γάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὐστομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ
 κοστὰ λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας
 δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶν καὶ ἀπαλώτερος τοῦ ὀρ-
 10 κύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἴρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστώ-
 των μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσό-
 φρυς καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
 15 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύννων,
 σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμ-
 βαίνει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε
 καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερό-
 20 μενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ καρ-
 χαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων
 τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἡδεῖαν ἔχει (πίονα γάρ ἐστι),
 βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι
 δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη
 25 ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅπτοι· τήκεται γὰρ τὸ πι- c
 μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον
 ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος,
 οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥῖναι.

8 fort. κοστῖαι cf. Hesych: κοστὰι A 9. 10 ολκίμον A:
 corr. s 16 ἀλεπιδώτων Huetius 25 fort. καὶ ὀπτοί 28 aut
 λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ μὲν εὐθρυπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ
καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐψομένων ἰχθύων·
τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρωνα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
οἷον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, 5
τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
d δισισμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευ-
ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισισμῶν καιρὸς πνευμα-
τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν 10
γοῦν ἔστιν οἷας ἀφίησιν πλυνόμενα· ταύτας οὖν
ἢ ἔψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἷον ἐπὶ πλύσις τις
αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς 15
e οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τᾶλλα ὅσων συγκα-
τεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
σώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδωσιν ὑγράν. τῆς οὖν
πέψεως οὐχ ὁμαλίζουσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν 20
ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῇ διαλυομένης
(καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
δισμὸς αὐτῶν ἐκατέρου γίνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
εἴτα φύσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς
f τροφῆς συμβαλίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς 25
δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλού-
μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπιοὶ καὶ ψῆτται καὶ τὰ
ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν
(εὐογκὰ δ' ἐστὶ καὶ τρόφιμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

οὐκ ἐγκαταλείπει περιττώματα πολλά) πνευμάτων τε
οὐκ ἐστὶ περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν
ὕψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα
καὶ τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὁμοίον
5 ἐστὶ γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ
κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἐστὶ δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ'
ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλυσιν ἔχει πλείω.
τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' 358
ἐστὶν ἐκείνων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
10 πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. χρὴ δὲ ἐὰν μὲν τὴν
κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔψοντα διδόναι· μετρίως
δὲ ἐχούσης ὀπτηθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς
οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα. 56. οἱ δὲ
τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμ-
15 βάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης
εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι
καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσιν b
ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφήν γίνονται χείρους.
ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
20 καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυ-
ματοπληγῆς εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγκιβαθεῖς,
ἐν αἷς μὴ λίαν ἐγκείται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ
τούτοις εἴ ποὺ καὶ πόλεις σύνεγγυς εἰσιν, ἐνταῦθα δ'
ἐστὶ τὰ πλεῖστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ
25 πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεσίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν
τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύντατοι τῶν θα- c
λασσίων εἰσὶν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

3 ἀρτυθέντα A: corr. C 4 post ἡδονῇ add. διαφέρει
Schw 7 ἀπόλυσιν A: corr. Mus 11 fort. ἐψηθέντα 14. 15
ἐμβάλλουσιν Mein 15 τεναγῇ Cas 20. 21 κυματοπληγεῖς A:
corr. C 21 τοὺς (pro τὰς) et 22 οἷς (pro αἷς) C ἀγκιβαθεῖς
ἡόνας Wilam 22 fort. [ἐν] αἷς 25 πρὸς τροφήν C

τε ποταμούς καὶ λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην
 τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις
 τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις
 βιοτευόντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ
 ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν 5
 βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες
 οἱ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ πο-
 ταμὸς ὀξὺς ᾗ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων
 ἰχθύων εὐπεψία.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὁψω- 10
 νησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ
 γὰρ τὸν Ἀντιφάνου Παράσιτον (Π 87 K)

ἐγὼ περὶ τὴν ὁψωνίαν μὲν οὐ πάννυ
 ἐσπούδακ' οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάννυ,
 ὥς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου 15
 τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικῶς,
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυσ ὥς ὁ παρὰ τῷ
 αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δραῖμα τῶν Ἀγροί-
 κων ἐστὶν [ἐνὸς] διασκευή. φησὶ γάρ (Π 38 K).

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον 20
 ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
 Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
 χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενε,
 5 ὁψω τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε,
 ἰχθὺν τίν' ἡδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν 25
 ἦλθεν φέρον ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
 καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἔρεσεν σφόδρα
 ἡμῖν ἄπασιν. A. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάννυ Cas: πάννυ τι A reliqua
 obscura 19 ἐνὸς del. Lehrs 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26
 ἦλθες A: corr. Mus 27 ἔρεσαν Schw

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾗ·
 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα f
 ἀνθρωποφάγους ἰχθυῖς. Α. τί φῆς, ὦ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὕς <ἄν> ἀνθρωπος φάγοι
 5 δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
 15 ἃ φησὶν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
 ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
 εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφυλίζων δὲ καὶ Ἑφιππος
 τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί (Π 262 K).
 10 παππία, βούλει δραμῶν
 εἰς τὴν ἀγορὰν κἄτ' ἀγοράσαι μοι; Β. φράζε τί. 359
 Α. ἰχθυῖς φρονοῦντας, ὦ πάτερ· μή μοι βρέφη.
 Β. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὰ ἀργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;
 58. ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν
 15 τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ
 περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε (Π 258 K).
 ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
 ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. Β. φράζε, δέσποτα.
 Α. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ᾗ,
 20 ὁσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ τευθίδια, σπηλίδια· b
 5 κἄν κάραβός τις ᾗ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει
 ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγγελύδια
 Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται· τούτων λαβέ.
 ἀλεκτρονόνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἄν εἴ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι A πῶς
 οὐν ἀνθρωπος φάγοι A p. 313 c: corr. Iacobs 5 Ἑκάτης A 313 c
 ex priore fabulae editione 8 φιλιππος A: corr. C et p. 359 d
 10 παππία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein
 13 ὅτι et ἐστ' εἰς ἄγνωστον A: corr. Heringa 18 ἅπαντα A:
 corr. Di φράξο δέποτε A: corr. Cobet (fort. φράξ', ὦ δέσποτα)
 19 καθαρείως A 19. 20 ὅτιανοησίας A: corr. Cas 22 ἐγγε-
 λίδια A 23 Θήβηθεν A: corr. Palmerius ἐν τούτων AC:
 corr. Iacobs

- τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
- 10 B. ὥς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;
A. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή· τὸ μοσχλόν
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 5
- c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι
Δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευό-
μενον νεανίσκον φησὶν (Π 436 K)·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα, 10
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριοτέρ', ὧ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ
5 ἐπεξάπατα με· τοὺς μὲν ἰχθυῖς μοι κάλει
d ἰχθυῖδι· ὅψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ. 15
59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε
Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ μοι
τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἐπιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·
τὸ μοσχλόν
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 20
ἐγὼ γὰρ οἶομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν'.
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύ-
e νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα
περιέχοντι βιβλίῳ. ὁἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον 25
λαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὥς ἀγειρόν-
των τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk)·

1 ἐπέλθῃ A: corr. Pors 2 δέ γε Cas: λέγε A 3 κρεῖς
A: corr. Cas 4 ἐθῦσεν A: corr. Grot 11 θείῳ γε σεαυτοῦ
K 12 δαιμόνιε. πῶς A: corr. Hirschig 14 ἰχθυῖδιον A: corr.
Dawes δὲ ἔαν A 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

- ἐσθλοί, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
 τῇ παιδί τ' ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅ τι τις χρήξει·
 δότ', ὦγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
 5 5 ἔχει κορώνη· χᾶλα λήψεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει. f
 ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε· πλοῦτος ἦκουσε,
 καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα.
 10 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη
 κάφνειδον ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι·
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθείη,
 θάλος τρέφειν γυναιῖκα τοῖς κασιγνήτοις. 360
 15 15 ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἀμείβομαι Μούσησι πρὸς θύρησ' ἄδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλέονα τωνγεῶ.
 καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησὶν·
 ἀλλ', ὦγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ·
 20 δὸς ὦν, ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
 νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούση.
 τοσαῦτ' αἰίδω· δός τι καὶ καταχρήσει.
 κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνη ἀγείροντες, ὥς b
 φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 25 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα

2 τοῦ ἀπόλλωνος AC 3 ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον Mein
 fort. ἢ τί τις 4 τι add. Cas ἕκαστος Schw: ἕκαστος τις AC
 7 αὖθις AC 8 ἀγκλινε A: corr. C 10 γένοιτο A: corr.
 C κούρη AC 15 ὅκοι Di με πόδε Haupt φέρουσιν Bergk
 ἰφθίμους Haupt, sed latet adiectivum ad Μούσησιν 16 μού-
 σαισι et θύραις A 17 πλείονα A τῶν αἰτέω Di et Mein
 20 δὸς ὦναξ δὸς A: corr. Bergk πολλά μοι A: corr. Ilgen
 22 τοιαῦτ' εἰδώς A: corr. Mein

καλεῖται, ὥς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥοδιος ἐν Κορωνισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θέογνις ἐν β' περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θνυσίων (FHG IV 514) γράφων οὕτως· εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν, 5
c ἢ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ', ἦλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς, 10
ἐπὶ γαστέρα λευκά,

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθην σὺ προκύνει
ἐκ πόντος οἴκου
οἴνου τε δέπαστρον 15
τυροῦ τε κάνυστρον.

10 καὶ πυρῶν
ἃ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπώμεν ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν, 20
ἢ τὰν θύραν φέρωμεν ἢ θοῦπέροθυρον

15 ἢ τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέναν·
d μικρὰ μὲν ἐστὶ, ῥαδίως νιν οἴσομεν.
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δὲ τι φέροιο. 25

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὥρας et 10 καὶ καλοὺς AC: corr. Hermann 12 ἀπὶ et μέλαινα A: corr. C 13 οὐ προκύνει AC: corr. Herm 15 τυρῶ A: corr. C κάνυστρον A: corr. C 17.18 καὶ πυρῶν ἀχελιδὼν A: corr. C, καὶ πύρνα χελιδὼν Bergk, πυρῶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρῶ A), sed numeri incerti 21 τὸ ὑπέροθυρον AC 23 μικρὰ γὰρ Bergk μιν AC 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἶ κα δὲ φέρῃς Wilam ἂν δὲ φέρῃς Bergk 25 φέροις AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
 20 οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.
 τὸν δὲ ἄγερμόν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
 Αἰνιδίος ἐν Αἰνιδῷ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.⁷
 5 61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυο-
 λογῆσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου,
 ἣν εὐίχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. Ἐργείας
 οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπών e
 τινὰ περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων
 10 φησὶν (FHG IV 405) ὥς ὅτι περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ
 πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαίαν καλουμένην
 καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον
 Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
 χρησμῷ τινι λελεγμένον ἔξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακας
 15 λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶ-
 σιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ
 πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἰφίκλος
 πυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f
 ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον
 20 ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστευς πρὸς
 αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης
 καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρεϊον ἔδωκε τῷ Λάρκῃ καὶ ἐκέλευσε
 φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγγεῖν εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν
 τῷ Φαλάνθῳ ῥνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ
 25 δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆ-361
 κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ
 ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ὥς δὲ καὶ τοὺς ἰχθῦς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἐρμείας Wilam Ἐρξείας
 Vossius 10 Ἰαλυσίᾳ Diod. V 57 11 ἀχαιῖδα C 12 ὕδατος
 K: δαιτὸς AC 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del.
 Mein 23 ἐγγεῖν AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκένευστο
 πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ
 τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἴφικλου ἐπι-
 τεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν λερεῖα
 καὶ τὰς κοιλάδας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾷτο ἐξάγειν
 χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἴφικλος διε-
 κάλυε. προσφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν
 ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὃ τι καὶ τᾷ γαστρὶ αἴρωνται,
 ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν,
 παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἱστία,
 ὁμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν
 ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
 μάτων κατώρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν'
 ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ
 Ἴφικλῳ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ
 τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πρά-
 γματα οἱ Ἕλληνες. τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύ-
 ζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν
 ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἦδεσαν ὁ Φακᾶς
 καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ
 Ἴφικλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ
 ἐπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβα-
 λεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευ-
 κάνασα ἀφῆκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ῥοιοῖς (FHG 25
 IV 371) 'οὐ τὴν Ἐφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλὰ
 ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκάλυψε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ
 γαστρὶ A (γαστροῖς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam
 foederis formulam finxisse 25 ὄρκοις A: corr. Schw Creophyli
 dialectum ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῇ litt. e) non restitui

- τες εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὃ δ'
 αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν ἣ ἂν ἰχθύς
 δείξῃ καὶ ὅς ἄγριος ὑφηγήσῃται. λέγεται οὖν ὅπου
 νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς
 5 λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ
 ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς φορυτόν, καὶ
 ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ἣ ἔτυχε σὺς ἄγριος
 ὢν· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρους
 ἐπὶ πολὺ, ὃ δὲ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον- 6
 10 τισθεὶς ὅπου νῦν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ δια-
 βάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκή-
 σαντες, τὸ δεύτερον [εἴκοσι] κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ
 ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ
 ἰδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.
 15 63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἐξά-
 κουστος ἐρένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε
 βόμβος καὶ κυμβάλων ἦχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος
 μετὰ ῥοδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὕσα ἐορτὴ τὰ f
 Παρίλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τη
 20 τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα
 ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκέ-
 νηεν τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες
 οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τη
 πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;
 25 εἰλάπιν' ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν 362
 (α 226).⁷

2 ἣ ἂν C: ἥντινα A, fort. ἣ ἂν σφιν 4 ἡ Ὑπέλαιος Di
 7 ἔτυχεν ὅς ε cf. v. 3 11 ἔτεα εἴκοσιν delete εἴκοσι v. 12
 Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεα τ' A 12 κτίζουσι τὴν πόλιν κατὰ
 τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχεῖα nomen Ephesi apud Steph.
 B. s. Ἐφεσος 19 παρᾶλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπί-
 νηγεαμος A

καί τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἅπαντες τῇ θεῷ, 'ὦ λῶστε', ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας
ἔφη, 'καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον
εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἢ τι ἄλλο τῶν
εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα δ
πριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).
καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον
b ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ὃ φίλε Ἐπιτίμειε. πάντας
γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν 10
κατέγνωσ, 'στυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενώτερον λεβηρίδος'.
'Ἐπὶ χαρμος, ὃ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμ-
νηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἐστὶ τῆς Σικελίας
ἢ Ἰταλίας. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες
τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντές 15
φασὶ καὶ τάδε (p. 242 L).

λέβητες χάλκιοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὰν ὑπωδέλοις
καὶ λωτε βαλλιζόντες σιοσσον χρῆμα εἴη.
c καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ 20
φησὶν (fr. 27 Bo)· 'κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλ-
λίζον.' καὶ πάλιν (fr. 28)· 'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον
σκατὸς ἐνέπλησαν.' ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀλέξιος ἐν Κουρίδι
φησί (Π 333 K).

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . . ἀνθρώπων ὄρω 25
πληθὺς προσιὸν ὥς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνον

δ ἐκ γῆς σιβούρας A: corr. Cas 9 ἐπεὶ τιμαῖς A: corr.
Schw 11 κενώτερον A: corr. C 17 χάλκιοι A χάλκιοι IX
408d: corr. Ahr 19 extr. fort. χρῆμασιν 23 σκάτους A:
corr. Ahr 25 κῶμων A: corr. Cas πλεῖστον suppl. Naber
26 προσιόντων, ὥς καλῶν Meīn

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
 ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θοίμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. d
 οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
 5 ἐξοίσω. 64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν, ὃ καὶ τῶν
 Ὀμηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225).
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε
 χρεῶν;
 εἰλάπιν' ἤε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν,
 10 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
 γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Epich. p. 262 L).
 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω.
 τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
 οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλα-
 15 πιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
 συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον.
 καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θιάσος καὶ οἱ συν-
 ιόντες ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
 Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θιάσος, ὡς Εὐριπίδης
 20 φησὶν (Bacch. 680).
 ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.
 τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
 καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. f
 τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
 25 μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
 ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
 τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιεῖται τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα
 κατὰ τὴν λάφυριν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. <κείμενον> καὶ 9 τάδε τ' A 16 εἰσαγωγαι AC
 (Eust. 1702, 6): συναγωγαι Eust. 1119, 12 18 συνθιασῶται
 AC: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

363 *Αἰσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) *εἰλαπίνας* ἀπὸ τοῦ *λελαπάχθαι*. *λάπτειν* δὲ τὸ τὴν τροφὴν ἐκπέττειν καὶ κενοῖμενον λαγαρὸν γίνεσθαι· ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἰ λαγών, ὥσπερ καὶ *λάγανον*, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψιλῶς καὶ ὕ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος (γ 259)·

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἴωνοι κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ *Λυαῖον* 15 καὶ *Εὐῖον* καὶ *Ἰήιον* προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἵλεων ἠξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες *λή λή*. ὅθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ 20 *Εφίππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Ἐμπολή* περὶ *ἐταίρας* δέ τινος λέγει (II 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέως·
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα 25
 ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
 5 *χανοῦς* ὁμοίως· ἣ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα ἀλλὰ A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπουμένοις A: corr. XIII p. 571 e 26 πολέμιον A p. 571 27 *χανοῦς* AC: corr. Mein ἣ σε A (ἣς ἐπαρεμ. p. 571): ἣσε Mus, ἣσε Turnebus, ἐκυσσε Kock

ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἐορτὰς διέταξαν. ὁρῶν-
5 τες γὰρ ὥς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ
οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν
χρησθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος
10 ἡγούμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῇται. Ὅμηρος e
γοῦν φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,

ἀντιόων τὰύρων τε καὶ ἄρνεων ἐκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 καὶ ἄνθρωπος δέ που παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ προ-
αιρέσει σπονδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὥς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (p. 260 L)

ἀλλὰ καὶ σιγῇν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἐορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὔτε
κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἔσπειςάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἦθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

1 τ' add. ex p. 571 23 παρέοντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364 καὶ τοὺς οἰκιοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, κλαυθμυρίζουσιν τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ
 Ὀμήρου λέγοντες (B 381).⁵

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χέλ-
 ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 193 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 10
 b ἄχθου ὄρων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέξει·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκείνων.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων [καὶ μεγάλων Ἑργων] 15
 πεπαρώδηται.

ἡμῶν δ' ἦν τινὰ τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 χῶττι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἴτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, καὶ τὰ τις εἶπε 20
 5 τῶν ξυμπινόντων ἥδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἀχθεταὶ αὐτὸς ὁ θύων
 τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεία (Theogn.
 467).

ἡμεῖς μὲν μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 25
 μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἶνοις

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται
 A: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρώδηται A: corr.
 Mein 19 χόττι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26. 27 ἐπ'
 οἶνοις nihili, fort. ἐτοίμως

- 10 τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722).
 μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
 καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
 ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M).
 εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν.
 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίδας,
 5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι
 μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e
 δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
 15 ἡμᾶς, εἴαν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
 τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.
 10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
 ἐγὼ μὲν οὖν ὦν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
 ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,
 20 εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἐγγέλυν,
 ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἰς τῶν συγγενῶν.
 68. ὀνομάζουσιν δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f
 δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.
 Ἀλεξίς γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K).
 25 νυνὶ τέ με
 ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146
 12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,
 Θάσιον, ἐγγέλεις 13 τὸ p. 146: τε A 16 ἀνελεῖν A: corr.
 Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
 μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ'. B. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)·

365 Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποῖ; 5
A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧς
τὰπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν· ἥς ἐχθρὸς πιεῖν
κνᾶθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)·
συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ωφελῆν.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὐτῷ σκεύασας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς σπυ- 15
ρίδα παρὰ τινὰ δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἴρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου
(fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκείνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?)
'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηρυτάδῃ (I 429 K)·

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλου.]

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 K)·

c κατὰκεισο κἀκείνας κάλει.

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οποι A 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἐκατον A (ἐκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
13 πρὸς Ὡφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμिनοπρίστῃς ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
καὶ Ἐφίππος ἐν Γηρυόνη (II 252 K).

καὶ συναγώγιμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιμπρα-
μένη (IV 115 M).

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη.

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μαν-
δραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων (II 349 K).

15 ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς

καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ', ὥς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος·
γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419). 'τὴν συμβολὴν τὴν εἰς

20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι
χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἴσαν.'

e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
ματος τέλος εἰληφότος, ἐταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν
25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθυῖς ποτε γεγρονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
σικός (v. 383 St).

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε,

ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλός ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιμπραμένη A 23. 24
καταπαῦσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

366 Δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθεν περ ἔσονται (δ 213)
 ἐμοί· τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἴσι, 'παρὰ τίνι δ
 κεῖται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἴρηκε τὸ νᾶπυ; ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίδι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὥς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 b γαρίδι φησὶν (p. 246 L)· 'ὀρύα, τυρίδιον, κωλεοί, σφον-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἔν.' καὶ ἐν Κύνλωπι
 (p. 243 L)·

χορδαί τε ἀδὺ ναι μὰ Δία χῶ κωλεός.
 μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, ἀεὶ ποτε ὀρύαν
 καλεῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίδιν. ἀνηθύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύνῳ τις
 ἄλλος κύων (Π 66 K)·

20

τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ
 c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.
 ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, ἥδος νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.
 B. πῶς ἥδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙΣ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΣ' 2 χείρει δ' ἐφ' Α 5 τακεροί
 ς (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπι Α: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων Α 9 ὑμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηθῆναι Α; ὄρυα Cas
 (ὄρύα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἄναλος (insulsus) κύων
 21 αἰεὶ Α 22 ἄλλα Α: corr. Schw 24 εἶδος Α: corr. Schw, re-
 liqua vix sana 25 ποσειδος Α: πῶς Cob ἥδος Kock

- ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.
 ὁρῶ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμεμιγμένον γάρον. οἶδα
 δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατα-
 σκευάζονται ὀξύγαρον.'
- 5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· 'Ἀρι-
 στοφάνης, ὃ οὗτος, ἐν Ἀημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν
 ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).
 Ἀἴμνος κυάμους τρέφουσα τακεροῦς καὶ καλούς. d
 καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K).
 10 τακεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.
 σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν
 Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn).
 ἦ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἦε σίνηπυ.
 ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn).
 15 σπέρματά τ' ἐνδάκνουτα σινήπυος.
 καὶ πάλιν (fr. 84 Schn).
 κάρδαμ' ἀνάρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.
 Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀρι-
 στοφάνη παριστᾷ λέγοντα.
 20 κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367
 καθά φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ
 δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· 'κᾶβλεψε
 νᾶπυ.' οὐδείς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
 λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφν, ὅτι ἐστέρηται φύσεως.
 25 ἀφνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ
 δὲ ὅτι σίνεταί τοὺς ὥπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὥς καὶ τὸ κρόμ-
 μνον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμω-
 διοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non in-
 tellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC
 17 κάρδαμον ἄρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

- τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἐστ' ἐτι
b κακόν. τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.
ἀλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης
ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K). 5
καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἄλας;
3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι
συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος
εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψὶς κεῖται. ἐπὶ 10
μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἵδους
c τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς
οὕτως (I 609 K).
ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.
ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων 15
εἰρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τάδε (I 611 K).
A. γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.
A. ἐργηγορίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
αὐταὶ μόνον κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ἢ τᾶλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες 20
d 5 εἰς', ἀντιβολῶ σ';
κἂν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων
τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι (I 649 K).
τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι.
βραχὺ γάρ <τι> τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ. 25
Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K).

2 γε K: τε A om. C σεσινάπηκεν AC: corr. Dalec 6 ῥῆμα
A: corr. schol. Vesp. 1312 8 καλὲ Οὐλπιανέ Wilam 19 αὐταί
A: corr. Mein κρεῖττον A: corr. Schw 20 B. βέλνου γάρ
Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Pors

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
ὥσπερ παροψίς μοιχὸς ἐσκευασμένος.¹

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ἄλλ' ἐγώ, φη-
σιν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιω-
5 πῆσας·

πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν

e

κατὰ τὸν Πάριον Εὐήνων (II 269 B⁴)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,

ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

10 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·

ἑσὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε·

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,

οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ᾧ φιλότης Μυρτίλε,

15 (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ f
(II 36 K)·

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Ἑσιόνη (II 324 K)·

ὥς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

20 φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων

κόσμου βρούουσιν, οὐκ ἔτ' εἰς ἑμ' ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ (I 7 K)·

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

25 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἰθωνί σατυρικῶ (fr. 7 N)·

368

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

1 τρόπον add. Mus 9 τοῦτο ἐθέλει A: corr. Stob. II 22 W
10 τούτοις et 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob 15 Βοιωτῖα et 17
καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἴδε A: corr. Schw 21
κόσμῳ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρονυμένω (II 449 K).

παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ.

τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ
Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· ἑποσῆγεν 5

αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
b ματα· καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς
Φερεκράτην ἀναφερόμενον (I 191 K) ἐπὶ ἡδύσματος ἡ
παροψὶς κεῖται καὶ οὐχ, ὥς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρε-
φθορυίας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ· 10

νῆ τὸν Δί' ... ὥσπερ αἱ παροψίδες

τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,

οὓς ὁ καλετὰς ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.

Νικοφῶν Σειρήσιν (I 777 K).

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.

15

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K).

c πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>

ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἑορταῖς (I 609 K).

ὀπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

20

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον
ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὃ Συρατικὴ Οὐλπιανέ, καὶ
ἐμβαμμα λέγουσιν, ὥς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ (I 735 K).

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν

d ἐμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται.

25

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολὶς
Ἀντολύνῳ (I 269 K).

5 προσήγαγεν Xen 11 sqq. videntur cum obsoniis pa-
rasiti comparari, inde v. 11 velut οὗτοι γ' supplendum et 13
fort. αὐτοὺς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ. 15 ἀλλᾶς Bergk: ἄλλος A
17 τρόπον add. Mus 24 μὲν γὰρ ἄρτος A teste Schw (ego
non notavi) μὲν ἄρτος C: ὁ μὲν γὰρ ἡδὺς Jacobs

- σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τοῦρόφου.
Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N).
 οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.
 ἄπο δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστὶν ὥς συκέα συκῆ,
 5 λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. *Ἀριστοφάνης Πλούτῳ*
δευτέρῳ (1128).
 οἷμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον,
 καὶ ἐν *Δαιταλεῦσι* (I 450 K).
 καὶ δελφαιῶν ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- e
 10 ρόεντα.
 ἐν δὲ *Πελαργοῖς* (I 504 K).
 κεφαλὰς τ' ἄρνων κωλᾶς <τ'> ἐρίφων.
Πλάτων Γρυπίν (I 604 K). 'ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας'.
Ἀμειψίας Κόννῳ (I 672 K).
 15 δίδοται μάλισθ' ἱερῶσυνα,
 κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.
Ξενοφῶν Κυνηγετικῶ (c. 5, 30). 'κωλῆν σαρκώδη, λα-
 γόνας ὑγράς.' καὶ *Ξενοφάνης* δ' ὁ *Κολοφώνιος* ἐν
 τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B⁴).
 20 πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
 ἔστ' ἂν ἀοιδῶν ἧ γένος Ἑλλαδικόν.
 7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφε-
 25 ρομένων ἡμεῖς ἐπισημανοῦμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ
 γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν
 νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χολί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκείρωνι A 3
 νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC:
 corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἑλλα-
 δικῶν Bergk 27 πῖπους Cas

369ρων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνίθων.
περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ
τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FHG IV 307) ὑπὸ Λακεδαι- 5
μονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 132 Schn) παρὰ Βοιω-
τοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογ-
γυλίδας ξεκελτίδας· Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
b κολοκύντας ξεκελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' 10
ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ῥαφανίς, φησί, γογγυλὶς, ῥάφως,
ἀνάρρινον ὅμοια· τὴν δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν τῷ
Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π ψιλῶς καλεῖ ῥάπυν. τούτοις
δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγο-
ρευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βου- 15
νιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογ-
γυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ'
ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schn)·
γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλως,
c ὅφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι. 20
βουνιάς ἄλλ' εἴσω ῥαφάνοις, εἴσω λαθαρωκοί.
γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
5 μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσι.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν (I 138 K) οὕτως· 25
κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνν.

4 περὶ Mus: μέρει A 6 γαστέρας A: cf. Hes. s. v 8
γαστέας A 9 ξεκελτίδας C cf. Hes. s. ξέλκια 15 δὲ Schw:
μὲν A 19 κυλίνδρῳ τησεφαλωίος A: corr. Cas 21 ῥάφανος
κεῖσθαι Schneid 22 ἰδ' ἐκ IV p. 133 d: δ' ἐκ A 23 τρα-
σιῇσι A: corr. p. 133 24 κηφισιακῶν A 25 οὕτως ὡς A:
corr. Mus 26 κηφισιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι
 γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
 τῇ ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περὶ
 5 τὴν Δαλματίαν φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
 τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφ-
 νιος ἰατρὸς ἥ γογγυλὶς, φησί, λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ
 δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων
 δέ, φησὶν, ἡ βουνιάς καθέστηκεν· γλυκυτέρα γάρ ἐστι
 10 καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρο-
 φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται,
 περιττότερον δὲ λεπτύνει.' ταύτης μνημονεύει Εὐβου-
 λος ἐν Ἀγκυλίῳ οὕτως (II 165 K).

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

15 καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K).

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς
 ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν
 ὁ Δίφιλος.

20 9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδήμος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
 λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλου-
 μένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινούσσης· τῇ
 δ' ἡδονῇ πρῶτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. 'φύεται δ' f
 ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
 25 Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν
 γίγνεται. ἡ δὲ σελινοῦσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν
 οὐλότητα· ἐμφορῆς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην πύκνωσιν.' Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινουσίης
 et 26 σελινουσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius
 quam corrupta

(h. pl. 7, 4, 4)· τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἥ μὲν ἐστὶν οὐλόφυλλος, ἥ δὲ ἀγρία· Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ ἐνι- 5 αὐτὸν γλυκεῖαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

370 λέγει μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγριάς ἐμπίπτουσα
σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῇσιν 10
ἢ οὕλῃ καπυροῖσιν ὄραμνιτις πετάλοισιν
ἢ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῇσιν ὁμοίῃ
5 βατραχέῃ κύμη τε κακόχροος, ἣ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν·
ἣν μάντιν λαχάνοισι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν. 15
μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοῖς ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 475 B⁴)·
ὁ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρα 20
Θαργηλλοῖσιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.
καὶ Ἀνάνιος δέ φησι (II 502 B)·

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
καὶ Τηλεκλείδης Πρωτάνεσιν (I 216 K) 'ναὶ μὰ τὰς 25
κράμβας' ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ
(p. 224 L) 'ναὶ μὰ τὰν κράμβαν'. Εὐπολὶς Βάπταις

1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λέγει μὲ A 10 σπει-
ρομένη A: corr. Wilam ἐνήβησαι A: corr. Schw 11 καπυ-
ροῖσιν Iac: καὶ τύριος A ὄραμνιτις Schneid: ὁθαμνιτις A 12
ἡκαὶ ἐπιφ. A: corr. Cas fort. αὐχμηρῇ συνομοίῃ 13 κύμη
δὲ Schneid 21 θαργηλλοῖσιν A

(I 275 K) 'ναλ μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς c ᾤμνουν, ὁπότε καὶ Ζήνων ἰ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκρά- 5 τοὺς καὶ αὐτὸς ᾤμνυε τὴν κάππαριν, ὥς Ἐμπεδὸς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 403). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησὶν (II 251 K).

10 ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ρινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας d
Ἀμφιδρομίω ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
5 ὁπταῖν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
15 ἔψειν τ' ἐλαίῳ δάφανον ἡγλαιομένην
πνίγειν τε παχέων ἄρνιων στηθύνια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια
10 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
20 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.
Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὥς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K). e
οἷα δ' ἐστὶν οἷσθα νῦν·
ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
25 ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἡδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματὶς
5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἔμποδος A: corr. Mueller 14 τυροῦς A: corr. C, cf. II p. 65 c 19 ἐπιστροφῶς AC: corr. p. 65 23. 24 οἷσθαγν- ναιτοισκοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ A: corr. Iacobs θρυμματὶς A: corr. Cas

καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὧ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 544 K)·

ἥκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθὰ,
f ῥάφανος λιπαρά, σπλαγγνίδια πολλά, σαρκία 5
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς
5 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 762 K)·

ἤδη δ' ἤψε χύτραν ῥαφάνων. 10

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K)·

ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
371 4, 4) εὐχυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. 'ἥ δὲ σευτλὶς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.' διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρωί δράματι (Π 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὥς κακῶς λέγουσι καὶ 'τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν'.
Εὐδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκζεστόν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἅμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλὰ
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοῖς A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ τάντας A C

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας
εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος δριμύς ἐστι; φησὶν ὁ
Δίφιλος, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως
5 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητι-
κὸς ἱκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσεια· διὸ καὶ ὑπ'
ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευ-
τικῷ φησι·

φύλλων δ' ὅσ' ἄσπαρτα τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις
10 χείματος ἢ δ' ὅπταν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται, c
ἀύχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ καυκαλίδ' ἀγροιώτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν (fr. 71
Schn)·

15 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε ῥίζαι
πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχμήεις σταφυλῖνος,
συρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα
ἢ δ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

20 μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φαι-
νίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· 'κατὰ δὲ τὴν d
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σήψ καὶ
τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.' κἂν τῷ πρώτῳ δέ φησι·
'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληφε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halieuticis neque ex Theriacis et fortasse
ne Numenii quidem 9 ὅσασπαρτα A: corr. Cas 12 καὶ
ῥάφιν Di ἐμπέδιον Cas καυλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ
τι καὶ et οὐδ' ἔτι ῥίζαι A: corr. Bernardus 16 πετρίον A:
corr. Schw επανχμειην A: corr. Cas et Schneid 17 συρνεῖον A:
corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21sq. sensus:
staphylini semen utile contra sepi morsum coll. Nic. ther. 843
et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἄννησον
forma poetica, item paullo post μνηφόνον (coll. Nic. alex. 305)

νησον, μάραθρον, σταφυλῖνος, καυκαλῖς, κώνειον, κόριον, σκίλλα, ἣν ἔνιοι μυηφόρον.² ἐπεὶ δὲ ἄρουν ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φαινίᾱς ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· ὁ δρακόντιον, ὃ ἔνιοι ἄρουν ἄρωνια.⁵ τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς ἐν 5 πρώτῳ Ἰγνείων ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶν καὶ εὐαυξῆς σταφυλῖνος) εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλῖνου καὶ μᾶλλον θερμαν- 10 τικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον, ὡς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικόν, θρεπτικόν τε καὶ πνευματωδές. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας. τοῦτο 15 δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως (Π 195 K).

f οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
 παρα Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
 ἔψουσαν αὐτῇν καταλαβὼν γηθυλλίδας. 20
 οὐδὲ τὸ γήθυον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὗ μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ (I 373 K). ὅπερ ἐξη-
 γούμενος δρᾶμα Δίδυμος ὁμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθυνα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλ-
 λίδας λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπί- 25
 χαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως (p. 253 L). ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σκιάς A 3 φανίᾱς A
 5 ἄρωνια corruptum 6 καρτὸν Mus: καρῶ A et lemma
 11 πράσιον A: corr. C 15 τηθυλλίδας A: τηθυλλίδας ἢ γη-
 θυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 ἔψουσαν A: corr. Dalec
 24 ἀμπελοπράσοις A: corr. C 24. 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr.
 Dalec

δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.' Ἀριστοφάνης *Αἰολοσίκων* 372
 δευτέρῳ (I 393 K).

τῶν δὲ γηθύων

ρίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

5 Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
 (fr. 36 Pr) καὶ κιττήσαί φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Ἀητώ,
 γράφων οὕτως· 'διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ
 τῶν Θεοξενίων, ὃς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μερίστην τῇ
 Ἀητοῦ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἐώρακα
 10 δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
 τῆς στρογγύλης ῥαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Ἀητῶν ὅ
 κύουσιν τὸν Ἀπόλλωνα κιττήσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
 τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.'

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολοκυν-
 15 τῶν ἡμῖν περιεγεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαρὰς
 εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὠραῖς
 ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
 Ἀθήνας ἐν τούτοις (I 536 K).

ὅψει δὲ χειμῶνος μέσον σικνούς, βότρους, ὀπώραν,
 20 στεφάνους ἴων, ..., κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
 αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας, ὁ
 πύον, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
 5 ὑρίστους δ' ἰδοὺς ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
 ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσι ἀροῦσιν,
 25 ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκα ἐστὶ τούνιαυτοῦ.
 μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
 ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. B. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδόμητον A: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τε A τι C
 15 ἐθαυμάζον A: corr. Di 20 ῥόδων, κρίνων suppl. Pors 21
 ωνετος A ὡντος C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC:
 corr. Pors 23 ὑρίστους Pors 24 ἄγουσιν K 26 εἶπας (εἶπες
 Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοῦτ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

- 10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
 ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
A. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν.
- d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες υμᾶς, ὥς σὺ φῆς, τιητί; 5
A. Ἰγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἄντ' Ἀθηνῶν.
 ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ Ἰανουαρίῳ
 ἐσθίοντες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδί-
 δοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δ' οὐσαιῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότεων 10
 ὀψαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν
 e χοῆσιν ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς
 ἔφη· Ἴκκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας
 ὀνομάζων τὰς κολοκύντας· οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὥς 15
 πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Schn).
 αὐτὰς μὲν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασι πείραις,
 ἡέρι δὲ ξήρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
 χέλμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλλης περιχανδέα χύτρον
 f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες, ἔνθα τε μέτρια 20
 5 ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρις.
 τῇ ἔνι μὲν σικύης ὄρμους βάλλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας
 ἀνλοτέροις κανλοῖς τε μιγήμεναι εὐφραορίζη·
- 373 15. OPNEIS. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολο- 25
 κύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ' εἴρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φήσας A 3 δρῶν
 A: corr. Cas ἀθηναίων A: corr. Brunck 5 τιητί A, fort. τί,
 εἴ τι; certe deae verba non sunt 17 τμητῶν A: corr. Schw
 20 ἀεργές A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρα
 (hoc Cas) 22 κορμόν Wilam 23 σικύας A: corr. Schw
 24 οὐλοτέροις Dalec, ἀνότεροις Wilam reliqua non capio

Ἀριστοφάνης ἐν *Δηλῖᾳ* (I 592. II 43 K) τὰ σύγκοπτα
 λάχανα, κνιστὰ ἢ στέμφυλα), ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἄλλα
 μὲν καὶ ὄρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνως ἢ συνήθεια
 καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ [περιφερόμενον πλῆθος
 5 (καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· 'καθάπερ
 τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι
 μᾶλλον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλεκτοριδέας τοὺς ἄρ- b
 ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ
 10 θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου
 τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἡ συνήθεια ὄρνιθας ὠνή-
 σασθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησι (β 181)·

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) 'ὄρνιθι λιγυρῇ.' καὶ
 15 (I 323)·

ὧς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ.

Μένανδρος δ' ἐν *Ἐπικλήρῳ* πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ c
 τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M)·

20 'ἀλεκτροῦν τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται' ἔξω, φησί,
 τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;' καὶ πάλιν·

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὀρνίθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν *Νεμέσει* οὕτως (I 50 K)·

'τᾶλλα πάντ' ὀρνίθια.' ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον

25 ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ d
 αὐτῷ δράματι· 'ὄρνιθα φοινικόπτειρον.' καὶ πάλιν
 (I 48 K)·

1 Ἀντιφάνης Mein κνιστὰ superscr. i C 4 περιφερο-
 μένων A: corr. Cas 8 ἀλεκτοριδέας AC: corr. K 11 εἰδικοῦ
 A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scribe. ὄρνις ἀφ'
 ἡμῶν 25 ὄρνιθα ἀλλὰ καὶ ὄρνιν A: corr. C

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 134 N).

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις (fr. 90 N).

ὄρνιθα δ' οὐ ποιεῖ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

5

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 39): 'ἐπὶ μὲν

τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι.' Μένανδρος

Διδύμαις (IV 104 M): 'ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.' καὶ ἐξῆς

'ὄρνιθας ἀποστέλλει' φησὶν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλη-

θυντικοῦ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ-

τύριον (litt. e): ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B⁴).

ἄνσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

ὥστ' ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπόλις ἐν Δήμοις (I 283 K).

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐκγενναῖν τέκνα

15

ὄρνις θ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι

καὶ θηλυκῶς εἰρήκασιν. Κρατῖνος Νεμέσει (I 48 K).

Αἴδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρούνοιο μηδὲν διοίσει τοὺς τρόπους,

20

ἐπὶ τῷ δ' ἐπώξουσ', ὥς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν

f ἥμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦ δ' ὄρνεον.

Στράτις Ψυχασταῖς (I 728 K).

αἱ δ' ἀλεκτρούνες ἄπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

25

καὶ τα μίκρ' ὀρνίθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K).

1 γίνεσθαι A 4 καβείροις A 8 διδυμαίς A 12 λῦσαν
A: corr. Bgk 13 ὄρνιθας A: corr. ε ὑπερπταμένωι A: corr.
Di 15 κριοὺς A μὲν Wilam: με A 16 ὄρνεις A ὁμοίως A:
corr. Cas 19 εὐσχημόνως A: corr. Stephanus 21 ἐπωάξουσιν
A: corr. Valcken

ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
 καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.
 ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ
 δράμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
 5 τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε³⁷⁴
 περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ περὶ
 κωμωδίας (fr. 17 Koepke) γράφων ὧδε· 'Ἀναξανδριδῆς
 διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ'
 ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ
 10 τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
 ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσεῖα. πικρὸς δ' ὢν τὸ ἦθος
 ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμωδίας· ὅτε γὰρ μὴ ὅ
 νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν
 καὶ οὐ μετεσκέυαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ
 15 ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων
 τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.' λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος
 Ῥόδιος ἐκ Καμάρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρεὺς
 περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων
 τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς
 20 θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως (I 735 K).
 ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς
 ἀλεκτρούνα τίκτουςαν ὥα πάγκαλα.
 καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 435 K).
 ὥν μάλιστα τέτοκεν, ὥς ἀλεκτροῶν.
 25 καὶ πάλιν·
 πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούνων βία
 ὑπηνέμια τίκτουςιν ὥα πολλάκις.
 ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό-
 ματος διαφορᾶς φησι (665).

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι
 A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

B. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

δ λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης
'ἡμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη (fr. 80^b B⁴). Κρατῖνος Ὡραις
(I 91 K).

5

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος
ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ
τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν 10
εὐθεῖαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B⁴). 'ἀλιπόρφυρος εἶαρος
ὄρνις.' καὶ τὴν γενικὴν (fr. 67). 'οἶδα δ' ὀρνίχων
νόμῳ πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ αὐτομόλῳ (p. 247 L).

15

δέλφακά τε τῶν γειτόνων

τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα
οὐχ ἐκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμειν τ' ὥμνυέ με τὸν δέλφακα.
καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν 20
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπὼν
(II 266 K).

τοὺς μὲν ὀρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,

τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους, 25
λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὀρνίχων A: corr. Hermann 17 ἐλευσινίοις A cf.
hymn. Cer. 266 ἀπώλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19
προδιδόμην A 23 ὀρειονόμους Bergk ὑληβάτας C: ἡλι-
βάτους Mein 26 καὶ vel ἢ λέοντας Mein

Ταγηνισταῖς (I 522 K) ἡ δέλφακος ὁπωρινῆς ἡτριαῖον.
καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (γ. 786).

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν.

5 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλὰ. 375

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
(fr. 70^b B) ὥς Ἐφεσίη δέλφαξ'. κυρίως δ' αἱ θήλειαι
οὕτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσιν· οὕτως δὲ αἱ
μητραι καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.

10 περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ξῶου Κρατῖνός φησιν ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 12 K).

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησι (p. 102 N)· τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα b

15 δέλφακες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ
Ὀμηρικὸν σαφὲς γίνεται (ξ 80).

τά τε δμῶεσσι πάρεστι

χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.'

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρρενικῶς
20 ἔφη (I 631 K) ὅτι δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ'. ἦν δὲ καὶ
παλαιὸς νόμος, ὥς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 375),
τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρό-
βατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἤδη τέλεια ἡσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (ξ 81). c

25 καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν
οἰδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλι-
πόντων τῶν βοῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394),
νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοῦς τῶν

5 ἀλλ' ἔτραπεν A 7 ἐφεσίη Mein 8 δελφύνας A:
corr. C (ὥς δελφύας) 22 ἕνεκα τῶν ἐκατῶν θρ. A: corr. C
25 ἀμνεῖον C

ζώων, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ
καταθύεσθαι. χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν,
ὥς Ἰππῶναξ (fr. 40 B⁴).

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοις ἀγρίης χοίρου.

d καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταίναρτοῖς (fr. 211 N). 5

τοιγὰρ ἰωδὴ φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ
ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) 'εἰς Ἀσσον,
φησὶν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἀσσιοὶ παρέστησαν χοῖρον
[ὑἱον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεος πήχεων, 10
ὅλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χοιρᾷ χιόνινον.
ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς
ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς
τετρακισχιλίας.' Αἰσχύλος δέ φησιν (fr. 302 N).

e ἐγὼ δὲ χοῖρον κατ' ἐμὴν εὐθηλούμενον 15

τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N).

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος·

ὁ χοῖρος ἔψου μὴδὲ λυπηθῆς πυρί. 20

καὶ ἔτι (fr. 304 N).

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά,
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου 25
(fr. 23 Koepke).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερὸν ἔστι τὸ ζῶον παρὰ

1 συναγαγεῖν C 4 ἐν σπονδῇ A: corr. Di ἀγρίας A
6 ἰωδὴ Mein χοῖρον ὥστε δεσμίων Cas 7 ante Ptolemaei
locum supplenda fere haec: οἱ δὲ καὶ τὸν ἄρρενα χοῖρον κα-
λοῦσιν .. 10 ὑἱον om. C 16 ῥοθοῦντι Di 17 βέλτερον
Burney 23 μ' Pors: γ' A

- Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ
 Κυζίκου φησὶν οὕτως (FHG IV 289)· 'μυθεύουσιν ἐν
 Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης,
 ἐν ᾗ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς³⁷⁶
 5 ἄρα Διὶ θηλὴν ὑπέσχεον ὧς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ
 περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπάιστον
 τοῖς παριοῦσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῶον τοῦτο
 περίσепτον ἡγοῦνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν κρεῶν
 δαΐσαιντο. Πραΐσιοι δὲ καὶ ἱερὰ ῥέξουσιν ὑί, καὶ
 10 αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται.' τὰ παρα-
 πλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ
 περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συνῶν μνημονεύει
 Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἰθωνι σατυρικῷ λόγων
 οὕτως (fr. 8 N) 'πεταλίδων δέ τοι συνῶν . . . μορφαῖς
 15 ταῖσδε πόλλ' ἐπάιον'. πεταλίδας δ' αὐτὰς εἴρηκε μετα- b
 φέρων ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται
 ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παρα-
 πλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντερινύι
 (fr. 25 Hi) τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγῶν
 20 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἱ οὕτως ἐκλή-
 θησαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι.
 Σώφρων (fr. 106 Bo)· 'βόες δὲ λαρινεύονται') ἢ ἀπό-
 τινος κώμης Ἑπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο- c
 λοῦντος αὐτάς· Λαρῖνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.
 25 19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ
 μὲν ἡμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ
 δὲ ἡμισυ ὡς ἄν ἐξ ὕδατος ἡψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui 6 περιχνεῦσα τὸν
 κνυζισμὸν A: corr. C 7 παροῦσιν A: corr. Eust 773, 16 (non C)
 8 οὐκ ἄν K: οὗς A 10 αὕτῃ A: corr. Schw ενόμισται A:
 corr. C 19 μετὰγων C

· πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα
 φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· ἄλλα μὴν οὐδὲ τὴν
 σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδείξαι ὅπου ἐγένετο ἢ πῶς
 αὐτοῦ ἡ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ
 γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια ὑπο- 5
 d γαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ
 τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων ἑλαστέρες ἀνταῖσι
 μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες (com. inc. IV 606 M)
 καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ
 μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν 10
 αἰδοῦμαι (Eur. Or. 37) τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν
 εἰδὼς ἠδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγ-
 γραφεὺς Πάξαμος (FHG IV 472) τῶν ἰσικίων μέμνηται.
 καὶ οὗ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπι-
 δείξατε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν 15
 e ἐστὶν ὀπτός, ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα. ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀνα-
 ζητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· ἄλλ' ἢ νομίζετε με ἔλαττον
 πεπαιδευθῆναι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ὧν
 οἱ κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδιππος μὲν ἐν
 Χορενούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς 20
 μαθητὰς τάδε (IV 521 M).

20. μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκεῖος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ 25
 f 5 ἀλαζονεία· το καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὅψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw
 9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἀλλειν A 26 ἀλαζονεῖαι A
 27 ὅψεις δ' ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν σὺ

- φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριάρεως· ἂν τύχη δ', ἐστὶν λαγώς.
 10 ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσὶν,
 5 κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν, 377
 ἔπιτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἄληθινὸν
 σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεῖς ἅπει.
 15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
 καὶ τὰ στόμια γίνωσκε τῶν κεκλημένων.
 10 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστίν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακονοῦμεν νῦν γάμους· τὸ θῦμα βοῦς·
 20 ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανής ὁ λαμβάνων· b
 τούτων γυναικες ἱέρειαι Θεᾶ, Θεῶ,
 15 κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
 ἱππόδρομος οὗτός ἐστι σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.
 καὶ περὶ ἑτέρου δὲ μαγείρου (ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης)
 ἰ αὐτός φησιν ποιητῆς οὕτως (IV 523 M).
 20 ἰδιώτης μέγας
 αὐτοῖς ὁ Σεύθης· οἶσθας, ᾧ βέλτισθ', ὅτι c
 ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐθὲν δοκεῖ.
 οἱ πολέμιοι πάρεσιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
 5 στρατηγὸς ἔστι καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
 25 πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
 κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν,

3 et 6 ἂν AC 5 καλῶς AC: corr. Grot 6 ἐπιτηξ' A ἔπειτ' ἤξεν C: corr. Cas 7 παραβάλλῃς C 11 ἄνευ A: corr. C 14 τῇ Θεᾶι Θεοί A: corr. Wilam, cf. Dittenb. syll. 13, 39 21 σευήθης A οἶσθα A: corr. Pierson 24 ἔστηκεν καὶ AC: corr. Cas 26 πίνει AC: corr. Grot

- ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
10 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
ὄχλου τοιούτου βραχίαν ἡθροισμένην.
- d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος 5
ἀκούσατε οἷα παραινεῖ (IV 492 M).
ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
οὐκ ἔστι παλῖν οὐδ' ἂν μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθρὸς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἰχέ σοι
κωβιδὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί· 10
5 ἐγκέφαλος ἡλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς
εἶναι δίκαιον, οἳ δὲ νῦν βαδίζομεν 15
e 10 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὐκτός· ὦφελος. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, 20
15 ἀπόλωλας. εἴσω πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐτοσί
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὥς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.
- f 22. μέγας δέ ἐστι σοφιστὴς καὶ οὐδὲν <ἦττων> τῶν 25
ιατρῶν εἰς ἀλαξονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μά-
γειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε (IV 482 M).
οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,

1 προσηλπικῶς A: corr. C 2 ἐκκεκαυμένος AC: corr. Cob
3 ὁπότε (sic) κατὰ χειρὸς Cob 4 βραχίαν A: corr. Mein
11 ὁ κέφαλος (antea οὐγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσας A: corr. Di
15 οὐ A: corr. Di 21 latet interpolatio 22. προσ-
έρχεσθ' A 23 ἦττων add. Cas 24 ἀλαξονείαν A

ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε,
 ἀλλὰ πέπλνται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν οὐδὲν εἰδότες·
 5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 5 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
 ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς <μόνοι>
 10 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
 ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗ. τί φής;
 Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφύζομεν
 τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
 15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν
 15 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν.
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
 20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
 20 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
 ΔΗ. Ἀπολλων, ἐργῶδές <γ'>. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
 25 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπννται AC: corr. Pors 9 μόνοι add.
 Cas (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 trans-
 ponit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et
 γε transponenda 23 γ' add. Di

- ἐπάνεισι κἄν ποίοισιν ἐστὶ ζῳδίοις.
- 30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
 d ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως
 ἐτέρων ἐν ἑτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
 ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν 5
 τούτων ἐκάστοις ὥς προσήκει χρήσεται,
 35 ὁ δ' ἄγνοων ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
 πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἔσως
 ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
 ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐθαύμας; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω· 10
 τοῦπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
 e 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
 ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ προᾶγμ' ἔχει.
 ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἄκεῖ διαφορὰν
 εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα. 15
 τί οὖν ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικὰ
 — — —
- 45 ἔγω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
 ἀπανταχοῦ μὲν ἐστὶ κἄν πάσῃ τέχνῃ,
 f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν. 20
 τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
 ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
 50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
 καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον καὶ πότε
 εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν 25
 θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
 τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα . . .

2 φασί om. C, del. Mein 4 ἑτέροις Mein: αὐτοῖς AC
 6 προσήκει A: corr. C 11 τοῦπτάνιον AC καταβάλλεσθαι A:
 corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ἐποῦσιν AC: corr.
 Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om. C lacunam not. Di
 27 δὴ suppl. Mus

- 55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται 379
μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δὴ τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.
23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξειδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος
5 οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (Π 351 K).
οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς.
- 10 5 Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ καὶ μὲ τὸν ξένον μαθεῖν. b
Α. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦτον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην.
- 15 10 ἂν δ' ὑστερίζη τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
- Β. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
- 20 15 Α. ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ· c
ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἵθραν, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀρώμενος.
- 25 24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄν-
δρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἂν

2 σιγῶντι παραδ. K 3 fort. καὶ αὐτὸς 7 οὐκ ἀρχ. A:
corr. Bothe 10 // οἷον A: corr. Pors 12 τοῦτον Pierson:
τοῦτον A 13 κρινῶν Heimsoeth 19 B. add. Mein 22
οἷσθ' ὁ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

καλεῖν, ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν)
 ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον
 d πολυμαθῇ καὶ εὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ
 αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν
 καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη τοιούτου 5
 ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασκευάζων. λέγει
 δ' οὖν οὕτως (IV 486 M).
 πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, *Αύκε,*
 διὰ τὸ νοεῖν ἀεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
 ἄπει γεγρονῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας 10
 ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μηνσί, πολὺ νεώτατος.
 e 5 Ἅγεις Ῥόδιος ὥπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως,
 Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς,
 θοῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηναῶν Χαριάδης,
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρῶτῳ Λαμπρίᾳ, 15
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθυνοσ φακῇν,
 10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
 οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
 γερόνασιν ἡμῶν ἐπὶ δεύτεροι σοφοί.
 f ἐγὼ δ' ὄρῶν τὰ πολλὰ προκατελημμένα 20
 εὖρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
 15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
 ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρῶν σὺ τοῦτο προκατελημμένον
 ἴδιον ἐφεύρηκας τι καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
 πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ Τήνιοι 25
 πολλοὶ παρόντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,

13 sqq. hoc ordine legendi videntur: 13. 17. 14. 16. 15
 14 οριον et ἀνθηνων A: corr. Cas 17 fort. Ἀριστίων (sic Cas)
 vel Ἀίσχρίων σπάρους 19 ἡμῖν Herw 25 οἰτινι οἱ A: corr.
 Mus 26 γέροντες A: corr. K

- 20 λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 380
 Ἀνκῶ κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοποῦμένων
 5 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν
 25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
 ἔλεγον. ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ. b
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 10 τὴν καρδίαν εἰδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ . . .
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὗρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἐχθρὸς ὤμοις εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας
 15 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες. ἡσθόμην·
 35 ἐκεῖνο ὄραμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. c
 25. μὴ τις τούτων τῶν δευτέρων ἐπτα σοφῶν ὀνομα-
 σθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς καὶ
 τὰ ἐντὸς πεπλήρωται καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ,
 20 τὸ δὲ ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος; δεομένων οὖν
 ἡμῶν καὶ λιπαρύντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, 'οὐκ ἐρῶ,
 φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας
 (Dem. cor. 208) καὶ πρὸς ἔτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
 μαχήσαντας.' ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὄρκον d
 25 μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δέ τι τῶν πα-
 ραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς

2 τότε λευκῶ κρεῶν A: corr. Pors, fort. τότε σοι, Ἀνκε, κρεῶν 4 σκοποῦμένων A: corr. Cas 6 τῷ νεφρῷ et 7 νεφρῷ Dobr 7. 8 'οὐκ ἔχει ν.', ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus 9 πάνν A: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro ita etiam tertium haedum mactare coacti sunt 13. 14 despero 26 το . . χεῖρας A: corr. Cas

ἔφη· 'μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς
 τινος γεύσεται πρὶν λεχθῆναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν.
 τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος.' καὶ ὁ Μάγνος ἔφη·
 'Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι (I 511 K)·

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια; 5

e Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατακοινοτέρου κέχρηται
 λέγων (fr. 20 Bo)· 'παράφερε, Κοικόα, τὸν σκύφον
 μεστόν.' καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωνι ἔφη (I 621 K)
 'πάσας παραφερέτω.' Ἀλεξίς Παμφίλῃ (II 360 K)·

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων 10

ἀγαθῶν ἀμάξας...

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἃ σπαντῶ προὔπιες ὄρα σοι λέ-
 γειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι
 ἐν Αἰξί (I 260 K)·

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών. 15

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς Ἐφίππος, ἔφη, ἐν Πελαστῇ
 (II 261 K) 'ἐνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα
 οἶνων.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Λιδύμοις (II 45 K)·

οἶνογευστεῖ, περιπατεῖ

ἐν τοῖς στεφάνοις. 20

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· 'λέξω τοίνυν καὶ γὰρ
 οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Ar. Nub. 961), ἀλλ' εὗρεσιν ἐμήν
 (ἵνα μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος
 ἐν Λάκωνι ἢ Αἰθῶρα ἔφη (II 184 K)·

381 ἀλλ' ἠκούσαμεν 25

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὥς

<ὅς> ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται,

ὥς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὑμῖν.

7 περίφερε A: corr. Dalec 9 περιφερέτω A: corr. Schw
 13 παρ' Εὐπόλιδι Di 17 ὄνων ἵππων στάσεις Wilam 27 ὅς
 add. Schw 28 φησιν A: corr. Grot ὁ ἀύλητῆς A

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν (I 784 K)·

ὅ τι ἄν τύχη

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀνλητὴν λαβεῖν
πληγὰς)

- 5 περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὄμιον σφαγὴν
βραχεῖαν, καὶ ἐπέδειξεν. ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ b
πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαι-
ρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἐξαιρέσεις, ὧς στωμυλῆθραι
10 δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἶνω πολλάκις ἐκρέμασα
ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἶνω διέβρεξα καὶ προεψήσας
μετὰ πολλοῦ πιπέρεως τὰ προειρημένα χυανμάτια ἔβυσα
διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν εὔ πάνυ πε-
ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου
15 τὴν ἡμίσειαν, ὥς οῤατε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
δεύσας αὐτὰ οἶνω καὶ ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ c
ὑποθελς τράπεζαν χαλκῆν ἐστιάθουσά τε τῷ πυρί, ὥς
μήτε κατακαῦσαι μήτ' ὥμιον ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
ἥδη γενομένης κραμβαλέας εἵκασα καὶ τᾶλλο μέρος
20 ἠψῆσθαι ἀποβαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὔτω φέρων
ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἐξαιρέσιν, ὧς καλέ μου
Οὐλπιανέ, Διονύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμω-
νύμοις τῷ δράματι οὔτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 425 K)·
- 25 ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν d

1 φιλυλλαιος A 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum
revocanda 9 verba στωμυλῆθραι δαιταλῆς videntur Aristophanis
esse, cf. litt. a 11 προεψήσας AC: corr. Cas 13 πολλὸν ἐπιχέας
ζωμόν iambographi fragmentum totamque praeterea descriptionem
ex poetarum frustulis compositam esse vidit Mein πάνυ A: μάλα C
15 κριθῶν C 25 δρόμων A: corr. Mus

ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αὐτῷ σ' ἐγώ.

5 εἰς πολέμιαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε,
ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε. 5
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς λέγω σοι, σύγγεον.
ἰχθὺς ἄδρὸς πάρεστι· τᾶντός ἐστι σά.

10 καὶν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
εἰς ἃν ἔνδον ὤμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. 10

ἔξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τᾰκόλουθ' ὅσα
οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἐαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,

15 εἰς αὖριον σὲ καὶ μετὰ ταῦτ' εὐφρανάτω.
λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου, 15
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν·
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.

20 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα·

f 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον 20
ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης
περιεργίᾳ ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρῆνσιος ἡ καὶ
πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου 25

Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
382 μαγείρους φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν (Tim

5 τηρουσῆσε A 6 τὰ κρέα A: corr. Cas 9 ἐκκλίνης
suspectum 10 ὅταν δ' ἔξω A: corr. Schw 12 οὐδὲ ἀριθμὸν
A: corr. Di 14 εὐφρανα τῷ A: corr. Grot, sed praestat
ταῦτά γ' εὐφρανεῖ, ut τῷ ad versum seq. pertineat 15 velut
τῷ δ' αὖ θυρωρῷ 26 ἐκμανθάνειν Wilam

p. 17a) ἑῖς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὃ φίλε
 Τίμαιε, ποῦ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἐστια-
 τόρων;· ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο ἄσθενειά τις αὐτῷ
 ξυνέπεσεν, ὃ Σώκρατες· διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου
 5 τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὥς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνον
 ἄνθρωπον ὁσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 10 ὀλίγην ὑμῖν θυμηδίαν παρέχουσιν· καὶ ὁ παῖς ἐπὶ b
 τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθεὶς τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπιμετρίους ἐμαντὸν
 ἄγω οὐ μεγαλυνούμενος ἐπ' ἐμαντῷ; καίτοι καὶ ο
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων
 15 Κόροιβος ὁ Ἡλεῖος μάγειρος ἦν καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλ-
 λετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὥς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ, περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος (IV 545 M).

29. σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 20 εἴληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς c
 ὅς' ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν. ὥς εἰσῆλθε γάρ,
 5 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα
 ἴππους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.
 25 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία

7 ἄνθρωπον del. ξ, fort. recte 7. 8 καθαρίων A: corr.
 C 12 ἐπὶ μετρίοις Cas, vix graece 21 ὅς' A, sed o ex ω
 correctum, ὅς' C: ὦν Dobr cf. p. 659b, ubi ὦν λέγει corrupte
 A καινὰ AC: corr. p. 659 26 delendum putat Wilam

- d 10 ἐστὶ κατάλοιπον μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεις ὅλως;
 οὐκ οἶομαι γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμεν·
 ἦξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμεν· 5
- 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεις παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;
 σφόδρ' ἡγανάκτησ' ὥσπερ ἡδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
 ε 10 'σὺν ἄρα θύεις ἐρυσίχθον'; οὐκ, ἔφη, ἐγώ. 10
- 20 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον; οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάζεις ἄρα; μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὐκοῦν, ἔφη,
 τὰ μῆλα πρόβατα; <μῆλα πρόβατ';> οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι. 15
- 25 ἄγροικότερός εἰμ'. ὥσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγου.
 f 16 'Ὅμηρον οὐκ οἶσθα λέγοντα; καὶ μάλα
 ἐξῆν δ' βούλοιτ', ὃ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἑστίας;
 'κατ' ἐκείνου ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.' 20
- 30 'Ὀμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὕτω λαλεῖν εἴωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὕτω παρ' ἐμοιγ' ὦν. 'ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 383 δραχμὰς ἀποβάλλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἐστὶ τί; 25
- 35 'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι;' πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἷς AC 7 οὐδὲ εἷς παρέσται AC 9 δαιτυμόνας
 AC: corr. ε 10 σὺν Wilam: οὐδ' AC θύει A: corr. C 14
 suppl. Cobet 17 Ὅμηρος C οἶσθα AC: οἶσθας Di, fort. Ὅμηρος,
 οὐκ οἶσθ', ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τω A: corr. Cas et Coraes
 21 διανοῇ C 27 λεκάς εἰ A: corr. Coraes

- ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ, φησ'. ἄλλας φέρε.
 τοῦτ' ἔστι πηγός; 'ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα.'
 40 παρῆν. ἔθυσεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
 5 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἰς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς, ὥστε με b
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων,
 45 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν
 10 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἄν ταχὺ
 ἔπεισεν ἢ Πειθῶ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.
 30. περίεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μα-
 γείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης
 15 ἔγγιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινί φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν.
 ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρα
 τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν
 "Ἀλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε (II 341 K).
 20 ἦψε, μούδοκει,
 πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΑ. ἡδύ γε.
 Α. ἔπειτα προσκέκαυκε. ΓΑ. μηδὲν φροντίσης.
 ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;
 5 ΓΑ. ὅξος λαβών ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγγέας d
 25 ψυχρόν, ξυνιεῖς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
 εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὗς' ἔτι
 ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα καὶ ζυμουμένη

1 fort. σαφέστερόν τ' ἐρεῖς 7 φιλτα Α: corr. Mus fort.
 βιβλίον 8 ἕκαστον Cob 9 ἰκετευγ' Α: corr. Pors 10
 τάχα Mein 20 μοι δοκεῖ Α: corr. Hirschig 21 τιν' ὄψον
 δελφάκειον Α: corr. Di, ὄψον τι πνικτόν Kock 26 ἐνθῆς Α:
 corr. Dobr

- ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
 10 σομφάς, δι' ὧν την ὑγρασίαν ἐκδέχεται·
 τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
 ἔγχυλα δ' ἀτρεμεῖ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
 A. Ἐπολλον, ὥς ἱατρικῶς. ᾧ Γλαυκία, 5
 e ταυτὶ ποιήσω. ΓΑ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
 15 ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις, ἐψυγμένα.
 ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
 ταῖς ρίσιν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἴσι καταφαγών.
 A. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὥς ξοικας, ἥσθ' ἄρα 10
 λογογράφος ἢ μάγειρος. ὁ λέγεις οὐ λέγεις·
 20 τέχνην δ' ὀνειδίζεις.
 31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλλης, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καί
 f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Λυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος
 λαρυγγίση τάδε (IV 108 M). 15
 οὐδὲ εἷς
 μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν·
 ἱεροπρεπὴς πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.
 ἐγὼ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἡδιστον Δίφιλον (II 570 K),
 παρατίθημ' ὀλοσχερῇ 20
 ἄρ' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,
 χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα,
 δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.
 384 32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
 χηνῶν περιπτῶς ἐσκευασμένων ἔφη τις ὅτι χῆνες 25

2 εἰσδέχεται Mein 3 τὰ κρέ' ηδὲ' ἔσται κοῦκ Iac 4
 ἐγχυλα A 9 ἀνωμαλίσσει corr. Scaliger fort. εἴσι κατ' ὀροφήν
 vel ἀτμὸς (Schw) — εἴσιν διαλαθών 10 πολλῶν τ' A: corr.
 Cas 22 περιφορεῖνα A: corr. Di 23 δούρειον A intellege
anserem ita tumidum (i. e. *sagittatum*) *ut anser Troianus* (i. e.
aliis inclusis animalibus gravidus, cf. Macrobian. sat. 3, 13, 13)
esse videatur

σιτευτοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
 τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος· 'Θεόπομπος μὲν
 ἔφη ὁ Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) καὶ τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Ἀά-
 5 κωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους
 χῆνας καὶ μόσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησὶν (II 417 K).

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβὼν
 σιτευτόν.

10 καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι b
 (fr. 58 R).

[ὥς] καὶ σιτευτὸν χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
 ὁπτόν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺν δὲ ἡμῖν, ὃ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
 15 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἡξίωται παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἥπατα.
 ὅτι γὰρ χηνοβοσκοὺς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν
 Διονυσιαλέξανδρῳ λέγων (I 26 K). 'χηνοβοσκοί, βου-
 κόλοι.' Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς
 20 εἶρηκεν (ο 161). 'αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.' καὶ (ο 174).

ὥς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀταλαλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c
 καὶ (τ 536).

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος.

25 χηνείων δὲ ἡπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
 τὴν Ῥώμην) μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπώλει
 λέγων οὕτως (II 199 K).

8. 9 χῆνα σιτευτὸν λαβὼν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι
 12 ὥς del. Schw σιτευτοῦ A: corr. Ribb σκευάζει A: corr.
 Schw 20 ἀργὴν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut
 genus masculinum appareret 26 εὐπόλις A: corr. Cas στε-
 φανοπώλει A

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἤπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις·

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρόβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ
(IV 568 M)·

d εἰσῆλθεν ἡμίκραιραι τακερὰ δέλφακος. 5
B. ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον λέγω
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωνάκκαβος. κρέα δ'
ἔστι ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν
ζωμῷ γεγλυκασμένῳ. 'λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης 10
<φησὶν> ὁ γραμματικὸς (p. 219 N) 'Αχαιοὺς', ὁ Μυρ-
τίλος ἔφη. 'Αντικλείδης δ' ἐν ἡ' Νόστων (fr. 8 M)
'ἐν δείπνῳ, φησὶν, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
e ἔξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθὼν τις τὸ μέλλον γί- 15
νεσθαι ἔφη·

ὦ Χῖοι, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν·
ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης
Γόησιν οὕτως (I 691 K)· καὶ ὄρχεις ἥσθιον, οὓς
καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει 20
Γναθαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων
λέγει (IV 468 M)·

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρχεις φέρων
f πολλοὺς. τὰ μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκκίζετο, 25
ἢ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα
'καλοὶ γε, φησὶν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δὴ ἄρπασασα κατέπιεν,

5 εἰσῆλθον A: corr. Cas 6 λέγω A: γ' ἐγὼ Mus, fort.
οὐκ ἔγωγ' ἂν κατέλιπον 11 φησὶν commodè magis quam
necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἠκκίζετο C
ἀκκίζετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἄμα Mein

ᾧσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.'

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἥδιστα γεγονέναι καὶ τὸν
μετὰ ὀξυλιπάρου ἀλεκτρονόνα ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλ-385
πιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
5 τηρῶν τοὺς λέγοντας ἔφη· 'ὀξυλίπαρον δὲ τί ἐστι;
πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά
μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε'. καὶ ὅς
'Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται
τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως (Π 451 K).

10 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.
ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἀλεξίς b
ἐν Πονήρῳ οὕτως (Π 368 K).

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.
15 παρατεθέντος δέ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ
καὶ εἰπόντος τινὸς ἥδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν
ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς
ἀκάνθας ἀγείρων Οἰλπιανὸς 'ποῦ κεῖται, ἔφη,
ὀξάλμη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγό-
20 μενον οἶδα.' οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντες
αὐτῷ ἐδείπνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μετα-
γένους ἀναφωνήσαντος (I 705 K).

ἀλλ', ὧ' γαθῆ, δειπνῶμεν, κἄπειτά με πᾶν c
ἐπερωτᾶν
25 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πῶς συναπογραφόμενος αὐτῷ,

2 fort. ἄλλα ἥδιστον Schw 4 μόνον opinor 6 ὑμεῖς
(pro ἡμᾶς) Cas, ἡμῖν Schw κόττα καὶ λεπιδι III p. 119b 7 ὅς
Wilam: ὁ A 14 ὑπόξυλοι Mein 20 μακρὰν A: corr. K
23 πρῶτον post δειπνῶμεν add. Pors πᾶν Cob: πάντ' AC 25
δεινός A: corr. C 27 rectius ὁ δὲ Μυρτίλος

ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη·
 Ἐκρατῖνος ἐν Ὀδυσσεύσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
 τούτων (I 58 K).

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἐταίρους,
 φρύξας, ἐψήσας κἄπανθρακίσας, ὀπτήσας, 5
 d εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κἄτ' ἐς σκοροδάλμην
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 5 ὑμῶν φαίνεται, κατατρώξομαι, ᾧ στρατιῶται.
 καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (330).

ἀποφυσήσας 10

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θερμὴν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ
 καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ (I 627 K).

e ἤδη φαρῶν τι πώποθ', οἷα γίνεται,
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέεστη τοῦτό σοι; 15
 B. ἔγωγε πέρυσσι κάραβον φαρῶν.

Φερεκράτης Ἀὐτομόλοις (I 153 K).

τοῦψάριον τουτὶ παρέεθ' ἡμῖν.

Φιλήμων Θεσαυρῷ (II 487 K).

οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδ' ἔχειν 20
 ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ (IV 145 M).

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον

ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ (IV 125 M). 25

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν

ὀψάριον.

5 κἄπ' ἀνθρακίᾳς C καὶ ἐπανθρακώσας Pollux 6, 69 11
 θερμόν A 14 γένεται A 16 ἐγὼ δὲ A: corr. Di 20
 παραλογίζεσθ' Benti, non sufficit; fuit substantivum ante λογί-
 σασθαι 23 ἐπιθυμίας τῷ βορεῖ· ἰδιον A: corr. Benti, κρεά-
 διον Dobr 24 οὐδὲ ἐν A

- εἴτ' ἐπιφέρει·
 τῶν ἰχθυοπωλῶν <ἀριτίως> τις τεττάρων
 δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.
 Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ (II 273 K)·
 5 ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.
 καὶ μετ' ὀλίγα·
 σκεύαζε, παῖ, τοῦψάριον ἡμῖν.
 τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους (I 403 K)·
 εἰ μὴ παραμυθῇ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε,
 10 ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλεξίς
 ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησὶν³⁸⁶
 (II 361 K)·
 θερμότεροις χαιρεῖς αἰεὶ
 τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
 15 B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσὶ
 ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν· ψυχρά σοι
 5 ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;
 B. Ἀπολλόν. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδὴ.
 A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.
 20 B. οὐκ οἶομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὦν σὺ νῦν ποιεῖς. b
 A. ἐγὼ δ' ἐρῶ . . . τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις
 10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
 B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας . . . τὸν ἔριπον·
 μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. A. παῖδες, παράγετε·
 25 ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;

2 ἀριτίως add. ex p. 309e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck
 13 fort. χείροις σύγ' ἄν 15 λέγεις δέσποτα πῶς A: corr.
 Dobr, nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος
 A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδὴ add. Mein 21 ἐγὼ δὲ
 πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι· 23 addendum ἤδη vel οἶμαι
 24 κόπτε με A 25 παῖδες (sic iterum) ὀπτάνιον A: corr. Schw

B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον, ἀλλ' ἔχει κάπνην;
 c 15 B. ἔχει. A. κακόν, εἰ τύφουσιν. B. ἀπολεῖ μ' οὐτοσί.
 36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιογάστωρ
 Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὥς ἔοικε, μετ'
 ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβά- 5
 νεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε (Π 308).
 ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἷς
 ἐμψυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γὰρ ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ξυ-
 d ἐμψυχον· ἰχθυῖς ἐπριάμην τεθνηκότας 10
 5 μεγάλους, κρεάδι' ἄρνος ἐσθίειν πίονος,
 οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; ναί,
 ἡπάτιον ὅπτον προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν προσομολογῶ παραβαίνων τὸν νόμον. 15
 ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως
 πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΙ παραπεπλεύ-
 κασιν ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσ-
 e σαλγίαν.' ἄλλ' ἦν ἐμοὶ εἵπης', ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
 'διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν καὶ εἰ 20
 φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
 σοι ἦρι μάλ' οὐκ <ἐφ'> Ἑλλήσποντον πλεύσας (Hom. I
 360), ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ἀνῆσομαι φασιανι-
 κόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.' 37. καὶ ὁ Μυρτίλος ἐπὶ
 ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιο- 25
 γάστωρος Ἀμφίς μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτως
 λέγων (Π 238 K).

1. 2 personas not. Kockii fratres 7 nemo qui quidem
 vere sophista dici possit 9 οὐδὲν A 11 ἐσθίειν AC: ἔστιν
 Schw, fort. ἐφθὰ coll. v. 13 15 καὶ παραβαίνειν A: corr. K
 18. 19 γλωσσαργίαν A: corr. K 22 ἐφ' add. Mein

Εὐρύβατε κνισολοῖχε, . . οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάζτωρ εἶ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἡδιστος Ἀριστοφάνης ἐν f
δράματι Ὅρνισιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρεσβῦται ὑπὸ
5 ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ᾗ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνίθων.
ἔρχονται οὖν ὥς τοὺς ὄρνιθας καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς
ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν ὄψιν, δεί-
σαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά τ' ἄλλα
10 καὶ τάδε (v. 67).³⁸⁷

ὁδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

B. Ἐπιχεροδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὥς πολλοί (v. 109).

15 τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις
φασιανούς. κωμωδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὥς γαστρι-
μαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ (I 629 K). Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι <τῶν>
20 τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί (II 442 K).

καὶ τὸ λεγόμενον, ^b

σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα

καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἑρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητής,
25 ἐν τῇ γ' περὶ ζώων (fr. 180 W) μνημονεύων αὐτῶν
οὕτωςί πως λέγει· ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη
διαφορά· τὰ μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ
ἄτταγῆν, πέρδιξ, ἀλεκτρυών, φασιανός, εὐθύς βαδι-
στικά καὶ δασέα.¹ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀργόῃ ζώων

1 χαῖρ' suppl. Mein 11 ὅδε δὴ A 12 ἐπεὶ κεχοδῶς A
19 τῶν add. Mus 22 τάλα A 27 βραχέα A: corr Dalec

ἱστορίας γράφει τάδε (p. 633a 29)· 'εἰς δὲ τῶν ὀρνίθων
 οἳ μὲν κονιστικοί, οἳ δὲ λοῦνται, οἳ δὲ οὔτε κονιστι-
 c κοὶ οὔτε λοῦνται. ὅσοι δὲ μὴ πετητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι,
 κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἄτταγῆν, φασιανός,
 κορυδαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος 5
 ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων. φασιανὸν δὲ οὗτοι κεκλήμασιν
 αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ
 Κυνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπια-
 κῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον
 ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· 'πλήθος δ' ὀρνίθων 10
 τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς
 τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων.' Καλλιξένος δ' ὁ Ῥόδιος
 d ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 65) διαγράφων
 τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὡς μέγα θαῦμα 15
 περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει· 'εἴτα ἐφέ-
 ροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῖς καὶ μελεαγρίδες
 καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί.'
 Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφο-
 μέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξ- 20
 e ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπαί-
 νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ
 φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ
 Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ-
 ταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. τοσαῦτά 25
 σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχων λέγειν, οὓς
 ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους
 εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὐρίον ἀπο-

12 ἐκβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλιξένος 17 ταῖς
 A ταῖς V p. 201 b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνειος A 24 ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654 c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654 c
 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 386 d

δῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ σε
γράφομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκήσονται ἀποπέμψω, ὥς f
Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἰστρὸν τὸν Καλλιμάχειον
συγγραφέα εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν
5 (fr. 54 Pr).

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K).
ἄτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.
Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν (Rose Arist. ps. p. 293)
ὅτι μικρῶ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατὰ-
10 γραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χροάν,
ὑποπυρρίζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ κυνηγῶν διὰ
τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ 388
κονιστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκρά-
της δ' ἐν τῷ περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ
15 λίθων ἔκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες, φησὶν, εἰς
Αἴγυπτον οἱ ἄτταγαῖ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως
μὲν τινος ὄρυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ πο-
ταμοῦ κοίλου ῥυέντος λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν
κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον
20 τῶν παιδῶν τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες ἑρλὺς
τοῖς κακούργοις κακά'. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον
οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιᾶσιν. ἐὰν b
δὲ ἀφεθῶσι, φωνήεντες πάλιν γίνονται.' μνημονεύει
αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως (fr. 36 B⁴).
25 οὐδ' ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατρώγων.
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν· ἐν δ' Ἀχαρνεῦσιν
(v. 875) καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

2 γράφομαι A: corr. Cas 3 ἱστορῶν τὸν A: corr. Mus
14 περὶ ὁρῶν vel ἀέρων Cas 16 πύλας A: corr. Aelian n.
an. 15, 27 20 τρανωτάτων A: corr. Di 23 φωνάεντες A:
corr. C 25 καὶ σιλαγῶς A: corr. XIV p. 645 c 27 Μεγαρικῇ
A: Βοιωτοῖς Arist

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοῦ-
νομα. τὰ γὰρ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλήγον, βαρύτονά
ἐστίν, οἷον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ
ἀτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἀτταγῆνες. 5

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης
c (Αν. 707) μέμνηται δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ
τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον (fr. 59 Pr) πορφυρίωνά
φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς
ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην 10
ἔχειν αἰσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ'
ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότη, ἀγχόνη τὸ ζῆν
περιγράψας. οὐ πρότερόν τε, φησὶν, τροφῆς μετα-
λαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρὼν ἑαυτῷ
ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἴτα τρέφεται. 15
Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 R) αὐτὸν
d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος
ῥογμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἄλε-
κτρονόος, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανο-
μένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. 20
κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον
ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ
τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Αἰβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν
καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἰβύην θεῶν ἱερὸν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ.
Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων (fr. 100° 2 Schn) 25
διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκότε-
ρον καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C 4 σακάδας A: Ἀθάμας Eust. 854, 25
14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. ambulando) 15 μεθ' ὃν AC
εἴτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὃν Wilam
17 τε C: γε A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυνδαῖος

πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδύμενον, ἵνα μή τις αὐτὸν
 θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ ο
 τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
 Ὅρνισιν μνημονεύει (v. 304). Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθι-
 5 πορφυρίδας ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 8 B⁴). 'τοῦ μὲν
 πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις ἰζάνοισι ποικίλαι πανέλοπες,
 αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ ἀλκύνες τανυσίπτε-
 ροι.' ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (fr. 4).

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὥς ὅκα πορφυρίς.
 10 41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὡς
 καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι f
 συστέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος
 (fr. 106 B⁴).

πτώσσουσιν ὥστε πέρδικα.

15 οὕτως καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺν δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτει-
 νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς
 (fr. 301 N).

ὄρνιθος ἦλθ' ἐπάννυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

20 Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα (I 192 K).

ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγῶδοις (I 384 K).

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

25 τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.

Νικοφῶν ἐν Χειρογράφτορσι (I 779 K).

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους.

4. 5 λαθιπόρφυρας A: corr. Schw 6 ἀκροτάτοις ξανθοῖς
 A: corr. Wilam 7 λαθιπορφυρίδες A: corr. Schw 9 οὐμε
 A: corr. Valcken 16 Καμικίους Brunck; at non casu factum
 quod ubique Καμικοί fabulae nomen citatur 21 exemplum
 non aptum 23 τε τὸν Kock 25 λαγνείαις A: corr. C

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως (p. 244 L)·

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε (p. 287 R)·
 ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ζῇ δὲ ἔτη
 πεντεκαίδεκα, ἥ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώ- 5
 τερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἄρρενων τὰ θήλεα.
 b ἐπράζει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν
 δὲ γινῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλιν-
 δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
 τοῦ συλληφθῆσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν 10
 οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ
 ζῴον κακότηδες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
 διὸ καὶ τὰ πρὸς τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολάβῃ
 τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀπο-
 διδράσκουσα τίκτει· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλιμαχος 15
 ἐν τῷ περὶ ὀρνέων (fr. 100° 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
 c οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται
 ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (h. a.
 p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
 σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπειδὴν 20
 δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα ὀχεύε-
 ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ
 τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ὥς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν Ἀλέ-
 ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ αἱ
 θήλειαι, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 25
 ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μα-
 χούμενος· ἄλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἐρχεται μαχού-
 d μενος. καὶ ὁπότε μὲν ἄρσιν ἢ <ὁ> θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγαν νεούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male
 haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC:
 corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιεῖ· ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη, ἀλλ' οὐχ
 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρ-
 5 χεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχού-
 μενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα
 κατασιγάξει. πολλάκις τε ἐπιδάξουσα ἐξίσταται, ὅταν
 προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευ-
 ούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ
 10 τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόνεται περὶ τὴν ο
 ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρνυγες ὥς εἰς τοὺς θηρεύ-
 οντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ
 δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν,
 ὁπότεν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον
 15 στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίνεσθαι, τινὲς
 δὲ καὶ παραυτίκα τίκτειν. πέτονται τε περὶ τὸν τῆς
 ὀχείας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες
 οἷ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες.² Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
 περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οἱ στρουθοί, φησὶ
 20 οἱ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες καὶ οἱ ὄρνυγες
 προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας,
 ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ
 αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλη-
 σιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχείας,
 25 ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον· προστρέχοντες
 γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀπατηθῇ AC: corr. K, ἀντιάσῃ Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάσῃ
 Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4
 προσέρχεται. ὁ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ
 τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot
 13 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege
 περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούων. τούτους δ' ἡ τῆς
ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.⁶ ταῦτα
μὲν ὁ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ'
390 ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος
οὕτως (fr. 25 B⁴).⁵

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν

εὗρε γελωσάμενον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν ἐμάν-
θανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἔφη (fr. 24 10
Koeperke) 'τὴν εὗρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπι-
νοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὀρνίθων·
ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν. οὐ
πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακκαβίζουσιν. Θεό-
φραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἐτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 15
(fr. 181 W) 'οἱ Ἀθήνησι, φησὶν, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῖ
b Κορυθαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστνυ κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέ-
κεινα τιπτυβίζουσιν.' Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
'Ἰνδικῶν (FHG IV 346) 'οἱ μικροί, φησὶν, ἄνδρες οἱ
ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξις ὀχήματι χρῶν- 20
ται.' Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς (FHG
IV 450) 'οἱ Πυγμαῖοι, φησί, τοῖς πέρδιξι καὶ ταῖς γε-
ράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδίκων ἐστὶν ἕτερον
γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμανρόν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον
τῇ ἔξει, τὸ ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ 25
περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ δια-
βαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

6 ἔπηγε δὲ A: corr. Bergk
Mein 8 στόμα Emperius: ὄνομα A
corr. Mus λαβεῖν σύστασιν Wilam

7 τε γλωσσομαμενον A: corr.

13 ὧν τὴν κατὰ AC:

διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προειρήκαμεν (litt. a).
 τοὺς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους πέρδικας φησι
 Θεόφραστος (fr. 182 W) δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δ' ἐν
 Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δ' ἐνίοτε
 5 καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ις'. πέτονται δὲ ἐπὶ βραχύ, ὥς
 φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως γράφων οὕτως
 (I 5, 3)· 'τὰς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀνιστῇ ἔστι λαμ-
 βάνειν· πέτονταί τε γὰρ βραχὺ ὥσπερ οἱ πέρδικες καὶ d
 ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδέα ἐστίν.'
 10 44. ἀληθῇ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος
 περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ
 ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης
 Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμη-
 τικὸν δέ ἐστι τὸ ζῷον τοῦτο, ὁ ὥτος, μάλιστα ὢν ἂν
 15 ἰδῇ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτα ὅσα ἂν
 ἰδῇ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφ-
 θαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἐαυτῶν ἐν e
 20 λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὥτοι θεώμενοι
 τοὺς υπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ
 τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες καὶ ταχέως ἀλίσκονται.
 γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης (p. 292 R) οὕτως
 ὅτι 'ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ
 25 τριδακτύλων, μέγεθος ἁλεκτρονόνος μεγάλου, χρῶμα
 ὄρνυρος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ, τράχηλος
 λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώδης, πρόλοβον
 δ' οὐκ ἔχει'. Ἀλέξανδρος δ' ἰ Μύνδιος καὶ προσάγο- f

7 ονιστη A 9 fort. ἡδιστα [ἐστίν]: ἡδιστα ἦν Xen 14 δὲ
 om. C, fort. γὰρ 22 λεκανιδίων C 27 πρόλογον A: corr. C

ρεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ
 τὴν τροφήν ἀναμαρτυρεῖσθαι ἢ δεσθαι τε ἵππων. εἰ γοῦν
 τις δορὰν ἵππων περιδοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ·
 προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστο-
 τέλης (p. 293 R). 'ὁ ὧτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ 5
 γλαυκί, οὗκ ἐστὶ δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὦτα
 πτερύγια, διὸ καὶ ὧτος καλεῖται· μέγεθος περισσεύει,
 μιμητὴς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἀλίσκεται.¹
 ἀνθρωποειδὴς δ' ἐστὶ τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμη-
 391 τῆς ὅσα ἀνθρωπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατω- 10
 μένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὧτους
 καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος
 ὀρχεῖται στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα βλέ-
 ποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ
 τις ὀπισθεν στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν 15
 μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν
 λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει
 λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος (ε 66).
 γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ λαβὼν
 τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικι- 20
 6 λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ'
 αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ
 καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκεί-
 νων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζώων
 εὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μι- 25
 μεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων
 ἤχους ὥσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. 'ὁ δὲ σκῶψ, ὥς

1 λαγωδίαν A C: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι A C: corr. Mus
 5 ὁ om. A add. C 6 περὶ C et Arist. h. a. 8, 12 p. 597 b 22:
 παρὰ A 16 sqq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκωπτομένους
 A: corr. C superscr.

- φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294)
 μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ
 χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπο τῶν
 ὀφρύων παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει περὰ.
 5 Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100° 7 Schn) δύο γένη εἶναι c
 σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ
 καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰ-
 σκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός
 φησι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι, καὶ
 10 Ἀριστοτέλῃ (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὀνομα-
 κέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι.
 τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις
 ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν
 αἰσικῶπων τῷ πάχει καὶ εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ
 15 φάττῃ. καὶ Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς d
 τοῦ σ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L).
 'σκῶπας, ἔποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητροδόωρος δ' ἐν
 τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλίσκεσθαι
 τοὺς σκῶπας.
 20 46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνή-
 σθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσω ὅτι
 καὶ ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστο-
 τέλῃς γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθε-
 μένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ
 25 προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ e
 ἀνατεθείῃ, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας
 τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι
 καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσιῶν οἵανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot
 et Ael. l. s 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστὶν ὄρνεον Wilam 26
 ἀνατεθῇ· ἢ A: corr. Di

λόφον καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἐτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρα-
χωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 183 W) τοὺς ἄγρίους
φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ
καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν,
τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ 5
οἱ στρουθοὶ δὲ εἰσιν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς
τοὺς ἐμφαγόντας φησὶν στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς
f ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτε οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ
τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησιν (fr. 1)
ὀχεῖσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύγονον. 10
τίκτει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης
(p. 291 R) καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύν-
διος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν
ἡμερον, τὸ δ' ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενε-
στέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ ῥύγχος κερατοειδὲς 15
μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν
ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησι (p. 291 R)
392 τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ
τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χροῆς τὴν πιθα-
νότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὥς τῶν κοσσύφων καὶ φα- 20
λαρίδων, ἀπολενκαινομένων κατὰ καιρούς. Ἡλεῖοι δὲ
καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὥς Νίκανδρός
φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν (fr. 123 Schm).

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς ὕξ ληγόντων
ὀνομάτων ἐξήτληται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χροῶνται 25
ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπω-
τικῷ (λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ), τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ
b ἀπλᾶ δισύλλαβα ὅταν τῷ ὕ παραδρεύηται, ἔχῃ δὲ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων

7 τοὺς om. A: add. C 15 κερατοειδεῖς A: corr. Coraes
28 δισύλλαβα C ἔχει A: corr. C

ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται,
 διὰ τοῦ $\bar{\kappa}$ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος,
 Ἑρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρ-
 κτήρα, διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$, ὄρυγος, ὄρυγος, κόκκυγος. σημειῶ-
 5 δεσ δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθεία
 ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ
 τῆς τελευταίας τυπωτικῶ, καὶ ἄνευ συμφώνου λέγεται,
 ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (p. 287 R): 'ὁ ὄρυξ
 ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοττιὰν
 10 δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει c
 φρυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ᾗ ἐπράζει.' Ἀλέξαν-
 δρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων (Arist. pa.
 p. 294) 'ὁ θῆλυς, φησὶν, ὄρυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ
 ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖ μέλαντα. ἀνατμη-
 15 θεὶς δὲ πρόλοβον οὐχ ὀρεῖται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ'
 ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἥπαρ
 καὶ τὴν χολήν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα
 μικρὸν καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἥπατι ὡς
 ἀλεκτρούνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό- d
 20 δημος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος φησὶν (FHG I 366): 'ὥς
 κατεῖδεν Ἑρυσίχθων Ἀῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν
 ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν παρ' ὃ τὰς ἀγέλας
 τῶν ζώων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰζά-
 νειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εὖορμον εἶναι . . .' Εὖ-
 25 δοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς
 Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρυγας διὰ τὸ τὸν
 Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς

3 ἔχη A: corr. C 13 λεπτοτράχηλότερός Cas 15 δὲ C:
 δ' ἐν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρί-
 βολον A: corr. Cas 21 κατεῖχεν Cas εὐρυσίχθων A: corr.
 Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mus: τῆς A
 23*

ο *Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὁσφρανθέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ξέρῳ τούτῳ. 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπολὶς ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὄρνύγια λέγων οὕτως (I 317 K). 5*
ὄρνυγας ἔθρεψας σὺ τινας ἤδη πάποτε;
B. ἔγωγε μίκρ' ἄττ' ὄρνύγια. κἄπειτα τί;
Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίῳ ὄρνύγιον εἴρηκεν οὕτως (II 14 K).

ὥς δὲ σὺ τί 10

ποιεῖν δυνάμενος ὄρνυγιον ψυχὴν ἔχων;

f *Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίναις ἢ Καρυάτισιν (III 559 B⁴) ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὥς καὶ οἱ πέρδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν 15*
ὁ Δίδυμος (p. 76 Sch), ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὄρνυγομήτρα καλουμένη, ἥς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων (I 88 K). 'Ιθακησία 20
393 ὄρνυγομήτρα' — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλικίᾳ τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὄρνύγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείας μαθηματικῶς εἰρημένων γραφῶν οὕτως (FHG II 25
316). 'οἱ ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν, ἐὰν κάτοπτρον ἔξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

2 fort. καὶ τῇ ῥινὶ 3 lemma: ἐντεῦθεν παροιμία ὄρνυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν 6 θρεψας A: corr. Schw 7 μικρά γ' A: corr. Pors 12 δυμαναις A: corr. Toup, Δυμαίναις Mein καρυάτισιν A 14 φωνάεντες A 15 σιαλὶς A 19 κράτης A: corr. Schw

- βρόχον θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ
κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον.' καὶ περὶ τῶν
κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις.
'καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν, b
5 καίπερ τοσοῦτον πανουργία διαφέρουσιν, ὅμως ὅταν
ἐλαίου κρατῆρ τεθῇ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ
χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατα-
ράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν πε-
ρῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως.'
10 τὴν μέσῃν δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν
'Αττικοὶ ὥς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὥς ὁ 'Ιξίων φησὶ
Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς 'Αλεξανδρέων διαλέκτου.
'Αριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη c
(γ. 788) διὰ το μέτρον· 'ὄρτυγες οἰκογενεῖς.'
15 τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν
ὀρτύγιον) μνημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς 'Αλέ-
ξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως· 'φαληρίδας ταρι-
χηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ
μύρια.' καὶ 'Ιππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ 'Ιλιάδι·
20 οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν οἶον ἔχουσι,
χέννια τίλλοντες καλκατιαδαισαλέοντα.
49. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολ-
λάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ὧν φησιν ὁ 'Αριστοτέλης d
(p. 285 R)· 'ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἄλλη-
25 λοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ,
αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ὄρνιθες καὶ

5 καίπερ K: καὶ γὰρ A (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. δια-
φέροντας C) 17 ἀθληρίδας A: corr. Cas 20 οὐδέ Mein:
οὐ A 21 videtur κύλληστις (vel κύλλαστις cf. III 114 c) vo-
cabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418 e
447 c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ A

μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέ-
 λαγος ἄδοντες. ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποη-
 φάγων.¹ ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς
 τελευτῶσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ
 δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς 5
 e Ἑγησιάνῃς ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονο-
 μαχήσαντα Κύννον φησὶ (FHG III 69) τραφῆναι ἐν
 Λευκόφρυνι πρὸς τοῦ ὁμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν
 Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιῶ, ὥς φησι Φιλόχορος (FHG I 417),
 ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύννον ὀρνιθωθῆναι καὶ παραγενό- 10
 μενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνῳ.
 λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοττιᾷ πόαν τὴν
 λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δέ φησιν ὁ
 Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος,
 ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν 15
 πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα
 f δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα
 εἰς ἀπρεπῆ τὴν ὄψιν ὄρνιν μετεμόρφωσε πολέμιόν τε
 καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις,
 γενέσθαι τε λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερ- 20
 σαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη
 πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γερονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ (p. 288 R) περι-
 στερῶν μὲν εἶναι ἐν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων
 394οῦτως· 'περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών.' ἐν 25
 δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων (h. a. 5, 13) τὴν φάβα
 οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ
 Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος (fr. 206 N).

1 διαιροῦσι AC: corr. Schw (διαβαίνουσι Ael. v. h. 1, 14)
 16 ταπεινούς C 18 τὴν ὄψιν Mein: ὄψιν τὴν A 19 τε
 C: γε A 27 τῷ τραγικῷ A: corr. Cas

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
 μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.
 καὶ Φιλοκτήτῃ δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν
 εἴρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
 5 μείζων ἐστὶ τῆς περιστεῖρας, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπὸν,
 ἡ δὲ φάψ μέσον περιστεῖρας καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
 ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν
 πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους ^b
 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ
 10 περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ.
 πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
 καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῆ ἔτη. οὐκ
 ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θη-
 λείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευ-
 15 τήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι
 καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολιοί. ἐπράζει δ' ἐκ
 διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
 τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύνει αὐτοῖς, ὥς μὴ βασκαν-
 θῶσι. τίκτει δὲ ᾧ δὴ δύο, ᾧ τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν ^c
 20 ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν
 τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ
 ἡμέρᾳ συλλαμβάνει. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστο-
 τέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ'
 25 ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 σιτούμενον Wilam, sed ipsum verbum σιτεῖσθαι suspectum
 2 πεπλεγμένην Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis com-
 pilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere ἐν ἄλλοις'
 Rose 24 πελειὰς passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur
 scribendum περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειὰς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν
 ἡ πελειὰς, τιθασὸν <δὲ> γίνεται <μᾶλλον ἢ> περιστερά· <ἡ πε-
 λειὰς> δὲ καὶ μέλαν κτλ.'

δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραχύ-
 πουν· διὸ οὐδείς τρέφει. ἴδιον δὲ λέγει (h. a. p. 560 b 25)
 d τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν αὐτάς ὅταν μέλλωσιν ἀνα-
 βαίνειν ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύ-
 τερος, φησί, καὶ προαναβαίνει καὶ μὴ κύσας· οἱ δὲ 5
 νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρσιν μὴ παρῇ,
 κυνήσασαι· καὶ οὐδὲν προιέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουςιν
 ᾧά, ἐξ ᾧ οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Λαριεῖς τὴν
 πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων ἐν 10
 γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνέων
 (fr. 100° 4) ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλλίδα,
 περιστερᾶν, τρυγόναν. 51. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος
 e οὐ πίνειν φησὶ τὴν φάσσαν ἀνακίπτουσιν ὡς τὴν
 τρυγόναν καὶ τοῦ χειμῶνος μὴ φθιγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδίας 15
 γενομένης. λέγεται δὲ ὅτι ἡ οἰνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ
 τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν
 ἰξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ἱστορεῖ
 (FHG II 440) περιστερὰς μηλῖνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ 20
 Μαρδονίου ἱστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ
 Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα (FHG I 32).
 'καὶ λευκαὶ περιστερὰι τότε πρῶτον εἰς Ἑλλήνας ἐφά-
 νησαν, πρότερον οὐ γιγνόμεναι.' ὁ δ' Ἀριστοτέλης
 f φησὶν (h. a. 613 a 2) ὡς αἱ περιστερὰι γινομένων τῶν 25
 νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπτύ-
 ουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρὰ-

1 ἐρυθρόν AC: corr. ex Arist 4 τῆς θηλείας A: corr. C
 5 καὶ μὴ C et Arist: μὴ A 8 κύσασαι C utrumque Arist.
 codices 12 πυραλλίδα A 14 ἀνακίπτουσιν A: corr. C
 17 ἰδίαν del. Wilam 25 ὡς ἐπ' ἀριστερᾶ A: corr. Mus γενο-
 μένων Arist 26 ἀλμυριζούσης A

σκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τροφήν. τῆς δὲ Σικελίας
 ἐν Ἑρυνίῳ καιρὸς τις ἐστίν, ὃν καλοῦσιν Ἀναγωγάς,
 ἐν ᾧ φασι τὴν θεὸν εἰς Λιβύην ἀνάγεσθαι. τότε οὖν
 αἱ περὶ τὸν τόπον περιστεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ὥς δὴ
 5 τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐννέα ἐν
 τοῖς λεγομένοις Καταγωγίοις μιᾷς προπετασθείσης ἐκ³⁹⁵
 τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεὼν εἰσπτάσης
 παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας
 εἴ ἤκουσι τῶν περιόικων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ
 10 κροταλίζουσιν μετὰ χαρᾶς, ὅξει τε πᾶς ὁ τόπος τότε
 βούτυρον, ᾧ δὴ τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανό-
 δου. Αὐτοκράτης ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς (FHG IV 346) καὶ
 τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστε-
 ρὰν ἐρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ.
 15 Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἀλεξίς
 Συντρέχουσιν (II 375 K).

λενκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός. b
 ὁ δὲ Διώνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον.
 εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.
 20 ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι
 αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι (II 316 K).

περιστερᾶς

ἐνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάννυ
 κομψάς.

25 Φερεκράτης ἐν Γρανσί φησιν (I 154 K).
 ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν.
 ἐν δὲ Πετάλῃ (ib. 185).

1 sq. auctoris nomen intercidit 2 Ἀναγωγή Ael. v. h. 1, 15
 et n. an. 4, 2 recte 6 προσπετασθείσης A: corr. C 13 μετα-
 βάλλειν A: corr. Ael 14 αἰγίῳ A: corr. C et Ael 17 ὁ λενκός
 A: corr. Schw 18 ὁ δὲ Schw: ὁ δὲ A οἶδε C 23 τούτων πάννυ
 τούτων A πάννυ C: corr. Mus 25 ἐν γραφεῦσι A: corr. Mein

- c ἄλλ', ὃ περιστέρειον, ὅμοιον Κλεισθένει
πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν
μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch):
καὶ τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας 5
ἢ Σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι
οὐδεφρινοστρακεοὶ λωβήσιμοι ἐξενέπονται.
52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος (cf. Rose Ar. ps. p. 293), ὁ ἄρρην μείζων καὶ
ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν 10
d ὁμμάτων χροῖαν μικρῷ ἔλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ
βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος·
..... νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες σιμά τε καὶ
ἐλάττονα τῇ συμμετρῷ τὰ ρύγχη. ἡ δὲ μικρὰ κολυμβίς,
πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ῥυπαρομέλαινα τὴν 15
χροῖαν καὶ τὸ ρύγχος ὅξυ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα,
τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο γένος βο-
σκάδων μεῖζον μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ κηναλώπεκος.
αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μεῖζονες οὔσαι τῶν
μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσι παραπλήσιοι. 20
e ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺν λείπεται νήττης, τῷ
χρώματι δὲ ῥυπαροκέραμός ἐστι, τὸ δὲ ρύγχος μακρόν
τε καὶ στενὸν ἔχει. ἡ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στενὸν
ἔχουσα τὸ ρύγχος στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὔσα ἐν-
τεφρος τὴν γαστέρα, μικρῷ μελαντέρα τὸν νῶτον. 25
τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι
καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων

1 καλλισθένει A: corr. Pors 6 σικελικὰς A: corr. Mus
μεγάροιο A: corr. I. G. Schneider φιναρσαι A: corr. Heringa
7 οὐδ' ὅφεις ὁστρακέοις O. Schneider νωμήσιμοι A: corr.
O. Schneider ἐξενίπονται A: corr. Heringa 13 ἐστὶ δὲ ἡττον
νήττης C, sed haec post ρύγχη v. 14 22 ῥυποκέραμος AC: corr. Mus

λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι διὰ
τούτων (v. 875).

νάσσας, κολοιούς, ἀτταγᾶς, φαλαφίδας,
τροχίλους, κολύμβους. f

5 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρ-
νέων (fr. 100 c 5).

53. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρ-
τυτικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν γ' Συνωνύμων καὶ τε-
10 τάρτῳ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι.

συγκεκνισμένων δέ τινων κρεῶν ζωμῶ [καὶ] παρα-
φερομένων ἐπεὶ τις ἔφη τῶν ΠΝΙΚΤΩΝ κρεαδίων δός', 396
ὁ τῶν ὀνομάτων Δαίδαλος Οὐλπιανὸς 'αὐτὸς ἐγώ,
φησὶν, ἀποπνιγέσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς ὅπου καὶ σὺ εὗρες τὰ
15 τοιαῦτα κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν.'
ὁ δὲ Στράτις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Παν-
σανίᾳ (I 719 K): 'πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν
τοιούτου'. καὶ Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ (II 180 K):
καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα.

20 Ἀριστοφάνης τ' εἶρηκεν ἐν Σφηξίν (v. 511): 'ἐν λο-
πάδι πεπνιγμένον.' Κρατῖνος δ' ἐν Ἀηλιάσι (I 21 K):
τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνίξον καθαρεύλλως. b
Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 12 K):

καὶ πρῶτα μὲν

25 αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὸ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,

9 σιμαρος A: corr. Cas 11 καὶ del. Schw 14 αὐτ' ἐάν
μὴ εἴπῃς αὐτ' εἰ μὴ ἐρεῖς 16. 17 ἢ κινησάμεναι A: corr. Mein
19 σικελικὰ A: corr. Bendl 20. 21 ἐν ολοπαδι A 26 δημήτηρ
A: corr. Cas

5 χλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῇ.

B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους.⁷

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέντων
c καὶ περὶ τούτων ἐξήγησαν οἱ δαιταεῖς εἰ τὸ ὄνομα
εἴρηται. καὶ τις ἔφη· 'Φερεκράτης Λουλοδιδασκάλῳ 5
(I 157 K)· 'γαλαθῆν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.' ἐν δὲ Αὐτο-
μόλοις (I 153 K)· 'οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὅν θύειν μέλλεις.'
'Αλκαῖος Παλαίστρῳ (I 761 K)·

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρούξομαι

ᾧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός. 10

'Ηρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 183) ὅτι ἐν Βα-
βυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι
μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. 'Αντιφάνης Φιλεταίρῳ (II 104 K)·

d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὕτοσ' ἐ-
γαλαθηνός. 15

Ηνίοχος Πολυεύκτῳ (II 432 K)·

ὁ βοῦς <ὁ> χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι,

ὃ δ' ἔσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

καὶ 'Ανακρέων δέ φησιν (fr. 51 B⁴)·

οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα 20

γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης

ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Κράτης Γείτοσι (I 130 K)·

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἄλις

οκῶς περ ἄρυν ἐστὶ γαλαθηνῶν τε καὶ 25

χοίρων.

1 χλόη Kock 2 παραινῶ A: corr. Cas 9 ὁδαι A: corr. Schw
14 κωραλίσκος Di, latet aliud οὔτος A: corr. Schw
17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Iacobs 21 καιροσσης
A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24. 25 δαισοκῶς A: ἄλις Iacobs,
οκῶς corruptum

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ e
λέγουσαν (fr. 37).

ὦ τέκος, οἶον ἔχω πόνον.

σὺ δ' ἄωτεῖς, γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις.

5 καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν (fr. 52).

λοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων (FHG II 309) εἰς τοῦτο
φησιν ὁμότητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὥς
10 γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. (θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θη-
λάζειν τὸ γάλα. Ὅμηρος (Ω 58).

Ἐκτωρ γὰρ θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν, f
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη,
καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς.)
15 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς (δ 336).²

55. περιενεχθεῖσων δέ ποτε καὶ ΔΟΡΚΑΔΩΝ δ397
Ἑλεατικὸς Παλαμήδης <ὁ> ὀνοματολόγος ἔφη· 'οὐκ
ἄχαρι κρέας τὸ τῶν δορκάνων.' πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος
ἔφη· 'μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενο-
20 φῶν Ἀναβάσεως πρῶτον (c. 5, 2). 'ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες
καὶ δορκάδες.'

56. ΤΑΣΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δημοῖ Ἀντι-
φάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως (II 99 K).
τῶν ταῶν μὲν ὥς ἅπαξ τις ξεῦγος ἤγαγεν μόνον,
25 σπάνιον δὲ τὸ χοῖμα· πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι. καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ
σπάνιον θαυμάζεται. ὁ ταῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης b

4 σὺ δ' αὐτὲ εἰς A: corr. Cas 6 λοστέφανος videtur
mater dici 14 [διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς] K 17 ὁ
add. Foerster 24 ταῶν A ἀπάξης A: corr. p. 654e 26
Eubuli verba interciderunt

(p. 291 B), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίκτει
 τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν
 τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπράζει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίκτει
 τε ἄπαξ τοῦ ἔτους πρὸς δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἄπαξ,
 ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει 5
 δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὥς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
 ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπράζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.¹ Εὐπόλις
 δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K).

c μὴ ποτε θρέψω
 παρὰ Φερσεφόνη τοιόνδε ταῶν, ὅς τοὺς εὐδοντας 10
 ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
 ἐπιγράμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
 μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὅρνεις δὲ ποικίλους πολ-
 λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν 15
 Ἀἴμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
 κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἐκ τε Λακεδαί-
 μονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν
 μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει
 d (fr. 58 Bl)· 'εἰ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς 20
 ὀρνίθας, οἰγήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτε-
 ρύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ
 αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ
 περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
 πάλιν φησὶν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας ὁ βουλόμενος 25
 εἰσῆει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθοι βουλόμενος
 θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ
 ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίκτει τε ἄπαξ τοῦ
 ἔτους πρὸς δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf. Arist.
 h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist 10 ταῶν A

57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὥς φησι Τρύφων e
(fr. 5 Vels), τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ
δασύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύ-
5 ριον (litt. c) — καὶ ἐν Οἰνισίῳ Ἀριστοφάνους (v. 101)
Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
καὶ πάλιν (269)

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;
λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταωνι, ὥς ἐν τῷ αὐτῷ
10 Ἀριστοφάνους (v. 884). ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
καὶ Ἰωσίν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν
τελευτῶσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι.
πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον f
νεῶς, λεῶς, Τυνδάρεως, Μενέλεως, λειπόνεως, εὔνεως,
15 Νείλεως, πρᾶός, νίός, Κεῖός, Χῖός, διός, χρεῖός, πλεῖός,
λεῖός, λαιός, βαιός, φαιός, πηός, γός, θοός, ῥός,
ζωός. φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν
ἢ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων³⁹⁸
οὐδαμῶς ἐγκαθελγνυται. ὀνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ
20 τῆς τάσεως τῶν περῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ
περὶ Ἑλληνισμοῦ· 'ταῶς' παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ
δασύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φω-
νηέντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς
συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προάπτουσα καὶ
25 τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦ-
σαν τῇ προσφθίᾳ φύσιν οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων αὐτὴν
τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

9 ταῶνι A 14 in νεῶς et eis quae secuntur nominibus
psilosis notam om. A add. C 24 fort. ἐντεῦθεν πρόπτουσα
C superser. α: πρόπτουσα A

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Ἡ στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 b παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν-
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Ἡ προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἢ δασύτης, μήποτ' ἄλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ- 5
 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, ἄλλὰ κἀγώ,
 φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλ-
 πιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ 10
 σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόν-
 c τος εἶδος ὀρνέου (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ
 πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φντοῦ, εἶδος
 ὀρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· καὶ αὐτός,
 ἀνδρῶν λῶσθε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς 15
 Ὅρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (γ. 884) οἶδα· πορφυρίωνι
 καὶ πελεκῶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι
 καὶ ταῶνι. ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ
 παρ' ἄλλῳ τινὲς αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος
 γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζῴων οὐ τοῦ 20
 ὀρνιθὸς τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν
 d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· τέτραξ τὸ μέγεθος
 ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χροῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς
 στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος.
 ὅταν ῥοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος 25
 ἐν Ἦβας Γάμῳ (p. 237 L).

λαμβάνονται γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυθαλλὰς <τε> φιλοκονεί-
 μονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταῶς 18 ταῶνι A 28 στρου-
 θούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονίονας

τέτραγας σπερματολόγους τε κάγλαας συκαλλίδας.
καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (p. 240 L):

ἦν δ' ἐρωδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλεύχενες
τέτραγές τε σπερματολόγοι.¹

5 ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
ὄρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ e
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προιστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέαμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ ὄρνεον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ
10 τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν ὑπ'
Ἀριστοφάνους εἰρημένων τον ὄρνιθα. νομίζων δὲ
καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης
ἡξιῶσθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ
(ὀκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου
15 τὸν Σταγίριτῃν λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῴων
ἱστορίαν) ὥς οὐδὲν εὔρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαι- f
ρον ἔχων ἐχεγγυώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντα Ἀρι-
στοφάνη.² ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθέ τις
φέρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγε-
20 θος ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορ-
φυρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὥτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες τὰ κάλλια·
βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ 399
εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος
25 παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς
τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἦν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΥΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πε-
ποιηκὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν (om. Kinkel):

1 τέτραγας τε σπ. Pors 3 ἡδ' et μακρὸν καμπ. A: corr.
II p. 65 b 15 σταγειρίτην AC 22 κάλλια A κάλλια C: corr. Mus

Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔγχει νύξε.

- Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει·
b ὁσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι.
τὰ δ' ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους γαλλίας.⁵
Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησὶ
(FHG II 324)· ὁσφύος μυνταὶ καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς
οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώπεκας, οἱ δὲ νευρομήτρους κα-
λοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης
ὁ Ιερώντατος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥαδίως 10
ἀποψᾶσθαι ἢ οἷόν τις [οὔσα] ἐπιψάνουσα σὰρξ καὶ
ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.² μνημονεύει αὐτῶν
καὶ Εὐφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς (IV 491 M).
c λοβός τις ἐστὶ καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθὼν . . . 15
60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στεροῖς (I 217 K).
ὡς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορεῖ.
Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν
(c. 2) . . . σπανίως δ' ἔστιν εὐρεῖν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζώων λεγόμενον· ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς 20
ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντη (I 713 K).
ὑπογάστριον θύννου τι κἄκροκώλιον.
d Θεόπομπος Καλλίστῳ (I 738 K).
ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι', ὧ Δάματρο. 25
ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οὕτως (I 747 K).

2 ψοίας, item 14 ψόαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn.
p. 300 Lo 5 γαλλίας A γαλλίας C: quid sit nescio 11 ἢ
add. C om. A οὔσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15 14 καὶ
Herw 25 ὑπογαστρίω διαματρο A ὑπογάστρια (hoc solum) C:
corr. VII 302d

θύνων τε λευκὰ Σικελικῶν ὑπήτρια·

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος οὕτως φησί (fr. 57 R)·

τοῦ δὲ λαγὼ πολλοὶ τε τρόποι πολλαὶ τε θέσεις
 5 σκευασίας εἰσὶν. κείνος δ' οὖν ἔστιν ἄριστος,
 ἂν πεινώσι μεταξὺ φέρῃς κρέας ὅπτον ἐκάστω,
 θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάζων ὀβελίσκου e
 5 μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπείτω δέ σ' ὀρῶντα
 ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.
 10 αἱ δ' ἄλλαι περιέργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
 σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
 καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀψοποιούντων.
 Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
 φησὶν, ἔστιν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν· λέγει f
 15 δὲ ὧδε (II 296 K)·

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
 λέοντας ἢ τοιοῦτον ἔτερον θηρίον;
 οὗ δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὥς πολλῶν ὄντων ἐμ-
 20 φανίζει διὰ τούτων (I 759 K)·

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας
 οὓς ἂν λάβωμεν ἀλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

62. Τρύφων δέ φησι (fr. 19 Vels)· ἔτον λαγὼν ἐπ' 400
 αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνους ὀξύτωνος καὶ
 25 μετὰ τοῦ ν λέγει (I 456 K)·

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
 καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν (I 445 K)·

1 λευκῶν A: corr. K 4 θέμιστες Ribb 6 πείνωσι A (i. e. πίωνσι) πεινώσι C, corruptum utrumque 11 γλοιῶν A: corr. C
 12 ὀψοποιούντες A: corr. C, ὀψοποιούντος Wilam 13 ναυκράτης AC: corr. Grot 18 οὗ Mus: οὐ A οὐδὲ C 21 ἵνα τί Bgk: εἰναί τι A 22 εἰάν A 26 ἀνύσας Kock μύσας Iacobs

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ (c. 5, 1) χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$ λαγῶ καὶ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός. ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασιν νεῶν καὶ λαὸν λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι ⁵ ^b λαγῶν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ (fr. 108).

γέραντοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

τῇ δὲ λαγῶν ἡ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ παραπλησίως προσαγορευο- ¹⁰ μένη λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν (I 303 K). 'ἵνα πάρα μὲν βατίδες καὶ λαγὼ καὶ γυναικες εἰλίποδες.' εἰσὶν δ' οἱ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὅξυτο- ^c ^c νεῖν τὴν λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς $\bar{\omega}$ ς λήγοντα τῶν ὀνομά- ¹⁵ των ὁμότουά ἐστι, καὶ μεταληφθῇ εἰς τὸ $\bar{\omega}$ παρ' Ἀττικοῖς· ναὸς νεῶς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας. εἰτά ἐστὶ τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός (Amipsiae I 675 K). 20

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,

τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὥς Σοφοκλῆς (fr. 108).

^d γέραντοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

τὸ μέντοι 'ἡ πτωῖα λαγῶν' (X 310) εἰ μὲν ἐστὶν Ἰω- ²⁵ νικόν, πλεονάζει τὸ $\bar{\omega}$, εἰ δ' Ἀττικόν, τὸ $\bar{o}$. λαγῶα δὲ λέγεται κρέα. ⁶³. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 421) 'κατὰ τὴν Ἀντιγόρου τοῦ Γουατᾶ φησιν βασιλείαν τοσοῦτον πλῆθος γενέσθαι

13 fort. καὶ τάρτην 21 πείθει A: corr. p. 446 d 24 καὶ κορῶναι γλαῦκες λαγοί A: cf. litt. b

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὥς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς περὶ
 αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἶπεῖν κύνας
 τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἁλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους
 τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
 5 φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγῶν εἰς τὴν νῆσον·
 ὥς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο
 πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο ^ε
 περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὥς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους
 γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν
 10 Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγῶς, ἀλλὰ πέρδικας'
 πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὃ λαγῶς, ὥς Ξενοφῶν
 εἶρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 13). καὶ Ἡρόδοτος δ'
 οὕτως φησὶν (III 108)· 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ
 πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
 15 θρώπου, οὕτω δὲ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυλίσκει τε
 μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν θάσυν τῶν τέκνων
 ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆς μήτρος ^f
 πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ
 δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 3, 10) γίγνεσθαι φησι παρό-
 20 μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κύνικλον καλούμενον, γρά-
 φων οὕτως· 'ὁ δὲ κύνικλος καλούμενος πόρρωθεν
 μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός· ὅταν δ' εἰς
 τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ
 τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ
 25 πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει-⁴⁰¹
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ (FHG III 275)· 'καὶ
 ἡμεῖς εἶδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

3 fort. ἐν ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυ-
 παλαία μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγῶς, Ἀνάφη δὲ λαγούς,
 ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui
 v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἢ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας,
 ἀλλὰ λαγῶς 17 τῇσι C 21 κύνικλος Polyb

πλοῦν ἐπὶ Νέαν πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν
τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιοκρατίας
ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς
κουνίκλους τούτους· καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι
λαγωί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν Ἀγνοίᾳ 5
οὕτως (II 541 K).

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μέλας.

Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 301)

b περὶ τὴν Βισαλτίαν φησὶ λαγῶν γίνεσθαι δύο 10
ἥπατα ἔχοντας.

64. ΣΥΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ'
οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου,
ἔπροβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λο-
γιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σὺν 15
θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χροάν· ὃ δὲ
σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπεύ-
σάμενος ἄλλ' υμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
c μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερ-
βάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια- 20
βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε.
προφέρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ 6 σὺς
ἐτυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρμητικῶς
ἔχειν τὸ ζῶον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ το λέγειν
χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς 6 ὅς. οἱ δὲ σὺν εἰρηθεῖν οἶονε 25
θῦν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ,
ἀποκρίνασθαι μοι τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον

8 χελιδόνιος et γλανκία A: corr. Mein B. γλυκεῖα γ' Kock
13 καλοῦ del. Wilam, fort. μεγάλου 14 ἔφη συζητεῖν A: corr.
Schw 14. 15 φροντιστὰ καὶ λογιστὰ poetae verba esse vidit Mein
17 fort. κατὰ (pro καὶ) 18 ὑμεῖς Schw: ὑμῖν A, nisi forte
oratio mutila

ὁμοίως ἡμῖν σὺν ἄλλοις ἐπὶ τοῦ σὺν τοῦ ἀγρίου. Σο-
φοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς d
ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὺν ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N)·

σὺ δ', ὦ Σύναγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύναγρος Λάκων
γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας
περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ
(c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύναγρον, οὗ
μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG
10 I 335). καὶ ὁ Ἀημόκριτος ἔφη· ἄει ποτε σύ, ὦ
Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἴωθας τῶν παρα-
σκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἡ χοῆσις μὴ εἴῃ τῶν e
ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας
τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν κα-
15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ δια-
λυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις
γενόμενος ἀπέθανεν, ὥς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ
ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ὥλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σὺν ἄλλοις ἀφαναν-
θῇς, μάθῃς ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαξομένη οὕτως
ὠνόμασε (II 27 K)·

λαβὼν ἐπανάξω σὺν ἄλλοις εἰς τὴν οἰκίαν f

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N)·

νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διαφανανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτᾶς A 20 κώνοματων Heimsoeth, fort. καλινικτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

σύαγρον ἐκβόλειον εὐθνηρον κλύειν,
 ᾧ πλείστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον
 402 ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· 'ἵνα τὰ μὲν αἴγρια τοῖς παισί,
 τὰ δὲ σὺάγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς.' καὶ 5
 Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακεδών, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
 τοῖς πρὸ τούτων (IV 128 a), ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρη-
 μένον Λυγκέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη σὺάγρων πολλῶν.
 ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι
 περὶ τῆς χροῆς τοῦ Καλυδωνίου, σὺός ἐστις αὐτὸν 10
 ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χροῖαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς
 τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σὺ. πάλαι
 γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Πη-
 γίνου διδυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ
 b τοῦτο ἱστέρηται (III 564 B). οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι οἱ περὶ 15
 τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν
 σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων
 τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺί φησιν (fr. 254).

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.
 καὶ Σκίρας (εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς καλου- 20
 μένης κωμωδίας ποιητῆς, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
 λεάγρῳ φησὶν·

ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν βοτὰ
 οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρώζεται.

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλάκις κέχρηται 25
 φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ΕΡΙΦΟΙ πολλάκις ποικίλως
 ἐσκευασμένοι· ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὁποῦ ἔχοντες,

1 fort. ἐμβόλοιςιν, sed etiam κλύειν corruptum (δυοῖν?) 5
 σὺάγρια A 9 fort. ἀποδιοπόμπησαι coll. p. 401 b (vel ἀποδιο-
 πεπόμπησαι) 24 καταπρωξεται Madvig 28 πολλοῦ A: corr. Cas

οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ
 γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
 μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν
 ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὢν Θη-
 5 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύι φησὶ τοὺς καθ'
 ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὐτόνοι γὰρ καὶ d
 γλίσχροι <οἱ> χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
 ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕγια καὶ ἄρνεια
 10 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθεί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδί-
 στην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὥσιν μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι,
 ὥσπερ τὰ παρὰ Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκιστοῖα (Π 17 K).
 15 κρέας δὲ τίνος ἡδιστ' ἂν ἐσθίοις (φησὶν); B. τίνος;
 εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνι
 μήτ' ἔρια μήτε τυρὸς, ἄρνός, φίλτατε. e
 τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταῦθ' ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
 ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 20 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.
 ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (Π 65 K).

τῶν χειρσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
 παρ' ἐμοῦ ταυτί.
 βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
 25 αἰξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
 5 κᾶπρος ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,
 δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, ...

7 οἱ add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπό-
 νητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὢν ἂν ἢ Herw 18
 αἰγείων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἡλι-
 βάτας Eust. 1753, 22 (ὑληβάτας C)

τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
 τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
 τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἰπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει (Π 437 K).

f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων 5
 ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν
 πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
 οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
 5 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὠραίους, 10
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
 μελετᾷ Φεῖδων καὶ καταβαίνειν·
 οἷσθ' οὓς φράζω;
 τούτοις τοίνυν ἄγγελλ', ὅτι
 10 ψυχρὸν τοῦτον, τὸ ποτὸν θερμόν, 15
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 403 σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἥρπασται,
 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
 τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἡνύστρου,
 15 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος 20
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
 κρατὴρ ἐξερροίβητ' οἴνου·
 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
 20 πάντ' ἐστ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. 25
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
 χάσκεις οὗτος;

6 κυπαρισσορόφων AC: corr. Cas 14 ἄγγελ' A: corr.
 C 17 χναυω A: corr. Mein 23 λείπεται AC: corr. Mein
 24 ἀκολασταίνει νοῦς μειράκιον A: corr. Schw 25 πάντες δ'
 A πάντες C: corr. Dobr 26 μέμνησθ' A: corr. C 27 αὐτός
 AC: corr. Cas

βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
 25 ἦκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
 τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμάλνεσθ',
 5 ὥς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλαία,
 30 σκόροδον, καυλός, κολοκύντη, ἔτνος,
 θρίον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 10 γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρον·
 φοξίνος ὄλος, κορακῖνος ὄλος,
 μεμβράς, σκόμβρος,
 35 θυννίς, κωβίος, ἡλακατῆνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 15 νάρκη, βάτραχος, πέρεκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάργος,
 40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 20 θροᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος,
 κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
 25 κηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρούονος, νήττης,
 κίττης, πέριδικος, ἄλωπεκλου.

1 δεῦρ' εἰ πως AC: corr. Dobr 11 φυξικινος A: corr.
 Dalec 13 ἡλακατινος A: corr. VII 301d 16 βρίγγος A:
 corr. VII 322e 18 σπάρος σκάρος A: corr. VII 329d 21 πολυ-
 πόδιον et ὀρφός A 23 ἄρτοι A: corr. Mein

- 50 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅς' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθῃ.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ, 5
d 55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐτῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν Κασίας 10
ἀπὸ γὰρ ἀγίας, ἁλίας Συρίας
60 ὁσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου.
τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει 15
65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.
68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ δοδουντία
καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγῶδησεν ὁ σοφὸς
e ἐκεῖνος μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδείξαι ὅ τι φέρει. διε-
χλεύαζε τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ 20
μνημονεύων ἔφη· ἔτι τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀν-
θίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος, <ὅς> ἐν τῷ Ἐγκαλυπτο-
μένῳ τοιάδε ὠγκώσατο (IV 459 M).
Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης· 25
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα

4 δ' ὦν C εὔει A: corr. Di 6 βινεῖ et 8 νεῖται del.
Mein 9 κούραν A: fort. φύρδην, κούρα, Κασίας Wilam
12 μακροῦ A: corr. Mein 13 καὶ βάρου A: corr. Di 14 μι-
σθοῦ A: corr. Cas 16 ἀναμέστους Kock 21. 22 ξανθίππῳ C:
Ἀναξίππῳ Valck 22 δς add. Schw 23 ὠγκήσατο A: corr. C

- 5 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
 καὶ τὴν θυίαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
 τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 5 ἐχρῆτο, πάντ' ἀφείλον εἶναι θ' ὑπέλαβον
 10 τὸν τοῖς <τοιούτοις> παντοπώλην χρώμενον. 404
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὄξυν καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
 ἐποιοῦν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
 10 οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμόν πολὺν
 15 ἀπὸ τῆς τραπέξης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθησαν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἄλμην ἀπέθανεν·
 παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. B. μάλ' εἰκότως. b
 15 A. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
 20 ἐμὸς γενόμενος, ὃ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
 σπεύδων ἐμαντοῦ καινὰ τῆς τέχνης. B. παπαῖ·
 ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
 20 A. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
 25 ἔχοντα καὶ ζητοῦντα <τὰ> κατὰ τὴν τέχνην,
 οὐθὲν Διοδώρου διαφέρουντ' Ἀσπενδίου. c
 γεύσω δ', ἐὰν βούλῃ, σὲ τῶν εὐρημένων·
 οὐ ταῦτά προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα,
 25 τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον·
 30 ἕτερόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
 καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην

5 ἐχρᾶτο AC: corr. Herw πάντα φίλων το ειναι θ' A: corr.
 Dobr 6 suppl. Di 10 πρῶτον A: corr. C 12 ἀνεκάθησαν
 A: corr. C 21 τὰ add. Cas 22 οὐθὲν χονδρενοουσι διαφέρω
 τ A: corr. Mein, sed praestat fort. διαφέρω τᾶσπενδίου 23
 βούλησθε τῶν A: corr. Tyrwhitt

- ἔχον πατρώαν οὐσίαν κατεσθίει·
τούτῳ παρέσθηκα σπηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετρᾶν ἰχθύων τῶν ποικίλων
35 ἐμβαμματαίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὗ δειπνητικός, 5
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέσθηκα κωλέαν, πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῶον εἰς ὑπερβολήν
40 ἐστιν. τελώνη γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον·
ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὅδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῇν 10
καὶ τὸ περὶ δειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
e 45 σίναπιν παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ
χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν, 15
ἵνα διεγείρας πνευματῷ τὸν ἄέρα.
ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζῆτεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.
69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὗ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου 20
μνησθῆναι) τί φησὶν (Π 423 K);
σφόδρα μοι κεχάρισται, Σιμία, νῆ τοὺς θεούς,
f ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
πολὺν δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν. 25
5 ἂν μὲν γὰρ ἔν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοῦτον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα

1 ἔχον τὴν π. A: corr. Toup 7 fort. κωλῆν ἢ πόδας
10 ἢ δ' Di: ἦν δὲ A ἦν δὲ C ὅδ' ὕστερος corruptum 13 νω-
θρότατα AC: corr. Toup 14 παρατίθημι σίναπιν τούτοις AC:
corr. Cas 16 non intellego 17 οὗ Toup: εἰ A 19 διονύσιον
A: corr. C 22 καὶ χάρις αἰεὶ μέγα A: corr. Pors

- τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
 <δεῖ>, μὴ προίδηται τοῦτο μὴδὲ φροντίσῃ,
 οὐκέτι μάγειρος, ὁποποιός ἐστι δέ.
- 10 οὐ τὰντὸ δ' ἐστὶ τοῦτο, πολὺ διήλλαχεν.
- 5 στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 405
 δύναμιν, ὃ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
 ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί πού
 στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον,
- 15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
 10 ἡδύσμαθ' ἐψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
 ὃ τυχὼν δύναιτ' ἄν· ὁποποιὸς οὖν μόνον
 ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὃ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
 συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
 20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι, b
 15 πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
 αἰεὶ γάρ· οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
 ἔχεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
 Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
- 25 παρὰ τισιν οὕτως ὥς λέγων τι χρήσιμον.
 20 τὰ πολλὰ δ' ἡγνόηκε κοῦδὲ ἐν λέγει.
 μὴ πάντ' ἄκουε μὴδὲ πάντα μάνθανε c
 τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα,
 κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
- 30 οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
 25 εἰπ' ἄρτιως

1 δέ ποτε ἢ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προίδητε
 A: corr. Dobr 3 ἐστὶ δέ Schw: ἐστὶν A, fort. ἐσθ' ὅδε
 4 τὰντὸν A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὥσπερ 7 τί; ποῦ;
 Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr.
 Iacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἔνεκα τὰ περὶ
 τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν
 Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπεὶ, ut v. 25 alius aliquis artis auctor
 nominatus fuerit

ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὗ ὁ καιρός
 αὐτὴ δ' ἐαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. ἐὰν δ'
 εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
 35 καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
 ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ', ὃν ἄρτίως 5
 d ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
 πολλῶν τε δειπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμῖα,
 πάντων ποιήσω, θοῖον ἂν δείξω μόνον
 40 παραθῶ <τε> δεῖπνον ὅξον αὖρας Ἀττικῆς.
 ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι 10
 φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις
 τῇμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.
 70. πρὸς ταῦτα Αἰμιλιανὸς ἔφη·
 'βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστὶ 15
 κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς (IV 479 M): σὺ οὖν
 e ἢ θοῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ
 κόπτ' ἐμέ, καὶ δείξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστὶ.' καὶ
 ὅς· 'καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ
 ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν 20
 Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ
 ταῦτ' εἴρηκεν (IV 539 M):
 ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ,
 οὐδεις ὑποκριτῆς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
 καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη. 25

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ
 εἶ A: corr. Adamus 7 σημεια A: corr. Mein 9 τε add.
 Mus 10 ἥκοντι καὶ γέμωνται A: corr. Mein 11 φορτηγικῶν
 A: corr. Mein ἀγωνίαις corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzsche
 16 sqq. etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf.
 VII, 290 b

ἄβυστρακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην, f
 5 παρ' Ἀγαθοκλεῖ <δὲ> πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
 τῷ Σικελιώτῃ <τὴν> τυραννικὴν φακῇν.
 τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους [τινός],
 5 ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,
 ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.
 ἔγυμνῃν ἐποίησεν Ἀθηναῖν Λαχάρης, οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν.
 <σέ> δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Ἀλμιλιανὸς ἔφη, εἰ406
 μὴ δείξεις ὅ τι φέρεις.' καὶ ὃς μόλις ἔφη· ῥοδωνιὰν
 10 καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ'
 οὔτως, ἵνα καὶ ἡδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ καὶ
 πανδαισίᾳ τὸ σωματίον πᾶν ἐστιάσης. ῥόδα τὰ εὐοσμό-
 τατα ἐν ἔργῳ τριψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων
 15 τε καὶ χοίρων ἐφθούς σφόδρα ἐξινιασθέντας καὶ τῶν
 ὥων τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον, γάρον, πέπερι, οἶνον.
 καὶ ταῦτα διατριψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον εἰς λοπάδα b
 καινὴν, ἀπαλὸν καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ πῦρ.' καὶ ἅμα
 λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύτην εὐωδίαν πα-
 20 ρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὥς ἀληθῶς τινα τῶν παρόντων
 εἶπεῖν (Ξ 173).
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.
 25 71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεῖσῶν ὀρνίθων τε ὀπτῶν

2 δὲ add. Mus 3 τὴν add. Cas 4 fort. Λαχάρους ποτέ
 6 ἐποίησεν A: corr. Mus 8 σέ add. Schw poetae versus
 γυμνῇν ἐποίησε τὴν Ἀθηναῖν Λαχάρης | οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σέ δ'
 ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, | εἰ μὴ σὺ δείξεις ὅτι φέρεις, quod ex parte
 viderunt Di et Mein, itemque quae secuntur omnia ex poetarum
 laciniis consuta 9 δείξης A 15 ἐξινιασθέντας A: corr. C 16
 γάρος A: corr. C 17 καὶ ταῦτα διατριψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον |
 εἰς λοπάδα καινὴν et 18 ἀπαλὸν — πῦρ versuum reliquiae

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἑρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· ἅσα γὰρ χεδροπώδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἔνεκα σπείρεται, οἷον [ὁ]
 κύαμος, πισός· ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα γίνεται· 5
 τὰ δὲ πάλιν αὖθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἷον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἔνεκα τῶν
 τετραπόδων ζώων, οἷον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημο-
 νεύει καὶ Εὐπολῖς ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιοδόωρος δ' 10
 d ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 426)
 τῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν·
 τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 ἄλλὰ καὶ τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 15
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἠγήμονα· καὶ ὁ Οὐλίπιανός ἔφη·
 τίς δ' αὖτε ἢ λιθίνῃ βαλλητὺς; Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ
 οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἂν τι εἴποιμι μὴ παρ' ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβών· ἄλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὧν ἑλαβάργυρος ὠρολογητῆς κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμωδίας (fr. 18 Koepke) Ἠγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς παρωδίας γράψας Φακῇ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τινι τῶν παρωδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wilam 14 τοιούτων Di: τούτων A 15 fort. ἤδη pro
 καὶ 18 ἢ λιθίνῃ ἢ A: corr. Cas 20 ἂν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

ταῦτά μοι ὀρμαίνονται παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρυσῇν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε μῦθον·
 δεινὰ παθοῦσα, Φακῇ βδελυρῇ, χώρει ᾿ς τὸν ἄγῶνα. ^f
 καὶ τότε ἔγὼ θάρσησα.

5 εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

λίθοι μὲν οἶδε· βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει. 407

10 ἀγαθὸν δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῇ.
 εὐδοκίμει δ' ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρῳδίαις καὶ
 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 15 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖ-
 στα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν
 τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημά-
 των. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- ^b
 20 στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὥς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστυ
 25 τὰς νησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα
 δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παραγενόμενος
 καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προς-
 ῆλθε μετ' αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν. ὃ δὲ ^c

9 φακῇ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν AC: corr.
 Dobr, cf. Suid. s. v. βαίτη 13 διὰ τοῦτο C 18 οὐδεὶς οὖν C,
 sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε πᾶσιν ἔπεσθαι
 ἦκεν εἰς τὸ Μητρῷον, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί,
 καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε
 τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὅ τε γραμ-
 ματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, ⁵
 φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.
 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ'
 ὅταν βουληθῇς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἑλευσίνι. καὶ ὁ Οὐλ-
^d πιανός· ἀλλὰ με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς
 χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ Τηλεμάχου ¹⁰
 καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος. καὶ ὁ Δημό-
 κριτος ἔφη· Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς (ἦν
 δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Αἴθρη φησί (Π 461 K)
 μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανε.
 καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάννυ ¹⁵
 ἔπειτα ἡρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
^e ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους. καὶ ταῦτά γε
⁵ ἔφη τε καὶ παριόντα Φεῖδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν
 ἐπόπυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας. ²⁰
 ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
 ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (Π 454 K)
 ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
 οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
 B. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι. ²⁵
 A. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.
^f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησὶν (Π 459 K).

⁵ ἡσυχίαν ἦγον C 9 fort. ἀλλ' εἴ με 17 ἐν αἷς συν-
 ἦψας A: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἴρηται A: corr. K
 18 Φεῖδιππον A: corr. Pors πάλιν Mein: πάννυ A 26 fort.
 θάργηλον (Mein) ἀγκάλη (Iacobs) κυάμων (add. K) χύτραν φέρει

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 προῦτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἴτα Θούδιππος
 βδέων
 παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς, εἴθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.
 5 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 5 οὐδ' ἐκείνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
 δραμὸν
 Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κνάμων καταλαβὼν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς
 10 ὥς ὁρᾷ,
 ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.
 ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κνάμων χύτρας⁴⁰⁸
 ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἐορτήν. 74. ἔτνους
 δὲ κυαμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-
 15 χίλῳ λέγων οὕτως (II 432).
 πρὸς ἔμαντὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεούς,
 ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
 Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;
 Β. καὶ προῦτά <γ> ἡρώτα με δυστράπελον πάννυ,
 20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.
 Α. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἔσως. b
 Β. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
 φνσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. Α. χάριεν οἷς γινώσκεται
 τὸ προῦμα τοῦ Παύσωνος. ὥς δ' αἰέ ποτε

1 οὐδὲ ἔν Α 2 καθεύδω Α: corr. Iacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἐπνιξεν Α: corr. Mein 5 εἴτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὥσπερ ἐλ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ Α: corr. Cas 18 τὸ δεινὰ Α: corr. Cas 19 προῦμ'
 ἡρώτα Α: corr. Di 20 ἔχων Α: corr. Iacobs δυσεξόδους Α:
 corr. Boissonade

10 περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστῆς γέλως.

75. τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο
κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐξήτει εἰ τὸ
χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνη-
θείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι 5
(Q 302).

c ἥ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίνην ὥτρυν' ὁ γεραῖος
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἥ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα.
'Αττικοὶ δὲ χερνύβιον λέγουσιν, ὡς *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ 10
'*Αλκιβιάδου* λέγων οὕτως (i. e. Andoc. 29). 'τοῖς χρυσοῖς
d χερνυβίοις καὶ θυμιατηρίοις.' χειρόνιπτρον δ' *Εὐπολῖς*
ἐν *Δήμοις* (I 289 K).

κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμῶν εἴληφε χειρόνιπτρον·
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ καὶ χρήσιμος πολίτης 15
νικᾷ τε <πάντας> χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.
'*Επίχαρμος* δ' ἐν *Θεαροῖς* εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τού-
των (p. 242 L).

κιθάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χαλκίοι. 20

e ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἶωθε λέγειν,
ὡς *Εὐπολῖς* ἐν *Χρυσῷ* γένει καὶ *Ἀμειψίας* *Σφεν-*
δόνῃ *Ἀλκαῖός* τε ἐν *Ἰερῷ* γάμῳ. πλεῖστον δ' ἔστι
τοῦτο. *Φιλύλλιος* δὲ ἐν *Ἀύγῃ* κατὰ χειρῶν εἴρηκεν
οὕτως (I 782 K). 25

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ὥρα 'στὶν ἥδη τὰς τραπέζας, εἴτα παρακορῆσαι,

1 γέλως K: τέλος A 14 βαλὼν gramm. ap. Osann. Philem.
p. 200 16 πάντας add. Schw 19 χαλκεῖται et 20 χάλκειοι
A: corr. Ahrens 20 λοιβιλεβητες A: corr. Grotendorf 22.
23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ὑδρία (IV 208 M).

οὐδὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
 76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
 5 τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) γλευάζει τοὺς οὐκ
 εἰδότες τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
 νίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
 καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
 ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
 10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοι Ὅμηρός πη μέν409
 φησι (α 138)

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 πῇ δέ (α 146).

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 15 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.
 καὶ Σώφρων ἐν γυναικεῖοις (fr. 23 Bo). ῥάλεινα Κοι-
 κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἄμιν τὰν τρά-
 πεζαν. παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
 παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
 20 Ἡρακλεῖ (929).

εἰς χερνίβ' ὥς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
 ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K).

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.
 ἐστὶ δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
 25 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
 περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. χρὴ μέντοι
 προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε φημα-
 τικὰ σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγυμένα παρὰ τὸν
 παρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

c φυλάσσουν, ἄν τε ἔχῃ τοῦτον διὰ τῶν δύο $\bar{\mu}\mu$ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἰγίλιψ, τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοίκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς (fr. 927), <βέβλεμμαι> κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφνέσιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ 5 τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσι (I 472 K) χερνίβιον εἴρηκεν. 77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐτὰς καὶ σμήματι ἀπορύψεως χάριν, ὥς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ (II 67 K). 10*

d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν <μοί> τινα φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμῆμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπομαγδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυ- 15 νάδας, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K).

καὶ τότε

20

περιπατήσεις ἀπονίψει κατὰ τρόπον

e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν [τὴν] γῆν.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν (fr. 2, 39 B).

ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτειν ἔδοσαν κατὰ χειρῶν, 25

1 φυλάσσουν τὴν τε ἔχει A φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr. Schw 3 κέκλεμμαι A: corr. C βοοικλεψ A βοόκλεψ C: corr. Mus 4 βέβλεμμαι add. Eust. 1401, 16 11 μοί add. Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι A et lemma 15 τιμὰς ἀτιμάσαντες A: τιμὰς om. lemma 21 περιπατήσεις corruptum 22 τὴν del. Kock

- σμήμασιν ἱρινομίκοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγ-
 χέοντες
 τόσσον ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτρίμματά τε
 λαμπρὰ
 5 σινδονυφῇ, δίδοσαν <δὲ> χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (Π 419 K).
 ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἦμεν ἡριστηκότες,
 περιεῖλε τὰς τραπέζας, νύμματα
 10 ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν f
 τοὺς ἐσπερίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.
 78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
 καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 616).
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.
 15 ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ
 καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις
 ἀπόνιμμα [ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
 καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλεί-
 δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410
 20 περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363). ὄρουξαι βό-
 θυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν
 βόθυνον πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε λέγων
 τάδε· ὑμῖν ἀπόνιμμα οἷς χορὴ καὶ οἷς θέμις. ἔπειτα
 αὐθις μύρον κατάχεε. παρθέτο ταῦτα καὶ Δωρόθεος,
 25 φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν Εὐπατριδῶν πατρίοις τάδε

1 χλιεροθαλπὲς A: corr. Schw ἐπεπεγχέοντες A: corr. s
 3 τις ἔχρηξ' Bergk: ἔχρηξεν A ἐκτρίμματά τε A: corr. Mus
 5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρο. A: corr. Villebrun 8 ἡριστη-
 κότες ἦμεν A: corr. Cas 9 ὁ παῖς add. Pors 10. 11 πάλιν
 δὲ σπορίνους A: πάλιν τοὺς ἱρίνους Cas ἐσπερίνους K 14
 ἐγγέοντες A 21 ἔπειτα <στάς> Nauck 23 fort. τὰπόνιμμα
 25 θυγατριδῶν A: corr. Od. Mueller

b γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρσεως· ἔπειτα
 ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες
 ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιζε τὸ αἶμα τοῦ καθαιρο-
 μένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμα ἀνακινήσας εἰς ταὐτὸ ἔγχεε.⁷
 79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο δ
 ὠμολίνῳ· ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409e) Φιλό-
 ξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστο-
 φάνης Ταγηνισταῖς (I 521 K).

φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
 παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

10

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χειρὸς
 ἔλεγον, οὐχ ὥς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν
 c ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, μετὰ
 δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφο-
 κλῆς Οἰνομάῳ (fr. 429).

15

σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ (c. 122). Ξενοφῶν δ' ἐν α'
 Παιδείας γράφει (3, 5)· ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς,
 εὐθὺς ἀποκαθαίρῃ τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὥς
 πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατὰπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.²⁰
 Πολέμων δ' ἐν ἔκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον
 περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψα-
 d σθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ
 τοῦ δείπνου κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων (IV 570 M).

ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος ὥς ἂν ἐστιῶν

25

ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον.

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ', εἶπας ὅτι
 μετὰ δείπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A
 16 ἐκδεδαρμένος Herw 19 ἀποκάθαιρε A 25 ἐσθίων A:
 corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ᾠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K).
 ᾠμολίνοις κόμη βρύουσ' ἀτιμίας πλέως. Σαπφώ
 δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν e
 Ἀφροδίτην (fr. 44 B).

- 5 χειρόμακτρα δὲ καγγονων
 πορφύρα καταυταμενάτατι
 Μνᾶσις πέμψ' ἀπὸ Φωκίας
 δῶρα τίμια [καγγόνων],
 κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἑκα-
 10 ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
 Ἀσία ἐπιγραφομένη (FHG I 25). Ἰωναῖκες δ' ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ
 β' φησί (c. 122). μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
 βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες
 15 Αἰδην νομίζουσι κάκειθι συγκυβεῦν τῇ Δήμητρι,
 καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς. f
 καὶ μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς
 χειρόμακτρον χρύσειον. 80. τὸν δὲ τῷ κερνίβῳ ῥά-
 ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν
 20 ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν
 ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι. δι' ὃν καὶ
 ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορ-
 νίδος Χερῖαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). Ἡρόδοτος 411
 δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (FHG
 25 II 36) Εὐνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
 υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
 κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 καὶ γενῶν Wilam 6 extr τά (vel ᾧ)
 τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἔπεμψα πυφωκίας A:
 corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κάκει
 οἱ A 16 ἰσοῦσθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900,
 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δευτέρῳ Οἰταικῶν (fr. 17 Schm), ᾧ καὶ ἀνείσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη- 5
φαγίας.

I

- 411 Ἄλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἔν' ἀπλή τις τοῦτο φagὼν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβὼν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N),
ἔταίρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπωμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφάνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιητὰ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L).
b πρῶτον μὲν αἰ' κ' ἔσθοντ' ἰδοὺς νιν ἀποθάνουσι.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἅ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, 20
σίλει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐῶτα.
Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N).

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ ΕἶC Α ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΖ' Ι· 10 τοῦτο
λαβὼν καὶ φagὼν ὥσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ipse
conieci τοῦτο λαβὼν καὶ φagὼν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἰδῆς et ἀποθάνουσι C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνουσι non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
 παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος (fr. 168 B)· ο
 'διαβοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ'] ὑπνύων τε σώματα. καὶ
 5 τὸτ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἤδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.¹
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφάγαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέα τὸν μισθὸν
 15 ἀπῆτει. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ
 ἐρίξει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἴτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χῖος
 ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.
 3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215)·

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
 seclusa deleuit fere Mus 12 κανκωνον A: corr. C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσαι AC: corr. Schw ex Ael ἀναδῶσει A: corr. C 19
 καλειπεται A: corr. C

- c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενον περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνω-
μολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττεν, διακαρτερεῖν
ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον
d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
γαστριμαργίαν (η 219). 10
ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἔσθιόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκείνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἴπεῖν
ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρων τε ὦν 15
ἥσθιεν ἄρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
κατέφαγεν, ὥς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσιος 20
Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὔνεκεν οὕτω
χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.
Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὥς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἥσθιε
μυῖας κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
χοῦς ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθήμενος τοῖς
f ὥμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσίδιππος A 19 et 20
graviter corrupti 21 εἴνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεχ'
οὕτω, εἴνεκα τούτου Wilam

ἡμέρα. Τίτορμος τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
 βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M).
 Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335)
 τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ
 5 βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα
 τὸν ποιητὴν τάδε·

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἦρατο βρῦθος,
 τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
 ὥμοις δὲ κτήνος τὸ πελώριον ὥς νέον ἄρνα 413
 10 ἦνεγκεν δι' ὅλης κοῦφας πανηγύρεως.
 5 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θνηπολίου·
 ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσαστό νιν.
 15 Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος τρὶς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ b
 Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε.
 τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιόσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος
 20 ἱστορεῖ (FHG IV 513), ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν
 ἰσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέ-
 τεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυ-
 θέντος οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὅστέα, μόλις δὲ
 δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα
 25 παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον κατα- c
 φαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἀνδρας ἀδη-
 φάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὑδρεία
 A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ
Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀυτολύκῳ λέγει (fr. 284 N):

- κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
οἱ πρῶτα μὲν ξῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσθημένος,
d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι ἀξυπηρετεῖν τύχαις
οἷοί τ'· ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
10 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανα.
10 λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
15 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιοῦμενοι
15 τιμῶσ' ἀχρεῖους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
e τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
πόλει πατρῷα στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
20 πότρεα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χερσὶν
20 δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερσὶ
θελόντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας . . . χρὴ σοφοὺς τε ἀγαθοὺς
25 φύλλοις στέφεσθαι ὥσπερ ἡγεῖται πόλει
f 25 ἀλλήιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Ἀύτ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετεῖν
C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγνάθον A: corr. C 22 δέχ'
ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἄνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλὰ.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου

5 ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B):

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο

ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος

παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων 414

ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,

10 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,

ἄστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν

καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο

καί κε σίτησιν δημοσίων κτεάνων

ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη.

15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,

οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων

ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ. b

ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον

προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.

20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη

οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,

οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον

ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,

τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.

25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c

εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·

οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἰτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν
A: corr. Jacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
corr. Schw 20 λαοῖσιν ἔτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὥς ἄχρηστον καὶ
ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ
ὁ Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐξίας τῶν ἀθλητῶν διηγού-
μενός φησι (p. 579 N).

- d γυμνοὶ γὰρ ὦθουν, παιδίμους βραχίονας 5
ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέφ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κῦτος
5 χρίουσιν ὥς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.
7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί 10
τινα γυναιῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δ'
ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·
Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν, οἷα κορώνην
e παννυχικὴν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος 15
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
5 εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκνυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε ληναικὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20
Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς
Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
τὸ μὲν μέγεθος πηγῶν τριῶν καὶ ἡμίσεως, εἶναι δὲ
καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἷων ἂν εὐρήκη, 25
πίνειν δὲ χοῆς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.

5 γυμνοὶ γὰρ ὁσφύν K 9 χρίουσιν A 11 ποσειδίππος
A: corr. C 16 χρεῖα ἐσθλήν et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ for-
tasse corruptum 20 fort. ληναίην ut carmen intellegatur se-
pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
IV 89 25 εὐρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνῃς. ἐσήμαινε δὲ
σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος *Δη-415*
μητροῦ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
τιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
5 βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότης
τοῦ ἥχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δε-
κάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὥς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
10 Ἀγλαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη
πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὥς δηλοῖ Ποσειδίππος *b*
ἐν ἐπιγράμμασιν. ἦσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἔπινεν
15 οἶνον χοῶ.

8. Αἰτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
νῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ
ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
20 Δάφνιδι ἢ Αἰτυέρσᾳ οὕτως (p. 639, 6 N).

ἔσθι μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλούς
τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἓνα
καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμφορον πίθον. *c*

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι
25 ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K).

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμηνε A: corr C 3 καὶ om. C 11 περιέθετον
κόμην Ael. v. h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
fort. Sosithei verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
21: αὐτοὺς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
AC 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὥς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
 τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.
 Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά
 φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι
 καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5
 νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
 d φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
 ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξει, περιβοήτου
 τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυδὸς τοῦ Παφλα-
 γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει- 10
 ρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστο-
 ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρ-
 χίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια
 διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὥς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον
 e καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινι- 15
 κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M).
 τρίτον δὲ πρὸς τούτοις τὸν σοφώτατον
 Χαιρίππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
 μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάτῃ διαρραγείς.
 τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας. 20
 9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
 ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην
 φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
 φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον
 ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ- 25
 στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι-
 f κηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ
 ἀθλητῆς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὥς τὸ ἐπὶ
 τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπὶ γράμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B).

16 Φιλάρχῳ Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάσῃ
 Bruno Keil 28 δειννεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
 ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.
 Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι-416
 μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
 5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφο-
 ρεῖσθαι. πνυθόμενου δὲ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀπὸ τούτων
 ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
 τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
 ἐχειρονόμησε. πνυθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
 10 λείπεσθαι ἔφη τοσανύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς
 Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ (FHG II 307) Καντιβάρι b
 φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
 κεχηγνότε καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
 τροφήν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
 15 λωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος,
 ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων
 δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
 ταις φησὶν Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
 20 τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, c
 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ἐρμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ
 Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
 Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἐαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παρα-
 δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33).
 καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 25 ὦ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν
 Πέρσην AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτῃ πρὸς A: corr. Schw
 coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ἐρμούχου
 corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου
 A: corr. C 25 ὠκένιλεα Γείρης A: lacunam not. Herm

- 5 ἡράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς.
 οὐ τι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθαι . . .
 d ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
 ξατεύει.
 κἂν τῷ ε' δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων 5
 οὕτως (fr. 76).
 ὦρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρους
 καὶ χεῖμα κῶπώραν τρίταν
 καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
 σάλλει μέν, ἐσθίειν δ' ἄδαν 10
 5 οὐκ ἔστι.
 Ἀναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό-
 μενος ἐν Χρυσόχορῳ δράματι φησιν (II 273 K).
 ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.
 e δειπνοῦ γὰρ οὗτος, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί, 15
 ἀρχήν, τελευτήν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.
 κἂν Πλουσίῳ (ib. p. 272).
 διαφραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,
 μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σὲ κωλύει;
 A. δειπνοῦ γὰρ οὗτος, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί, 20
 ἀρχήν, τελευτήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.
 κἂν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως
 αὐτῷ (p. 273).
 οὐκ ἐπὶ ἐρωτῶσιν <με> προσιόντες τινές·
 f ὅντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει 25
 ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρωτεροι συχνά;

1 χαιερὸν παῖδα A: corr. Cas, χλιερὸν ἡράσθη Bgk 2 ἦν
 censor Ienensis: οὐ A, fort. οὕτε, nam unum versiculum periisse
 metrum docet τετυγμένον A: corr. Cas 3 καινὰ A: corr. Cas
 8 χεῖμάχῳ· παρὰ A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοηροκας ἀλλ'
 εἰ μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἐσθίειν A: corr. Pors
 14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

- Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (Π 230 K).
 καὶ δέη, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
 τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
 τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.
 5 Ἀνάξιππος Κεραννῶ (IV 464 M).
 ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
 προσιόντα μοι Λάμιππον. B. <ῆ> τοῦτον λέγεις
 τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι 417
 νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραννόν; εἰκότως.
 10 5 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἶομαι
 αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάθῳ.
 ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δράμα
 Κεραννὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
 Ἐπιδάμῳ (Π 474 K).
 15 Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
 ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.
 ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὥς πολλὰ
 ἐσθλόντά φησιν (p. 475). b
 ἐφθῶν μὲν σχεδὸν
 20 τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
 τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
 ὄρνιθ', B. Ἀπολλων. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
 5 μνᾶς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
 κοτύλας. B. Ἀπολλων, Ὡρε καὶ Σαβάζει.
 25 11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμωδεῖτο,
 ὥς τὸ Βοιωτόν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί
 (Π 169 K).

3 ταυρίτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit
 ludibundus 7 ῆ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι
 AC: ὃν Di, πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῇ A,
 fort. ἐς αὐτάς 21 ὑιοὺς et τρεῖς A: corr. III 95 b 23 ἐπιες A: corr.
 Iac 24 ἀπολλόδαρε A: corr. Valcken σεβάζει A fort. recte

- c πώνειν μὲν ἄμεις καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
καὶ ἐν Εὐρώπῃ (p. 176)·
- κτίζε Βοιωτῶν πόλιν, 5
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθλίνει δι' ἡμέρας.
καὶ ἐν Ἰωνί (p. 177)·
οὔτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίας
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγουσ', ἐμπίπλαται.
- d ἐν δὲ Κέρκωψι (p. 181)· 10
μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ
οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ὥς ξενητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθλῶν ἀνήρ, 15
δάκνων τὰ χεῖλη παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.
ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε
λέγοντα (p. 187)·
σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὥς λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθλίνει δι' ἡμέρας 20
e ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνας πλησίον . . .
Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ (II 547 K)·
οἶος ἐσθλίνει πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.
Μνησίμαχος Βουσίριδι (II 436 K)· 25
εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος

1 πονεῖν μὲν ἄμεις A πονεῖν ἄμεις C: corr. Ahrens μάλ' Pors:
μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερὴ μὲν A: corr.
Ahrens τοὶ δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam insequentia corrupta
12 κόπρων A: corr. Cas 13 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀσθμα-
νων ἀνήρ Mein, ἰδίων α. Fritzsche 24 εἶτα καὶ πάλιν Mein

ὀλίγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφωνίῳ (II 383 K).

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωῖται
5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, f
ὥς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην,
5 γυμνοῦθ' αὐτοὺς θάττον ἅπαντες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἀθλοῖς (p. 579 N).

10 πότερα θεωροῖς εἶτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὥς ἐπασκούντων τρόπος. 418
A. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωῖται.

ἐκ τούτων εἰκὸς ἐστὶ καὶ Ἑρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν· τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὅποσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὥς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρμήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτίοις τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A. personas distinxit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πᾶνεν K (πίνεν Cas) 8 ἑαυτοὺς
A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δειγνα A δειλινὰ C

Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν
ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμωδοῦνται ὥς πολυφάγοι.
Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί (II 441 K).

τῶν Φαρσαλίων 5

c ἤκει τις, ἵνα <καὶ> τὰς τραπέζας καταφάγη;
B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρωῦντες. ἄρά που
ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικὴν;
ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὥς πολυφάγοι διεβάλλοντο
Κράτης φησὶν ἐν Λαμίας (I 136 K). 10

ἔπη τριπλήγῃ Θετταλικῶς τετμημένα.
τοῦτο δ' εἶπεν ὥς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόν-
των. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (II 233 K).
καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας Θετταλότμητον κρέας.
ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἐνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἔρ- 15
μιππος Μοίραις (I 235 K).

d ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τιν' ἐνθεσιν.
ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγην-
ισταῖς (I 519 K). 20

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανικώτερα.
οἶον τὰ ἀμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας
ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις (II 472 K).

e ἐπὶ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια. 25
B. τί λέγεις; <καπάνας; πῶς;> A. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

6 καὶ add. Grot 11 ἐπεὶ A: corr. Cas 18 τιν' Herw:
τὴν A 22 καὶ τὰ Θετταλικῶν A καὶ τὰ Θετταλικά C: καὶ del.
Stephanus, Θετταλῶν Mein 25 Ὀλυμπίαν A: corr. Mein 26
suppl. Cob (καπάνας; A. ναί. Herm)

13. Αἰγυπτίους δὲ Ἑκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν
(FHG I 20) εἶναι κυλλήστιας ἐσθίουσας, τὰς δὲ κριθὰς
εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ
περὶ ἀνταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κεχρηῆσθαι τὸν
5 Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθα-
γόρας δ' ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρῆτο, ὥς ἱστορεῖ
Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου <βίου>.
οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὥς Ἀριστόξενος εἴρηκεν. f
Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν
10 αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρ-
θογωνίου <ῆ> τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον
δύναται ταῖς περιεχούσαις.

ἥνικα Πυθαγόρης τὸ περικλεῆς εὔρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

15 ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 419
διεβίου, ὥς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ
παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ
Ἐπαμεινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν
στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς
20 ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων
αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι
χρυσίου, ἕως ἄν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα
Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 443).

14. τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται,
25 ὥς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν (II 390 K). b

ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ

3 Ἀλεξῖνος Mein 7 πυθαγορείου A: βίου add. K coll. Iambl.
v. Pyth. p. 162 N 11 ῆ add. Mus γωνία ῆ A γωνίαν ῆ C:
corr. Mus 18 ἐπαμεινώνδου A: corr. C 19 κουρίων AC:
corr. Mas 20 Σαννιτῶν Victorius 26 τοι et ἔχων Mein:
τοῦ et ἔχειν A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένω (Π 392 K).

τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (Π 376 K).

5

ὥς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον· οὐδ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἑμμαντοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἑρωτικῶν Ὁμοίων δευ- 10
τέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν παραινεῖν
τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυ-
τελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ 15
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημαίᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὥς οἱ παρὰ Πλάτωνι
δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ'
Ἑγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420)
ὥς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλά- 20
τωνι εἶπεν· ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον
εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων
δ' ὁ Ἠλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
πολυτελῶς <μέν, . . . > δέ, ὥς <ὁ> αὐτὸς ἱστορεῖ, εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἥξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη, 25
ἵνα μήτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὀρῶ καταδαπανώμενον οὐκ
ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῇς. μᾶλλον
γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν
εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, <ὧν> οἱ

8 δεῖ AC: corr. Mus 22 ἢ ἐς τὴν Ael. v. h. 2, 18* 24 la-
cunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ὧν add. Cas

διακονοῦντες τὰ πλείστα δαπανῶσιν. 15. Ἀντίγονος
 δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ (p. 99 Wil) τὴν
 διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ συμπο-
 σίου φησὶν ὅτι ἡρίστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος καθ'
 5 αὐτόν· κατ' ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι δεδαιπνη-
 κότας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. f
 μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγινομένους· ὧν,
 ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἔνιοι τῆς ὥρας, ἀνακάμ-
 πτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπυνθάνοντο τῶν ἐξιόντων
 10 παίδων τί τὸ παρακείμενον εἴη καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ
 χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν
 λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώρουν, ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον,
 εἰσῆσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένον οἶκον.
 ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασμένη ψίαθος ἐφ' ἐκάστης 420
 15 κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κώδιον· προσκεφάλαιον δὲ
 αὐτὸν φέρειν ἕκαστον ἔδει. τὸ δὲ περιγρόμενον πο-
 τήριον οὐ μείζον ἦν κοτυλιαίου, τράγημα δὲ θερμός
 μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὠρίων εἰσε-
 φέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δ' ἔαρος
 20 ὠχροί, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρ-
 τυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς
 γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σιληνὸς
 πρὸς τοὺς σατύρους (p. 636 N).

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι, b
 25 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηγιῶ·
 δεῖπνον γὰρ οὗτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὗτ' ἐν Ῥίδῳ τοιοῦτον οὗτ' ἐν Λυδίᾳ
 5 κατέχω δεδαιπνηκώς. Ἄπολλον, ὡς καλόν.

5 κατ' Wilam: καὶ AC 13 ἐπὶ τούτῳ A: corr. C 16
 αὐτόν C: αὐτῶν A 18 ὠρίων C et Diog. L 2, 139: ὠραίων A
 24 πατρὸς Canter: παιδὸς AC

καὶ προελθών·

ἀλλὰ κυλίκιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,

ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὁ τ' ἀλιτήριος

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς

5

5 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

c ἐξῆς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

τράγημα γὰρ

ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 10

πλεῖον 'ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ

οὐδέπω κόρος.' 16. Ἀρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινας, καὶ

ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ

ἔτ' εἰσὶν, ἀνακαγχάσας καὶ τὸ χεῖρε συγκροτήσας 'οἶόν

τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι· 15

ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ,

d παῖ.' καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόν-

των δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλως καὶ διαγωγὴ πλείων

ἐνέπεσεν καὶ διατριβή, ὥστε ἡδυσμα γενέσθαι τῷ

συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἐνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρ- 20

κεσίλαος Ἀπελλῇ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι

τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν

ἐτάραττεν, τὰ δ' ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο

ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· 'ἐγὼ δὲ καθυλίσαι προσέ-

ταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἑωρακότι ἀγαθὸν ὥσπερ οὐδ' 25

ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σύ, Ἀρίδεικες· σὺ δὲ ἀπελθὼν

1 προσελθών A: corr. Mus 5 δημόνιος A: corr. Cas
ἐπεχώρευε A ἐξεχώρευσε C 6 τρικλίνους A: corr. II p. 55d,
κού τρικλίνων Methner 11 Lycophronis versus sic refecit
Mein: ὁ τὴν ἕω καλῶν | ὄρνις κατέλαβε κτλ' 14 ἀνακαγχάσας
A χεῖρει A: corr. m. rec 26 ἀρίδεις A cf. Wilamowitz
Antig. Car. p. 77

τὰ ἐκτὰ τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὖφραινεν καὶ ἐξιλάρου e
τοὺς παρόντας ὥς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ μά-
λιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκρά-
5 γασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν
μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις
ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἷον οἱ κεκλημένοι μετὰ
πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τυχὴ θυσία τις
οὔσα, παρακαλυψάμενος ο θεὸς οἰκῆσεται καταλιπὼν f
10 οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν.
γελοῖον γάρ ἐστιν αὐτὸν <τὸν> εὐφημίαν κηρύξαντα
καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δει-
πνοῦσι δ' ἂν εἴποι ο τοιοῦτος (B 381)·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.

15 τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)

ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· 'παραιτη-
τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἐστι το γαστριζέσθαι.
20 'ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν,' ὥς Ἀμφις
φησὶν ἐν Πανί (II 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλα-
κισμούς, ὥς Ἀλεξίς ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ
διὰ τούτων (II 354 K)·

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία

25 καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν, ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ.
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνετ'· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ, b
5 εὐθύς ἀντήκουσας· ἥδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

3 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein,
τὸν Wilam 20 δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς Kock 26 πλέον AC:
corr. Schw

εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;
18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπό-
σιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὥς ἀλη- 5
θῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)

c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K)·

ἄρ' οἶσθα <σύ>

ὅτιν' πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μαχητέον,
οἷ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἡκονημένα, 10
ὄψον δὲ δᾶδας ἡμένας καταπίνομεν;

5 ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δειπνον ἀκίδας Κρητικὰς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγόντ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ 15
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας

10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν (fr. 3 B)·

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δῆιοι δὲ κρητῆρες, 20
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλ' ἔμυρον χεῖτε'.

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἀλεξίς περὶ πολυφάγου τινὸς
ιθαλεγόμενός φησι (II 364 K)·

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
Παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει. 25
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις

1 B. ante ταῦτα add. Wilam 2 τιμᾶν τέως A: corr. Cas
8 σύ add. Pors 10 ἡκονημένοι AC: corr. Eust. 1085, 47 17
καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C
20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κεῖται A 25
μέλλει A: corr. C

- 5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εὔχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
 χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.
 Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν ὁμοίων δια-
 5 λεγόμενος διέξεισιν (II 556 K).
 ἐμὲ μὲν οὐχ ὀρᾶς πεπωκότα
 ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
 τονδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα
 ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα;
 10 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 τῆς τραπέζης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ f
 φρουεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr. 212 N).
 φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα,
 ὥς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα
 15 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N).
 καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
 ἐρρυσιάζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
 ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων
 (fr. 672).
 20 βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,
 οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422
 ὕγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς
 θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
 5 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.
 25 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ ἧς
 φησιν Ἀλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι (II 374 K).
 μάθοις τ' ἂν οἶον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἴδεν ἀστὸν A: corr. Heringa. Ἀστερίωνος Herw coll.
 Paus. 1, 35, 5 13 ἥσθη A C: corr. Stob. fl. 63, 2 17 ἐρρυσ-
 σίας οἶον στόματος A: corr. Lobeck, ἐρρυσιάσθη K πρωτιοχάραι
 A: corr. Mus, at dubito 20 πορφυρέων Mein, sufficet πορφυρέως
 22 παιδοστιβῆς A: corr. C 27 κακὸν ἀνθρώποις A C: corr. Grot

ἐστὶν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ
σώματος,

- b οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐθ' ὑβρίζοι τᾶν ἐκῶν.
5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5
Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ (Π 560 K).
εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης,
νικᾷ δὲ (fr. 907 N) 'χρεία μ' ἡ ταλαιπωρός τέ μου
γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
τῆς γαστρος· εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς <ὅς' ἂν> 10
5 οὐχ ἕτερον <εἰς> ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
c ἄρτους ἅν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
εἰς σπυρίδα μάξας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
οἰνάριον εἰς λάγνυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει 15
10 πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.
καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὥς φησι Σωσικράτης ἐν
ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα 20
d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγνυνον πέμψαντα οἴνου·
'εἴθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἣν φέρειν.'
Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγὼν
σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητρὸς τῶν
θεῶν ἱερῷ· ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ 25

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν Mein, fort. ἀφειδῶν 4 οὐδ'
ἂν AC: corr. Di ὑβρίζοιτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic
distinguit K 9 γὰρ οὐδέν ἐστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον
(πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐχ ἕτ. ἀγγ. AC: corr. Wilam, prae-
terea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἅπανθ' Iacobs
τὰ πάνθ' Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίνεσθαι
κακὰ Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς
ὑπνοὺς καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν, ὃ Στίλπων,
παραβαίνει τὰ νόμιμα', καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι
[κατὰ τοὺς ὑπνοὺς]· 'σὺ δέ μοι πάρεχε ἐσθίειν καὶ
5 σκορόδοις οὐ χρήσομαι.'

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ἐπεὶ δεδείπνα-
μεν (εἴρηκε δὲ οὕτως Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι (II 334 K)· 'ἐπεὶ
πάλαι δεδείπναμεν', Εὐβουλος Προκρίδι (II 195 K)·
'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν' καὶ πάλιν· 'ὄν γὰρ δε-
10 δειπνάναι πάλαι,' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (II 70 K)·
ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι

ἡμᾶς παρέσται,
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (I 511 K)·
ᾧρα βαδίζειν μούστιν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
15 ἥδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι,
καὶ ἐν Δαναΐσιν (p. 455)·
ἥδη παροινεῖς <ἐς> ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι, f
καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (I 638 K) καὶ Ἐπικράτης ὁ
'Ἀμβρακιώτης' — μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητῆς —
20 ἐν Ἀμαζόσιν (II 282 K)·
δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνν
δοκοῦσί μοι.
καὶ ἡρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς (I 520 K)·
25 ὑποπεπώκαμεν . . , ἄνδρες, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν,
καὶ Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 242 K)· 'ἡριστάναι 423

4 glossam del. Mein 8 προκρίδι A 14 μούστιν A:
corr. Di 17 ἐς add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστῆι A: corr.
Bekk. anecd. 89, 26 21 ἐνδειπνάναι A: corr. Cas ἄνδρες A:
corr. Mein 26 ἡριστάναι A: corr. Phot. s. v

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλαισχῶρ
(I 738 K).

ἡρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν
οὕτως (fr. 79 Tur): 'ὅτ' ἄν τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ 5
τῶν φίλων κατηρίσθηκεν.' παραδεδειπνημένος δ' εἴρη-
κεν Ἀμφίς ἐν Πλάτῳ οὕτως (II 245 K): 'παραδεδειπνη-
b μένος, παῖδες, πάλαι.' — 21. 'τοῖς οὖν θεοῖς' κατὰ τον
Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησὶν (p. 61 bc), 'εὐχόμενοι
κεραννύμεν, εἴτε Διόνυσος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις 10
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως. καθ-
άπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶν παρεστᾶσιν κρῆναι,
καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον ἀύστηροῦ
τινος καὶ ὑγρινοῦ ὕδατος· ἃς προθυμητέον ὡς κάλ- 15
λιστα συμμιγνύναι.' ὥρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικίου τῶν ποτηρίων παρα-
φερέτω· ὁρῶ γὰρ πληθὺς καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
c μάτων.' δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· 'ἄλλ'
ἄκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς 20
τὴν κύλικα, μὴ κατα τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην,
ὅς ἐν Διδύμοις φησὶ (II 44 K).

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.

ἐνεχεάμην ἄκρατον· ἔγχει, παιδίον,

κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·

25

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς

5 καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.'

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὅτ' ἄν), praestat
ὅτε δὴ 17 κυλικίου A: corr. Schw 20 ἔγχεε A: corr. ed.
Bas 23 πρόσφερ' ἐκλαβών Mein 24 ἐπεχεάμην A: corr.
Kock ἔγχει Mein: οὐχὶ A 26 εἴτ' A: corr. Koppiers

έμοι οὖν, ὦ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὐπω γὰρ λέγο-
μεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δείξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κύαθος d
εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων.

22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.

5 Ἀντιφάνης Μελανίωνι (II 72 K).

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγείας

πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68).

ἰ δεῖν Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρότερον.

10 Ἐφιππος Ἐφήβοις (II 255 K).

φιάλην ἑκατέρῃ

ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς.

e

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (I 203) ἔζωρότερον δὲ
κέραιρε· οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν,

15 ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἐταίρων γὰρ παρόν-
των νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα <οὐκ>

ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὐκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερόν
ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὥροι λέ-
γονται καὶ τὸ ζᾶ ὅτι μέγεθος ἢ πλήθος σημαίνει,

20 ζωρόν τὸν πολυέτη λέγεσθαι. Δίφιλος δ' ἐν Παιδε-
ρασταῖς φησιν (II 559 K).

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

f

B. εὐζωρότερόν γε νῆ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ

ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστι τῇ ψυχῇ κακόν.

25 Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ζωρό-
τερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος
Ἐμπεδοκλέους τάδε (v. 182 St).

αἶψα δὲ θνητὰ φύονται, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, 424

5 μειλανίωνι A: corr. Kock 10 ἐφηβῶς A 16 οὐκ
add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ζᾶ Plut: τὰ ζῶια
A C 23 B. add. Naber παῖ, δός Cas: παῖδες A

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελύθους.

23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρηκεν
ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

5

κυνάθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b Ἀρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

τοιοῦτόν ἐστιν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
(v. 540).

10

ὑπωπιασμέναι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κυνάθους προσκειμέναι〉.

τὰ γὰρ ὑπώπια τοῖς κυνάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦνται.
μνημονεύει τοῦ κυνάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης 15
πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης
δ' ἐν Ἀήροις ἀργυροῦν κύαθον ὠνόμασε (I 174 K).
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαίνας κέκληκε τοὺς
κυνάθους φάσκων οὕτως (fr. 46 W). ἀπληστοίνους τ'

c ἀρυσαίνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20
δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης (fr. 25 B).

ἔδωκεν οὐδείς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855).

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.' 25
ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον <τὸ>
τοιοῦτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλῶσι
schol. Arist 17 κυνάθιον Poll. 6, 105. 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445 e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ d
 Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
 Ὑπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B²)
 γράφων οὕτως· 'εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει
 5 σέ.' τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ 'ἀνιηρέστερον' (β 190) καὶ
 τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου (fr. 69) 'ἀφθονέστερον λίβα.'
 καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρῳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
 ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης
 εἶρηκε (fr. 89 B) 'ῥαδιεστέραν τὴν πόλιν.' τῷ δὲ κε-
 10 ραννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c)
 'τοῖς δὲ θεοῖς, ὧς Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύμεν.'
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ (I 759 K)· 'κεραννύουσιν e
 ἀφανίζουσί τε.' Ὑπερείδης Δηλιακῷ (fr. 72 B)· 'καὶ
 τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραν-
 15 νύουσιν.' ὠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
 νέστατοι παῖδες, ὥς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141)
 ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 καὶ Εὐριπίδης δ' ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ὠνοχόησε.
 Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W).
 20 'πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
 οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὥρ- f
 χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ
 Ἀηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύνοντο
 ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
 25 ᾧ τὰ Θαργήλια ἄγουσι, καὶ διασώζεται Φλυῆσιν ἐν
 τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ
 καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος Ἀριστοτέλους ὦν μαθητὴς,

2 τῷ 5: τὸ A 3 ὕπερείδης AC 4 ἔπινεν Mein 5 ἀνι-
 ρέστερον A: corr. C 7 πύραι A 9. 10 κεραννύουσιν A: corr. C
 23 πρώτ...ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θήραια
 ἱμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλῆσι A: corr.
 Valck 26 δαφνηφορίῳ A

425 καὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολ-
 λαχοῦ Ἀάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὥς οἰνοχοοῦντα
 ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥω-
 μαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν
 ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιαῶν, 5
 πάντα τοὺς Ἀίολεῖς μιμούμενοι, ὥς καὶ κατὰ τοὺς
 τόνους τῆς φωνῆς. 25. τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιο-
 τέρων τρυφή περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον
 οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστίν
 οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς 10
 Πόλεσιν Εὐπόλις ἐν τούτοις (I 314 K).

- b οὗς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας προ τοῦ,
 νυνὶ στρατηγούς ὧ πόλις, πόλις,
 ὥς εὐτυχῆς εἴ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.
 οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις, εἰ 15
 κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτε-
 λής, ὥς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν
 διαδικασίᾳ (II 319 Tur)· καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται,
 οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ
 θρυαλλίδας. ἐκάλουν δέ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. 20
 c παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἦθροι τῇ τοῦ Πο-
 σειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὥς Ἀμερίας φησί.
 Ἑλλησπόντιοι δ' ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον
 καὶ τὴν κρεανομίαν κρεωδαισίαν, ὥς φησι Δημήτριος
 ὁ Σκήψιος ἐν ἑκτῷ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου 25
 (fr. 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστο-
 ροῦσι τὴν Ἀρμονίαν, ὥς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός,
 Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν. Ἀλκαῖος

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκωνιδῶν A: cf. Harp. s.
 v. Κοιρωνίδαι 21 ἡίθροι AC 27 ἱστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον (fr. 8 B), ὡς
καὶ Σαπφὴ λέγουσα (fr. 51):

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν d
κρατῆρ ἐκέκρατο,
5 Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπερσεσίαις ταύταις
κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος (Γ 245):

κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά,
10 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κήρυξ Ἰδαῖος ἥδ' ἐχρύσεια κύπελλα.
καὶ πάλιν (268):

ἅτ' ἀρ κήρυκες ἄγαυοὶ e
15 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἅτ' ἀρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν.
Κλείδημος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγείρους κήρυκας
φησὶ καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δέ τινες ἀνέπλασαν
οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι
20 τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου
τοῦ βασιλέως, ἐπὶ κλῆν δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει
Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάν-
25 τας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ
μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, ὅντων κρατοῦντας ἐν
ταῖς χερσίν.¹

1 αὐτὸν A: corr. Cas 3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm
5 Ἑρμᾶς A: corr. II 3a δ' ἔλεν Seidler: δὲ ἔλων A 11 φέρε
δὴ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere in-
serta ἡβητήρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλίνης AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426

ἑτῇ δ' ἐγὼ

μεστὴν ἄπαξ ἐπονομάσας προπίομαι

συγγενέσι πίστωμα φιλίας.⁵

5

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε
τὰ λειπόμενα λαμβεῖα·

πιὼν ἐρῶ

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ' ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη· ταῦτα μὲν Κλέαρχος 10

ἐν Κιθαροφῶ (IV 562 M). ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἀμφιδος

Ἑρίθους παρακελεύομαι (II 241 K).

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοῦς.

καί·

b πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δάσω πιεῖν· 15

ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῇ.

ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K).⁷

αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον

ἴσῳ φασκόντων κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἀρ-

χιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρούωνι (I 679 K). 20

τίς ἐκέρασε σφῶν, ὃ κακὸδαιμον, ἴσον ἴσῳ;

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K).

τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ'. ἐγὼ δ' ἐκτῆκομαι,

ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς

c ἀρχαίοις. 28. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος 25

ἐν Ἡρώι ἔφη (IV 129 M).

χοῦς κεκραμένου

4 ἄπασαν A: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein
7 λαμβία A 8. 9 ἐρώτα λοιπὸν A: corr. Schw 9 B. ἀλλ'
Mein 13 συχνοῦς (superscr. α) C 15 πίμπλη Mein, Πάμ-
φιλε Herw 17 ξενόχατος A: corr. Kuster 22 expectares
Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

οἴνου· λαβὼν ἐκπιθι τοῦτον,
ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἡσίοδος μὲν, ὦ ἑταῖροι, πα-
ραίνειτ' (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέττατον ἴμεν οἴνου.
5 δι' οὖν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (II 271 K)·

καίτοι πολὺ γ' ἐσθ' ἥδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐπινον <ἄν> τρί' ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον.
Ἀλεξίς δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κινεῖναι
παρακελεύεται (II 380 K)·

10 ἰδού [γάρ], πάρεστιν οἶνος· οὐκοῦν ἐγχείω d
κρίτωνα; B. πολὺν βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
A. ὕδαρῃ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν
λέγ' εἴ τι καινόν, διατριβήν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)·

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.
ἡ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὕσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·
20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.
ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἕνα πρὸς e
τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὐρώων ὁ μάντις
Παλαμῆδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι
25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἕνα κνᾶθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὁ Schw 7 ἄν add. Pors τρί' Blaydes: τρὶς A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγχείωμεν
ἕνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἕνα καὶ τρεῖς
12 ὕδαρην A: ὕδαρῃ (superscr. ἡν) C 13 λέγ' εἴ τι K: λέγε
τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ AC 23 εὐρώων corruptum 24 παλαμῆδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἶνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα παλίων
 ἔφη (I 770 K).

f Οἰνόμαος οὗτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
 καὶ γὰρ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα. 5
 τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ ἐν *Λημνίαις* (p. 773). Ἀμει-
 ψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν (I 671 K).
 ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.
Εὐπολῖς *Αἰξί* (I 260 K).
 Διόνυσε, χαῖρε· μή τι πέντε καὶ δύο; 10

Ἑρμιππος Θεοῖς (I 230 K).
 ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
 εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος, ὃ κέρας, γενοῦ.
 427 οὐκ ἄστου καὶ πηλουγῶ φέρω παλίων ἅμα,
 καυθεῖς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο. 15

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνου πρὸς δύο ὕδατος
 (fr. 63 B).

ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν, ὦ παῖ,
 κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας 20
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἶνου
 5 κυάθους, ὥς ἀνυβρίστως
 ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·
 ἄγε δηῦτε, μηκέθ' οὔτω 25
 πατάγω τε κάλαητῷ

6 *λημνίαις* A 8 *Διόνυσος* et *ὑμῖν* del. Schw 12 *πει-*
νώμεθ' Bergk, sed *mirae formae mediae* 13 *πρὸς τοῦτ'*
οἶνος Bgk *ωκαιρασγενου* A: corr. Bergk 14 *κἄς τοῦ καπήλου*
γὰ Bergk 15 *κεῦθ' ὅς* Bergk, *καῦθ' ὅς* Mus 20 *δ' ἐγγέας*
 A: corr. XI 475 c 22. 23 *ἀν ὑβρισιῶσανα* A: corr. Pauw
 23 *δευτε* A: corr. Bgk 24 *ἀκρατοποσίαν* (ut semper) A

Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'

b

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ
5 ἔκτῃ (c. 84), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα
καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆ-
ναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρα-
τέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων
γούν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων
10 οὕτως γράφει (fr. 31 Koerke): 'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν
Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύ-
θαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν c
βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, 'ἐπισκύθισον' λέγου-
σιν.' Ἀχαιοὶ δ' ἐν Αἰθῶνι σατυρικῶ τοὺς σατύρους
15 ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὕδαρῃ πίνειν καὶ λέγον-
τας (p. 580 N).

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν Σκύθη πιεῖν.

20 30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὥς
φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 118 W), οὐ d
παλαιαί· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδο-
μένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις.
ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν ὄντος τοῦ παι-
25 γνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήιος
πεποίηκε (fr. 53 B).

17 ἀχελῷος AC: corr. Mein ἐγκεκραμένος Ed. Mueller
18 λῆξαι A: corr. Mein 19 οὖν ἂν ἐγγέοις Σκ. Mein, latent
alia 20 δ' αἱ Cas: δὲ A τῶν ἀκρατῶν A: corr. Toup, sed
dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione
cf. Polyb. 16, 21, 12 22 παλαιαί A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιη-
τῶν πλήρη ἐστὶ· λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πε-
ποίηκε (fr. 128)·

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων, 5
e ὄφρα σὺν χειμαμάρῳι μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα
τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης
περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελ- 10
λεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὼν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾶ ἔτῳ Κορινθίῳ ξένῳ·

31. οὐκ ἐμέθυσον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιπτακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι 15
f μὴδὲ κωμάζειν, ἔν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἷος ὢν τυγχά-
νεις, ἀλλ' οὐχ οἷος προσποιῇ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον 20
οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ
Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ
οἶνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον ἔτι
428δῆ, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὀψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν
καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχομένους ἐσθίειν καὶ 25
μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθῃσι τὴν
τράπεζαν σιγῶν;· καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ
φησιν ὥς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάζων Wilam:
δαίζων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia
fuisse Ἀγαθωνίδῃ Wilam 21 γρύλλου C

- τὸ πρὸς βίαν
- πίνειν ἴσον [κακὸν] πέφυκε τῷ διψῇν βίᾳ.
 ὅθεν εἴρηται καὶ τὸ
 οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.
 5 Σθένε λός τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἴρηκεν·
 οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.
 ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)·
 χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
 ἡδέα κατίλλοντα καθήμενον οἶνοποτάζειν.
 10 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-
 νων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερρύσαν
 ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον
 τὴν ἀνάπαισιν καὶ ῥαστώνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτά-
 κτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὁδηγούσης οἶμαι τῆς παρα-
 15 σκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς
 Ῥοίαις εἶπεν (fr. 157 Rz)·
 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος, c
 ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἐπλετο μάργος,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
 20 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ εἰ μαλθακὸς ὕπνος.
 καὶ Θεόγνις δέ φησιν (477)·
 ἦκω δ' ὥς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
 οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων.
 ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
 25 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακὸν del. Bothe τῷ διψῇν [βίᾳ] κακόν Mein 4 cf.
 Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 πῦτο διαμένει
 11 fort. ἐχλιδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διόνυσος
 A: corr. C ἔχθος AC: corr. Scut. 400 18 πῖνοι C 22 ἥξω
 Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur de-
 sumpta, participium velut εἰδὼς 24 ὑπερβάλλῃ A 25 τῆς
 αὐτῆς (αὐτοῦ C) γνώμης AC

5 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχροῖ·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἥπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω 5
10 γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
e δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
δεικνὺς ἔλεγεν ὥς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον
οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπέλου, ἥδη καὶ ἐν Σκύθαις ἦν. 10

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν
Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης
τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεα-
ταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι
γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπο- 15
μείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο
ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
f Δήμητρα θερίζουσιν ἢ ἐσθίουσιν ποιήσουσιν. ἐπεὶ
καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἄν τοῦτο διαμαρτάνειν·
πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐρι- 20
πίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγω-
δίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν
Ἰάσωνα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίει
ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς
τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν 25
ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
429εἰδώς γε ποιεῖς,' ὥς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ
Αἰσχύλου (fr. 22 Koepke). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον
Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβείροις A 23
ιάσωνα A: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὃν Κράττητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἡγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς
5 τοῖς Ἐπιζεφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἔπιδε μὴ προστάξαντος
ἱατροῦ θεραπείας ἕνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναῖκας ὑδροποιεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
10 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνή
ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν ποιήσιν ἐξαρθήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακία καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
15 οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἷτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
20 πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὔν ἀπωλαυνοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

25 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησὶν·
ἔι δὲ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἥττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίνεσθαι· μεθύσκονται τε, φησὶν, οἱ γεραίτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαληταις A: corr. C 11. 12 μέχρι
πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο
Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οὔν ἀπαλλύοντο

τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς
 d ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι
 τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος
 θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κρατοῦνται
 ῥαδίως. μεθύσκονται δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὕες 5
 μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κο-
 ράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην
 φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας πίνοντες οἶνον.
 διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν
 κοράκων μεθυσθέντων, τῶν μὲν οἶνω, τῶν δὲ τῇ οἰ- 10
 νούττῃ.

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν,

e φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M),

τὴν ἡδονὴν ἔχει,

ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν, 15

ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἡ φύσις;

καὶ Ἀλεξίς δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν
 (II 390 K).

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν

παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἶνόν ποτε 20

προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν

τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης

ἤξευν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

f τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἶνον καλούμενόν φησιν ὁ Ἀρι-
 στοτέλης (p. 119 R) ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεῖσιν 25
 μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πινὼν ἔφη·

7 fort. καὶ τὸ τῶν (propter φαγόντα) 8 οἴνου Ael. v. h.
 2, 40 13 ἀπολειπούσῃ A 15 τοῦ σωφρονεῖν AC: corr. ex
 p. 443 f 20 προσεγίνεθ' C 21 πλεῖον A: corr. C 23 fort.
 τοῦδ' ἀκράτου

τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ
κατὰ τὸν Εὐήνηον (fr. 1, 4 B)·

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.
ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων δια-
5 λεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου
τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ 430
γὰρ που οὗτος (fr. 41, 4 B)·

ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν
10 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἕνα κύαθον ἄκρατον
πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς
Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως
ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν
πίνων ὁ ποιητῆς οὗτος εὗρίσκεται· χειμῶνος μὲν ἐν
15 τούτοις (fr. 34 B)·

ὔει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀρανῶ μέγας
χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί . . .
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς b
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
20 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ
μαλθακὸν ἀμφι . . . γνόφαλλον.

θήρους δέ (fr. 39)·

τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἅ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
25 τοῦ δ' ἕαρος (fr. 45)·

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεσ' ἐμοὶ AC: corr. IX p. 367 e 5 τὰ Cas: τὸν
A 8 ἔγχευε κέρνα εἰς ἕνα A: corr. p. 430 d (κέρναις Meister)
9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐκδέδεκται A: corr. K 16 ὥρανῶ
AC 18 κάββαλλε AC: corr. σ 19 κίρναις A κίρνᾱς C: corr.
Meister 21 ἀμφιβαλὼν Grotefend 23 πλεύμονας AC: poeta
scripsit πνεύμονα 24 διψαῖς A διψᾷ C: corr. Seidler

καὶ προελθών·

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ γὰρ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην.

5

προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

c ὦ Βυκλί· φάρμακον δ' ἄριστον

οἶνον ἐνειαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν γὰρ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

10

πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλευέων φησὶν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλῳ.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν 15

τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς

οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ὀμνέμεν; δάκτυλος ἡμέρα.

καὶ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἰταποικίλα·

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα 20

ἀνθρώποισιν ἔδωκε. ἔρχεαι κέρναις ἓνα καὶ δύο

5 πλέαις καὶ κεφαλαῖς· <ἄ> δ' ἄτεραι τὰν ἄτεραι κύλιξ

ὠθήτω,

ἓνα πρὸς δύο ῥητῶς κινᾶναι κελεύων. 36. ὁ δ'

Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B)· 25

1 κινᾶτε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph
ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttmann
11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηδὲν A: corr. C δένδρον AC:
corr. Ahr 18 τὸν λύχνον ὀβέννυμεν AC τὸν λ. ὀμνέμεν
XI 481a: τὰ λύχνη Pors, ὀμνέμεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr.
p. 481 αἶψ' ἀπὸ κιλίβρα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481
21 κινᾶς A κινᾶς C: cf. 430a 22 ἄ add. Porson ἔτεραι
A: ἄτεραι Bgk

καθαρή δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.
Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

5 καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσ-
σαρας οἴνου, λέγων ὥδε (I 164 K)·

ἄποτος, ὦ Γλύκη.

B. ὕδαρῃ 'νέχεέν σοι; A. παντάπασιν μὲν οὖν ὕδωρ.

10 B. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάρατε, ἐνέχεας;

ΓΑ. δύο ὕδατος, ὦ μάμμη. B. τί δ' οἴνου; ΓΑ.
τέτταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

15 οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺν

ὕδαρῃ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πῆ; B. τί φῆς;

37. ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις

20 μεγάλοις ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ (II 471 K)·

25 μὰ τὸν Διόνυσον, <ὄν> σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγγειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρεῖς A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτεσ
A: corr. Mein 9 ὕδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurdt 10 fort.
ὦ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw
16 ὕδαρην A 18 κονισάδωι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A
23 γ' ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὄν add. Schw λάπτεις
A: corr. Naber

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ἤτουν.

Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ (Π 381 K).

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου

- b ὕδαρῃ, κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. TP. καλῶς. 5
B. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
TP. Θάσιος. B. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ (Π 386 K).

ἄπνευστί τ' ἐκπιῶν

10

ὥς ἄν τις ἤδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

ὁκτὼ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα

κυνάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

- c κατασελεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι- 15
νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
καρπὸς κατασειόντων. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ
(Π 305 K).

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δῆμιος

ὁ Χαιρέας, κυνάθους προπίνων εἴκοσιν.

20

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι (Π 420 K).

ἐπαν κυνάθους πίνῃ τις, ᾧ Κρίτων, δέκα

- d ἀεὶ παρ' ἑκάστον ἐνδελεχῶς [τὸ] ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

25

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὥς φησιν
Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), τὸν οἶνον

5 ὕδαρην A 14 κατέσειε Phot. s. v 15. 16 ὑποπινόντων
A: corr. Phot 23 ἀεὶ Dobr: εἰ A τὸ del. K 24 πίνειν
τε λοιπόν A: corr. Dobr, fort. πίνει κατὰ λόγον δέξαιμι A: corr.
Dobr

ὑδαρῇ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ,
κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρα-
τέστερον ὦνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἀλεξίς εἴρηκεν
ἐν Αἰσώπῳ οὕτως (II 299 K).

5 κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ᾧ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὐρημένον. e

ΣΟ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. ΣΟ. οὐ γὰρ ῥᾶδιον· πωλοῦσι γὰρ

5 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
10 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνούμενων
προνοοῦμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἐσθ', ὀρεῖς, Ἑλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως.

15 τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος, f
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· Α. θάνατος μὲν οὔν.

39. 'πίνειν δ' εἰς μέθην, φησὶν ἐν ἑκτῷ Νόμων (p. 775 b)
Πλάτων, οὔτε ἄλλοθί που πρέπει πλὴν ἐν ταῖς τοῦ
τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἐορταῖς οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ'
20 οὔν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι
πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον μεταβολὴν βίου
οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμενον
ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων αἰεὶ γίγνηται. σχεδὸν 432
γὰρ ἄδηλον ὁποία νύξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.' καὶ
25 τῷ α' δὲ τῶν Νόμων φησί (p. 637 d). 'μέθης δὲ αὐτῆς,
ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι

2 ἵνα τὸν Α: corr. Cas 5 ᾧ Σόλων huc transpos. Mus:
ante τὸ ποῖον (v. 7) ΑC 7 συμποσίοισιν ΑC: corr. Di πί-
νεται Α πίνετ' C: corr. Cas 13 χρώμενος Α: corr. C 18
οὐδὲ ΑC 22 μεταλλάττοντος Α: corr. C 23 ὅττι Α
24. 25 καὶ τῷ ἐνδεκάτῳ Α (ἐν δὲ ια C) 26 ὥσπερ Σκύθαι
Plato, omnino haec misere turbata

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θρᾷκες καὶ τὰ τοιαῦτα
γέννη, καθάπερ ὑμεῖς, ὧς Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκῦθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρώμενοι, γυναικῆς τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπιτή- 5
δευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα
μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ὥς ὑμεῖς ἀπο-
b βάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.' 40. ἔπινον
[οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφριτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὥς ὁ
Δελφὸς Ἡγήσανδρος φησὶν (FHG IV 418). Ἐπίνικος 10
γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστο-
ριῶν, ἐν αἷς ἐγγράπτο ὥς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας
δραῦμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ
τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε
λέγοντα (IV 505 M). 15

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
c ἰδὼν Σέλευκον ἠδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
5 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν. 20
'γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἔσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
10 κατησίμωσα πῶμα, καύματος λύσιν.' 25
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἂν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτῳ Plat: ἀκρατοπῶται A 9 οἱ om. C 12 ἀπηλ-
φίτισε A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφίτοῦντα τοῦ θ. Cobet
25 κατησίμωκα C fort. recte 26 κἂν Θηρασίαις νήσοις Schw
coll. Steph. B. s. v ἐπιπάττοντα A: corr. C

τοντας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι τανύ- d
την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις
Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας
5 διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα
Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 2 B):

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἶνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα
10 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου ... e
5 [ἄγγεα Λυδῇ χεὶρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς]
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
15 εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμανρότερον
10 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λῆστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πρᾶπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
20 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
15 ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτῃ δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος
γνώμη τε κτήσεται· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
25 πρὸς θ' ὕπνον ἥροσται, τὸν καμάτων λιμένα, 433
20 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ἰγίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercidit
haec sententia: *contra apud Athenienses hoc moris est* 13 προ-
πολεῖν A: corr. C 14 τελέουσιν AC: corr. Mus 16 ὄμμ' AC:
corr. Herm 17 λῆσις AC: corr. C superscr 21 ἀσπίδα AC:
corr. Emperius πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk
26 ὕγείαν AC

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
ἐξῆς τε πάλιν φησὶν·

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα-
χρῆμα

τέρψασθαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. 5

b ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
25 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνωσθαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοιμος δ' ἐστὶν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμος, φιλο- 10
πότης δὲ ὁ πρὸς πότους, κωθωνιστής δὲ ὁ μέχρι μέθης.
πλεῖστον δὲ ἔπιδε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρον·
φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ
οἴνῳ καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὥς πολυπότην
ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς (A 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆς 15
μεγίστης μάχης ἐνεσθηκυίας οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηρος (Ξ 1).

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμψης.
καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
νευκεν, ὥς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ 20
μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆς ἀσπίδος ἐκείνης, ἧς φησιν
ὁ Ἑκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἤκειν τὸ κλέος (Θ 192).
οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων
φιάλην Ἀρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ
λέγεται οὕτως (Π 55 K). 25

εἶτ' ἤδη δὸς φιάλην [τὸ ὄπλον] Ἀρεως,
κατὰ Τιμόθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλος.

1 εὐσεβείης A: corr. C 7 ἔσθιεν A: corr. Mus φρονεῖν
Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλο-
κωθωνιστής A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del.
Wilam 26 εἰτ' ἡδηλος A: corr. Emperius τὸ ὄπλον del.
Koppiers

- ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' d
 Ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ
 ἐπιτελουμένῳ ἄγῳ (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-
 θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις
 5 οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥάθυμον) ἢ ὅτι διὰ
 δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι
 τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμήλος λαμβάνει θώ-
 ρακα (v. 560) δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθείς,
 ἀσφαλείας ὄπλον.
- 10 43. τῆς δὲ δίψης οὐδὲν ἔστι πολυποθητότερον. e
 διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ
 πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν
 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολάυσεως.
 διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N):
- 15 διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
 οὐκ ἂν πλεον τέρψειας ἢ πιεῖν διδοῦς.
 καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B):
 μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὥς ἐρέω.
- 20 καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N): f
 ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.
 καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B):
 φίλη γὰρ εἷς ξείνοισ· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.
 καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ
 25 τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1): ἔγὼ ὑμῖν διψῶ χα-
 ρίσασθαι. Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c):
 ὅταν οἷμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα
 κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ καὶ πορρωτέρω

3 fortasse οὐχ ὅτι ἀκοντι τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13
 τῆς περιττῆς C: τὴν περὶ τῆς A 16 ἢ Cas: μὴ AC 23 εισ-
 ξεινεις A: corr. Schneidewin

434 τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθύσθῃ. 44. ἔπινε δὲ καὶ
 Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πλεῖστον, ὥς φησιν Ἐφίππος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς
 (p. 126 M), καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ
 πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὢν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας 5
 ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιὼν προὔπιε τῷ Πρωτέᾳ.
 καὶ ὅς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν,
 ὥς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ
 αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν
 b προὔπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε 10
 μὲν γενναίως, οὐ μὲν ὑπήνεγκεν, ἀλλ' ἀπέκλινεν ἐπὶ
 τὸ προσκεφάλαιον ἀφελὺς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ
 ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί,
 μηνύσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας
 ἐπολιόρησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὥς 15
 καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας
 καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημε-
 ρίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς
 καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος
 δὲ ἐν Κόλακί φησι (IV 152 M). 20

c κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρεῖς ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤΡ. Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ
 5 μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ΣΤΡ. μέγα γε. 25
 Νικοβούλῃ δὲ ἥ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματα
 φησιν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν
 ὁ Ἀλέξανδρος εἰκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 23 ἔπιον A: corr. Benti 24 πέ-
 πωκας τοῦ βασ. A: corr. Benti, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἥι
 ὁ ἀν. ταυτὶ A: corr. Mus

προὔπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς
 <ἐκ> τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθέ-
 νης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς *Λυγκεύς* ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς d
 ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν
 5 ταῖς ἱστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης
 ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ 'διὰ τί οὐ πίνεις;
 'οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 δεῖσθαι'. 45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπι-
 10 γεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· 'ἡδυνάμην καὶ
 οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.' Κτη-
 σίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ
 βασιλεῖ μεθύσκειν. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ e
 ἐφίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ θύουσι τῷ
 15 Μίθρῳ. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 472)· 'ἐν μόνῃ τῶν ἐορ-
 τῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς
 μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν
 οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ
 20 τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ
 ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι
 τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f
 βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.' εἰς το-
 σοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὥς φησι Καρύστιος
 25 ὁ Περσιστὴς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357),
 ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων ἄρματος κωμάζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο,
 φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ' οὖν διὰ
 τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίδια εἶχεν ὀρμήν· ἐξυδα-
 ροῦσθαι γὰρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K 17 τῇ ἀγομένῃ Mein 22 κίνησιν fort.
 delendum 28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

προβλήμασι (cf. Rose Ar. ps. p. 236) τῶν τοιούτων τὴν
 435 γονὴν· Ἰερώνυμός τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill)
 Θεόφραστον φησὶ λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέ-
 κειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ πα-
 ρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξείναν τὴν Θετταλὴν ἐταίραν 5
 περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότης τοῦτο καὶ τοῦ Φι-
 λίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύνυις εἶη), πολλάκις ἤτει
 αὐτῇ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος
 δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὥς ἱστορεῖ
 Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν 10
 b (FHG I 308). καὶ ἄλλω δὲ μέρει τῆς ἱστορίας (p. 329)
 γράφει· 'Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετής ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ δια μέθην· ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει.' ἐν δὲ τῇ
 τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενο- 15
 μένων εἰπὼν καὶ ὥς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παρα-
 γενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησὶν (ib. 323).
 'ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἐταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρωδὸν καὶ Ἀω- 20
 c ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιού-
 τους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὦν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ 25
 αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ
 τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πινὼν δὲ τὴν νύκτα παῖσαν

4 καὶ om. C 5 Καλλιξείναν Di 7 γύνυις AC: corr.
 Mus 15 χερωνίαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγετο
 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας ἀφελὺς ἅπαντας τοὺς
 ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαζεν ὡς
 τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων.¹ Καρύστιος δὲ d
 ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) ὅτε,
 5 φησί, μεθύειν προηρῆτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε ἡρὴ
 πίνειν. Ἀντίπατρος γὰρ ἱκανὸς ἐστὶ νήφων.² κυβεύον-
 τος δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγείλαντος ὡς Ἀντίπατρος
 πάρεστι, διαπορήσας ὥσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.³

47. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
 10 πομπος Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον,
 ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίων Πολιτείᾳ (p. 528 R) e
 καὶ συνεχῶς φησιν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενή-
 κοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς
 15 ὄψεις. Θεόφραστος δὲ φησὶ καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ
 κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν
 καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε
 τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας
 ὀρᾶν· διὸ κληθῆναι Διονυσιοκόλακας. ἔπινε δὲ πλεῖ-
 20 στον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων καὶ
 Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, f
 ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ μ' καὶ τῇ ἐξῆς τῶν
 ἱστοριῶν (FHG I 313). γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ Νυ-
 σαίου· Ἐν Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακοσίων
 25 ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι
 μῆνας ὀλίγους ἤμελλε ἐπιβιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ
 μεθύων διῆγεν.⁴ ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ φησὶν

¹ μεθυσθεὶς πολλὰ καὶ παίξας C, unde μεθ. καὶ πολλὰ
 παίξας Mein, quod nimis debile; fort. μεθ. ἐπὶ πολὺ καὶ παρα-
 παίξας ¹³ ἐνενήκοντα etiam Plut. Dion. 7 ¹⁹ διονυσιοκόλακας
 A: corr. lemma et C ²⁶ ἤμελε A: corr. C βιώσεσθαι A βό-
 σεσθαι C: corr. Mein

436(p. 312)· Ἐπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακευόν-
 των τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὥς ἐνι μάλιστα ἄλλο-
 τριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι· καὶ Ἰππαρεῖνον
 δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀπο- 5
 σφραγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει
 (p. 312)· Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς
 κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων
 κατεσκεύασατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην
 ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν καὶ τὴν οἶνοφλυ- 10
 β γίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν
 καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελῇ τούτοις πέφυκε καὶ
 τὴν δίκαιαν διῆγεν οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ
 πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου
 φησὶν (p. 318)· οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελ- 15
 γῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους
 οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ'
 ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγονέναι
 μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον·
 ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ 20
 Ὠρεῖτου διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιή-
 c σαντο, φησὶν (p. 304)· τὴν τε γὰρ δίκαιαν ἐωρᾶτο τὴν
 καθ' ἡμέραν ἀσελγῇ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε
 πίνειν καὶ μεθύειν αἰεὶ, καὶ γυναικας ἐλευθέρους ἐτόλμα
 διαφθείρειν· καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε 25
 μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων
 αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὐειδὲς καὶ

4 Ἰππαρεῖνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινούντα Mein,
 sed mutila oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων
 συντελεῖ A: corr. K post πέφυκε vocabulum velut ἐπιτήδευσιν
 add. Wilam 24 ἀεὶ C

χάριεν, ἐτύγγανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνοιο
αἰχμάλωτον γεγεννημένον. 48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ d
Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὥς
τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr).

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἡρίον Ἀρκαδίωνος
ἄστεος ὥρθωσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆς Δόρκων καὶ Χαρυύλος. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.
10 Ἐρασίζενον δέ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ'
αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454).

οὐ βαθὺν οἶνοπότην Ἐρασίζενον ἢ δις ἐφεξῆς
ἀκρήτου φανερώς ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.
ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὥς φησιν
15 Ἀριστοῦ ὁ Σαλαμίνιος (p. 154 M), καὶ Διότιμος ὁ
Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος
γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου
οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων.
Κλεομένης δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης
20 ἦν προεῖρηται (p. 427 b). ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f
μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτος ἱστόρησε (VI 75). καὶ
Ἀλκαῖος δ' ὁ ποιητῆς φιλοπότης ἦν, ὥς προεῖπον.
Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰωνος τοῦ ποιη-
τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρω-
25 τικώτατον τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις
ἐρᾷ μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου
δὲ θυγατρὸς· ἥς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾷ

7 ὁρθώσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῇδε scribendum
8 εφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθρωπ' A: corr. K εὐχαν-
δεῖς — κύλικας Lobeck, praestat εὐχανδῆ — κύλικα (non recte
ἐξ χανδὸν — κύλικας Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖς cod. Pal

φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἑσιόδοις (I 214 K). Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ 437 Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (p. 118 M) περὶ Καλάνου εἰπὼν 5 τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων. ἔθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλο- νίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν 10 ἄθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν οἶνον παραχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς 15 σκηναῖς ἕξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικήσας ἔπει μὲν ἀκράτου χοῶς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπέβίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.¹ Τίμαιος δὲ φησιν (FHG I 225) ὡς Ἀιονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοῶ ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπει 20 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ὥπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη.² τὴν δὲ τῶν 25 Χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανόδημός φησι (FHG I 368) Δημοφῶντα τὸν βασιλέα . . . βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὀρέστην

1 Ξεναγόρας Ael. v. h. 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qu. symp. p. 643a, ubi eadem alio auctore narrantur

Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλειςθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοῶ οἴνου ἐκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυ-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ὀρέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοῶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι- d
θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Αἴμναις τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοῶς. τῇ
δὲ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν
15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς
οὕτως (II 431 K).

σοφιστιῶς, κἀκίστε, καὶ Χοῶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ
δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἑταίρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152).
25 οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμωροφίους
C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
bulides dialecticus, Euclidæ discipulus, fortasse non poeta sed
fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεύς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμα-
 νῆς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆει παιδίσκας ἀδιαφό-
 ρως. καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὥς
 ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρ-
 εληλυθὼς ὄφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην 5
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρῶντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 438 περὶ τοῦ πίνειν ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθυσθεὶς
 τῶν συμπαρόντων, ὥς ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς
 ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. 10
 Λακύνδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς
 τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι
 συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπινον προθυμότερον.
 τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύνδης ἀπῆει
 πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ Τίμων 15
 ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη (X 393).

ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον.
 τῇ δ' ὑστεραίᾳ προαπιόντος τοῦ Τίμωνος διὰ τὸ μὴ
 δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ
 b Λακύνδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε (Z 127). 20
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

51. Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
 διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων
 ὅτι ὀλιγοχρόνιος ἐστὶ, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὁπότε
 γένοιτο νύξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε 25
 νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλεα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμό-
 μενον, ἔτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκε-
 σθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα
 c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησὶν. Ἑρμείας δ' ὁ

5 ἔξ χαλκοῦς Mein, potius χαλκοῦς πέντε vel τρεῖς 18
 προπιόντος A: corr. C 26. 27 πλανώμενον Herod

Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπό-
 την φησὶ γενέσθαι Νικοτέλλη τὸν Κορίνθιον. Φαινί-
 δὲ ὁ Ἑρέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναί-
 ρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν
 5 Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ ὑιδοῦν
 φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ
 τῶν συμποσίων ποιῆσθαι ἐπὶ θρόνον καθήμενον καὶ
 ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι.
 Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 336)
 10 Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενόμενον με-
 θύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἴθ' ἐσπέρας
 πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἔχρημάτιζέ τε, φησί, d
 νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά. διὸ
 περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν,
 15 Ἄριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί,
 ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέρω τοῦ Ἀντιόχου. 52. πολυ-
 πότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπι-
 φανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτο-
 λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων
 20 καὶ τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e
 Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλί-
 σκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ'
 ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς
 δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε· 'τίνι ἢ τύχῃ δίδωσι,
 25 λαβέτω.' καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολλάκις δὲ
 καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
 ὑπὸ μάλῃς ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἰρέσιος A 4 et 5 σκοτταν et σκόττα A (κόττας C):
 corr. Leopardi 24 ἱστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium):
 corr. C 28 τῶν ἰδίῳ AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινούς
 f λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδών
 τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὃ βασιλεῦ, πο-
 λυτελὲς ὄξεις.' καὶ ὃς ἡσθεὶς 'ἐγὼ σε, φησὶν, ὑπέρ-
 κορον τούτου ποιήσω.' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 5
 ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοῶς ἔχούσαν παχέος μύρου κατα-
 χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὥς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέ-
 ρων εἰς τὸ ἐκχυθῆναι συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
 μένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καγχάζων καὶ οἱ
 439 πλείστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον. Πολύβιος 10
 δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 1) τῶν ἱστοριῶν καλεῖ
 αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις·
 'οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινε
 εἰς ὁμιλίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
 ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν 15
 νεωτέρων, φησί, αἰσθοιτό τινας συνευωχουμένους
 ὅπουδῆποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
 ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους
 φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
 b βαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει τὴν ἀγοράν.' 20
 53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
 φησι (c. 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
 συγκαλέσαι πάντας Ἑλλήνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
 πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων
 ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε 25

1 δὲ K: τε AC 3 fort. ὥς πολυτ. cf. V p. 194 b 5 τοῦ-
 του Mus: τοῦτο A 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ A καγχά-
 ζων A: corr. C 15 prius καὶ om. V p. 193 d 16 συναίσθοιτο
 et εὐωχουμένους AC: corr. p. 193 d 17 κερατίου AC: corr.
 Diod. 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Παύλλου Hultsch
 coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?) τοὺς βουλο-
 μένους Mein 25 ὀλκείων AC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ
 ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆει τὸν
 πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν d
 μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὥς εἷς ὢν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία· φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- e
 μήσας, ὥς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτουτα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἥλιπες γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθεῖλον, ὥς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνῳ A (om. C): corr. p. 195 d 8 εἰσῆγε A:
 διέταττεν Diod. 31, 16 16 προκαλουμένης A: corr. C cf.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν
 ἔργων ἀνειληφώς, τήν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν,
 ὥς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
 f μον. ἐρασθεῖς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν
 τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἶνο- 5
 πότης ὢν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου
 μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας
 ὑπερβάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλ-
 κίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων
 οὐδ' ἡντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ 10
 παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. ἡττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν
 εἰς Ἑφεσον μετὰ τῆς νεογάμου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ
 440 αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ (c. 4) Ἀγρῶνα τὸν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φορο-
 νοῦντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ 15
 εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν
 δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13) ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι
 τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ
 ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ'
 ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον 20
 τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου θυγα-
 τέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὥμῳς χρῆσθαι τοῖς
 b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
 τὴν ὁμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
 (c. 19) βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλεῖ- 25
 στον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρνην τε ὀλίγον
 χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὐτὴ A: corr. Di 17 γενθίωνα
 A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael.
 v. h. 2, 41) 20 Πλάτορα Hultsch ex Livio 44, 30 21 με-
 νουνίου A: corr. Froelich

πατρίους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ (c. 25)
εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ
ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) 'τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτω-
5 καίδεκα τὸ παρὰπαν οἶνον μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ c
πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἶνου δὲ μετρίου γεύεσθαι
μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ
παρὰπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπι-
βαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν
10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ <καὶ> Διόνυσον παρα-
καλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παι-
διάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως
ἀύστηρότητος ἐδώρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε
ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίνεσθαι.' καὶ d
15 ἐξῆς δέ φησι (672 b)· 'λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὥς ὁ
θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητροῦς Ἥρας διεφορήθη τῆς
ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τάς τε βακχείας καὶ τὴν μα-
νικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν
καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.'

20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικὰ
τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα (Mein. del. p. 71)·
χρυσῶ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
οὔνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
25 οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμὰ πω. e
ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνιτικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt
virorum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae in-
dicium 9 ἐτῶν Plat: ἐκτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat
11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χρυσωτὸν AC: corr. Mein
23 διονύσῳ A: corr. C 25 οὔτις οἱ θνητῶν Herm (ἀνδρῶν
Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ' ἅμα AC: corr. Toup

ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικὰ τινα παρὰγει φρικτότατον ὄρκον ὁμνύουσιν τόνδε (Π 470 K).

ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,

ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν. 5

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὥς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ (c. 2, 5), ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλούμενον πάσσον πίνουνσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς f ἀσταφίδος καὶ ἐστὶ παραπλήσιος πινόμενος τῷ Ἀλγοσθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατ- 10 επεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἐστὶν ἀδύνατον τὴν γυναικὰ πιούσαν οἶνον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνου κυρίαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἐαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἕως ἐξανεψιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, 15 ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας 441 οὔσης τίσιν ἀπαντήσῃ φυλάσσεται· τὸ γὰρ προῖγμα κὰν γεύσῃται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκιμος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων Ἰταλικῇ (FHG IV 296) πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναι- 20 κας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ἑρακλῆς περὶ τὴν Κροτωνιάτιν γενόμενος ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν οὔσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἥτει πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθου οἶνου λαθραίως ὑπολίσσασα· καὶ πρὸς 25 μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσῃν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν τὸν πίθου τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν

1 ἀχαρίστως A: corr. Mein 5 ἐλεύθερον AC: corr. Mein
7 τὸ δὲ K: τὸν δὲ AC; quae secuntur mutilata sunt 9 Ἀλγο-
σθενίτη Schw coll. Steph B. s. v 13 κυρίαν A: corr. C
16 εἶδῃ A: corr. C 17 ἀπαντήσῃ A: corr. C 21 τοιαύτης
K: ταύτης A ταύτης τῆς C 25 ὑπανοίξασα Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς ^b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἴσω σκοπεῖν
τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πίθον
5 γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστίν
ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχροῦ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντι-
10 ζομένῃ οὔτῳ (II 19 K).

γείτων ἐστί τις
κάπηλος· οὔτος εὐθὺς ὅταν ἔλθῃ ποτὲ ^c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται.
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
15 πιοῦσα.
καὶ ἐν Μύστιδι· γυναικες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K).

βούλει καὶ σύ, φιλότατη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἐμοὶ> φέρε.
20 μέχρη γὰρ τριῶν <δεῖν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.
Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358).
γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ ^d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τὴν θεῶν,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
25 ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρός,
5 λέγων, γέγων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatum not. Wilam 12
ἐλθὼν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασί,
23 τῶν θεῶν A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγώς Heimsoeth

γραῦν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ . . . ὥς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ Δίῳ πενθοῦντι (Π 316 K) Ζωπύρας τινὸς μνη-
μονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα,

5

οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Ἀντιφάνης Βάγκαις (Π 35 K)·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναιῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·

e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φύετ' ἄμπελος. 10

Ξέναρχος Πεντάθλω (Π 470 K)·

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξί φησιν (I 648 K)·

εἶεν, γυναιῖκες, ὥς ὑμῖν πάλαι 15

οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.

ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,

ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

5 εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
f ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί· 20

πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται

πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμέναι,

10 λαγῶα δώδεκ' ἐπισέληνα. τᾶλλα δὲ
ἤδη τάδ' εὐτελέστατ' <έστ'>· ἄκουε δὴ. 25

βολβῶν μὲν Ὀρθάννη τρί' ἡμικτέα,

1 velut προσβάλλει γὰρ ὥς αἰν. 8 δὲ Mus: δὴ A 10
οὐδὲ K: οὐ A C 15 ὥς ἐγὼγ' ὑμῖν Mein 17 οὐθέν A 18
ἐνένναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut
μέλιτι κεχρισμέναι 24 ἐπισέλινα Mein, coll. Hes. s. v. σέλινον
25 τάδ' Herm: ταῦτ' A έστ' add. Herm 26 ἡμικτέα A:
corr. Cas

- Κονισάλλῳ δὲ καὶ παραστίθεται δυοῖν
 μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων· 442
 15 λύχνων γὰρ ὁσμάς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.
 πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κυνηγέταις,
 5 Δόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον,
 ἥρῳ Κέλητι δέσμα καὶ θυλήματα.
 ταῦτ' ἐστὶ τὰναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
 20 προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
 ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.
 10 Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίνῃ φησί (Π 414 K).
 γυναικὶ δὲ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.
 59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνή-
 μης ἡξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς b
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας
 15 (p. 134 M) καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς (p. 136 M) τὸ
 τῶν Ταπύρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι ὥς καὶ
 ἀλείμματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ'
 αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν
 Ἀσίαν φόρων (fr. 97 M). οὗτος δὲ καὶ δικαιολογεῖ
 20 αὐτοὺς λέγει εἶναι. Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν
 τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι νομίμων (FHG IV 411)
 φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς Μεσσηνίοις ἀστυ-
 γείτονας ὄντας καὶ ἀποδημεῖν ἐθισθέντας. Φύλαρχος c
 δ' ἐν ἔκτῃ (FHG I 336) Βυζαντίους οἰνόφλυγας ὄντας ἐν
 25 τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς ἑαυτῶν
 θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις, πολεμίας
 σάλπιγγος οὐδὲ ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι. διὸ

1 κονησαλλῳ A: corr. Mus 4 περὶ γιγαρεῖς Herm cf.
 Wilamowitz *Isyllos* p. 100 5 δόρδωνι A: corr. Cas κυβδα
 σοι A: corr. Dalec 8 προσοίσεται A: corr. Mus 19 fort.
 καὶ λιγνοτάτους 20 ὁδεπρεάτης A: corr. Mus

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούν-
των τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ
καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ
ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὥς φησι Δάμων ἐν τῷ
περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377). Μένανδρος δ' ἐν 5
'Αρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι (IV 88 M).

d πάντα μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μοὶ δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων. 10

κωμωδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι
ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). ποιεῖ δὲ τὸν
'Ηρακλέα λέγοντα·

οὐκ οἶσθ' ἄ μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
'Αργεῖον; οἷ μεθύοντες αἰεὶ τὰς μάχας 15

e πάσας μάχονται. B. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεὶ.
Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας (II 181 K). Πολέμων δ' ἐν
τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων
λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα (fr. 80 Pr). 20

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἷος ἐκάστου
οἶκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 304)
περὶ Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησὶν· 'ἐτύγ-
χανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ- 25
f ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν
ἀκολασίαν ὠρμηκότες ἐπικεικῶς.' ὅτι δ' εἰς πάντες

12 θ' ὑπὸ A; corr. Mus 15 et 16 αἰεὶ A: ἀεὶ utrubique
C 16 ταῦτ' ἄρ' οὖν K 22 τοιαύτη Mein: τοίη A οἷη C
27 ὅτι K: τὸ A

οἱ Θραῖκες πολυπύται <κοινόν>. διὸ καὶ Καλλίμαχος
ἔφη (fr. 109)·

καὶ γὰρ ὁ Θρηκίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἶνοποτεῖν, ὀλίγω δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

- 5 ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων
τάδε λέγει (FHG I 321)· 'καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερο-
μένους πολυτελεῶς, μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν,
ἔργον δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας.
ἔπαυσεν οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος,⁴⁴³
10 ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγέειν
τὰς ἐλευθέρους γυναικας <καὶ> τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς
ἐπιφανέστατα πορνευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους κα-
ταποντίσαι τισὶν προστάξας.' καὶ Ἑρμιππος δὲ ἐν
τοῖς περὶ τῶν ἐπὶ σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι.
15 ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284) 'Ἰλλυ-
ριοί, φησί, δειπνοῦσι καθήμενοι καὶ πίνουσιν, ἄγουσι
δὲ καὶ τὰς γυναικας εἰς τὰς συνουσίας· καὶ καλὸν
αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχῃσι τῶν παρόντων. ἐκ
δὲ τῶν συμποσίων αὐταὶ τοὺς ἄνδρας ἀπάγουσι. καὶ b
20 κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζώννυνται τὰς κοιλίας ζώ-
ναις πλατεῖαις ὅταν πίνωσι. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον
μετρίως ποιοῦσιν, ἐπειδὴν δὲ σφοδρότερον πίνωσι,
μᾶλλον αἰεὶ συνάγουσι τὴν ζώνην. Ἀρδιαῖοι δέ, φησί,
κέκτηνται προσπελατῶν ὥσπερ εἰλώτων τριάκοντα μυ-
25 ριάδας. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν μεθύουσιν καὶ ποι-

1 κοινόν add. K, cf. lemma ὁ κοινῇ πάντες οἱ θραῖκες
φιλοπῶται et similiter ad p. 440e ὅτι φίλοιον κοινῇ τὸ τῶν
γυναικῶν γένος, cf. etiam Ael. v. h. 3, 15 διαβεβόηται 4 ζω-
ροποτεῖν p. 477c 11 καὶ add. Wilam 12 ἐπιφανεστάτας
AC: corr. Madvig πορνευομένας A (om. C): corr. Mein 18 οἷς
ἐὰν τύχῃσι A οἷς ἐντύχῃσι C 23 ἀρδιαῖοι AC: corr. Cas, cf.
VI 271d

οὔνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν
ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ
c εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασι τοῖς
στρατιώταις δεῖπνον ὥς λαμπρότατον παρασκευάσαντας
κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμα- 5
κώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακα-
θαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν κατα-
ληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς
τοὺς ποταμοὺς αὐτοῖς ἔρριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέ-
ρων γερόμενοι. 10

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δη-
μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι
d τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς
μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνε-
σθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς 15
ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις
κυλίκων ἐρέτας ἔφη (fr. 5 B)·

καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

... περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε. 20

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πίνοντος δια-
λεγόμενός φησιν (II 334 K)·

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως
εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἶνοπίων τις ἢ
e Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ <τις> Τιμοκλῆς· 25
μεθύει γάρ· οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
5 τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἔστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις
ἐν Ὀπώρα (ἐταίρας δ' ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει) φησὶν
(II 358 K).

οἶνον πολὺν

- 5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἐξεμεῖς.
κἂν Δακτυλίῳ (p. 312).
εἴτ' οὐχ' ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον; f
κἂν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323).
10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποεῖ.
Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M).
τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἡ φύσις.
15 οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ὅταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)
ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων444
τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὲ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ᾧσι καὶ
20 πολλὴν παρέχῃ τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένην
ὥς μιαιρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους
τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτῳ φησί (p. 773c). 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
μένην κρατῆρος, οὔ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυ-
25 μένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρου θεοῦ
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πᾶμα καὶ μέτριον b
ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδία φησὶν (II 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ὅταν om. A 18 αὐτῇ A
25 ζῇ AC 28 ἐν Ἀρκαδί XIII 586a

- οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
οὔδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
[μικρῷ πεποιδῶς ἀθλίῳ νομίσματι]
- 5 εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται . . . 5
c ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας <θ'> ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένους, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.
ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον
πίνοντές φησι (p. 17). 10
- Μακκαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγῆς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχε θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
- d 5 τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐβουλίας, 15
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.
καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα
τὸν οἶνον ἔφη εἰπῶν (I 543 K).
ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,
ὃν πολλὸν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν 20
λαμβάνουσιν.
63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἐξοίνους τινὰς
κέκληκε λέγων οὕτως (FHG IV 417). Ἐκομητῶν καὶ Ῥο-
δοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἑξοί-
νοι. καὶ ὁ Κομητῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδο- 25
φῶντα ἔλεγεν (© 102).
e ὧ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί.
Ῥοδοφῶν <τε ἐκείνῳ> τὴν περὶ τὰς γυναικας σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 ἐὰν AC novum fragmentum in-
cipere vidit Kock 7 θ' add. Di 23 Κομβῶν (potius Κόμβων)
Mein 28 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ Schw: ῥοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνειδίξεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοι-
δορίας.⁶ Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός (FHG I 300)
φησι· 'τοῦ δὲ Ἡγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος
5 ὑπὸ οἰνοφλυγίας καὶ κύβων καὶ παντάπασιν οὐκ
ἔχοντος ἀξίωμα παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλη-
μένου διὰ τὴν ἀσωτίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς f
ἐταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις.' εἶθ' ἐξῆς
λέγων περὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἦν κατεστήσατο μετὰ τῶν
10 φίλων ἐπιφέρει· 'καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς
καὶ τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἥσυχναν, οὐκ ὀλίγους δὲ
παῖδας καὶ νεανίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προ-
έβησαν ἀσελγείας, ὥστε καὶ κυβεύειν ἠξίωσαν πρὸς
ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ διω-
15 μολογοῦντο τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας
ἦντινα χρὴ τῶν πολιτίδων τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν
ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαίρουμένοι πρόφασιν, ἀλλ'⁴⁴⁵
ὅπως [ἂν] ἕκαστος εἴῃ δυνατὸς πεῖθων ἢ βιαζόμενος,
οὕτω προσταττοντες ἄγειν. καὶ τάνυτην τὴν κυβείαν
20 ἔπαιζον μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα
δὲ καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἡγησίλοχος ὁ προστατεῖν τῆς
πόλεως ἀξιῶν.' 'Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενῆς δὲ
εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὥς φησι Φιλό-
μνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθείων (FHG
25 IV 477), πρεσβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυῆς τε
περὶ ποίησιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε b
Λιονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκχους,
ἐξῆγγέν τε κῶμον αἰεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ

6 ἰδίωμα A: corr. Cas 11 ἀνδρῶν Herw: ἀνθρώπων A
16 fort. χεῖροι 18 ἂν del. Mein εἴη K: ἦν 23. 24 φιλό-
δημος A: corr. Di ex III 74f 24 σμινθίων A: corr. Mein

πρῶτος εὔρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίη-
σιν, ἣ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν
τοῖς καταλογάδην λάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμωδίας
ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιη-
μάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.⁵

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ πάροις,
c ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται;' καὶ ὃς ἔφη·
ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
(fr. 13 N) —

καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος, 10
ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.
ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται,
Ἀντιφάνης ἐν Ἀνδῶ ἐῖρηκε (Π 70 K).

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροις.

σὺ δὲ παροιμῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐδ' 15
ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης
d ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύ-
σαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ
Χρόνῳ (F H G IV 375). ἀλλ' οὐ Περγεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων
καθαιρεθείς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον 20
ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναικας ἐσπουδάκει οὔτε
φίλοις ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε
δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ
Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (om. Hu). σὺ δέ, ὦ
Οὐλπιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί- 25
μωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
e σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων
(fr. 46 W).

ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Ἀνκόοργος,

22 ἀλλὰ del. Mein, mutila potius oratio 25 ἀρρυθμοπότης
A ἀρρυθμοπότης C: corr. Mus 29 ἦκε Mein

ὅς ῥα Διονύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μήδει οὕτως (I 758 K) . . . ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἧς
 ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι
 γίνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμη-
 κας αἰσχροάν.' καὶ ὅς ἔφη· πάνυ γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλὰ
 10 μοι ἔρχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.'

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὃ φιλότης
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν (II 13 K).
 15 ὅλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὦ ἐταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,
 20 — ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλήν ἐνός. . . .
 παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ

1 διονύσου A: corr. C ἀριθμοπότας A ἀριθμοπότας C:
 corr. Mus 2 ρυτὰ οριπτασκεν A: corr. Mus ἀρυταίνας Mein
 recte 22 λογισμός A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παίειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

- τὸν ἀρκεσίγνιον, ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
- b B. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; A. ἀλλὰ τίς;
B. Φιλόξενος δῆπουθεν. A. οὐδὲν διαφέρει,
ὦ 'τάν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.
καὶ ὅς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἴρηκεν; 'ἀπεσχοτώθης, φίλ- 5
τατε,' ἔφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεύσι (I 57 K).
τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εὐ-
θὺς ἐρώτα.
- καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K). 10
- c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ
5 ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν. 15
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καὶ γὰρ οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας ὄψνεκα.
- d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K).
ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητον περιβάλυπτε τῷ θεῷ. 20
πῖθι· ταῦτα γὰρ <παρ> ἡμῶν Διὸς ἐταιρείου, πάτερ.
'Αμειψίας Σφενδόνη (I 675 K).
λαγὼν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.
Μένανδρος Αἰλητρισί (IV 90 M).
ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία; 25
ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἴνον ἀρκεσίγνιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
ἀγαθὰ A: corr. XI 494d 20 ἔγχεον A: corr. Grot 21 παρ'
add. Iacobs ἡμῶν Mein 22 σφενδωνί A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπᾶσιν πα-
λιν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr.
Heringa

66. *πίομαι* δὲ ἄνευ τοῦ ὕ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ
τὸ ἱ. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὀμηρικόν (N 493).
πιόμεν' ἐκ βοτάνης.
καὶ Ἀριστοφάνους Ἰππεῦσιν (v. 1289).
5 οὐποτ' ἐκ ταῦτοϊ <μεθ' ἡμῶν πίεται> ποτηρίου. e
καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K).
πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα.
[ὥς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ἱ,
ὥς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (I 603 K).
10 οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
καὶ ἐν Σύρφακι (p. 642). 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολὺ.' *πίε*
δὲ διςυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐργχειριδίῳ (IV 113 M).
<πίε.> B. *πιεῖν ἀναγκάσω*
τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.
15 καὶ 'τῇ *πίε'* (ι 347). [καὶ *πῖνε*] καὶ σὺ οὖν, ὦ ἐταῖρε, f
κατὰ τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί (II 315 K).
τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ
καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.
φησί γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B).
20 *μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον* 447
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.
τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. σὺ δὲ πινὼν μὴ
25 φοβηθῆς ὥς εἰς τοῦπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην
πίνοντες 'οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν' (fr. 86). ἀλλ',

4. 5 *ἰππεῦσι κοῦποτ'* A 5 inclusa om. A 7 *πίεῖ* A
8 glossam del. Di 11. 12 *πίε* δ' ἀεὶ συνεσταλμένως Dobr.
Mein 13 *πίε* add. Clericus 15 καὶ *πῖνε* del. Mein 24 *ἀνί-*
σωνα A: corr. Di, cf. Hes. s. v. ἀνισῶσαι 25 ὥς εἰς Dobr: σώ-
σεις δὲ A μέλλων Dobr: μελαων καταπεσεισθε A: corr. Mus

ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κριθῖνον πεπω-
κότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· ἄλλην ἰδιὸν
b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν 5
οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ προηγεῖς καὶ ὕπτιοι.
μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
ὕπτιοι κλίνονται.⁴ τὸν δὲ κριθῖνον οἶνον καὶ βρῦτόν
τινες καλοῦσιν, ὥς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)· 10
βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δύειν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)·

ὥσπερ <παρ> ἀνλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
ἢ Φρυξ ἔβριζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ 15
(fr. 120 N)·

καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
καὶ σεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγη.

Ἐλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησι κατα-
σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· ἄλινουσι 20
δὲ βρῦτον ἐκ τινων ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θρηῖκες ἐκ
τῶν κριθῶν.⁵ Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὥς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
d (FHG I 20)· τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν.⁶ ἐν
δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παλινάς φησι (om. FHG) 25

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθῖνον
5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di Θρηῖξ A: corr. Toup
14 βρῦτάς Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμνοκομπει A:
corr. Lobeck et Di 21 τινων ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
naeus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βρυτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέγχρου καὶ κόνυξαν. ἄλείφονται δέ, φησὶν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος.¹ καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. ἔτῳ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μετὰ πρεσβέων Διόνυσος,² φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B).³

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρύεσσ' οἶνᾱς ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει e
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινὸν
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπᾶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
20 15 χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.
Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (II 246 K).
κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μύνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύξης Mus 4 χορῷ Di: χρόνῳ A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὕσα διὰ το λεπτῶς καὶ πυκνῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὁρμᾶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται 5
 διαλελογίσθαι ὁρᾷ τι καὶ νεανικὸν
 b 10 καὶ θερμόν.
 69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι καὶ βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὅρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλὴν ἢ Λινδία προὔβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν 15
 c ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες; καὶ ὁ Λαρῆνσιος ἔφη·
 ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζεται (FHG II 321).
 ὁ γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον. ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων.
 ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὥς
 ὀνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ καὶ ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culpa quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παι-
 στικόν Mus: ἐπιπαιστικόν A ἐστὶ ἐπιπαιστικόν C

τὸ $\bar{\sigma}$ ἐποίησεν ῥοδὴν (cf. fr. 79 B), οἷονεὶ γρίφου τινὸς
ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται
γρίφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδήποτε οὗ ἡγεῖται
 $\bar{\beta}\alpha$, οἷον βασιλεύς, ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τὸ $\bar{\nu}\alpha\xi$, ὡς
5 Καλλιάναξ, ἢ ὧν τὸν λέοντα καθηγείσθαι, οἷον Λεω-
νίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν
ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα
δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν
ταπεινὴ, ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, e
10 οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεό-
νων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διο-
κλῆς, ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς
 $\bar{\nu}\iota\kappa\omicron\varsigma$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ
ποτήριον· καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο· τί δέ
15 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτηι.
70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνouiθι-
δεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν (II 60 K).
ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
γρίφους παρὰ πότον ῥοδὴν ληρεῖν σαφῶς,
20 λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
5 ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα πάντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι 449
25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιαν ἀναξίων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra
necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt
13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνouiθιδι A 19 πατον A ὡμην
A: corr. Mus 20 προστάζεται τις A: corr. Cob (προστάξει
τέ τις Kock) 21 εἰπών A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν'
ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

- 10 οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γρύφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὥς σφόδρα 5
 b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχής τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροdisίῳ (Π 31 K).
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, <χύτραν>
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, 10
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
 νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
 5 τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσιν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάννυ φράσεις κρεῶν 15
 χύτραν.
 A. εὔ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῇ
 c 10 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθειμένον
 εἰς πλατὺν στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Διοῦς κόρης,
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
 A. Βρομιάδος δ' ἰδρῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπὲ
 συντεμών.
 A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδῃ; B. παραλιπὼν ὕδωρ 25
 φάθι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδροφοίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροdisίῳ A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρύμαισι AC: corr. Koppiers 11 γαίης Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἶτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλακτοθρέμμονα AC: corr. Di 14
 ἰδηκτύουσιν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θεμένον AC: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπον A: corr. Grot

- A.* κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἶθρας; *B.* σμύρναν α
εἰπέ, μὴ μακράν.
- 15 *A.* μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; *B.* μηδὲ τοῦμπαλιν
λέγων,
- 5 ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασὶν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.
71. καὶ Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἰπνῳ τοιούτους γρίφους προ-
βάλλει (II 385 K).
- 10 οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰεὶ
καὶ οὐδὲ φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν, e
5 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἄπασιν ὢν.
- 15 *B.* αἰεὶ σὺ χαίρεις, ὦ γύναι, μ' αἰνίγμασι —
A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῇ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, παυστήρ πόνων.
- Εὐβουλος* δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους
20 προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς (II 201 K).
ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων· f
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλὰ καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
- 25 5 τί ἐστὶ τοῦτο; τί ἀπορεῖς; *B.* Καλλίστρατος:
A. πρῶκτος μὲν οὖν οὗτος. *B.* σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων.

2 μὴ Grot: μοι A 3 τοιοῦτον A: corr. Erfurdt extrema
corrupta, velut μηδὲ κομπάσης vel ποικίλης λέγων 12 αἰεὶ A
15 orationem interruptam signif. Wilam 17 τοσαύτην AC: corr.
Hirschig 19 σφιγγοκαρίωνι A 22 ἄλλοτε (ἄλλοτι C) δειος
AC: corr. Mus 25 τί ἐστὶ Mus: τίς ἐστὶ A 26 fort. οὐτός
γε (legebatur σὺ δὴ)

- A.* οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασὺς
 λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ... —
 450 10 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων. 5
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος·
 τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ὧς λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμφίστομος,
 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων... — 10
 οἷδ' ἐγὼ ὅς νέος ὢν ἐστιν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ᾗ,
 ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.
b πᾶππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
 νέος μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν, 15
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φυνώμενος. —
 ἐστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραγμένον ὅξυν διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν' ἑκαστον,
 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται. 20
 25 αὐτὸ δ' ἑκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.
c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.
 72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν (Π 92 K):
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν 25
 οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἵλκυσε πέρεκην·

3 βουλεπνευμάτων A: corr. Cas 4 μικρόστομος Wilam
 ἀμφίστομος Kock 8 κατὰγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάκνει Mus 11 ὅς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίον A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
 ἤγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρι μελανούρω.
 5 B. κεστρεὺς, ἀνὴρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις·
 οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
 5 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς d
 οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
 B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
 10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
 ὁ γριῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν
 10 οὐδ' ἴσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν καγὼ τινα
 εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον. A. λέγε.
 15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δὴ ἔχουσιν
 πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄντ' ὥοντο λέγειν τι, e
 15 οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς
 ὄν μὲν
 ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
 αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψει.
 73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν
 20 προβάλλουσιν ποιεῖ γριῖφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπι-
 λυομένου τινὸς οὕτως. ἥ μὲν γὰρ φησιν (II 95 K)·
 ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφάζουσ' ὑπὸ κόλποις
 αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἴστησι γεγωνὸν f
 καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
 25 οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
 5 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.
 ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σον τ' A: corr. Cas 15 fort.
 ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυο-
 μένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ἦτα A ταῦτα C vix recte
 25 παροῦσιν A: corr. Dobr

ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
 οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
 τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα
 451 10 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον 5
 αὐτῶν κάθεται λοιδορουμένων τ' αἰ
 ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὀρώων.
 Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
 ῥήτωρ ἄφρωνος; B. ἦν ἄλλῳ τρις παρανόμων.
 15 καὶ μὴν ἀκριβῶς φόβην ἐγνωκέναι 10
 τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.
 ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὸν διαλυομένην τὸν γριφον
 οὕτως·
 θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα· 15
 b ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
 20 οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
 ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.
 74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (II 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
 Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πύκτον· 20
 προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γριφον, τί πάντων ἰσχυρό-
 τατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν
 τούτου λόγον τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσ-
 σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
 κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν 25
 c χαλκὴν πολὺν κρείττω φέρειν ἰσχύ· ἐπεὶ τοῦτον κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 B. ἦν ἄλλῳ Cobet: ἦν ἄλλῳ A 10
 ὥμην A: corr. Di 14 νῦν Erfurdt: οὖν AC 16 ταῦτα add.
 Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricās integras reliqui
 23 λόγον A: corr. C, fort. τούτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμοῦσαι
 A: εὐδοκιμούση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν,
μαλάσσειν, ὅτι ἂν χρήξῃ ποεῖν. τὰν δὲ τρίταν ἀπο-
φῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ
τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιοὺς δ' ὁ
5 Ἑρετριεὺς γλαφυρὸς ὦν ποιητῆς περὶ τὴν σύνθεσιν
ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ ἀνιγμα-
τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
(p. 582 N)·

λιθάργυρος δ'

10 ὅλην παρηωρεῖτο χρήματος πλέα d
τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ.
τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ
ἀργυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
15 ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
φον ἃ ἠβούλουντο εἰρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ
Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στη-
σίχορος δ' ἐν Ἑλένῃ (fr. 30 B) ἑλθάργυρον ποδο-
νιπτῆρα ἔφη. Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς
20 ἰδρωῖτα εἰρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις (p. 574 N)·

δρυὸς μ' ἰδρῶς

καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἦ τ' Αἰγυπτία

βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη. e

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἑρμιππος
25 ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III 51)
ἱκανώτατον γεγενῆσθαι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῶ-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μα-
λάσσειν, <πᾶν> ὅτι ἂν χρήξῃ ποεῖν 10 χρήματος A: χρί-
σματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Τούρ: πλεκτὸν AC
11 ἐν διπλῷ ξύλῳ | κύρβιν Bergk 18 λιθαργύρεον AC: corr.
Nauck Stesichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν AC
22 αἰγυπτίη A om. C

φρον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μέγιστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N).

τίς φύσις οὗθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὗθ' ὅσα 5
πόντος

οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν,
f ἄλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μέγιστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρῃ δὲ πρὸς αὐτῷ
5 μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων. 10
κἂν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἴρηκεν ἀνιπτόμενος (p. 623 N).

εἰς κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς 15
φησιν (p. 15 M), ὥς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωμμον
(πολίχνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πό-
λεως) Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμέ-
νων διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἦκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν ἀνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς 20
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον
δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὥς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον ἐὰν αὕται παρέλθωσι. καὶ διὰ ταύ-
της τῆς γνώμης ἐμήνυεν σαφῶς τὸ μήνυμα. αὕτη
γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλω- 25
νος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομεμιμημένος Λιμὸς ἔχων
γυναικὸς μορφήν. φανερόν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι
δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερεῖσθαι δύνανται οἱ πολιορκού-

5 τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μείζων A 13 τῶν Nauck

21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταῖ A: corr. Mein
24 μήνυμ' αὐτῇ A 26 λαιμὸς AC: corr. ex Polyaen. 2, 15

μενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κρῳμνῇ.
76. πολλοὶ δὲ <τῶν> γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον·
ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
5 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.
τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρ- c
κους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι 'ξύλω τε καὶ οὐξύλω καθη-
μένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνῆρ τε κοῦκ ἀνῆρ λίθω
10 τε καὶ οὐ λίθω.' τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
δ' ἐν πέμπτῳ Νόμων (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν d
ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν εἰκέναι καὶ τῷ τῶν παίδων
15 αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς
νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
βαλεῖν. 77. καὶ τα Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
ἐστίν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
περὶ ποιημάτων· 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἄλυ-
20 πίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ
τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριθαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ
ἴσον. 'λεωφόρους [ὁδοὺς] μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη e
25 <τῶν> πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκὴ γὰρ ἕκαστος ὅ τι
ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται· τὴν δ' εὐθεΐαν ἄγειν ἡγεμόνι
χρώμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα' ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ τάχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας
16 ἀφ' οὗ A: corr. Plat 20 σκαλεύειν A corr. C et Diog.
8, 17 24 ὁδοὺς om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort.
ἕκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χοίνικος C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἀεὶ
 προσδέχεσθαι. <ἄποδημοῦντα ἐπὶ τοῖς ὅροις μὴ ἐπι-
 στρέφεσθαι> ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος·
 τοῦτον οὖν οὐκ ἔῃ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσ-
 ἴεσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκτῃ παραπλησίως ἔπαιξε 5
 f γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῳός, ὃς φησι Κλέαρχος,
 καὶ Ἀριστάννυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ
 μίμνυλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν
 μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ
 γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. 10
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής,
 ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδο-
 κίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
 453 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροίκου
 τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἡρώτα 15
 αὐτὸν ὁ ἱατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, 'οὐκ ἔρωγε,
 εἰπεῖν, 'ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν.' καὶ πτωχῆς τινος τὴν
 γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἱατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχει, 'πῶς γάρ,' εἶπε, 'τριταία μὴ βεβρωκυῖα;
 τῶν Ἀριστάννου ὧν δ' ἦν εὐπαρέμφων λόγων. 20
 καὶ [ὁ] Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑπο-
 κριτὴν εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· 'ἐνέβαλον
 γὰρ ἅν σου, φησὶν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρ-
 b ραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεσσηκώτας.' ἀρχαιότατος δ'
 ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως 25
 οἰκειότατος· 'τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;
 καὶ 'τί ταῦτόν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;' καὶ πρὸς τού-

2 lacunam not. Schw ante προσδέχεσθαι et paullo aliter
 explevit, cf. Diog. l. s. 5 θεοδέκτει A 19 γάρ K: γε AC
 20 lacunam distinxit Di 21 ὁ om. C del. Mus 23. 24 κα-
 ταραίνειν C 24 fort. ἔμελλεν

τοῖς ἑτέροις ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ; τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ
 5 πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο οὐθὲς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλιᾶς (ἐξηγοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις Στράτιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους εἰς ἄλφα·

15 <.. ἄλφα>, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, d
 ζῆτα, ἥτα, θῆτα, ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ, nũ, ξεῖ, τὸ οὐ, πεῖ, ρῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, <τὸ> ῖ, παρὸν φεῖ χεῖ τε τῷ ψεῖ εἰς τὸ ᾧ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος αὐτῷ
 20 ἐστὶν ἑμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἶ βε, βῆτα ἥτα βῆ, βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὐ βο, βῆτα ῖ βυ, βῆτα ᾧ βω, καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἥτα, γάμμα ἰῶτα, γάμμα οὐ, γάμμα ῖ, γάμμα ᾧ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν e

6 fort. τὴν στάσιν (an συνέχειν?) 8 ἔτι suspectum 11 τραγωδίαν Mus cf. VII 276a 12. 13 glossam del. Petitus 13 διαιροῦντας A: corr. Schw τὰς πάσας γραφὰς A: corr. Petitus 15 fort. τὸ ἄλφα 15. 16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶγε ἰῶτα A: corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα γάμμα δέλτα εἶ Wilam 17 τὸ add. Welcker 18 φεῖ χεῖ τε τῷ ψ A: restitutio incerta 24 Clearchus scripserat γάμμα ἄλφα γὰ eqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό· τε μέτρον καὶ τὸ μέλος
ἐν ἀντιστροφῶσι ἔχουσι παῖσαι ταῦτόν. ἔστω τὸν Εὐρι-
πίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν
πεποιηκέναι παῖσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενη-
νοχότα φανερόν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν 5
ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα
καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (γ. 332).

ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἄλγυνῶ. <τί> ταῦτ'

<ἄλλως> ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστροφὰς ἀπὸ τούτου παρε- 10
f δέχονται πάντες, ὥς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ
μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων ῥῆσιν
οὕτως (ἦν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς
πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπό-
κρισις σφύζεται κατὰ τὴν δύναμιν). 15

ἄλφα μόνον, ὦ γυναιῖκες, εἴ τε δεύτερον

λέγειν μόνον χορὴ καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς

ἦτ' αἶσα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ μόνον

ἰῶτα, πέμπτον οὐ, τό θ' ἔκτον ὅ μόνον

5 λέγε. λολιθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ὦ 20

τῶν ἐπτά φωνῶν, ἐπτά δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξας εἶτα δὴ στυγρῶς λάλει.

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν λαμβάνων γράμμα
πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν,
πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. 25

κύω γὰρ, ὦ γυναιῖκες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλαι,

ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἐξερω βρέφους.

1 ἔκαστον A: corr. C 8 ἄλγυνῶ ταῦτα ἐλεγχθεῖς A
18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὖ 20 <λέγειν> δὲ Wilam
26 φίλαι K: φίλα^η A φίλα C

ὁρθὴ μακρὰ γραμμὴ 'στιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶς' ἐκατέρωθεν ὑπτία.

ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὅθεν ὕστερον, ὡς <ἄν> ὑπονοήσκει τις, Μαιάνδριος
5 μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῇ μι- b
μήσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῶν παραγγελμάτων
(FHG II 337) φορτικώτερον τοῦ ῥηθέντος, Εὐριπίδης
δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματος ἔοικε ποιῆσαι
ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος ἀντόθι δηλῶν τοῦ-
10 νομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως (fr. 385 N):

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,

μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῇ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·

οὗτος δ' ἔχει σημείον ἐν μέσῳ σαφές.

15 5 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, c
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.

τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς ἐλιγμένος,

το δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὁρθὸν μία,

λοξὰ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι

20 10 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·

γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,

αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.

τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφορές.

τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς d

25 ἐν τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις ἀνταῦθα δηλοῖ

τὴν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως (p. 593 N):

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἄν add. Mein 6 ἐν
τῷ παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγελμάτων
8 alterum τὴν fort. del 9 αὐτῷ τι A: corr. Cas, non certa
emendatio 18 ῖ, Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τηλεπόλεμῳ Mein

ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 Σκυθικῷ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος·
 5 ἐφ' ἐνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο].
 ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν. 5
 καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
 e ματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θεσέως ὄνομα
 διασημαίνοντα (p. 624 N).
 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλω.
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ· 10
 τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών.
 τρίτον δ' ἐλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 5 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὥς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν. 15
 f ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρυχος.
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
 μενον (fr. 118 N).
 81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ 20
 ἐπιγραμμαμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυ-
 μάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ
 ἐπίγραμμα·
 τοῦνομα θῆτα ρῶ ἄλφα σάν ὦ μῦ ἄλφα χεῖ οὗ σάν,
 πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη. 25
 τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος
 φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἦσαν <ὑπτιοι δύο> Mein 5 τρίτον
 Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker
 10 δυο of AC: corr. Valek 11 διὰ μέσου Mus 12 προσεμ-
 φερής AC: corr. Mus 13 ὥς C: ὥστ' A 16 εἶπ' ὁ A:
 corr. K, Porsonum non timeo 24 ὦμ ἄλφα et χεῖ AC

ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως⁴⁵⁵
 ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον
 (III 635 B):

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 5 ναῖονθ' ἔδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
 κλήσω γραφῇι τῇιδ' ἐν σοφῇι πάγκλειτ' ἔπη
 συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλίειν,
 μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' εἷς,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον
 10 τῶν ποδῶν, ὥς ἂν τῇ τάξει θῆς, τὸ αὐτὸ μέτρον
 ἀποδώσει, οὕτως·
 σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον,
 νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.
 καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι ἐνδεκαγράμματος. ἔστι b
 15 καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἐτέρως ποιῆσαι, ὥστε
 πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·
 μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν <μέτρον λαβάν>.
 λαβὼν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
 οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
 20 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
 ᾠδὴν, ὥς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεῖ γρίφου c
 τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὥς πολλῶν τούτῳ
 προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
 25 τοῦ σίγματος καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B):

1. 2 haec turbata 4 βολαῖς A: corr. Mein 5 νειονθ'
 A: corr. Cas ἔδραν Cob: ὁδος A (ἔδος Scal) χθών A: corr.
 Cas 6 τῇιδε σοφῇι A: corr. Pors πάγκλητ' A: corr. Pors
 7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μουσοπόλε Cob 12 et 13 βολαῖς
 A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. ut plures
 (tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere pos-
 sit, si quis ita uti velit 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A:
 corr. Scal

πρὶν μὲν εἴρπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδὰ
 καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.
 ταῦτα σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσ ου
 τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἣτις ἐπιγράφεται
 Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Λήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνη 5
 ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν
 d Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὗ-
 ἐστιν ἀρχή (III 376 B).
 Λάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.
 83. ἔστιν εὐπορήσαι καὶ ἄλλων γρίφων (III 666 B). 10
 ἐν Φανερά γεγόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.
 Φανερά μὲν οὖν λέγει τῇ Λήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
 περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἣτις Κόλου ἐστὶ θυγά-
 e τηρ· Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. 15
 καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης (III 668 B).
 κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.
 πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
 καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο
 καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὀρισμοῖς. 20
 ζῶον ἄπουν ἀνάκωνθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον
 ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήνεα κείσχύπτοντα.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρωσὶν φησι (II 30 K).
 f τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν
 λέγω. 25
 Ἀναξανδρίδης Αἰσχρά (II 137 K).
 ἀρτίως διηρητάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῇ

1 σχοινοτενια A 2 σαντιβοηλον A: corr. XI 467b 12
 μάτηρ Mein παῖς A: corr. C 18 πτίττειν A: corr. C cf.
 Hes. s. v. ἀνεῖν 24 τροφαλινδας A: corr. C λιπαροσάρκους
 Mein

σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτῳ στέγα·
 Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.
 Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν (II 457 K).

ὥς δ' ἦν ἡρμένη
 5 βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
 φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
 τράπεζα. B. περιέργως <γε>, νῆ τὸν οὐρανόν· 456
 ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων
 10 Κινύρα ὑπὲρ Ἀδωνίδος τοῦ υἱοῦ φησιν (I 601 K).

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
 παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφν θανμαστότατός τε
 πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
 ἢ μὲν ἐλαννομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

15 λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέρω γὰρ ἦσαν ὅ
 τοῦ Ἀδωνίδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα Ἀσκλη-
 πιάδης ἐν τοῖς Τραγῶδουμένοις τοιοῦτον εἶναί φησιν
 (A. P. XIV 64).

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
 20 καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
 ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
 5 ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ ταῦτα πεποιη- c
 25 μένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
 Σιμωνίδου (fr. 172 B).

1 δαμάζετε ἐν πυρικτίτοις γὰς A: corr. Koek 2 οἶμαι
 Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ὦ κυπρία AC: corr. Mus
 12 extr. τοῖ C: τοι A 13 εχειτον A ἔχετον C: corr. Jacobs
 19 τετράπουν, 20 τρίπουν AC 21 γείνονται A: corr. C

μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
 πλησίον ἤρειςαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι Διονύσοιο ἄνακτος
 βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.
 φασὶ δ' οἷ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων 5
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ
 δ τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.
 οἷ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον
 εἰργασμένον εἰρησθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ
 Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἷ δέ φασιν 10
 ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπὶ τινος
 τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς
 ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν
 οὔν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα
 κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοι- 15
 μώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον εἰκῇ κείμενον
 e καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα
 εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὶ προειρημένον πρόβλημα.
 τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἄσκον εἶναι, σχέ-
 τλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν 20
 ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέ-
 λεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης,
 ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν (fr. 173).
 φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ. 25
 f λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν
 τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεῖεσθαι οὖν

1 τε πατήρ τ' A: corr. C 2 ἤρειςαντο A: corr. C 3 διο-
 νύσοιο A: corr. C 9 ἐπειργασμένον Wilam 14 σιμωνίδη A:
 corr. C 26 καρθεῖαι AC: corr. Schw 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν,
 ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο
 δρᾶν ἐκείνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος
 5 ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ
 τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στησίχορος φησιν (fr. 18). 457
 ᾧ κτερε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναι φασι τῷ μὴ παρα-
 10 γινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν πα-
 ρέχειν τῷ ὄντι χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν καὶ τῷ
 ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ
 τοῦ τέτιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανο-
 πηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοίνικα
 15 τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος
 τοῦ ποιητοῦ (1230).

ἤδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, b
 τεθνηκὼς ξωφῷ φθιγγόμενος στόματι.
 σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥή-
 20 ματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἶον (p. 664 N).
 λαβῶν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον.
 πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον,
 ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι.
 25 δίσψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. c
 86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύ-
 σαντες τὸν προτεθέντα γρῶφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A. 14 μέγα δὲ C: μέγα A. 23 ex
 cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νηυσὶ
 κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon suppl. à l'anth.
 p. 192. 25 γένειον cod. Laur γένεια cod. Par. 27 προταθέντα
 Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

<ἄλμῃ> κεκερασμένην, ὥς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν
 ἐν τῷ ὄρῳ; καὶ τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει
 οὕτως· τῶν γρίφων ἢ ξήτησις οὐκ ἄλλοτρία φιλοσο-
 φίας ἐστὶ, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν
 d ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πό- 5
 τους οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν
 ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς
 ἥδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' Ἀρκτοῦρον
 ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ Κύναν μάλιστα βρωτός.
 καὶ ἐπὶ τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους 10
 ἄξια τοῖς ἐλευθέρων ἀΐσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς
 ἡττηθεῖσιν τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς
 ὑγιείας πίνουσι· κομιδῇ γὰρ ἐστὶ ταῦτά γέ τινος τοῖς
 e Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνφ-
 κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας 15
 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος <ἦ> λαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιητοῦ
 τινος, <ὅτι> εἰς τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον λαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων 20
 ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἔμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν
 γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὁμοίως δὲ
 τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνος ἕκαστου λέγειν ὄνομα τῶν
 f ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ' 25
 ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἄλμῃ add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων
 A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἦ add. Mein λαμβέον A
 ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 ὅτι add. K
 21 ὅσαπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ
 25 fort. ἀπὸ του

λάξαι, ἅν τε Ἑλληνίδος ἅν τε βαρβάρου τάξῃ τις.
 ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μηνύματα γί-
 νεσθαι τῆς ἐκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ'
 οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μά-
 5 λιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους·

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἴρηκε. καὶ ἂ προ-458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν
 Ὀμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
 στοιχεῖον καταλήγοντα·
- 10 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (A 92).
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα (E 226).
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισῆιά τε πτερόεντα (E 453).
 καὶ πάλιν ὁμοίως ἱαμβεῖα (com. IV 607 M)·
 ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἅν ὁ φέρων τὰγαθά.
 15 ἀγαθὸς ἅν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακὰ.
 Ὀμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ εἰ ἐπὶ τὸ εἰ·
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε (A 89).
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε (E 686).
 ὁμοίως καὶ ἱαμβεῖα (com. IV 608 M)·
- 20 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
 ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . διάπλεκε.
 Ὀμήρου ἀπὸ ἧ ἐπὶ τὸ ἧ·
 ἧ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη (E 133).
 ἧ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης διτ' Ἀφροδίτη (E 370).
 25 ἱαμβοὶ (com. IV 608 M)·
 ἧ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.
 ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὀμήρου·
 Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Z 60).

1 ἅν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μήνυμα
 Coraes 21 δὴ Herw, παῖ suppl. Mein

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)
ἀπὸ τοῦ $\bar{\sigma}$ εἰς τὸ $\bar{\sigma}$.

συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης (A 90).
σοφός ἐστιν ὁ φέρον τὰπὸ <τῆς> τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$. 5
ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
(II 364).

ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.
προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον (H 364).
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 10
καὶ πάλιν στίχους Ὀμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ-
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἶον (B 557.
628. 732).

Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.
<Αἶας>. 15

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς.
<Φυλεύς>.

ἰητῆρ' ἀγαθὸς, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων. Ἴων
εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὀμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνό-
ματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἶον. 20
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
(© 202) ὄλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
(ρ 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μὴ που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη. 25
f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἐδωδύμων τί.
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλλοιο γέροντος.

(A 538) ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρωο μηδὲ μετάλλα.

(A 550) μήλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ
 5 τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
 οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρίφον. ἔπινον οὗτοι
 ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ καὶ ἔδει μὴ
 προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὥς Ἀντιφάνης
 δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (Π 41 K). 459

10 οἷμοι περιπλοκάς
 λίαν ἐρωτᾷς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθ' ἀτι,
 ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά μοι
 5 γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
 15 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδ' ἀτι,
 ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω τις δότω
 ἱμάντα ταχέως. A. οἷον οὐκ ἔγνω ἴσως·
 ἔπειτα τοῦτο ζημιόεις με; μηδαμῶς·
 10 ἄλμης δ' ἐχοῖν τι παραφέρειν ποτήριον. b
 20 B. οἶσθ' οὐν ὅπως δεῖ τοῦτό σο' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
 κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
 <σου> —
 B. οὐκ, ἀλλ' ὀπίσω τὸ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
 ἔλκειν ἀπνευστί.
 25 89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν
 δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμβάνει
 ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασις A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν
 14 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di
 17 οἷον scil. γρίφον, quem ne intellexi quidem, fort. οὐδ' 19
 περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε
 τοῦτ' A: corr. Cas 21 σου add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὐριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ τὸν
Μεταγένους Φιλοθύτην (I 708 K)

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὥς ἂν
πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον,
περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος. 5

3 μεταβάλλω A: corr. C 4 καιναῖς παρ. κ. πολλαῖς A πολ-
λαῖς παρ. κ. καιναῖς C et Poll. X 88 (ubi πολλαῖσι)

ΤΕΛΟΣ ἈΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΕ ΔΕΙΠΝΟΦΙΣΤΩΝ : ἱ

